உ

சிவமயம்.

வள்ளலார்சாத்திரம்.

சிவஞானவள்ளலார்
இருபதுசாத்திரங்களாகத்
திருவாய்மலர்ந்தருளியது.

வேதாந்தசித்தாந்த சமரசமாகிய
இந்நூல்
யாவருக்கும்உபயோகமாகும்பொருட்டு
அமராபதிப்பட்டணம்
மஹாராஜராஜஸ்ரீ துரையவர்கள்
வாசுசெட்டி
லட்சுமீபதிநாயகர்
சமஸ்தானம்அத்வைதஞானபோதகராகிய
காஞ்சிபுரம்
அருணகிரிசுவாமிகளால்
பதிப்பித்த பிரதிக்கிணங்க.
சூ-சுப்பராயநாயகர் முன்னிலையில்
பார்வையிடப்பட்டு.

புரசை
ஏழுமலைப்பிள்ளையவர்களது
விவேகவிளக்க அச்சுக்கூடத்தில்
பதிப்பிக்கப்பட்டது.

பார்த்திப௵.

192/525/1885
R65-
M85-
TAMIL NADU ARCHIVES LIBRARY
ACC. 5491
EGMORE, MADRAS
TAMIL NADU ARCHIVES LIBRARY
EGMORE, MADRAS-600 008

உ

சிவமயம்.

சிறப்புப்பாயிரம்.

காஞ்சீபுரம்.

கச்சியாளவந்தவள்ளலார்

ஆதீனம்

கச்சபேஸ்வரதேசிகர்

இயற்றியது.

ஆசிரியவிருத்தம்.

சீரார்தருங்கங்கைமதிகொன்றைச்சடையார்
சிவனுமையையோர்பாலுறுஞ்
செம்மலருண்மறைகரும்பிரதமுபவிடகமத்
தெளிவுபுகலாகமங்கள்
செய்யகற்கண்டாகுமதனினியசுவையெனத்
திகழுமுப்பொருளுண்மையைத்
தேவர்முனிவராதியாவருமுவந்துதுதி
செய்யுமீராறுபேரோ
டோரார்வளம்பெருகுசீர்காழியார்தலத்
தியலாதிசைவமரபி
லெய்துசிவபாதவிருதயமுனிதவத்திலை
னென்னவிவ்வுலகுய்யவு
திதைபெறுஞ்சிவஞானவாரமுதமீஃதா
மெனப்பதிகமருள்புரியவு

இறைவனருளாலிதாமதகண்டனஞ்செய்
  தியம்புமறைமுறைநிறுவவும்
வாராரிணைக்கொங்கைதிருமாதுகேள்வனிடர்
  மாற்றியாணுருவமுறவு
மன்னுதிருமணமென்றுதன்னுமடியாரொலா
  மகிழ்வொடுக்கதியெய்தவு
மாதேவிதிருமுலைப்பாலுண்டபிள்ளையார்
  மலரடிக்கன்புபூண்ட
வள்ளலாரெண்ணெண்மர்தம்மிலிணையசிவஞான
  வள்ளலார்பகருமிந்நூல்
பார்புகழும்வேலூரரங்கசாமிக்குரிசில்
  பழுதகலவாய்ந்தச்சினிற்
பதித்தருள்கவென்னவமராவதியெனும்வளம்
  பதிவாசுரெட்டிலட்சுமி
பதிநாயகன்சமஸ்தானமொளிர்வேதாந்த
  பாஸ்கரன்ஞானபோகன்
பல்வளஞ்செறிகச்சிகருணாகிரிஞானி
  பண்புடனளித்தனனரோ

காஞ்சிபுரம்

வித்வான்

நமச்சிவாயமுதலியார்

இயற்றியது.

—(*)—

நிலைமண்டிலஆசிரியப்பா.

வானுலகந்தனில்வருபலபிறவியின்
மானுடவுடலங்கொண்டமாக்களி
ஞணவமாயைகாமியமென்னுங்
கோணைமும்மலக்கொத்தறும்பொருட்டு

நீக்கமில்பூரணனிரவயனிமலன்
றுக்கிலாவறிவானதயாநிதி
யிருவருமறியாவெழிற்பரஞ்சோதி
பொருவருமானந்தப்பொருப்பவெல்லா
மாக்கியளித்தழித்துமறைத்தருள்
போக்கிலாவின்பப்புணரியானவன்
உயிரிடையொளிபுக்கிருந்தவொருவன்
செயிரினைநீக்குந்திருவருட்செல்வ
[illegible]வம்பலத்திலானந்தத்தாண்டவம்
புரிபவனெங்கள்புண்ணியமூர்த்தி
யோர்சிவஞானவள்ளலாரெனும்
பேர்புனைந்தருளுருப்பெற்றனனென்னப்
பூவுலகோரெலாம்புகன்றிடவென்றுந்
தாவில்சீர்க்குரிசில்சார்ந்தவர்தமக்குக்
கதிதருகாழியிற்கவுணியர்தங்குல
பதிசிவபாதவிருதயர்மதலை
பவப்பிணியகற்றுதற்பரையிருதனப்பா
லுவப்புடனினிதுண்டுயர்செந்தமிழாற்
றோடுடையசெவியனெனச்சுட்டிப்
பீடுபெறும்பிரமாபுரத்தெம்மான்
றன்னைப்பாடுந்தகைபெறுநாவலன்
பொன்னைப்புவியைப்பூவையைவெறுத்த
மாதவர்சடைமுடிதன்னின்மலரும
பாதபங்கேருகன்பதிதலையமணப்
பைங்கனைகளைந்துசைவப்பைங்கூழ்
பொங்கப்புவியிற்போற்றிச்சுடலைத்
தீயழற்றென்பைத்திருமயிலைக்கண்
சேயிழையாக்குந்தெய்வசிந்தாமணி
திருவோத்தூரிற்சென்றாண்பனையை
யொருவாப்பெண்பனையுறவருயேன்

ஞானசம்பந்ததேசிகநாதன்
தேனமர்மலர்த்தாள்சிந்தனைசெய்யு
மெண்ணெண்வள்ளலார்களிலியைந்த
பண்ணவனிருபான்பகுதியாக
வேதாகமப்பொருண்மெய்ந்நிலைவிளங்க
வோதுமேன்மையதுற்றிடுமிந்நூல்
சத்தியஞானபோதத்தமிழ்முதல்
மெய்த்தருள்மரபட்டவணையீறதிற்
பதிபசுபாசவிசாரமும்பண்புடை
விதியுடனுண்மைநிட்டையும்விளங்குந்
தசகாரியமுங்குருசிவசிரத்தையும்
பிசகாமகாவாக்கியமும்பிறழா
மதிமகிழ்தீக்கையுமரபுபதேசமும்
விதியாகமசித்தாந்தமும்விழுமிய
கொலைபுலைமறுத்தலுங்கொல்லாவிரத
நிலையுநல்லோர்நிகழ்த்ததிகாரி
யாவரென்னுமடைவுமுணர்த்துந்
தாவில்வேதாந்தசித்தாந்தவிந்நூலைப்
பொன்னுலகுவப்பப்பொருந்துஞ்சிறப்புடைச்
சென்னைமாநகரிற்சிறந்தவேளாண்குல
திலகனிருநிதிச்செல்வனெண்ணிரு
நலனிறைபேறுநண்ணுசௌபாக்கிய
னொற்றியூர்த்திரிபுரசுந்தரியுபயப்
பொற்றாமரைத்தாள்போற்றுமெய்த்தொண்டன்
றாங்கநீர்மருமலர்த்தடஞ்சூழ்வேலூ
ரரங்கசாமிமாலகமுகபிகமலர்ந்
தெழுதாவெழுத்திலியற்றித்தருகெனப்
பழுதாய்ந்தச்சிற்பதிப்பித்தனனால்
கச்சியம்பதியான்கருதுமொருமூன்
றிச்சையுமறுகுணத்தியற்கையுந்தவிர்ந்தோ

னருணாசலேசனருளிற்றோன்றி
மருணாசமாக்குமறைமுடியுணர்ந்தோன்
கருணாநந்தர்கடாக்ஷத்தாலே
மருவருஞ்சிவ்யோகமருவிச்
சண்முகஞானவாரியனருளா
லுண்முகமாகநடுநிலையுணர்ந்தோ
னணிதிகழமராபதிநகர்க்கதிபதி
மணிமுடிசூடுமன்னர்மன்னன்
பலகலைப்பண்டிதர்பரிந்துசூழவையான்
கல்வியிற்போஜன்கட்டழதனிற்
சிறந்திடுமாரன்றிண்மையில்வீம
னறந்தெரிந்தளிக்குமௌதாரியந்தனில்
மூவெழுவள்ளல்கள்பொய்ம்பெலாமொன்றாய்
மேவியவள்ளல்விதரணசற்குண
சுலட்சணபிரதாபதுரைவாசுரெட்டி
யிலட்சுமிபதிநாயகனிருசெவிவாய்
மடுத்திடநான்மறைவகுத்தமெய்ப்பொருளி
னடுத்திடுமேன்மையறைதருவாக்கிய
ஞானுயிர்ப்போதமொழியருணகிரி
ஞானியிணையிலாநற்றவத்தோனே

சிறப்புப்பாயிரம் முற்றிற்று.

சிவமயம்.

இதில் அடங்கிய சாத்திரங்களின்

பெயர்கள்.

பெயர்கள்.	பக்கம்
முதலாவது சத்தியஞானபோதம்	க
உ - வது - பதிபசுபாசவிளக்கம்	க௫
௩ - வது - சுத்தாந்ததரிசனம்	௫௭
௪ - வது - உபதேசமாலை	௮௫
௫ - வது - சிவஞானப்பிரகாசவெண்பா	க00
௬ - வது - ஞானவிளக்கம்	கக௫
௭ - வது - அத்துவிதக்கலிவெண்பா	க௨க
௮ - வது - அதிரகசியம்	க௩௨
௯ - வது - சிவாகமக்கச்சிமாலை	க௪௨
க0 - வது - கர்ணாமிர்தம்	க௫௬
கக - வது - சுருதிசாரவிளக்கம்	க௬௫
க௨ - வது - சிந்தனைவெண்பா	க௭௯
க௩ - வது - நிராமயவந்தாதி	க௮௫
க௪ - வது - அறுபத்துநாலுசங்கை	க௯௭
க௫ - வது - தசவழக்குச்சிந்தனை	௨க௨
க௬ - வது - குருமாபுசிந்தனை	௨௨௩
க௭ - வது - அநுபவசந்திரிகை	௨௨௯
க௮ - வது - திருமுகப்பாசுரம்	௨௩௪
க௯ - வது - அதிகாரப்பிள்ளையட்டவணை	௨௩௯
௨0 - வது - மாபட்டவணை	௪0

உ

சிவமயம்.

வள்ளலார்சாத்திரப்

பாட்டுமுதற்குறிப்பு.

அகராதி.

பாட்டு.	பக்கம்.	பாட்டு.	பக்கம்.
அ		அண்டச	௬௨
அகமுகமா	௧௭௪	அண்ணலே	௧௧௨
அகாயனசல	௨	அண்ணறவ	௯௮
அகாயனவி	௮௨	அண்டமெலா	௩௫
அங்கண	௧௭	அண்டமொரு	௧௫௨
அங்கை	௧௪௫	அதிதிதன்	௧௨
அங்கோட்டக	௧௧௮	அதிரகசி	௧௪௨
அசரீரியா	௨௯	அதிரகசிய	௧௩௩
அசலனக	௫௮	அதுவேவீ	௧௮௧
அசையாச்சிவ	௮௩	அத்திகழ்	௯௮
அச்சோகடு	௭௫	அத்துவித	௯௧
அஞ்சக்கர	௧௨௯	அத்துவித	௬௧
அஞ்சிப்ப	௧௪௮	அத்துவித	௧௧௩
அஞ்சினேன்	௧௯	அத்துவித	௩
அஞ்சின்வழி	௧௨௨	அத்துவித	௧௬௬
அஞ்சுபுல	௧௭௪	அத்தைத்தின்	௬௧
அஞ்சுபுலன்	௧௰௪	அநந்தகுண	௧௭௨
அஞ்சுமல	௭௬	அநாதிகே	௫௪
அஞ்செழு	௧௰	அநாதியின்	௧௬௩
அஞ்செழுத்தி	௧௯	அந்தச்சிவ	௭௭
அஞ்செழுத்தி	௯௰	அந்தரங்க	௭௧
அஞ்ஞான	௧௪௫	அந்தரியாக	௬௭
அடக்கி	௯௪	அந்தோகுரு	௧௪௮
அடிக்கரும்பு	௧௨௫	அந்தோமல	௯௬
அடுத்துவரு	௯௧	அபரவுணர்	௭௫
அணுவுக்கணு	௮௪	அபுத்தி	௬௬
அண்டங்க	௧௰௩	அப்பாவுன்	௮௬
அண்டங்கா	௯௭	அப்பிரமே	௧௭

பாட்டு.	பக்கம்	பாட்டு.	பக்கம்
அமலன்	௪	அவனேக்கா	[illegible]
அமுசோகம்	கஅக	அவாககட	ருஅ
அமுதத்தா	௬ரு	அவாவற	௬
அம்மாவெனு	௩அ	அவிகாரி	எ௪
அம்மைதிரு	கக0	அவிகாரி	க0அ
அம்மையப்ப	ருஎ	அவிகாரி	ரு௯
அம்மை	கஎ௯	அவிரொளி	௬
அம்புய	௩0	அவிரோக	அஉ
அம்புலியு	க ரு	அவ்வறிவு	௬எரு
அம்புவிழு	அ௩	அள்ளிக்கோ	க௩எ
அய்யமா	ரு௩	அறிகின்றே	கஎரு
அரக்கனே	க௯உ	அறிந்தவிட	க0அ
அரசன்மக	க0௪	அறியாதன	கஉஉ
அரவங்கடி	ககஉ	அறியாப்பொரு	௬0
அரனரி	கரு௯	அறியாவறி	கஉ
அரிசடு	எ	அறிவகை	௪எ
அரிதுமா	௩௯	அறிவறி	எ
அரிதுயில	க௩௪	அறிவறியா	உ௪
அரியஞான	உஅ	அறிவாகர	௬
அரியனே	௪௯	அறிவாயிரு	க௪எ
அரியவா	௩அ	அறிவாலறி	கஅரு
அரியவிம்	௩௯	அறிவாலறி	ககஎ
அருட்கண்	௬க	அறிவான்	௩
அருந்தவர்	கஎக	அறிவிக்க	க௯க
அருவமாய்	க௩ரு	அறிவிலறி	எஅ
அருளம்பல	க	அறிவிலறிவா	௬உ
அருளெனு	எ	அறிவினி	௪ருஅ
அரையன்	ரு௯	அறிவுக்கறி	௬0
அலையற்ற	அ௩	அறிவுக்கறி	ரு௯
அல்லல்இனே	அஉ	அறிவுதிரு	கஉ௩
அல்லற்பிறவி	க௪௪	அறிவுநா	௯எ
அல்லார்	க௪உ	அறிவுருவா	க௬உ
அவயவமே	எஅ	அறிவென்ற	கஅஉ
அவயவமோ	எஅ	அறிவெனு	க௪0
அவயோக	அக	அறிவேவசிவ	கஉ௩
அவனசை	உ௩	அறிவேகசி[illegible]	க௪ரு
அவனவ	உ௩	அறிவேவதி[illegible]	௯அ
அவனேக்கா	௩	அறிவைய[illegible]றி	கஎஉ

பாட்டு.	பக்கம்.	பாட்டு.	பக்கம்.
அறிவொரு	கருகூ	ஆகாரந்தர	எ0
அறுசுவை	சாசா	ஆகின்றநீ	சகூ
அறுமுகனு	கூரு	ஆகிலவனை	கூ0
அறுவகை	சஎ	ஆகிலிந்த	ககூஎ
அறுவித	கசா	ஆங்கையா	எகூ
அற்புக	கஅ	ஆங்கையாலி	ருச
அற்றார்கட்	ருஅ	ஆங்கையாலே	ருக
அறுபவ	கசாஉ	ஆங்கையாலி	ஙச
அனேகவி	சாஅ	ஆங்கையாற்கரு	சஎ
அன்பனை	உகூ	ஆங்கையாற்றே	உகூ
அன்றுவிட	கஙங	ஆங்கையானை	உஎ
அன்னமய	சஅ	ஆங்கையானே	கஅ0
அன்னவரு	கரு0	ஆக்கலனி	ருக
அன்னவெறி	கசங	ஆக்கலனித்த	அஅ
அன்னிய	சாஅ	ஆக்கறக்கு	கசஎ
அன்னிய	சச	ஆக்கறக்கு	கககூ
அன்னியமே	அஅ	ஆக்கின்ற	கசரு
அன்னியமே	கசங	ஆக்கைக்கு	சஉ
அன்னியமே	கஉஎ	ஆக்கைசட	கசகூ
அன்னையக	கூரு	ஆக்கைசட	கூச
அன்னையரு	எரு	ஆக்கைநீ	ககஅ
அன்னையுல	கூங	ஆக்கைமேவி	உஎ
அன்னைவயி	ககரு	ஆக்கையக	எகூ
ஆ		ஆக்கையல	கசாகூ
ஆகாமல்ல	கருஎ	ஆக்கையு	க0சா
ஆகந்திரு	க0சா	ஆக்கையே	கஉகூ
ஆகமங்கள்	கஎகூ	ஆங்கவனை	கஎஎ
ஆகமே	கஙசா	ஆங்கறியாமை	சக
ஆகமே	சஙசா	ஆங்காரக்கோ	கருக
ஆகாயந்தனே	கசக	ஆங்காரந்தன்	ககங
ஆகாயந்தன்	கஅங	ஆங்காரமான	அ0
ஆகாயந்தேடி	ககஎ		
ஆகாயப்புள்	அங		
ஆகாயமெங்கு	க0கூ		
ஆகாயம	கூ0		
ஆகாயம்போ	கஉஅ		

பாட்டு.	பக்கம்.	பாட்டு.	பக்கம்.
ஆசரிக்கு	௯௯	ஆதிமறை	௯௨
ஆசாரீனை	க0ரு	ஆதிரூபத்தன்	அக
ஆசாலேக்கா	க0௬	ஆத்மலிங்	க0௩
ஆசிரியனு	க௨௯	ஆத்மாகித்த	௨௯
ஆசிரியனே	க௨எ	ஆமயத்தை	எஅ
ஆசிலன்ன	ரு௨	ஆமுயிர்	௩அ
ஆசையாற்ச	௩௩	ஆமைபோ	க௬க
ஆசையுறு	௪௯	ஆமைபோ	எ௯
ஆசையொழி	க௪எ	ஆயிரமட	௪௯
ஆடுபன்றி	௯௨	ஆயிழையை	க0௪
ஆட்டைச்சு	க௪௪	ஆரணவுரு	கருஅ
ஆட்டபால	கஅ௨	ஆராவிய	ககக
ஆணவக்க	க௨எ	ஆலம்பன்	௯
ஆணவத்தா	௯௨	ஆலயந்தொழு	க௩௩
ஆணவத்தான்	எக	ஆலயமே	க0௩
ஆணவத்தி	க௨அ	ஆலவிட	க௯எ
ஆணவமல	௩௨	ஆவாவென்ன	௨௬
ஆணவமாறி	ரு	ஆவிக்கா	க௩அ
ஆணவமே	க௨ரு	ஆவிக்குரிய	க௯
ஆணவமே	கரு௨	ஆவிற்கும்புலி	க௬௩
ஆணவவே	க0எ	ஆழ்ந்தே	ருக
ஆதலாலகம்	கஎ0	ஆறுத	கக0
ஆதலாற்குரு	௩எ	ஆறுறக்குள்	எ0
ஆதவன்றன்	௪ரு	ஆறுறதத்து	ககஎ
ஆதாரவிட்டை	௯எ	ஆழிருக்க	௯௩
ஆதாரமா	கருக	ஆழ்கடல்	௯0
ஆதாரமாறு	௬எ		
ஆதிதிரு	௪௪		
ஆதித்தன்	௪௩		
ஆதிப்பிசம	க௬ரு		

பாட்டு.	பக்கம்.	பாட்டு.	பக்கம்.
ஆணுநெடுங்	௮௭	இம்மலமூன்று	௩௪
ஆணுருவ	௯௩	இம்மாயை	௭௧
ஆனைதாரத்தி	௧௦௪	இம்முறை	௪௭
ஆனைந்து	௬௩	இயற்கை	௫
ஆனைமுத	௯௪	இரக்கமிலா	௯௨
ஆனையுரி	௧௨௫	இரக்கமு	௧௦
ஆனையுலாவு	௬௮	இருட்டறை	௯௨
ஆலபாலற	௧௦௬	இருந்தபடி	௧௮௫
ஆன்மாசுத்த	௨௮	இருவினையி	௮
ஆன்மீகங்	௭௨	இருவினையொப்	௧௧௩
ஆன்மீகங்	௭௩	இருவினையொப்	௭௪
ஆன்றகற்சன	௧௩௯	இருவினையொப்	௮
		இருவினையொப்	௪
		இருவினையொப்	௧௫௦
இ		இருளகன்ற	௧௨௩
		இல்லத்திரு	௫௯
இஃதுமரிதே	௮௧	இல்லறம்	௪௮
இக்கன்ம	௭௪	இல்லாத	௧௧௧
இச்சையனி	௭௩	இல்லையுயி	௧௪௮
இச்சைவழி	௬௯	இவ்வண	௧௩௫
இதயத்தவி	௯௯	இவ்வண்ண	௧௬௮
இதற்குள்ளா	௭௦	இவ்வண்ணம்	௧௧௧
இத்தக	௧௫	இவ்வண்ணமா	௬௬
இத்திரனருள்	௩௮	இனிப்பிறவே	௬௫
இத்துரியா	௨௨	இனையவ	௧௮
இந்தஞான	௪௩	இன்பமய	௬௦
இந்தமனி	௧௩	இன்றைக்கே	௯௩
இந்தவிந்து	௭௫	இன்னணமா	௧௭௨
இந்தியத்து	௭௯	இன்னணம்	௯௫
இந்தியமா	௫௦	இன்னவகை	௭௪
இந்தியமே	௭௯		
இந்திரனு	௮௩	ஈ	
இந்திலைது	௨௨		
இந்திலையி	௮௧	ஈகைதவ	௬௬
இந்நூலை	௫௪	ஈச	௯௨
இப்பிறப்பிரா	௪௩	ஈசனக	௬௬

பாட்டு.	பக்கம்.	பாட்டு.	பக்கம்.
ஈசனடியார்	௯௬	உயிர்ச்சார்வ	௯௪
ஈசனருணூலே	௯௭	உயிர்க்குயிரா	௧௨
ஈசனருளு	௬௬	உருவேவரு	௧௨
ஈசனோர்	௧௫௧	உலகெரு	௧௮
ஈசனிரங்கி	௯௨	உலகந்தெரி	௧௯
ஈசனிருக்கு	௯௬	உலகமு	௧௮
ஈசனிலே	௭௧	உலகமுமுயிரு	௨
ஈசனுனைக்	௯௨	உலகமுன்றை	௧௩௩
ஈசனென்போ	௧௨	உலகமே	௧௯௭
ஈசன்வே	௧௨௦	உலகமேழை	௧௩௨
ஈசன்றிருமேனி	௧௨௫	உலகளக்க	௧௦௦
ஈசன்றிரு	௧௨௭	உவர்மூடு	௯௨
ஈட்டவிர	௬	உவனிவ	௭௭
ஈதுமெய்	௧௩௪	உவனுவரு	௨
ஈரைந்து	௭௭	உழுவையரி	௮௩
		உளதிலதாம	௧௭௩
உ		உள்ளங்கை	௧௦௫
உடம்பினை	௧௯௨	உள்ளஞ்சுழல்	௧௮௦
உடம்புமுக	௬௩	உள்ளத்தொளி	௧௧௭
உடம்பெலா	௩௬	உள்ளத்திரு	௧௦௯
உடலெலு	௧௨	உள்ளங்கொறு	௧௪௪
உடல்கிடக்க	௭௮	உள்ளப்போ	௭௩
உடனெறு	௪௭	உள்ளமசை	௮௧
உணருமுயி	௭௮	உள்ளமல	௧௦௫
உணர்ச்சி	௭௯	உள்ளமெனு	௧௨௬
உண்டிபசி	௧௪௬	உள்ளமொடு	௭௭
உண்டிபுசி	௮௪	உள்ளுறும்புற	௧௫௦
உண்டுமிலே	௧௦௦	உள்ளேயிருக்க	௭௮
உண்டுமுப	௯௮	உறங்கா	௧௫௩
உண்ணலுறங்க	௨௬	உற்றசரி	௧௨௩
உண்ணலுறங்க	௬௯	உற்றுணரி	௧௮௬
உண்ணுத	௫௧	உன்மனைக்கு	௫௮
உண்ணார்போ	௧௭௩	உன்றங்கை	௧௭௫
உண்பதியா	௧௭௯	உன்னனொரு	௭௪
உத்தமங்க	௧௧௯	உன்னைப்போ	௧௦௧
உம்பர்பணி	௧௪௭	உன்னையறி	௮௯
உம்பர்வாழ	௬௮	உன்னையொரு	௮௯
உயிருபல	௯		

பாட்டு.	பக்கம்.	பாட்டு.	பக்கம்.
ஊ		எண்பத்துநா .	௧௦௯
ஊசலாடு	௪௫	எண்பத்தோ	௭௪
ஊமமெஞளி	௭௮	எத்தனைதா	௧௭௩
ஊமைகண்ட	௧௦௮	எந்தயோக	௨௯
ஊமைமகன	௧௦	எந்தைசன	௯௫
ஊமைபணி	௧௧௧	எங்காளிரு	௩௭
ஊமைமணி	௧௪௯	எப்போதி	௩௦
ஊமையினை	௧௧௨	எப்போது	௩௦
ஊர்ச்சுண	௮௪	எல்லாங்க	௧௧௧
ஊழாலுட	௧௧௮	எல்லாஞ்சிவ	௯௭
ஊழைத்தும	௮௪	எல்லாஞ்சிவ	௧௪௩
ஊழையொது	௫௪	எல்லாஞ்சிவ	௧௦௧
ஊழ்வினை	௭௨	எல்லாத்தை	௧௨௯
ஊழ்வினையா	௩௪	எல்லாநா	௧௪௩
ஊனக்கண்	௫௯	எல்லாமறி	௧௨௦
ஊனமிலா	௯௭	எல்லாமி	௯௪
ஊனொடி	௧௬௯	எல்லாமிற	௯௭
ஊனுடல்	௫௦	எல்லாமிற	௧௦௮
ஊனுயிர்	௮	எல்லாமிறந்	௧௨௫
ஊனுறங்கி	௧௦௮	எல்லாமிறந்த	௫௦
ஊனையொது	௮௦	எல்லாமு	௨௫
ஊனேனுபிரம	௧௩	எல்லாரு	௫௪
ஊன்பிறந்த	௧௩௮	எல்லார்க்கு	௧௪௩
ஊன்றுழன்	௬௨	எல்லாவண்ட	௧௯௮
எ		எல்லாவுயிர்	௧௮௩
எங்கணுஞ்சி	௨௦	எல்லாவுரு	௯௩
எங்கணுங்கிறை	௩௯	எல்லையில்	௧௯௦
எங்குஞ்சிவ	௮௮	எவ்வுயிர்	௭௭
எங்குஞ்சிவ	௧௦௯	எழுவாய்	௧௮௨
எங்குமா	௮௪	எள்ளுக்கு	௯௦
எங்குமிருப்பா	௯௦	எறும்பு	௧௨௩
எங்குமிலை	௫௮	எனைவிட	௭௭
எங்ஙனமறை	௧௩௪	என்னைப்பே	௧௧௨
எஞ்ஞான்று	௨௯	என்மனத்தா	௮௦
எண்கணனை	௮௫	என்றந்தை	௯௪
எண்டிசை	௧௩௯	என்றியம்பி	௧௩௯
எண்ணரி	௨௫	என்றுபருவ	௮௯
எண்ணுஞ்சிவ	௯௬	என்றுபன்	௧௩௫
எண்பத்து	௬௨	என்றுபிறநதே	௮௮

பாட்டு.	பக்கம்.
என்றுமிரு	௬௫
என்றைக்கோ	௧௦௯
என்றொருவ	௪௭௭
என்னுடம்பி	௯௪
என்பைப்பெண்	௪௧௨
என்னையெடு	௧௭௮
என்னையொழி	௧௨௪
	௮௦
ஏ	
ஏகமேவா	௪௯௮
ஏணியை	௧௭௯
ஏதங்கூறி	௧௩௭
ஏதுக்களா	௧௮௨
ஐ	
ஐங்கரும	௫௯
ஐந்தடக்கி	௭௭
ஐந்தவத்தை	௭௮
ஐம்புலக்கதவ	௨
ஐம்புல	௮
ஐம்புலவேட	௮
ஐம்புலனட	௬௧
ஐம்புலனுலவ	௪௬௯
ஐம்புலன்	௬௧
ஐம்பொறி	௨௦
ஐம்பொறி	௨௫
ஐம்பொறி	௧௮௧
ஐயந்திரி	௧௦௯
ஐயந்திரி	௪௮௦
ஐயந்திரிவு	௧௬௧
ஐயமாக	௧௯
ஐயமுடையோ	௪௯௭
ஐயமுமிட்டே	௧௯௦
ஐயமெடுத்	௧௦௯
ஐயமெனு	௧௭௭
ஐயாசை	௧௭௭
ஐயெரிகா	௯௭
ஐயெரிகா	௬
ஐவகை	௫௯
ஐவகைஞா	௧௧
ஐவகைப்பொறி	௧௯௯
ஐவரொடு	௧௨௨
ஒ	
ஒப்புக்கு	௯௪
ஒருகணமிரு	௬௦
ஒருசாலக்	௧௯௯
ஒருகோடி	௧௦௨
ஒருகலை	௧௪௯
ஒருபொருளை	௧௧௯
ஒருமாத்தி	௮
ஒருமலவழ	௧௩
ஒருவனுக்கி	௨௯
ஒளியிலொளி	௮௩
ஒளிவளர்	௩௦
ஒன்பது	௧௫௮
ஒன்றறிந்த	௭௯
ஒன்றாகி	௧௫௯
ஒன்றாகிப்பா	௧௯௯
ஒன்றாய	௫௭
ஒன்றாயும்	௨௨
ஒன்றாயுலக	௧௦௨
ஒன்றிரண்டல	௪௯௩
ஒன்றுடனு	௧௮௧
ஒன்றென்பா	௫௩
ஒன்றென்றி	௧௦௯
ஒன்றென்று	௪௬௧
ஒன்றென்றும்	௫௨
ஒன்றேபா	௧௬௮
ஒன்றேயாதலி	௧௧
ஒன்றேனுவிர	௩
ஓ	
ஓகோவிந்த	௩௨
ஓசைபரிச	௧௫௨
ஓசையொலி	௧௦௨
ஓடுமாநதி	௬௬
ஓட்டநடை	௭௦
ஓதியவசு	௬௧

பாட்டு.	பக்கம்.	பாட்டு.	பக்கம்.
ஓமாதி	௧௪௧	கலியுக	௮௬
ஓமாதிவா	௭௪	கலைமதி	௫
ஓராயிரம்	௯௯	கலையாங்கர	௬௯
ஓரிடத்து	௧௮௧	கலையெலா	௩௮
ஓவாபல	௯௬	கல்லாரிண	௧௫௨
க		கல்லாரின்	௧௧௫
கங்கைகிகர்	௧௧௫	கல்லாலமர்	௯௬
கங்கையி	௩௮	கல்லாலின்	௧
கடத்திரு	௧௮௧	கல்லாலின்	௫௨
கடப்பரு	௨௯	கல்லாலின்	௧௩
கடலிலே	௧௬௩	கல்லெலா	௪௪
கட்கிமை	௬	கல்லெறி	௧௯௧
கட்டிய	௬	கல்லைப்பொன்	௧௧௨
கட்டையடு	௭௮	கழுக்குன்ற	௬௬
கட்டியவன்	௬௨	கழுதைக்கு	௯௪
கண்கதிர்	௭	கள்ளவடி	௮௭
கண்டான்	௧௩௫	கறங்குவ	௭௨
கண்ணால்	௧௬௬	கறுத்தவிரு	௧௦௭
கண்ணியதி	௮௩	கற்புடை	௧௩௯
கண்ணிரவி	௬௧	கன்மத்தாலா	௬௪
கண்ணிலா	௧௯	கன்மமக	௬௯
கண்ணிறை	௧௬௪	கன்மமா	௧௫௭
கண்ணுமுடி	௭௮	கன்மவா	௪௦
கண்ணுருவ	௭௯	கன்மமவி	௭௨
கண்ணேணவி	௮௯	கன்மவிரு	௯௯
கண்ணொளி	௧௩	கன்மவெயி	௭௪
கண்ணொளி	௧௮௮	கன்னனன்	௪௪
கண்ணொளி	௧௫௮	கன்னிக்கு	௧௧௮
கண்ணோரா	௧௩௩	கா	
கண்ணோவி	௮௯	காருத்தன்	௫௩
கண்பல	௨௩	காக்கைவிழி	௯௧
கண்போல	௧௮௦	காசமுறு	௧௪௩
கதிரிடை	௭	காசியிலிற	௪௭
கருடனை	௧௦௨	காசிவாஞ்சி	௧௪௦
கருத்தனை	௫	காட்டமனல்	௧௦௮
கரும்பினு	௧௩௯	காட்டெரி	௪௭
கருவிக்கா	௭	காணப்படு	௧௫௪
கருவிசட	௭௯	காணக்கண்	௧௭௩
கல்காயிழை	௧௦௭	காணுங்கா	௧௦௨

பாட்டு.	பக்கம்.	பாட்டு.	பக்கம்
காணுறு	உச	இ	
காண்பதும்	உக	இஞ்சிக்கியன்	சுஅ
காண்பசெலர்	கஎ0	இடைத்த	கஉக
காண்பவன்	கஎகூ	இடையாத	சுரு
காதினலறி	கருஎ	ஈ	
காதெவனு	ககூரு	ஈட்டப்பட்டு	ககூரு
காதொலியை	எகூ	கு	
காந்தமு	கருகூ	குக்குடம்	கஎஅ
காமக்கட	க0எ	குடும்பத்தை	ககக
காமங்கு	எ0	குடும்பபார	உக
காமத்தா	ருரு	குருட்டுச்சேரி	ரு
காமத்தா	கூரு	குருவாக்க	கககூ
காமமாதி	சகூ	குருவிலான்	ருகூ
காமம்வெகு	எஉ	குருவுரு	சு0
காமவிளை	எ0	குருவுருவ	அக
காமாதி	ககசு	குருவேதிரு	க0எ
காமாதி	கஉரு	குருவைக்கோ	சு
காமாதியை	சுஎ	குருவையெதி	எக
காயசம்பந்த	கருசு	குலமொழிய	கஉகூ
காயத்தை	கருரு	குழந்தை	கூரு
காயந்துவ	கககூ	குறியறி	ககூச
காயப்பெரு	ககஅ	குறியாக்குறி	அரு
காயவிளை	கூரு	குன்றுதொடர்	கஉரு
காயனை	ருக	கூ	
காயுங்கதி	அகூ	கூகையறி	சுக
காயுங்கிழ	கஉ0	கூத்தியை	எரு
காயுமுத	அ0	கூர்கொண்ட	கஎசு
காய்கதி	உ0	கூவிளமாலை	கசரு
காய்கதிரி	உ0	கூரைக்கலை	கஉசு
காரணகா	கஎஉ	கூவுஞ்செவி	கஉச
காரிருளோ	அஅ	கூன்மதி	கூ
காலங்யதி	எ0	கே	
காலபடர்	சுரு	கேவலசக	கஎக
காலன்மனை	கருக	கேவலச்சன	சசு
காவிமாலை	கருரு	கேவலஞான	கஉ
காற்றிலா	கஎஎ	கேவலத்து	ருகூ
கானலைநீ	ரு0	கோரதன	கஉ

பாட்டு.	பக்கம்.	பாட்டு.	பக்கம்.
கை		சத்துமசத்து	௧௨௮
கையிலுறுபுண்	௧௧௩	சத்துமச	௧௧௯
கொ		சந்திரியி	௯
கொடுப்பா	௭௩	சமட்டி	௪
கொலையிலா	௩௮	சமயமே	௧௩௭
கொல்லாமை	௬௭	சமயம்	௧௮௪
கொல்லாவிரத	௯௨	சம்பந்தர்	௧௨௭
கொன்றிடுத	௧0௯	சரவசர	௧௮0
கோ		சரற்சந்திர	௮௪
கோசாமுட	௬	சராசர	௪0
கோடிசிவ	௮௭	சரிதாதி	௭௪
கோடிவிழி	௪	சரிதையி	௧௨௪
கோடைதனி	௯௩	சரிதையிலா	௩௨
கோட்ட	௧௪௬	சரியைகிரி	௧௧௨
கோபத்தா	௩௩	சருவபரி	௧௭௯
கோபமே	௩௩	சற்கன்ம	௭௪
கோழிபோ	௭௬	சற்குருவாய்	௫௭
கோறல்வே	௧௧	சனகர்	௮௫
ச		சனகனெனு	௧௭௫
சகலபூத	௨௭	சனகாதி	௭௫
சங்கற்ப	௧௩௯	சனகாதிக்கி	௬௪
சங்கைய	௧௩௫	சனுதக்குரு	௫
சசிசேகர	௬௨	சா	
சச்சிதா	௫௮	சாக்கிர	௮௫
சஞ்சித	௩௪	சாக்கிரசொ	௨௪
சஞ்சித	௧௨௮	சாக்கிரமு	௭௨
சஞ்சிதமு	௭௩	சாத்திரஞ்சம	௪௮
சடசித்த	௮0	சாத்திரத்தா	௧0௩
சடத்திர	௭	சாத்திரத்தை	௮௩
சதுமறை	௧௫௧	சாத்துவித	௭௨
சத்தசத்	௧௬௧	சாந்தமுடை	௯௮
சத்தஞ்சோதி	௧௧	சாந்தமுடை	௯௪
சத்தத்தா	௪௧	சாந்தமு	௧௪௩
சத்தம்பரி	௭௯	சாயைபோ	௩௩
சத்தியஞான	௨	சாவதும்	௧௯0
சத்தியமா	௧௨௯	சாவதுவும்	௧௬௮
சத்தியமீ	௧௭௧	சாற்றிரண்டு	௯0
சத்தியமூ	௯௬		

பாட்டு.	பக்கம்.
சி	
சிட்டிமுத	௧௫௪
சிதம்பரமா	௧௧
சிதம்பரம்	௬௧
சித்தஞ்சிவ	௩௭
சித்தந்தெளி	௧௪௭
சித்தயிப	௮௦
சித்தாந்த	௧௧௦
சித்தாந்த	௯௩
சித்திரத்தை	௮௧
சித்திரபானு	௧௩௪
சிந்தனை	௪௦
சிந்தனையா	௧௮௩
சிந்திக்க	௧௦௧
சிந்தையை	௪௭
சிருட்டிக்கு	௧௫௪
சிருட்டிதி	௫௯
சிவஞான	௧௧௪
சிவஞான	௭௬
சிவஞான	௧௦௧
சிவஞான	௧௧௦
சிவஞான	௭௫
சிவதத்துவ	௭௦
சிவத்துவ	௩௫
சிவத்துவமசி	௮௨
சிவத்தொமசி	௧௧௩
சிவநூலா	௭௬
சிவபுரா	௫௭
சிவமயமாய்	௯௦
சிவமயமா	௯௦
சிவமல்ல	௯௨
சிவவாக்கிய	௫௭
சிவனறிந்த	௨௩
சிவனன்றி	௭௭
சிவனியானாய்	௯
சிவனொரு	௧௦௭
சிவன்வேறு	௧௮௦
சிறந்ததிரு	௧௭௦

பாட்டு.	பக்கம்.
சிறையறக்கட	௪௬
சீ	
சீடன்றன்	௩௫
சீரார்சித்தா	௫௭
சீரார்சிவோ	௧௧௩
சீர்கொண்ட	௮௫
சீர்பூத்த	௧௮௧
சீவகாருணிய	௩௫
சீவபாமிர	௮௫
சீவனத்தா	௫௭
சீவனமிந்த	௨௬
சீவனாய்	௯௨
சீவனுக்கு	௭௭
சு	
சுகமய	௯
சுகர்வாம	௧௫
சுகன்வாம	௯௮
சுத்தபடி	௧௨௪
சுத்தவித்தை	௭௦
சும்மாவிரு	௧௫௫
சுருதிகண்	௪௯
சூ	
சூத்திராதி	௧௩௮
சூனியபாச	௧௧
செ	
செகத்தை	௭௫
செத்தசத்தி	௮௩
செத்துச்செத்	௧௬௬
செந்தமிழ்	௩௦
செப்புமொழி	௧௫௦
செம்புண்ணில்	௮௬
செயற்கை	௫
செருவினுமை	௬
செல்லும்பி	௭௧
செறிவாகு	௫௨
சென்றலைய	௬௬

பாட்டு.	பக்கம்
சே	
சேதனமா	௭
சேர்வினை	௧௧
சை	
சைதனிய	௮௦
சைதன்னிய	௭௭
சைவசித்தா	௧௯௪
சைவஞ்சிவ	௧௧௩
சொ	
சொப்பன	௮௦
சொல்லாரி	௧௪௫
சொல்லாலு	௨௨
சொன்னத்தி	௪௩
சொன்னநிலை	௮௧
சொன்னவரு	௧௭௦
ஞா	
ஞானசம்	௧௮௩
ஞானத்தா	௧௯௦
ஞானத்தை	௨௯
ஞானத்தை	௧௧௮
ஞானநீரா	௨௮
ஞானபுலி	௭௩
ஞானமிலா	௧௧௮
ஞானமிலை	௭௧
ஞானமென்னு	௨௮
த	
தசகாரிய	௯
தண்டிகை	௮௪
தண்டில	௯௮
தத்து	௨௫
தத்துவ	௧௨௨
தத்துவக்கூ	௯௮
தத்துவங்க	௬௫
தத்துவங்க	௫௨
தத்துவத்து	௧௧௭
தத்துவாதீத	௨௦
தத்தைபோ	௧௧௨
தந்தைதமர்	௯௮

பாட்டு.	பக்கம்
தந்தைதாய்	௧௩௪
தந்தைதாய்	௧௩௮
தந்தைவழி	௧௯௭
தந்தைவி	௯௪
தம்மாலறி	௧௪௨
தம்மை	௧௧௦
தருநிழலு	௧௨௪
தரைமுதனுத	௨௦
தரையிது	௩
தலையெல்லா	௧௧௯
தவற்றவெவன்	௯௧
தற்பரமாய்	௧௨௬
தனுவாதி	௯௨
தனுவொடு	௧௯௪
தன்னிச்சை	௭௩
தன்னுலகு	௫௩
தன்னைக்கண்	௮௦
தன்னைச்சட	௬௫
தன்னைச்சிவ	௬௦
தன்னையறி	௧௦௧
தன்னையறி	௧௯௮
தன்னைவினை	௧௨௪
தா	
தாடலைபோ	௬
தாட்டுணை	௯௬
தாமடங்க	௧௦௨
தாயகட்டி	௭௩
தாயரையு	௬௩
தாயன்றி	௧௪௯
தாய்போலெழு	௧௦௫
தாரணிய	௧௯
தானல்லா	௯௪
தானேசிவ	௧௮௨
தானேசிவமா	௧௮௯
தானேபார	௧௮௧
தி	
திசைமுகன்	௬௬
திடர்சுக	௮௩

பாட்டு.	பக்கம்.	பாட்டு.	பக்கம்.
திரண்டொழு	௧௬௧	தொ	
திருநோக்கா	௭௯	தொல்லாழி	௧௪௫
திருப்பணி	௯௭	தோ	
திருபபா	௫௭	தோத்திர	௧௭௬
திருமால்ய	௧௪௨	ந	
திருமூலர்	௫௮	நகரமாகிய	௧௯
திருமொழி	௭௬	நகரக்கரு	௯0
திருவாத	௧௨௮	நகாரத்தின்	௧௬௪
திரைநுரை	௧௯௩	நஞ்சுமிழ்	௧0
தீ		நதிபாங்கர்	௮௧
தீக்கையினு	௮௭	நரனலனிவ	௩௬
தீரத்துற	௧௯௭	நல்லகுல	௧௨௧
தீராதலை	௫௧	நல்லசிவ	௬௩
தீர்த்தம்	௧௩௭	நல்லவினை	௭௨
து		நல்லன்சிவ	௭௪
துக்கசாகர	௧௭	நல்லாரை	௧௪௨
துட்டமிரு	௬௩	நல்லாரைத்தூ	௬௪
துட்டற்கு	௧௪௮	நல்லிளமை	௬௫
துயருற்ற	௧௫௫	நல்வினையா	௭௪
துரியத்தி	௭௧	நறவங்குடி	௯௯
துல்லிய	௩௧	நற்சாதி	௭௪
துறந்து	௮௪	நனவின்	௭௧
துறவுமவா	௬௭	நன்னெறி	௪௯
தூ		நா	
தூலத்தனு	௫0	நாடுநகரா	௮௬
தெ		நாடுவினை	௭௩
தெய்வஞ்சி	௯௬	நாமார்	௧௫௫
தெருளாவி	௯0	நாய்த்தோ	௧0௫
தே		நாரணன்	௧௫௯
தேகத்தின்	௫௯	நாரதாதி	௧௯௭
தேகநா	௧௨௧	நாலுவேதமு	[illegible]௫
தேகமலேன்	௧௭௨	நாலுவேதமு	௧௩௬
தேகமாது	௧௯௩	நாற்றக்கு	௧௫௩
தேகமொடு	௧௭௨	நாற்றவித	௬௫
தேவேதிரு	௧௮௯	நாளூர்கொல்	௩௭
தேனுண்டளி	௧௮	நானேசிவ	௮௮
தேனோர்	௧௮0	நானேநீ	௧௪0
		நானேபா	௧௨௬

பாட்டு.	பக்கம்.	பாட்டு.	பக்கம்.
நான்பருத்தே	எஅ	நெருப்பு	கஉக
நான்பிரம	அ௯	நெல்லிடை	கருஎ
நான்பிரம	கஎ0	நெல்லினு	௩உ
நான்மனித	க௯௯	நொ	
நி		நொச்சி	கரு0
நிச்சயமற	௯	நோ	
நிதம்பமிலா	ககஅ	நோக்காநோ	எ
நித்திரை	௬க	நோக்காம	௬௯
நித்தனன்	௪௩௯	நோயிலாவா	க௯௪
நிரவய	உ	ப	
நிராமய	ருஅ	பக்குவத்து	ககரு
நிராமய	கரு௯	பக்குவமி	க0உ
நிராமயமா	உஉ	பக்குவர்க்கா	கஎ0
நிறைந்தமா	௪உ	பக்குவர்க்கு	௯௬
நிறையறிவா	௪ரு	பங்கயப்பா	கரு௪
நினைப்பு	கஉ0	பசுகரண	ககஉ
நினைவழி	கஎக	பசுவென்ப	௯உ
நின்றதிரு	ருஎ	பசைநீங்கு	எ௯
நீ		பஞ்சபூத	௪௩௯
நீங்காத	கரு	பஞ்சமல	எரு
நீசன்	௬க	பஞ்சவதி	ரு௯
நீபிரம	அ0	பஞ்சவந்தி	கருஎ
நீயறிய	கஎரு	படிகக்கட	க௪அ
நீயோகா	க0ரு	படைபிழை	கஎ௯
நீரிடை	உஉ	பண்டிதரி	உ௯
நீரிடையி	கஉ	பண்டை	கஎஎ
நீரிடையு	௩க	பண்டைய	க௯0
நீரிலாக்குள	க௯0	பண்டொரு	க௯க
நீருக்கு	௯0	பதிநூலோ	எ
நீர்க்குமிழி	அக	பதிநூல்	கக0
நு		பதிபசுபாச	உ௩
நுண்ணிக	கக	பதிமார்க்க	கக0
நூ		பதியெனி	கக
நூலினை	கரு௯	பதியறிவாக்கு	உ௩
நூலில்லை	எக	பதியாவ	ருஅ
நெ		பதைத்தெழு	அஉ
நெஞ்சக்குழை	கரு௩	பத்தைவிட	எஎ
நெருப்பிரு	க0அ	பத்துவித	எஎ

பாட்டு.	பக்கம்.	பாட்டு.	பக்கம்.
பந்தமறு	௧௪௯	பாசத்திறு	௮௭
பந்தர்க்கெளி	௫௮	பாசத்தை	௪௯
பாமன்வா	௫௯	பாசத்தை	௮௭
பராபரமாய்	௧௨௯	பாசப்பகுப்பு	௭
பருப்பதங்கே	௬௬	பாசமறி	௬௮
பரைவடி	௧௬௨	பாசமாகிய	௨௦
பல்கலைபா	௧௬௯	பாசமாய்	௮௮
பல்லாயிர	௧௨௦	பாசமுதலை	௧௧௯
பல்லாயிர	௧௪௫	பாசமோசக	௪௯
பல்லூழி	௮௪	பாசவியலே	௬௮
பவத்துயரா	௧௫௮	பாசவெறு	௬௮
பவனமாய்	௧௮௩	பாசம்பெரு	௬௮
பழிமுனை	௮௩	பாடப்படி	௧௦௩
பழுதையி	௧௯௩	பாதகமனை	௨௯
பளிங்கியமா	௨௪	பாம்பிதென்று	௪௩
பளிங்கினில்	௨௪	பாம்பின்வாய்	௬௨
பறையரென்	௧௩௭	பாம்புக்கு	௧௫௦
பறையர்தம்	௪௩	பாரோரும்	௫௪
பற்றற	௧௪௬	பார்த்தும்	௬௦
பற்றறத்து	௧௯௧	பாலனுய்	௧௩௨
பற்றற்றார்	௭௧	பாலன்பசி	௧௪௪
பா		பாலன்மா	௩௨
பாகமங்கி	௧௩௩	பாலையுங்கே	௧௫௦
பாசக்கட	௯௯	பாலொடுசேர்	௧௦௪
பாசக்குழு	௭௭	பால்வண்ண	௯௭
பாசங்க	௯௭	பால்விரி	௯௫
பாசஞ்சட	௧௪௩	பாவமகல	௧௭
பாசக்கார்	௧௬௩	பாவமில்	௨௮
பாசத்தார்	௫௨	பாவமுமற	௧௫௭
பாசத்தாற்ப	௨௫	பாவனுதித	௧௦௮
பாசத்தான்	௮௭	பாவனுதித	௧௨௩

பாட்டு.		பக்கம்.
பாவனுதித		௪௧
பாவனையெலா		௧௭௨
பாவாபா		௧௭௧
பாழுரை		௧௨௪
பாற்கடல்		௯௧
பானுவாமிறை		௧௯
பீண்டமா	பி	௫௦
பிண்டமா		௧௪௧
பித்தர்		௯௦
பிதிர்க்கடம்		௩௭
பிராணனை		௭௯
பிருதிவி		௬௯
பிளிறுமா		௧
பிறக்கு		௯௫
பிறத்தலு		௮
பிறந்தவ		௧௫௯
பிறந்தாரி		௧௫௨
பிறவாமை		௯௭
பிறவிக்கட		௧௧
பின்னபின		௭௮
புகலிக்கா	பு	௧௫௮
புசிக்கின்ற		௯௩
புண்ணியத்த		௬௬
புண்ணியதீ		௯௩
புண்ணியநதி		௧௩௮
புண்ணியபூ		௨௭
புண்ணியமே		௧௫௧
புண்ணுடலே		௧௧௧
புத்திக்கு		௮௦
புத்தியாய்		௧௫௮
புத்தியே		௮௦
புல்லாதி		௧௪௭
புல்லாய		௬௩
புவிமுதனுத		௯
புழுவின்		௧௫௯
புள்ளாய		௯௩
புற்றுருகிட		௯௨
புன்னூலா		௧௭

பாட்டு.		பக்கம்.
பூசனையார்	பூ	௧௭௯
பூசையால்		௩௪
பூசையென		௧௩௭
பூதகாரிய		௩௬
பூதமுத		௮௭
பூமரங்க		௯௩
பூரணபோத		௪௦
பூவின்மலி		௧௦௯
பூவைத்தேடி		௩
பூனைவிழி		௬௧
பெண்ணுடை	பெ	௧௦௩
பெத்தத்தை		௭௭
பெரியபண்டி		௧௯௫
பெரியவரி		௧௭௪
பெரியவிம்		௩௯
பெறுபவன்		௧௭௫
பெற்றதபோ		௧௯௬
பேசாத	பே	௧௫௩
பேசுவது		௧௫௬
பேசுவதுன்		௧௪௯
பேதாபேத		௩௧
பேறுதபெரு		௧௭௫
பைந்தொடி	பை	௧௭௫
பொங்குமல	பொ	௧௨௫
பொச்சையா		௧௩
பொய்யாத		௫௨
பொய்யாமூ		௧௪௮
பொய்யாமொழி		௧௫௨
பொய்ப்பிரமை		௧௭௦
பொய்ப்புவி		௧௭
பொய்ம்மை		௮
பொருட்சார்வ		௯௪
பொல்லாத		௧௭௪
பொல்லாத		௧௪௪
பொன்பல		௨
பொன்மலே		௧௧௩
பொன்வண்ண		௧௪௪
பொன்னுக்கை		௮௪

அகராதி.

பாட்டு.		பக்கம்.	பாட்டு.		பக்கம்.
பொன்னை		௧௮௦	மலைமகளை		௯௪
பொன்னையன்றி		௧௨௫	மறைப்புருவ		௭௫
போகாத	போ	௧௭௪	மறைகிடந்த		௧௬௬
போக்கிலை		௨௨	மற்றிரண்டு		௪௧௦
போக்குவர		௯௦	மனமே		௭௯
போதவொழு		௧௮௫	மனவன்பா		௧௬௦
போதவொழு		௧௮௫	மனவாக்கு		௬௧
போதெலா		௪௮	மனமொன்று		௧௫௩
மக்களாக்கை	ம	௩௯	மனம்புத்தி		
மக்களுமனை		௪௦	மனுதிகளோ		௨௦
மங்கைநித		௧௦௪	மன்னுமா		௨௩
மங்கையர்		௧௦௩	மன்னுமா		௧௪௦
மச்சுக்கூ		௪௪	மன்னும்படி		௬௭
மடித்துமி		௭௫	மன்னையு		௨௪
மன்னர்முன		௩௬	மாசகல	மா	௩௧
மணிப்பாம்பி		௧௦	மாசறப்படி		௨௪
மண்ணலை		௩௫	மாசற்ற		௬௫
மண்ணுசை		௯௪	மாதவத்தனை		௧௩௫
மண்ணுதி		௧௪௬	மாதாபிதா		௯௩
மண்ணுலர		௧௩௯	மாநிலவரை		௧௩௪
மண்ணுக்கிறை		௧௩௪	மாமாயை		௭௫
மண்ணைவிழு		௫௩	மாயாதனு		௬
மண்ணெடு		௨௧	மாயாபடல		௧௪௬
மண்போற்		௪௨	மாயாபுர		௭௧
மதப்பட்ட		௧௨௨	மாயைசட		௬௯
மதிதவழு		௫௮	மாயைமய		௧௧
மத்திமவுட		௪௦	மாயைவிள		௭௧
மந்திரமா		௧௪௯	மாயையா		௧௫௮
மந்திரம்		௩௦	மாயையேயுட		௩௩
மயிரெலும்பு		௭௦	மாரியை		௪
மருந்திரு		௩௧	மாலறியா		௧௫௪
மருவியுட		௧௮	மாலாயயனு		௬௬
மலமாயை		௬௮	மாறுதவா		௧௭௭
மலமிலை		௬	மானுமழு		௧௨௦
மலமொழி		௨௫	மான்குறி		௮௩
மலரயனு		௫௯	மித்தையாமு	மி	௪௭
மலரயனு		௧௫௬	மிருத்தி		௯௭
மலர்மண்		௩	மீனைமதி	மீ	௧௧௭

பாட்டு.		பக்கம்
நீன்போ		௭௧
முத்தரை	மு	௧௯
முத்திகடன		௧௮௭
முத்தியுண்டோ		௧௭௯
முந்தைவி		௬௮
முந்துாச		௩௬
முப்பகை		௪௫
முப்பாழும்		௧௯௬
முப்பாழும்		௯௧
முப்புரத்தை		௧௨௯
முப்புரமெனு		௨௧
மும்மலை		௫௧
முயற்சியா		௭௨
முரசதிர்		௨௭
முலைமுதிரா		௯௬
முற்சொன்ன		௭௨
முன்புண்ணிய		௧௭௧
முன்புறுவா		௩௭
முன்னவரா		௭௩
முன்னவரு		௧௭௰
முன்னல		௧௧
முன்னவன்		௭௧
முன்னான்ம		௭௰
முன்னாலி		௫௮
முன்னைநான்		௧௫
முன்னைவினை		௧௫௪
முன்னைவினை		௭௨
முன்னேனு		௮௧
முன்னேன்		௬௬
மூக்குமகன்	மூ	௭௯
மூடனைப்போ		௧௰௨
மூதுரை		௯
மூத்திரதி		௧௰௩
மூலமாயெ		௧௬
மூலமென்ற		௧௩
மூலையிரு		௧௫௭
மூலையிருந்தா		௬௯
மூர்த்திகள்		௬௧
மூர்த்தியு		௧௫௩
மூவர்க்கு		௧௫
மூவிலிங்க		௬௭
மூவுலக		௧௪௨
மூன்றுகுற்ற		௭௨
மெய்கண்	மெ	௫௮
மெய்கண்டா		௧௮௨
மெய்ஞ்ஞான		௬௨
மெய்ஞ்ஞான		௧௨௭
மெய்யினி		௧௪௰
மெய்யைப்		௧௮௫
மென்புழுக்க		௧௨௧
மேலவத்தை	மே	௧௧௬
மேலாம்		௯௮
மேலாலவத்		௧௪௯
மைப்பொலி	மை	௫௩
மைவண்ண		௧௪௫
மொழிந்த	மொ	௮௨
மோகமூறு	மோ	௬௰
மோகமெனு		௧௩௨
யாதாமொரு	யா	௨௬
யாவனையினு		௨௮
யாவனையினு		௨௮
யாவனொரு		௨௮
யாவனொரு		௨௭
யானென		௧௫௧
யானென		௬௨
யானென		௩௫
யோனிவழி		௯௩
வசனாதி	வ	௭
வசும்பு		௯௫
வடக்குளே		௫௩
வடிவிலா		௧௬௩
வடிவோபி		௧௩
வண்ணப்ப		௮௩
வந்தானறி		௧௨௯
வரிக்கய		௧௩௮
வருணமா		௪௩

பாட்டு.		பக்கம்.	பாட்டு.		பக்கம்.
வல்லிய		அ௪	விழலாம்		௯௬
வல்வினை		௭௨	விளக்கி		௮௯
வழுத்து		௨௧	வினையின		௩௪
வறுத்த		௭௩	வினையொப்பு		௬௭
வன்புறு		௧௫௩	வீணுச்சு	வீ	௧௪௭
வாக்கிலி	வா	௧௨௪	வீணுரைக்கரு		௩௨
வாட்டக்கு		௧௫௨	வீராதண		௧௯
வாயுமொரு		௭௦	வெந்தமடி	வெ	௧௨௨
வாழிசுய		௫௫	வெய்யிற்படு		௧௫௫
வாழிதிரு		௧௨௮	வெள்ளங்கி		௧௦௯
வாழ்த்திட		௧௭௭	வெள்ளநீர்		௧௪௦
வாழ்வாவது		௫௭	வெள்ளிமலை		௧௪௭
வாளிரவி		௫௯	வெள்ளியுரை		௯௫
வானகம்		௫௦	வெள்ளைக்கு		௧௨௬
வானமே		௧௭௩	வெறுப்பு		௭௩
வானவர்		௨௭	வெறும்படம்		௧௫௭
வானவர்க்கா		௧௧௯	வேங்கை	வே	௧௨௧
வானிலிடி		௭௩	வேதச்சின		௧௨௯
வானெங்கே		௧௨௨	வேடப்பொலி		௮௪
வானேமுத		௧௩௩	வேட்டையி		௧௩௬
வானேவெளி		௧௩	வேணியழ		௮௪
வான்முத		௧௬௮	வேதஞானன்		௧௭௩
விடயக்கு	வி	௧௨௨	வேதநூலு		௪௨
விண்ணுக்கு		௧௪௫	வேதந்தன		௧௦௦
விதிவழியே		௧௫௧	வேதமுடி		௧௦௫
விந்துமோ		௫	வேதமெய்		௩௧
விமரீச		௭௮	வேதாகம		௬௩
வியாபக		௪	வேதியர்		௧௭௧
வியாபகந்த		௩	வேம்புறு		௪௯
வியாபகமீ		௩	வேலைசூழ்		௧௩௯
வியாபகமா		௩	வேழமயி		௧௦
விரிஞ்சிபுர		௬௬	வேறாகிப்பிற		௧௯௩
விரியமன		௧௭௪	வேறுவேறாகி		௨௫
விருப்பு		௭௨	வேறென்று		௧௫௪
விருப்பு		௧௨௭	வைதாரை	வை	௧௫௫
விருப்பு		௫௮	வைதிடினு		௯௫
விருப்பு		௧௫௧	வையத்தாசை		௧௬௩

அகராதிமுற்றியது.

உ

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

வள்ளலார்சாத்திரம்.

முதலாவது

சத்தியஞானபோதம்.

பாயிரம்.

கணபதிகாப்பு.

சூத்திரம்.

பிளிறுமாதங்கப் பிரானடிவணங்குதும்
கருவியங்கயிற்றைக் கதுமெனத்துமியா
மருவினைப்பாகன் வாயின்மண்ணட்டாக்
கன்மனமறிவில் காமுகர்நுழையா
வல்பகலிரண்டிலு மனுகாமூத்தி
நெடுவெனம்புக்கு நிலாவுதற்பொருட்டே.

தக்ஷிணாமூர்த்திதுதி.

கல்லாலின்புடை நல்லார்தொழுதெழச்
சின்முத்திரையொடுந் தென்றிசைமூர்த்தியாய்த்
தனுதமொழிலைத் தடக்கையினேந்தி
வனுதிமுத்தன் யானெனவமர்ந்தாங்
கறம்பொருளின்ப மருளியபின்னறை
மொழியாமொழியான் முதவீடளித்த
பெருந்தகைபோற்றுதும் பிறப்பறும்பொருட்டே.

நூற்சிறப்பு.

சத்தியஞானத் தமிழ்மாலியானை
பன்னிருசமயப் பணைகளைமுறியாச்
சைவத்தாமரைத் தடத்திலடையாழா
நலைவதபுமறிஞர் நாமறுகுலவா
வசத்தியபோதக் கவளமருந்தா
குவிவிரிவகன்ற கூடத்திருந்தவே. ௨

ஐம்புலக்கதவ மடையாதடைத்துப்
பயிலப்பயிலப் பராவமுதாகி
யாகமநூலோர்க் கவிரொளியாகி
யிமமாநிலத்தி னிடர்கெடப்போந்தன
சத்தியஞான போதத்தமிழே. ௩

பாயிரம் முற்றிற்று.

பதியியல்.

உலகமுமுயிரு மொருங்குறப்படைத்தவ், வுயிரிடைநடன மோவாதுஞற்றினு, மாருயிரறியா வற்புதமென்கொ, லுலகமார்த்தாண்ட னொளிகொடிருந்து,முலகமார்த்தாண்ட னுருவறியாவே. ௪

உவனுவளுதுவெனு முறைமுச்சுட்டாய்த், தோன்றிநின்றொடுங்குந் தொழிலுளவதனாற், பொன்விழுதனைய புரிசடைமுக்கட், சிவனுளனவனாற் சிவனுமுண்டா, யறிவினைமறைக்கு மவிச்சையுமுளவே. ௫

பொன்பலபூணும் மண்பலகடமாய், வருவதுதானே வருதலின்மை, தருபவனொருவன் றானுளனதுபோற், பொன்புரைகடுக்கையம்புண்ணியனுளனே. ௬

நிரவயனிமல னிராமயனருளை, யொருவிடிலாவி யுலவாக்காலம், போலாமாக்கை புனைகைப்பிடியர், யானெனதென்னு மிருஞ்செருக்கடையா,நமர்பிறரென்னுஞானமிக்குறுமே. ௭

அகாயனசலனந்தரியாமி, யருளொடுங்கூடிக் கூடாவான்மாத், தீயிரும்பென்னச் சிந்துறுநதியெனத், திருவடிநிழலிற் சேருமன்றே. ௮

மலர்மணமணியொளிமன்னியவண்ண, மாவிக்கியல்புமபிமூசமாதலு, மா
காயம்போலாந்தரங்கண்டாங், செழுமியெங்கனுமாய்க் கிளரொளிச்சடையனை
ப், பின்னியொன்ருகிப்பெறுமெனு நூலே. ௯

நீரிடையுப்புப்பாரிடையப்புத், தாயிடைச்சூலுந் தளிரிடைத்துவரும், தியி
டைவெம்மையுஞ் செறிந்தாங்கன்ன, வறிவிடையீச னமர்ந்தாங்குறலே. ௧௦

அத்துவிதம்பெற வாங்காங்கிருப்பினு, மாருயிரறிவா லறிதரப்படாது, ஊ
னக்கண்ணுக் கொளியாதொளித்து, ஞானக்கண்ணின் வெளிப்படுசோதன். ௧௧

அவனைக்காணுமறிவன்யாலே, சாந்தம்பசாசைக்கவர்ந்[illegible]தெ
ன்றன்று மூற்றையவ்வூழிப், பிரளயம்வாயிற்பெய்தனவன்றே ௧௨

பூவைத்தேடி[illegible]ப் பொருளைத்தேடியுங், காணாளவில் கற்பத்தும்மே. ௧௩

தனாயினுவென்னத் தான்கண்டாற்போற், பொருணீயென்ன வறியாப்பு
வியே, ௧௪

ஒன்றுரிரண்டோ வுபயப்பெருக்கோ, வறிதரப்படாவோ வவ்வவமிலி
யை, யாழிவாய்ப்பட் டழிலவணக்குவால், சாணுதியாயிற் காணுதிநீயே, ௧௫

அறிவான்போந்த வறிவைவிழுங்கிக், குடாசடல்விழுங்கிய குடமுனிமான
ச், செறிவானிவனெனத் தேறுதிநீயே. ௧௬

குருட்டுச்சேரியிற் கோடியாதவர்க், குலவினும்பேசினு மூறங்கினுமென்
கொல், புலன்றெரிகாலைப் பொதுவநசிர்ப்பினும், பாடிகாவலிற் பட்டனவுயிரே.

வியாபகமாதி விரிக்குங்காலை, வியாபகமேலிடு நிறைவாமென்ப, வியாத்திச
ம்நிறை வாகும்விளம்பின், வியாப்பியமொன்றின்மிடைந்தநிறைவே. ௧௮

வியாபகங்கடலே வியாத்தியந்நீரே, வியாப்பியமூவரென விளக்கியநூலே.

வியாபகமீசன் வியாத்தியாருயிர், வியாப்பியமலமென வீக்கியநூலே, ௨௦

வியாபகங்கதிரோவியாத்திகண்ணே, வியாப்பியமிருளென விதித்தன நூலே.

சமட்டிவியட்டி சாற்றுங்காலே, சமட்டியாகாயந் தனித்தவியட்டி, குடவா னென்னக் கூறப்பாற்றே. ௨௨

அமலன்சமட்டி யாருயிர்வியட்டி, யமலனோடொன்றிலாருயிர்சமட்டி. வியட்டியாக்கை விளம்புங்காலே. ௨௩

ஐயெரிகாப்ப வணர்தவித்திருப்பினு மிருகாலடக்கி யொருகானிற்பினுஞ், சேயிழைமாதரைத் திரத்தணப்பினு, முடையைத்துறக்கினு முணவைமறப்பினு, மம்மர்செய்மாயை மழுங்காதம்ம, குருபரனருக்கிற் குழையுமன்றே. ௨௪

[illegible]ம் வனப்புட்போலும், பாரியைநோக்கும் பாவலர்போலும் கொழுநனைநோக்குங் குலமகள்போலுந், தேசிகனைநோக்குஞ் சிடன்றெரிவே. [illegible]

கட்கிமையொத்துக் காற்றுணைவருடும், பக்குவர்க்கிரங்கிப் பரசிவனுருவத் திருவடியானுந் திருநோக்கானு, மையலகன்ற மறைநூலானும், பாவனையானும் பரிசத்தானும், யோகத்தானு முணர்வாக்கும்மே. ௨௬

பதியியல் - முற்றிற்று.

பசுவியல்.

கட்டியகட்டோ கருமலக்கட்டு, பூட்டியதளையோ பொன்முதலாசைத்தளை, யடைத்தவச்சிறையோ வறிவிலாகச்சிறை, யெனினுயிர்க்களவ னெங்ஙனமுயுமே. ௧

இருவினைமுசலம் யாக்கையுரலே, யதிற்பெய்பண்டம் போலாருயி[illegible]ரைதாக்க நெளிவபுழுங்கி, யடிவான்காலை யல்லற்பட்டு, விடுவாக்காலை விம்மிதமுறுமே. ௨

கொடிவிழியன்ன கொள்கையனாகி, யாசாபாசத் தார்ப்புண்டன்றே, தன்னை முன்னிட்டுத் தான்பின்னாகி, மறந்துநினைந்து மதிகதனாகி, யாகம்பேணியறிவைமறந்தாங், கிச்சைசப்புவிலா மிடர்ப்படுமுயிரே. ௩

ஆணவமாதியவாப்பையாவி, தானவிழ்க்கறியாதானேயவிழா, காணமொடு
க்கிக்கருதியகாலைச், சங்கரனவிழ்க்குந் தளையக்கையாலே. ௪

சறுதக்குருட்டுச் சந்ததியிருட்டறை, வாய்ப்பட்டாங்கு வலைப்பட்டுப்,
பன்னாளுழங்கிப்பருவராலுழக்கு, மனுதிகேவலத்தாருயிரம்ம. ௫

கலைமதிச்சேகரன் கலைக்கையாலே, கட்டவிழ்த்திடலுங் கருவியிற்புக்குக்
கோலங்கொண்டவாறைக்குறைத்து, ஞாலங்காவலனுனெனுமுயிரோ. ௬

கருத்தலைபுக்குக் கண்முணர்த்தோற்று, வாணவப்பாப்பின்வாயகப்பட்டுசி
வத்தேனாச்செந்நெறிகாணுப், பன்னாளலம்வரல்பசுவினியல்பே. ௭

விந்துமோகினி மானெனவிரிந்த, தத்துவக்காட்டிற் றனித்[illegible]ண், யா
ணவவேங்கையொருபாலடர்ப்ப, மாயைக்குடாவடி யொருபான்மயக்கக், காமிய
கடமாவொருபாற்கறுவ, விருவினைமலைப்பாம் பொருபாலிழுக்க, வாசையாம்வ
லை யொருபாலலைறயக், குலமெனுஞமலி யொருசார்குலைப்பக், கல்விக்கானியா
றொருசார்கவரச், சமயச்சூறை யொருசார்தாக்க, அவாவெனும்படுகுழி யறிவைக்
கொளுவ, மாயாவாதவனசரர்வெருட்ட, இன்னணமாவியிடருறுங்காலை, யுயிரி
டையொளிபுக் கிருந்தவொருவரத், தாயினுஞ்சாலத்தயாநிதியிரங்கிக், கட்கடை
வாளாற்காடறமாற்றலு, முட்கினியாவுமுயிர்பிழைத்தன்றே. ௮

பசுவியல்முற்றிற்று-ஆ. இயல்-௨-க்கு-சூத்திரம்-௧௪.

பாசவியல்.

செயற்கையியற்கை தெரிக்குங்காலை, செயற்கையுயிர்க்குத்திரிமலமென்னி
ல், வெண்மடிக்கழுக்குவிரவுந்தன்மை, போலநீக்கிப்புகுவனவதுவே. ௧

இயற்கையிருக்கிருண்மலமென்னி, லிருந்தைகறுப்பு மெழிற்பால்வெண்
மையு, மிடையில்விடாதென்றிசைத்தனர்புலவ, ராயினாறுதிசெயற்கையாமே. ௨

மலமிலை மாயை மறைக்குமென்னின், மலகுணமறைத்தல் மாயைவிளக்க; வ
லைபுக்கொடுங்கிய வாவினவாலுள, தலைபிலைபெனுஞ்சொல் சவலைச்சொல்லே

மா[illegible]வின் மன்னியவான்மா, கன்மவிருப்பங் கருமலமின்றே, லேயா
தொன்றை யிடருமுறுமே. ௪

கன்மமயக்கச் சமேலைமறைப்பா யாவைவிளக்க வருவனபோவன; மூவகையு
யிரு முறைமையவுலகிற், சுறங்கெனச்சுழன் றுசதிதொறையதே. ௫

வலிரொளியீசனை யன்னியனென்று, மிருள்புரியாக்கையை யானெனவென்
று, மன்னியமடந்தையை யாருயிரென்று, மூன்னுறச்செய்த வுயிர்மலமேரே

குருவைக்கோறல் குருமொழிமறுத்தல், குருவைவணங்கக் கூசல்பிழைமறத்த
ல், குருப்பொருள்கவர்தல் மாயைக்கூறே. ௭

செருவினுழைத்த தீமலத்தழுத்தன், மூக்கரணத்தொடுமூர்திடராக்கல், செ
ருக்கிகழ்கூறல் சிற்றினமருவல், குலம்பாராட்டல் கன்மக்கூறே. ௮

நிச்சயமறவிடுஞ்ஞானம் விகற்கர்நிலைம விரோதந்துஞ்சு, வழிபொருள்
வேட்ட லல்வழிச்சேறல், பொய்ம்மொழிகூறல் புணர்ந்ததைவெறுத்த லைனைதி
கரில்லையான்பரமென்ன, லச்சமிலாமையாணவக்கூறே. ௯

ஈட்டலிரத்த லிழுக்கையியற்றல், வேட்டல்வெறுத்தல் விதிவழிச்சேறல
நிலைமறத்த லாகமபேண, லோதியவெட்டு முயிர்க்குணமென்ப. ௧௦

அவாவறவிதலானவைகுயிற்றல், விருப்பறன்மகிழ்தல் வி[illegible]றமைகற, ல
நிலைகிளைத்த லாகமொறுத்தல், பன்னியவெட்டும் பதிகுணமெ[illegible]க. ௧௧

மூதுரைவியத்தல் மெய்மலக்தணத்த, லடியனாக்காணி[illegible]லைதழுமடைத்தழுத
ல், சில்லோர்குழுவைத் தீதெனத்தேறுத, லருச்சனைவணக்க[illegible]ன்பிணையேமும்,
பிறவாக்காலைப் பிணைந்தெழுகுதியே. ௧௨

பசுநூலோதல் பழிமலங்கவர்தல், சான்றோர்க்கலக்கண் சாலவிளைத்தல், புல்லினஞ்சேர்தல் புகர்த்தொழில்புரிதல், கயவர்வணங்கல் கண்மனமேழும், பிறப்புழியன்றப்பெறுகுறுக்குறியே. ௧௩

அருளொளுமலைமகளவளொடுங்கலத்தல், முழுதுணர் ஞானமுழுவதுமுடைமை, முழுவனுக்கிரக முழுப்பரிபூரண, மனதிழுத்தனவயவமிலாமை, யவிகாரக்குறியரற்கெண்குணமே. ௧௪

அரிசடுவெருக்க மடலருச்சனையொடு வணக்கம்பரவுயிர்க் கன்பகபதிநூல், பெருந்துறையெங்கு நிறைபொருள்பேண, லருளிக்கூட்டமடுபவரடுக்க மறைகுணமெட்டு மடியர்க்கமைத்தவே. ௧௫

கதிரிடைக்கலந்தகண்ணொளியொப்ப, வைவகையவத்தை யான்மாநீங்கிச், சிவத்தொடுங்கலத்த தேற்றமென்ப. ௧௬

நோக்காநோக்கை நோக்கநோக்க, நோக்காநோக்க நோசகுமனறே. ௧௭

பாசப்பகுப்பும் பஞ்சவிந்தியமு, மந்தக்கரணமு மைவகைப்புலனு, நீக்கநீங்கி நிறையிருள்கடந்த, பலாயோடுமௌவிப் பலாகிலைகடந்த, வறிவொடுங்கலந்த வான்மாப்பாச, சாலங்கடக்குமென்னுஞ்சைவமே. ௧௮

சேதனமான்மா வசேதனஞ்சிவஞ், சேதனமான்மா வறிவைமறையா, சேதனச்சிவனைச் சேர்தலாவி, சேதனனன்றிச்சித்தாபாசனே. ௧௯

கருவிக்கான்மாக் கத்தாகருது, மறிவுக்கரனே யாயிற்கத்தா, கருவியையருளாற் கழற்றியவாவி, யருளாய்ச்சிற்கி லவனிவனுமே. ௨௦

[illegible]த்திரணிபபத் தனித்திடுமான்மாச், சோகம்பாவனைதொக்கியபின்னைக் கருடனென்னைப்பான் கடுக்கழன்றன்ன, வுபாதிநீங்கியுணர்வாயினவே. ௨௧

அறிவற்றியாமை யகலாதக்கால், வறிவேசிவமெனு மாகமமுடிவே. ௨௨

கண்கதிர்பண்டங் கழியிருள்கிரணம், விளக்கெனுமாறு பினாபினாவிளக்குது, முயிரோவிறைவ னலனுநுறுபொருளாதனைமறைக்கு மாணவமதனைத், தனைக்கலந்த [illegible]ன்னருளானே, யறிவான்வந்தவாக்கையொடாதே. ௨௩

இருவினையொப்பா லிருண்மலபாகம், மலபாகத்தின் மருவும்பாதம்,பாதப் பதிவாற பயிலுங்குரவன், குரவனவாலுங் கொடும்பலமேழுந், தனித்தனியோ டுக் தலைசெட்டன்றே. உச

பாசவியல்முற்றிற்று ஆ இயல்-௩-க்கு-சூத்திரம்-௫௮.

உபதேச வியல்.

ஊனுயிர்வேற்றுமை யுரைக்குங்காலை; யென்மாடென்மனையென்பான்போல, வென்காலென்கை யென்பனவேறே, பருத்தேனினைத் தேனெனும்பன்மொழியா, னவயவமான்மா வாகுமென்னிற்,சின்னாளின்றுதேய்ந்தறமாய்தலி னவயவமான்மாவன் றெனவுணரே. ௧

ஐட்டலனறிதலி னவத்தைபடுதலி, னுணராக்கால முடல்சவமாதலி, னருந்தாபத்தியி னுள்ளான்மா. ௨

பிறத்தலுமிறத்தலும் பெருகலுஞ்சுருங்கலும், போதலும்வருதலும் புணர்வுநீக்கமு, மன்னமயத்துக் கடுத்தனவாதலி,னன்னமயகோசமான்மாவன்றே. ௩

ஒருநாத்திற்பே யுண்டிலையென்ன, லிதிகம்மற வாக்கையகத்தே, யான்மாவுளவென் றலறந்தன நூலே. ௪

கோசமுடலகோசமான்மா, வவயவங்காய மிரலயமான்ம, வாதிகாய மனுதியான்மா. ௫

பொய்ம்மைசடல மெய்ம்மைபுருடன், சொற்பிரமேயந் தோன்றியயாக்கை, யப்பிரமேய மான்மாவன்றே. ௬

ஐம்புலவேட ராற்றலைமறந்து, காணமென்னுங் கடிகுரன்னாளி [illegible]ழ்தரப்போதத் துனிவிற்பிடித்திட், டிரக்கமின்றிய வீமிலைசக்குயிற்றிப், பி[illegible]யங்கானிற் பேதுறுங்காலைச், சிவகாபாலன்றிருவுளத்திரங்கிச், சீவவேடு[illegible]க்கித்தேற்றித் தன்னருள்காட்டித் தாளுக்கும்மே, ௭

இருவினையீட்டி யீட்டாவியல்புங், கருவிற்றோய்ந்துந் தோயாக்கலப்புஞ், சிவனலறுகியுஞ்சிவனுந்தாமுங், காட்டிமீட்டனகணைக்கையேரு; ௮

சிவனியானு யென்னுந்திகழ்வுஞ், சிவனுனே னென்னுந்திறமுஞ், சிவனே
யாவினு முளனெனுந்திருவுஞ், சிவனேகாட்டித் தெளித்தனனெனக்கே. ௯

தசகாரியத்தைச் சாற்றுங்காலைத், தத்துவம்யாவும் சடமெனக்காண்டல்,
தனித்தனிச்செயலைத் தானறிந்திடுதே, லிவையலநாமல மென்னத்தணத்த, றத்து
வரூபந் தத்துவதெரிசனந், தத்துவசுத்தி நிரைநிரைதானே. ௰

அறிவாகரனு னெனவறிந்துணர்தல், செறிபரப்பிரமம்யானெனத்தேற, ல
றைசிவனருளி லடங்கா தடங்க, லுருவதெரிசனஞ் சத்திபுமுயிர்க்கே. ௧௧

சுகமயமீசன் சொரூபங்காண்ட, லச்சுகமயனே யாங்காங்கறித, லவனேதா
னு யச்சுகத்தழுந்த, லிவனவனாகி யின்பமேலிடுத, லுருவந்தெரிசனம் யோகம்
போகமே. ௧௨

உயிருபலக்கலி னுணர்பானுப்படின், பஞ்சவிந்திரியப்பன்னிறங்கவரா, து
ணரொளியாவு முபலங்கவர்தலி, னுஞ்ஞேயமென் றுணர்தற்பாற்றே. ௧௩

தாடலைபோன்றரன் றன்னுடனொன்றாய்க், கண்ணுங்கதிருங் கலந்ததோற்
ற, மன்னமோக்கத் தமர்வனவுயிரே. ௧௪

சந்திரியிறந்துஞ் சந்திரனிறவாத், தன்மைச்சீவஞ் சிவனவன்பாலே, யேயும
ன்ன வென்மனுர்புலவர். ௧௫

கன்னன்கௌந்தி புத்திரகதைபோற், சிவன்சிவத்தாற் சீவனீங்கி, மாசறு
திங்கண் மண்டிலம்போன்றுங், கவாவிறந்தொளிரு மதிசயம்பெறுமே. ௧௬

கூன்மதிச்சடிலக் குன்றவிற்குளவி, மாலறியாத மலர்வாய்ப்பட்ட, சீடக்கீ
டந் திசைமுகனறியா, முடியாவின்ப முடிபெற்றனவே. ௧௭

புவிமுதனாத மீறெனப்பொலிந்த, தத்துவசாலஞ் சடப்பான்கடந்திட், டறி
வறியாமை யாங்காங்ககன்று, ராருளொடுங்கூடி யரன்பாலொன்று, யருளோயுமறந்
தபின் னறியகிலேனே. ௧௮

ஆல[illegible]ப்னி வனவனிராலம்பன், சுதந்தரமிலியிவ னவன்சுதந்தரனே, சரீரி
யிவனசரீரியவ னெனு, மலநீக்கத்தி லிவ்வழக்கின்றே. ௧௯

அஞ்செழுத்துண்மை யறையுங்காலே, சிவாயநமவெனுந்திருவாக்கியத்திற்,
சிவமருளான்மா திரோதைமலமிவை, பாந்தளோதவியாப் பருவிடம்போன்றச், சிவ
ன்றனைமறையாச் சீவனைமறைக்கு, மதோமுகமாகி லறிவைமயக்கு, மூர்த்தமுகத்
திலுருவழித்தனவே. ௨௰

அருளம்பலத்தி லருளுருவாகிச், சிகாரம்பிரமந் திணாமலநீக்கி, யகாரவுயிர்தன் னடியிணைசேர்வான், திருநடஞ்செய்யுந் திருத்தில்லைக்கணே. ௨௧

உபதேசவியல்-முற்றிற்று.

ஆ இயல்-௪-க்கு-சூத்திரம்-௭௬.

அணைந்தோரியல்.

முதற்காண்டம்.

கஞ்சுமிழ்பகுவாய் நாகபூடணன், தேனவிழ்கமலச் சேவடிநீழன், மலவெயிற்கொதுங்கி மதிநலம்பெற்றோ, ராளுத்தன்மையறைகுதுமெடுத்தே. ௧

வேழமயின்ற வெள்ளிலங்கனியோ, வழலவாய்ப்பட்ட வாடைகொல்லோ, வாய்மூலைவையா மாய்ந்தவான்கன்றோ, நீணயவிழ்கொன்றை நாதனதருளா,லகக்காழற்ற வடியவர்மாண்பே. ௨

மணிப்பாம்பிருளை மழவாயிழைவைச், செல்வன்சிறுமைமையைத் தியன்குளிளா, யாக்கனிரக்கை யறியாப்போன்று, மாதேவன்கழல் மன்னியவுயிரு, மறியாபிறப்பினவத்தைப்பெருக்கே. ௩

ஊமைகனவு மூழின்வரவு, மாழிநிலையு மகல்வானிறைவும், பன்னியுளரும்பதிதர்மயக்கு, மலநிலையகன்ற மாதவர்வரம்பு, மியம்புதற்படா வென்மனூர்புலவர். ௪

இரக்கமும்வணக்கமு மிறந்தவவாவு, மிணங்காதவரோ டிணங்காவிணக்கமுஞ், செம்மலாலயந்தொறுஞ் செல்லுந்திறமு, மும்மலமகன்ற முத்தர்பாலுளவே. ௫

பூரணபோதப் பொருடானுகலி;னாரணமாக மமவர்க்கென்செயலே. ௬

நினைப்புமறப்பு நீத்தமையாலே, யனைத்துங்கண்டுங் கண்டிலரன்றே. ௭

பதியெனிற்பாசத் தோடுளேயென்றும், பசுவெனின்முத்திப் படுதலுமின்றே.

சூனியபாச மாண்டெழிச்சோதி, நான்துவென்னு ஞானமுமின்றே. ௯

ஜவகைஞானத் தந்தரவான்மா, வாங்கலைபிறப்பினதுபரமான்மா. ௧௦

மாயையமயக்குங் கன்மவழக்கு, மூலமலத்தின் முடிவின்மறைப்புஞ், சயம்பிரகாசர்க் கில்லையெனுஞ்சொல்லே. ௪௧

முன்னனு முணர்த்தலு முறுதொழி லுறுத்தலு; மாவிக்கிலைபொறி யறிவொடோய்தலி, னுகலைமாட்டென் றறைந்தனர்புலவர். கஉ

சிதம்பரமாதலிற் சேர்விடமில்லை, யவனிவனாதலி னணுகலுமில்லை, யறிவுருவாதலி னுக்கையுமின்றே. கங

ஒன்றேயாதலி னுணர்பவனின்று, நானதுவாதலின் ஞானமுமின்றே. கச

சேர்வினையறிந்து சேர்வாரனைத்த, பன்னகபூடணன் பாதப்புணையா, னீங்காக்கடலை நீந்திப்போந்தனர், தானாய்நின்ற தனிவான்களையே. கரு

சத்தஞ்சோதிடந் தருக்கங்காவியங், கொக்குவம்பரதங் கோதெனத்தள்ளாப், பித்தர்க்கிந்நூல் பேசிற்பிழையே. கசா

பிறவிக்கடலைப் பின்னிடமுன்னாற், புணைதாவென்னப் பொருமியிரந்து, பன்னாட்கேட்கும் பக்குவநோக்கி, யன்னோர்க்கிந்நூ லறையலுமாமே. கஎ

கோறல்வெகுளல் குறைகொள்குணத்தன், றிருவருளில்லோன் சைசமுகனையன், வழிபாடில்லோ னந்தனியர்க்கிந், இந்நூலறையினேழைக்குருவே. கஅ

ஆவிக்குரிய வறநூல்புகன்றுபின், சத்தஞ்சோதிடந் தருக்கம்புகன்றவன், சுவர்க்கம்புகுத்தித் துயருறுநிறையப், பதிபுதுவிக்கும் படிறனென்றே. ககூ

* நானுதிகமின்றி நூண்ணுணர்வாகி, யனாதிமுத்தனருளியவாகமந், தந்திரகலையெனச் சாற்றலுமாமே. உ0

மனுதிகளொடுக்கி மறைமுடிவுணர்ந்து, வழிபடன் மந்திரகலையெனமதியே

அறியாவறிவ னருளிற்கலந்தாங், காதலனுளிபுக் கமூர்தியனன்னாய், மும்மைப்பாமுமுறைமுறைகடவா, வபாவப்பாழிலடங்காதடங்க, லுபதேசகலையிஃதெனவுணரே. உஉ

கேவலஞானக் கிழவனானடைப், பிள்ளைநாவரசபேராருங், ணாதனவாக்கியனுருந்தமிழ்மூலன், சீவன்முத்தர் திருவாய்மலர்ந்த, நூல்பவநோய்க்குநன்னியமருந்தே. உங

---

* நானுதிகம்-நானுதிகமெனக்குறைந்தது.

ஆ சூத்திரம்-ஈஉ.

முதற்காண்டம்-முற்றிற்று.

இரண்டாங்காண்டம்.

உடலெனும்பெண்ணை யுயிரெனுநாயக, னெந்நாள்விடுவ னெவ்வழியானே, விடுவதில்லை விதியுள்ளளவும்; விதிவசமின்றேல் வெறுப்புற்றிடுமே, வெறுப்பும் விதியின் மேம்பாடாமே, யறிநூலிடத்து மற்றவரிடத்து, மாக்கைவெறுப்புமகங் காரவானியு, முறுமெனக்கண்டாங்கொழிந்திடுமோனே. ௧

ஈசனென்போ னெவ்வணமவன்யா’ ருலகமீன்றவொருவனுமாயி, னுங்கவ னெங்குளனாலயத்துள்ளா, னாலயம்புகினுமவனைக்காணே, னுமரூப நட்டமாதலி, னீசனைக்காணே னென்செய்கேனே. ௨

நீரிடையிருபப னிலத்திடையிருப்பன், காற்றிடையிருப்பன்கனலிடையிருப்பன், விண்ணிடையிருப்பன் வெயிலிடையிருப்பன், மதியிடையிருப்பன்மனத்திடையிருப்பன்’ றதியிடைசெய்போற் சங்கரன்றானே. ௩

உருவோவருவோ வுபயப்பெருக்கோ, காணும்பொருளோ காணுப்பொருளோ, கரியோசெய்யோ கைகாலுண்டோ, வுண்பதுமுறக்கமு முடையுமுண்டோ, கண்டவருண்டோ கழறுமினீரே. ௪

அதிதிதன்மைந்த ரலமருகாலைப், பிரமகீதையைப் பேசினனெவனோ, சிதாகாயத்திற் றிருவுருத்தாங்கி, மறலியைமுனிந்த வரதனெவனோ, வரன்முறையுலகம்முயின்வயினுதிக்க, நான்முகத்திருந்து நான்மறையுரைத்தன்’ றுபனிடதத்திலொளித்தவனெவனோ. வவனேபிரமமென்றறிமனனே. ௫

மூலமென்றழைத்த மூனைக்கொம்பியானை - வருத்தந்தீர்ப்பான்வந்தவனெவனோ-தூணிலுமிருப்பன் றுரும்பிலுமிருப்ப- னெனுமழசொல்லுக் கெதிர்ந்தவனெவனோ-துகிலுரிகாலைத் துருவதன்மகட்கு-மாளாத்துகிலை வருத்தினனெவனோ-வருச்சுனற்காக வமரிடையிருந்தாங் - குணர்மெய்ஞ்ஞான முரைத்தவனெவனோ வவனேபிரமமென்றறிமனனே. ௬

கல்லாலின்கீழ்க் கடவுளாகிப் - பொல்லாஞானம் புரிந்தவனெவனோ-மால்வரைவில்லாய் வலியவர்புரங்க-ணீறெழவொறுக்கி நின்றமூவரைச்-சேவடிநீழலிற் சேர்த்தவனெவனோ-காலனைமாட்டிக் கவின்சிறுபாலன்-மரணந்தவிர்ப்பான்வந்தவனெவனோ-வவனேபிரமமென்றறிமனனே. ௭

உளனேபிரம முயிரோபிரமம்-வானேபிரம மனையோபிரம-நானேபிரம நா டுங்காலே. ௮

வடிவோபிரம மதியோபிரம-மொழியோபிரம முணர்வோபிரம- மறிவோபிர ம மாயுங்காலே. ௯

ஒருமலவழக்கு மிருவினைத்தொடரு-மும்மலச்செருக்கு நால்வகைவாக்கு- மைவகைப்பொறியு மறுவகைக்குற்றமு;மற்றலன் றியறிவாகாயே. ௧0

கண்ணொளிகண்ணே கதிரொளிகதிரே-கண்ணாகாதே கதிருங்கண்ணுங்-கதி ராகாதே கலப்பின்மைப்பட்டே. ௧௧

வானேவளியோ மறுகனல்புனலோ-மண்ணே மதியோ வளரொன்றாமோ-யா னேபரம்பொரு ளெட்டும்பிரிவே-தானேயதுவே யதுதானென்ப,மாறதனுவும்வ ழுக்கச்சொல்லே-நானேயதுவென நாடலுமாமே. ௧௨

இரண்டாங்காண்டமுற்றிற்று.

௬ இயல் ௫-க்கு-சூத்திரம்-௧௧௪.

சத்தியஞானபோத-முற்றிற்று.

உ

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

வள்ளலார்சாத்திரம்.

இரண்டாவது

பதிபசுபாசவிளக்கம்,

பாயிரம்.

விநாயகர்துதி.

விருத்தம்

சித்தகக்கோயிலி லிருக்குஞ்செல்வனை
மத்தகக்கரிமுகத் தரசைவல்லபைப்
புத்தரவல்குலிற் புழைக்கைபோக்கியுஞ்
சத்துமாலிலா தவன்றன்னைப்போற்றுவாம்.

நடேசர்துதி.

வேறு.

முன்னைநான்மறை முடியினில்வீற்றிருப்பவனை
யன்னைபத்தனு யுலகெலாமமர்த்திடுபவனை
வென்னையாளுடை யிறைவனையிருண்மலங்கழியப்
பொன்னினம்பலத்தாடிய புனிதனைத்தொழுவாம். (௧)

பராவணக்கம்.

வேறு.

மூவர்க்குமுதற்பொருளாய் முத்தொழிற்கும்வித்தாகி
நாவிற்குமனத்திற்கு நாடரியபேரறிவாய்த்
தேவர்க்குமுனிவர்க்குஞ் சித்தர்க்குநாகர்க்கும்
யாவர்க்குந்தாயாகு மெழிற்பரையைவணங்குவாம். (௨)

கணபதிவணக்கம்.

நீங்காதமலமென்னு நீண்டமூக்குடைத்தும்பி
யாங்காரமெனுந்தினையை யடியோடும்பறித்தோடத்

ஆங்காதவொருகோடி சூரியர்கடோற்றநிக
ரோங்காரக்கமூலியை யுளக்கூடத்திருத்துவாம். (௩)

சுப்பிரமண்ணியர்வணக்கம்.

வேறு.

அறுவிதசமயத்தோர்க்கு மறுமுகசாமியாகிச்
செறிபரப்பிரமமயானே யென்றுசின்மயிலிலேறிக்
குறுமுனிக்கருளிச்சிவக் குகைதொறும்வீற்றிருந்த
மறுவிலாக்குகனைப்போற்றி மாய்த்தனன்பிறவியெல்லாம். (௪)

தக்ஷிணாமூர்த்தி வணக்கம்.

வேறு.

வீராதனத்திலமர்ந்தருளி பின்னிற்சிறந்தவேலணியராய்த்
திராவையந்தீர்த்தருளுஞ்சின்முத் திரைச்செங்கையினராய்ப்
பாரோர்விண்ணோர்பணிந்தேத்தப் பரமகுருவாய்பலகாலு
மோராலினீழலமர்ந்தானை யுள்ளும்புறம்பும்வணங்குவாம். (௫)

வேறு.

மூலமாயெவைக்கு மறிவொன்றுவுருவாய் மும்மலங்களைந்தவர்க்கெளிதா
யாலபோசனஞ்செய் தழிவிலாதவனை யருமறைச்சிரத்தொளிர்பவனாய்ப்
பாலலோசனனாய்ப் பசுதொறும்பதியாய்ப் பக்குவச்சனகனாதியர்க்கா
வாலமர்நீழ லமர்ந்துறைபவனை யகத்தவிசிருத்தியின்படைவாம். (௬)

குருவணக்கம்.

வேறு.

பாசமைந்தையுந் தவிர்த்தனிப்பரிந்திடநீக்கி
நேசமாகியவறிவுருநீயெனக்காட்டிப்
பேசமேழ்வகைப்பிறப் புனக்கிலையெனப்பேசித்
ஆசுநீக்கிய சுயம்பிரகாசனைத்தொழுவாம். (௭)

வேறு.

தாரணியவர்க்கு காலாஞ்சத்தினிபாதமெய்த
ஆருணிபோலத்தோன்றி யொருமொழியாலெனக்குக்
கோரணிகாட்டுமொரு சமயத்தின்கோளைநீக்கிப்
பூரணசொரூபங்காட்டும் புண்ணியன்பொலந்தாள்போற்றி. (௮)

திருமூலர்வணக்கம்.

வேறு.

ஐயமாகடலாழ்ந்த வுயிர்க்கெலாங்
கையிலாமலகம்மெனக்காட்டுவான்
வையநீர்திரு மந்திரஞ்செப்பிய
செய்யபொற்றிருமூலனைச்சிந்திப்பாம். (௯)

வியாசமுனிவர்வணக்கம்.

துக்கசாகரத் துக்கொருதோணியாய்ப்
பக்குவச்சுக னைப்பெறுபாக்கிய
தக்கவான்ம தயாபரனாகிய
மிக்கவேதவியா தனைப்போற்றுவாம். ௧௦

நூற்சிறப்பு.

வேறு.

பாவமகலப்பரிகாரவிதத்தைப் பகருஞ்சிலநூல்க
ளாவலோடுமறம்வளரவறங்கள் பகருஞ்சிலநூல்க
ளேவமில்லாமுத்தியினுமிரண்டேயென்னுஞ்சிலநூல்கள்
சிவபிரமவையிக்கியத்தைச்செப்புமிந்நூற்சித்தாந்தம். ௧௧

வேறு.

புன்னூலாம்பரசமயப் பொய்ந்நூலின்மயங்குவரோ
செந்நூலாமருமறையின் சிரத்தொளிருமுபநிடத
நன்னூலினெறிநின்ற நயமுணர்ந்தநாதாக்க
ளெந்நூலுங்கைவிட்டே யிந்நூலைப்பற்றுவார் ௧௨

அவையடக்கம்.

அங்கணைநீரிழுக்குடைய தானாலுநதிகலக்கி
லங்கணைநீரென்றிகழாரது போலென்புன்சொல்லும்
புங்கமறையொடுகலக்கிற் புன்சொலுநன்சொல்லாகும்
புங்கமலிசான்றோரும் புன்சொலிதென்றிகழாரே. ௧௩

நூற்பெயர்.

வேறு.

பொய்ப்புவியதனினூனும் பொருக்கெனத்தோன்றிமாயு
மெய்ப்பிலாவுயிர்கட்கெல்லா மெளிதினின்ஞானமெய்த
வப்பணிசடையோன்முன்ன ரறைந்தவாகமத்திற்சொல்லு
முப்பொருள்விளக்கஞ்சொல்வேன் முக்கணனருளைக்கொண்டே. ௧௪

பாயிரம் முற்றிற்று.

குருகாருண்ணியம்.

வேறு.

உலகமுமாழையு மொண்கண்மாதரு
நிலையலவென்றுணர் நெடியமாணவன்
கலையெலாந்தெரிந்தவன் கதிவிருப்பின
னலமலிகுரவனை நாடித்தேடுவான்.

வேறு.

உலகநெருப்பைக்கடந்தொழியா ஞானவுததிமடுப்பேனோ
விலகுகுடும்பத்துயர்நீங்கியெந்நாட்டுறவியாவேனோ
திலகமறையின்பொருளிதெனத்தேற்றுங்குரவற்காண்பேனோ
கலகவுடலப்பிணிதணந்துகடவுடனையான்காண்பேனோ ௨

வேறு.

மருவியவுடல்வெறுப்பும்வையகவெறுப்பும்வந்தா
லிருவினையொப்புமங்கணெய்திடுமெய்துங்காலைக்
கருமலபாகமுண்டாம்பாகத்தாற்கடிதிற்சேருந்
திருவருட்சத்திபாதஞ் செறிந்திடுங்குருவுமன்றே. ௩

வேறு.

இனையவண்ணநினைந்திரங்கு மெழின்மாணுக்கன்றனைப்புரப்ப
நினையுநினைவிலொளித்திருந்த நிமலனிங்காக்கருணையினான்
மனிதன்போன்றே யுண்டுடுத்தன்மருவிக்குருவாய்வரச்சீடன்
கனியுஞானக்கண் ணுறக்கண்டான்பவநோய்விண்டானே. ௪

தேனுண்டளிகள்பண்பாடுஞ் செறிகற்பகநேர்குருந்தடிக்கீழ்
வானுமழுவுஞ்சதுர்ப்புயமு மணிக்கந்தரமுமறைத்தருளி
யீனமகன்றதிருவாதவூரர்க் காகவெழுந்தருளு
ஞானமுனியேயிவனென்றுதெளிந்து நாவாற்பழிச்சினனே. ௫

வேறு.

அப்பிரமேயபோற்றியாருயிர்த்துணைவபோற்றி
யொப்பிலாவொருவபோற்றி யுணர்பவர்க்கணியபோற்றி
நட்பயலில்லோய்போற்றி நாதநாதாந்தபோற்றி
சுப்பிரமணியபோற்றிச் சுயம்பிரகாசபோற்றி. ௬

அற்புதவமலவேக வசிந்திதவகண்டாகார
தற்சிதம்பரவேகாந்த ஞானநாதாந்தவின்ப
சொற்பிரகாசசுத்த சூனியதுரியாதீத
தற்பரவனந்தானந்த சற்குருநாதபோற்றி. ௭

கண்ணிலாக்குழவிவெய்ய காரிருட்டறைபட்டாங்குத்
திண்ணியமலவறைக்குட் சிக்கியசிறியேன்றன்னை
நண்ணருஞானக்கையா னான்முகன்முதலோரோங்கத்
தண்ணளியாலெடுத்த சற்குருநாதபோற்றி ௮

மூத்தவைப்பகைவரொன்று மூர்க்கவாயுறவரொன்றும்
பெத்தனாயநேககாலம் பிறந்திறந்தெய்த்திட்டேற்குப்
பத்தியான்ஞானங்காட்டி ஞானத்தாற்பரனைக்காட்டும்
சத்தியஞானாநந்த சற்குருநாதபோற்றி. ௯

பொச்சையாமுடலங்காட்டிப் பொறிபுலன்கரணங்காட்டி
யிச்சையாருயிருங்காட்டி யெழிற்றிருவருளுங்காட்டி
யச்சமினிலையுங்காட்டி யகம்புறந்தானாய்க்காட்டி
சச்சிதானந்தங்காட்டு சற்குருநாதபோற்றி. ௧௦

குருகாருண்ணியம் - முற்றிற்று.

ஆக திருவிருத்தம் - ௨௪.

குருபதேசம்.

அஞ்சினேன்பவத்துக்கென்னை யாளெனவடியில்வீழ்ந்த
வஞ்சமில்சீடன்றன்னை வாவெனவருகில்வைத்துத்
துஞ்சிருள்கிழியபாத தாமரைசிரத்திற்சூட்டி
யஞ்செழுத்தருளிப்பின்ன ரதன்பொருளறையலுற்றான். ௧

வேறு.

அஞ்செழுத்தினிலொருபுடை யரும்பதியமரும்
வஞ்சமுற்றுளவொருபுடைபாசமாய்வதியுந்
துஞ்சலின்றியவொருபுடைபசுவெனத்துலங்கு
மஞ்செழுத்தினின் மும்முதலறிந்தவர்பிறவார். ௨

வேறு.

பானுவாமிறையெழுத்து வதனொளிபணாவெழுத்து
வூனமில்கண்ணேயாகு முயிரொனுந்தனியெழுத்துத்
தீனமில்விளக்கேயாகுஞ் செப்பியதிரையெழுத்து
நானெனுமிருளேயாகு நவையுறுமலவெழுத்தே. ௩

ககாரமாகியசேரியை நஞ்செனவெறுத்து
மகாரமாகியமயலெலாம் வேரொடுங்களைந்து

வகரமாகியவனத்தினி லிருத்திளைப்பாறிச்
சிகரமாகியநகரியை யடைந்தனன்சிவன். ௮

பாசமாகியவிரண்டையும் படிறெனத்தள்ளி
நேசமாகியவிரண்டையு நெஞ்சிடையழுத்திக்
காசநீங்கியகண்ணென மூத்தியைக்காண்பா
யாசைநீங்கிய நிலைபிதுவிதற்கிலையையம். ௯

குருபதேசம்- முற்றிற்று ஆ திருவிருத்தம்-௨௯.

தசகாரியம்.

தனாமுதனாதமீறாய்த் தனித்தனிக்காண்டல்ரூபந்
தனாமுதனாதமீறாய்த் தற்செயல்காண்டல்காட்சி
தனாமுதனாதமீறாய்ச் சடமயமென்றுகண்டு
குருபரனருளாலீக்கல் சுத்தியாய்க்குறித்துக்கொள்ளே. ௧

தத்துவாதீதந்தன்னிற் சகசவாணவமலத்தா
னுற்றிடுபிதற்குச்சாட்சி நானெனவுயிர்க்குருபஞ்
சித்தருநானேயென்று தேறலேதெரிசனந்தான்
முற்றுணரீசன்முன்னர் மூகிழ்த்திடாதடங்கல்சுத்தி. ௨

எங்கணுஞ்சிவனுளானெ னுணர்தலேயிறைவன்ரூப
மங்கவன்றெழிலெங்கணு மறிதலேதெரிசனந்தான்
திங்கள்வேணியனோடொன்றல் சிவயோகமலர்மணம்போற்
பங்கமேயத்தழுந்தல் போகமென்றறையுநூலே. ௩

நசகாரியமுற்றிற்று- ஆ திருவிருத்தம்- ௩௨-

நின்மலசாக்கிரம்.

காய்கதிரிரவிமுன்னர்க் கண்செயலடைந்தாற்போலத்
தூய்மனக்குரவனோக்காற் றுகளறுபோதனாகிப்
பாய்பசுகரணமெல்லாம் பதிகரணங்களாகிப்
பேய்பிடியுண்டான்பாலன் பித்தன்போலொழுகுவானே. ௧

ஆ திருவிருத்தம்- ௩௩

நின்மலசொப்பனம்.

வேறு.

ஐம்பொறியாலைம்புலன்க ளாரத்தான்புசித்தாலுமறியான்மிக்கோ
ரும்பர்பிரான்றிருவடிக்கீ ழுள்ளதலைதனைத்தக்கேயுறங்காதிற்பர்
கம்பனைநீத்தொருசோர நாயகனைவிருப்புற்றநாரிவேண்டு
மன்பவன்றன்பாற்கிடக்கு மாக்கையிவன்பாற்கிடக்கு மதுபோலன்றே.

வேறு.

காண்பதுங்கேட்பதுங் கருத்துஞ்சொப்பனம்
பூண்பதும்புனைவதும் புசிப்புஞ்சொப்பனஞ்
சேண்படுபோகமுஞ் செகமுஞ்சொப்பனம்
வீண்படுமிவைக்கெலாம் விசந்தனுனரோ. ௨

நின்மலசொப்பனமுற்றிற்று- ஆக திருவிருத்தம்- ௰௫

நின்மலசுழுத்தி.

வேறு.

வழுத்துசாக்கிர சொப்பனமருவிடுகாமஞ்
சுழுத்திவந்தருமற்றை யச்சுழுத்திவந்துராருல
விழுத்தசாக்கிரசொப்பன மேவிடாததுபோன
முழுத்தபூரண சுழுத்திமுற்றுறுந்தன்மே. ௧

குடும்பபாசமுஞானமுங் கொண்டவனின்பு
மடங்கநீத்தய ரறிவினையடைந்தவனின்பு
நடந்துறங்குவோ னின்பமுநாண்மலர்ப்பாயல்
கிடந்துறங்குவோ னின்பமுமானுமேயிளக்கில். ௨

நின்மலசுழுத்தி- முற்றிற்று. ஆக திருவிருத்தம் - ௰௭.

நின்மலதுரியம்.

வேறு

முப்புரமென்பதிவ் வவத்தைமூன்றையு
மிப்புரமூன்றிலு மிருந்திடர்ப்படா
கப்புமுப்புரத்தையுங் கடந்தசிவனே
செப்புறுதுரியனுய்ச் சிவன்முத்தனும். ௧

வேறு.

மண்ணொடுமண்ணர்போனார் வளியொடுவளியார்போனார்
தண்ணொடுதண்ணர்போனார் தழலொடுதழலார்போனார்
விண்ணொடுவிண்ணர்போனார் விளங்குதிவுருவாய்நின்ற
துண்ணியனுனையெங்கு நுழைந்திடாதிருக்கின்றேனே. ௨

நின்மலதுரியமுற்றிற்று ஆக திருவிருத்தம்- ௰௯.

நின்மலதுரியாதீதம்.

இந்நிலை துரியமாகு மென்றருமறைகள்கூறு
மிந்நிலைநின்றேமென்னு மெண்ணமுங்கடந்துபோன
வந்நிலை துரியாதீத மாகுமென்றறைவர்நல்லோ
ரந்நிலைதனக்குமேலோர் நிலையிலையறையுங்காலே. ௧

வேறு.

போக்கிலைவரவிலை புணரக்கையிலை
தாக்கிலையேக்கிலை சரிக்கக்காலிலை
மோக்குறமூக்கிலை மூகிழ்க்கக்கண்ணிலை
வாகிலைமணமிலை யதீதவாழ்விலே. ௨

வேறு.

நீரிடைமூழ்கினோ னிறையவுண்டவன்
வாரமிருமதன் போன்றுமாமய
தீர்சிவபோகத்திற் றிளைத்திருப்பர்க
ளாரவர்பெருமையை யளக்கற்பாலரோ. ௩

வேறு.

இத்துரியாதீதத்தி லிமைக்கொட்டுமளவானாலு
முற்றகண்ணூடிதன்னி லூழுந்துருள்பொழுதானாலுங்
கைத்தலத்தாலாவின்பால் கறக்குறுங்காலமேனுஞ்
சித்துருவாகிநிற்போர் சின்மயவீடுகாண்பார். ௪

நின்மலதுரியாதீதமுற்றிற்று ஆ திருவிருத்தம்- ௪௩.

பதிவிளக்கம்.

நிராமயமாய்நிட்களமாய் நித்தியமாய்நின்மலமாய்ப்
புராதனமாயசஞ்சலமாய்ப் பூரணமாய்ப்புனிதமாய்ச்
சராசரமாய்ச்சாட்சியாய்ப் சத்தியமாய்ச்சித்துருவாய்ப்
பராபரமாய்வெறுவெளியா யிருக்குமந்தப்பரமசிவம். ௧

சொல்லாலுமனதாலுந் தொடராதனுக்குமமாய்ப்
பல்லான்றகேள்வியரு மீதென்றுபகர்வரிதா
யொல்லாதபரஞ்சுடரா யுயிர்க்குயிராயுண்மையா
யெல்லாமாயல்லவுமா யிருக்குமந்தப்பரமசிவம். ௨

ஒன்றாயும்பலவாயு முருவாயுமருவாயுங்
குன்றாயுமணுவாயுங் குணமாயுங்குணியாயு

நன்றாயுந்தீதாயு நானாயுந்தானாயு
மின்றாயுமுள்ளதாயு மிருக்குமந்தப்பரமசிவம். ௩

வேறு.

சிவனறிந்தருளுவன் சீவராசியைச்
சிவன்றனையறிந்திடாச் சீவராசிகள்
சிவனிலாவிடமிலை செகத்தெங்கணுஞ்
சிவனிலாவிடிலுயிர் செகமற்றில்லையே. ௪

அவனவளதுவெனு மகிலபாசமே
யவனவளதுவென வறைபவன்பசு
வவனவளதுவினை யாக்குவான்பதி
யவனவளதுவறி லறிவைக்காணலாம். ௫

அவனசைந்திடினொரு வணுவசைந்திடு
மவனசையாவிடி லணுவசைந்திடா
சிவன்சத்தியோடுறிற் செகம்விரிந்திடுஞ்
சிவன்றனித்திடில் விரிசெகமொடுங்குமால் ௬

மண்ணுமாலய னொடுவானுமையமும்
பின்னமுமபின்னமும் பேசுஞ்சிவனும்
பண்ணுமாணவ முதற்பாசம்யாவையு
முன்னுமிச்சகத்திடை யுதித்தொடுங்குமால். ௭

வேறு.

பதியறிவாகுமத்தைப் பகுத்தறிவனுவேசீவ
னிதுவனுவோவென்றன்னற் கிடமதேபாசமாகு
மதுவிதுவெனுஞ்சுட்டற்ற லறிவறிவாகிநிற்கு
மது[illegible]மறந்தாரான் மலரடிகாணலாமே. ௮

பதிபசுபாசமூன்றும் பகுத்தறிந்தவரோமுத்தர்
பதியொன்றும்பற்றாதாகும் பசுவொன்றைப்பற்றிநிற்கும்
பதிமுகந்தெரியாவண்ண மறைப்பதுபாசமாகும்
பதிதருவானஞான்று நீக்குமப்பாசந்தானே. ௯

கண்பலபொருளைப்பற்றிக் கதிரினையிழந்துநிற்குங்
கண்பலபொருளைப்பற்றா தாயிடிற்கதிராக்கூடும்
புண்புலன்பற்றியாவி புனிதனைப்பிரிந்துநிற்கும்
புண்புலன்பற்றாதாயிற் புனிதனைச்சேருமன்றே. ௧௦

பளிங்கியமானனாகும் பகலவனிறைவனாகும்
பளிங்கினிற்பஞ்சவன்னம் பார்க்கிலைம்புலன்களாகும்
பளிங்கினில்வன்னம்பற்றும் பகலவன்பக்கஞ்சாரிற்
பளிங்கினில்வன்னம்பற்றா வுச்சியிற்பானுவந்தால் ௧௧

செம்புயிராகுமந்தச் செம்பினிற்களிம்புபாசஞ்
செம்பினிற்களிம்புபோனாற் செம்பொனாமாறுபோல
நம்பனார்ஞானத்தாலே காளெனுமலம்போம்போனா
னம்பனாராவனென்று நான்மறைசொல்லுமன்றே ௧௨

சாக்கிரசொப்பனங்க ளிரண்டையுந்தாண்டிப்போனாற்
சூக்குமாஞ்சுழுத்திவந்து தொல்லிருளாகிமூடி
மாக்குமழிவுமில்லா வறிவினாலதுவும்போனாற்
போக்கொடுவரவுமில்லாப்பூரணப்பொருள்வந்தெய்தும் ௧௩

காணுறுபுலன்கள்போகிற் கரிசுறுமனம்போம்போனா
லாணவம்போகும்போனா லாருயிர்ப்போதம்போகுஞ்
சேணுறுமொளிக்குமேலாஞ் சிவப்பிரகாசந்தோன்றும்
மாணனேயிதுவேமுத்தி நிலையெனமதித்திடாயே. ௧௪

மன்னையுமறந்துமிக்க வனசரவடிவமாகித்
தன்னையுமறந்திருந்த தனயனைப்போன்றுநீயு
மென்னையுமறந்தைம்போத வெயினர்தம்வடிவமாகி
யுன்னையுமறந்தாய்நீயென் னுருவெனவுணர்ந்துகொள்ளே. ௧௫

பளிங்கினில்வன்னம்பற்றும் பகலவன்பக்கஞ்சாரிற்
பளிங்கினில்வன்னம்பற்றா பகலவனுச்சிசாரில்
விளங்குயிரிறையைக்காணா வேலையிற்புலன்கள்பற்றும்
விளங்குயிரிறையைக்காணும் வேலையிற்புலன்பற்றாவே. ௧௬

வேறு.

அறிவறியாமையை யகன்றவாருயி
ரறிவறியாதபே ரருளைக்கூடிடிற்
பிறிவறியாதவெம் பிரானுட்கொண்டுபோய்ப்
பிறிவறியாவகை வைக்கும்பின்னையே. ௧௭

வேறு.

மாசறப்படித்தானேனு மயலறத்தெளிந்தானேனு
மாசறத்துறந்தானேனு மஞ்செழுத்துணர்ந்தானேனு

மீசன்வேறியான்வேறென்னு மிருமையுங்கழலானுமிற்
பாசமுங்கழல்வதின்றாம் பதித்துவந்தானுமின்றே. க௮

தத்துவமுப்பத்தாறுந் தனித்தனிகளைந்துநீக்கின்
மொய்த்திருண்மூடுமெத்லத முன்னவனருளால்வீட்டின்
மெய்த்ததன்னுருவதன்றாய் விளங்குறுமதற்கப்பாலே
சுத்தமெய்ஞ்ஞானமேனிச் சோதிதானாயிருப்பன். க௯

வேறுவேறாகியோடும் விரிநதிக்குலங்களெல்லாங்
கூறுமூந்நீரினென்றாங் கொள்கையதாகுமாபோல்
வேறுவேறாகின்ற விதிவழிச் சமயமெல்லாங்
கூறுமுத்தியினிலொன்றாங் கொள்கையதாகுமன்றே. ௨௰

பதிவிளக்கம் முற்றிற்று. ஆ திருவிருத்தம் - ௬௨.

பசுவிளக்கம்.

பாசத்தாற் பசுவெனப் பகரப்பட்டன
பாசந்தானிரிதரப் பதியெனப்படும்
காசத்தாற்குருடெனக் கழறப்பட்டன
காசந்தானிரிதரக் கண்ணெனப்படும். ௧

ஐம்பொறிவனத்திடை யாவிவேடனார்
வம்புறுபோதவில் வளைத்துவாழ்குறுந்
துன்பெனுங்கணையினைத் தொடுத்துமெல்லவின்
றின்பெறுமறிவினை யிரியவெய்யுமால். ௨

வேறு.

எண்ணரியவான்மாக்க ளிலக்கணங்கூறுங்கா லிருண்மலத்தான்மூடா யிறந்துபிறந்துழல்வார், புண்ணியத்தாற்பாவத்தாற் புண்ணியபாவத்தாற் பொன்னுடுகாருதனா போக்குவரவுடையார், நண்ணியவிஞ்ஞானகலர் பிரயளயாகலர்கணவில்சகல ரொன்றிரண்டு மூன்றுமலமுடையார், தண்ணிலவுமதிமுடியா ரருளுதய காலஞ் சாக்குசித்தராய்மலத்தைத் தணந்துசிவமாவார். ௩

எல்லாமுமானேகா னெனைவிடவேறில்லையென்னுமலத்தாலார்ப்புண்டிங்கே
ந்திழைபொன்பூமி, யில்லாதபொருளெல்லா மிலையெனவேகருதி நின்மலனைத்தனை

னு

வினையை வினையாதுமயக்கும், பொல்லாதபுலன்வழியிற் றிரிந்துதடுமாறிப் புக
ழிகழானல்வினையுந் தீவினையும்பொருந்தி, யொவ்வாதயோனிதோறும் பிறந்து
பிறந்திறப்பாருமைபாகனருள்கிடைக்கி லிரண்டினையுமொழிப்பார். ௪

வேறு.

அன்பனைவிட்டுமற்றோ ரவலனைவிரும்பிப்பின்னர்
துன்புறுவார்கள்போலச் சுயம்பிரகாசனாகு
நம்பனைவிட்டுப்பொல்லா ஞாலத்தைவிரும்பிப்பின்னர்
துன்புறுவார்களந்தத் துரிசருக்கொழிவுமுண்டோ ௫

வேறு.

ஆவாவென்னவாச்சரிய மரியஞானந்தனைநீத்திட்
டோவாமாயாமோகிதரா யுணராக்கனவினிலைபோன்ற
மூவாக்குடும்பப்பாழ் நிரையந் தன்னின்மூழ்கிமூர்ச்சித்துப்
பாவவயத்தாற்பாவங்க ளீட்டி யதையேபண்ணுவார். ௬

வேறு.

எஞ்ஞான்றுகுடும்பபார மேகுமென்றிரங்கல்வேண்டா
மஞ்ஞானமெம்மட்டுண்டோ வம்மட்டுங்குடும்பபார
மெய்ஞ்ஞானமுண்டேல் முத்திமேவுதற்கையமில்லை
சுஞ்ஞானத்தாலஞ்ஞானஞ் சுருங்குமந்நிலையேமுத்தி. ௭

வேறு.

உண்ணவுறங்கல்பற்றல்விட லுலகந்தழுவல்வரல்போத
லெண்ணுமிவைகளான்மாவுக் கியற்கையென்னிலிவனுக்கிங்
கெண்ணில்கோடிப்பிறவியினு மிடும்பைக்குடும்பந்தனினின்று
பண்ணற்கரியபரமபத மோக்கமில்லைபகருங்கால் ௮

வேறு.

சிவனுமிந்தவான்மா வியற்கையைத்தெரிக்குங்காலைக்
கேவலன்சுத்தன்சாந்தன் சூக்குமன்கிளர்சனாதன்
பாவமில்சர்வானந்தன் பகருஞ்சர்வசாட்சி
மேவுசின்மாத்திரத்தன் மிகுசுகசொரூபனுமால். ௯

வேறு.

யாதாமொருவனிவ்வண்ண மிலகுமான்மசொரூபத்தைப்
பேதமாகவறியுமவன் பேசினன்மவபகாரி
யோதுசோரனுலெந்தப் பாவமுஞற்றப்படவில்லை
வேதமெல்லாமுலைறயிடினுந் தெளியாளாயமேவிட்டோர். ௧௰

வேறு.

புண்ணியபூமியிற் பிறக்தும்பூசுரப்
பண்ணவனுகியு மூங்கைபாறியுங்
கண்ணியகுடும்பமாங் கடலைநீந்திடான
றிண்ணியபிரமப காரிதேறிடே. ௧௧

வேறு.

ஆசையானுறுமுயற்சியினுலு மகிழ்ந்தபேராதரவாலுங்
கோதகைத்தாட ருசுரவன்பாற் குறைவறுபத்தியினுலும்
யோகமேவிளக்கும்பிரகிருதியின்றன் பாவனைமுழுதையுந்தணர்திட்
டேகமாஞ்சிவனேநானெனச்சிந்தித் திடரொழிந்திருந்திடத்தகுமால்.

வேறு.

முரசதிர்தானைவேந்தர் முன்னர்நீநானென்றேருதி
லரசனுமிகச்சினந்தே யாக்கினைபலவுஞ்செய்வன்
வினாசெறிகொன்றைமாலை வேந்தன்முன்னீநானென்னிற்
றிருவுளமகிழ்வனென்று வியாரிதைத்தெளியவல்லார். ௧௩

வேறு.

யாவனொருவன்றன்னிடத்தி லிருக்குஞ்சிவனைவிட்டயலே
மேவியிருக்குஞ்சிவனைனி பூசிப்பவன்றனவியலகையிற்
பாவிருக்கும்பாயசத்தைவிட்டுக் கூன்கைபரந்தோடித்
தாவுந்துளியையநாறுனியாற றுய்க்குமவனேசொல்லுங்கால் ௧௪

வேறு.

சகலபூதங்கடோறுஞ் சாட்சியாய்விசுத்ததேசாய்த்
தகுஞானதேகியாகித் தங்கியபரமான்மாவை
யகமுகமாகவுள்ளும் புறம்புமொன்றாயறிந்து
பகவறயாவன்பார்ப்பா னங்கவன்முழுதும்பார்த்தான். ௧௫

வேறு.

ஆக்கைமேவிமேவானு யணுவாய்மகத்தாய்விபுவாகிச்
சூக்கவுருவாய்வியாபகனுய்ச் சொலுமானந்தசொருபனுய்
வீக்குநாசரகிதனுய் விளங்குஞ்சிவனையுள்ளபடி
நோக்கியறிந்ததிரனுனே னெய்தாஞ்சோகமடையானுல். ௧௬

வேறு.

வானவர்தமக்குநீங்கா மயறருபேதவேது
வானவஞ்ஞான்ஞான வலியினுற்சிலைதந்தபின்னர்

தீனமார்சிவனென்றுஞ் சிவனென்றுமில்பேதத்தை
மீனமார்புந்தியாலே யெவன்பண்ணப்படுவான்கொல்லோ. ௧௭

வேறு.

ஆன்மாசுத்தன்சதாசித்த னழியாவின்பச்சுகசொரூப
னான்மாசெஞ்சொற்பிரகாச னஞ்ஞானத்தாலசுத்தனைப்போ
லான்மாதோன்றப்படுகின்று னருவமாகிநிரவயமா
மான்மாஞானத்தாற்சுத்த னாகிவிளங்கப்படுகின்றான். ௧௮

யாவனொருவனஞ்ஞானச் சேற்றைஞானவிரும்புனலா
லோவக்கழுவுவானவனே யொளிசேரமலசாதசுத்தன்
றுவுகருமதற்பானாய்த் தபனனெழுமுன்றரியானு
யாவலோடுங்கங்கைமுதற்படிந்தானேனுமசுத்தனே. ௧௯

ஞானநீராற்சுத்தனாய் நண்ணுங்கிருதகிருத்தியனாய்
ஞானவானாயமர்ந்திருக்கும்யோகிக்கிந்தஞாலத்தி
னானகருமமனுவேனு மில்லையுண்டேபோற்றோன்றின்
ஞானந்தன்னையுள்ளபடி யறிந்தஞானியலனவனே. ௨௦

வேறு.

பாவமில்பரமாத்தும ஞானர்க்கு
மூவகையுலகத்தினு மொய்ம்பினு
லாவதோர்பய னென்றிலை யாங்கவர்
சீவன்முத்த ரெனச்செப்பும்வேதமே. ௨௧

ஞானமென்னுமோர் நல்லமிர்தத்தைநீத்
தீனமாயையினிச்சை யிழுதையோர்
தீனமார்குடும்பக் கடல்சிக்கியே
யூனமாய்ச்சுழன்றே யுழல்வார்களே. ௨௨

யாவனாயினுமி யாதோர்பொழுதினி
லாவிஞானவ முதச்சுவையினை
யாவலோடு மருந்தினனாயிடில்
யரலவயும்விட்ட தனையேயெய்துவான் ௨௩

அரியஞானவமுதச் சுவையைநீத்
திரியுமைம்புல வின்பங்கடெய்ப்பனே
லரியஞானவமுதச் சுவையைமுன்
பருகப்பட்டவ னன்றுபகரிலே. ௨௪

பண்டிதரிந்தப்பாஷா முழுமைதயுந்
தொண்டினான்ம சொரூபத்தறிவர்கள்
மண்டஞ்ஞான மறைப்புண்டவராஃ
தண்டிச்சங்கர னையறியார்களே. ௨௫

வேறு.

அசரீரியாய்மகத்தா யமர்ந்துளவமலவான்மா
வசைசசுகமருவானாகி மாண்டுறுகிலேசனாகி
யிசைபிரசனனான்மாவா யிருந்திடப்படுமென்றேனைப்
பசையறுஞானஃவானான் முத்தனென்றுரைக்கற்பாலார். ௨௬

ஆசையாற்றேஷிகட்டே யளவறுதுயரமெல்லா
மூகவஞ்ஞானத்தின்கண் மூலமாயிருக்குமன்றே
யேகஞானத்தஞ்ஞா னமிறக்குமற்றியற்றலோவாச்
சோககன்மத்தஞ்ஞானஞ் சருங்குமோசருக்கிடாவால். ௨௭

ஞானத்தைத்தவிரப்பாலக் குழாங்களைநாசஞ்செய்யு
ஞானம்வேறில்லையிந்த ஞானம்போனலனென்றில்லை
ஞானசாதகத்தையன்றிநவையுறுகுடும்பம்போக்கு
ஞானசாதனம்வேறில்லைநன்னெறியறிமானுக்கா. ௨௮

பாதகமனைத்துநீக்கும் பக்குவசித்தத்தார்க்கு
மேதகுஞானத்தின்கண் விருப்பமும்வியப்புமுண்டாம்
பாதகத்தாற்கட்டுண்ட பதிதசித்தத்தார்க்கெல்லா
மேதகுஞானவார்த்தை யிடைக்குமோவிளம்புங்காலே. ௨௯

வேறு.

ஆன்மாநித்தன்சருவபரி புரணனரியகூடத்த
னான்மாதோடமிலியேக னாகியிருந்தும்பிராந்தியினா
லான்மாபின்னம்போற்றோன்றப் படுவனரியஞானத்தா
லான்மாபின்னம்போற்றோன்றப் படானென்றறைந்தாரணமூலாடி. ௩௰

வேறு.

ஒருவனுக்கிப் பிறப்பிலுரிதோர்
பரமவான்ம சொரூபம்பகவற
விரவுமேலவன் மேலாம்பராபர
வரியமுத்தி யடையப்படுவனால். ௩௧

எந்தயோகிக்கெப் போதுமனதிலே
யுர்த்துஞான வொளியசைதன்னிய

மீத்தஞாலமெனுஞ் செங்கு விளங்குமேற்
சந்தமுத்திதா னேயேவிளங்குமால்.

எப்போதுதன் சொரூப மெதார்த்தமா
யொப்பநோக்கி யுலகங்களியாவையுங்
கப்புமாயா மயமெனக்காண்பனே
லப்போதேயச்சகவடிவாயினன், ௩௩

எப்போதுந்தன் னிடத்திற்சருவமுந்
தப்பலின்றியே தான்சருவத்தினு
நுட்பஞானநோக் காலேக்குவானெனி
லப்போதேயப் பிரமமடைவனால். ௩௪

எப்போதியாதா மொருவனுக்கிப்பவ
வெப்புலாம்பிணிக் கேகமூலிக்கையாம்
பெட்பின்மேலாம் பிரமஞானம்பெறி
லப்பொழுதிவ னேசிவனாயினன். ௩௫

வேறு.

செந்தழல்விளக்கது சிறியதாயினு
மந்தகாரத்தினை யகற்றுமாறுபோற்
சிந்தயில்ஞானமுஞ்சிறியதாயினு
மந்தமில்பாவங்க ளனைத்தும்போக்குமால். ௩௬

ஒளிவளர்பெருநெருப் புலர்ந்தகாட்டமுந்
தளிர்பசுங்காட்டமுந் தகிக்கும்பான்மைபோ
லளிர்மதியனைவோர் ஞானவங்கியுங்
களவிருவினையையுங் கணத்திலவாட்டுமால். ௩௭

மந்திரம்வல்லவன் கலியபாம்பொடு
தொந்தனையாயினும் விடந்தொடப்படா
னிந்தியப்பாம்பொடு விணங்கிநிற்பினு
மந்தியஞானியு மவைதொடப்படான். ௩௮

அம்புயபத்திர மநலின்மூழ்கினும்
பைம்புனலொலொரு பந்தமின்மையபோ
லம்பனையகத்தவி சிருத்துஞானியு
மைம்புலன்மூழ்கினு மார்ப்புறுணரோ. ௩௯

வேறு.

மருந்தினான்மந்திரத்தான் மன்னுயிர்ச்செகுக்கும்பொல்லா
வருந்தியவிடநசிக்கப் படுதல்போலமலயோகம்
பொருந்தியஞானிகட்குப் பொருவில்பாவங்களெல்லாந்
திருந்தொருகணத்திறக்குந் தீர்பவருடையமாறு. ௪௰

வேறு.

வேதமெய்ம்மொழி கண்டுவிமலரா
யாதியான்ம நிலையறிஞானியை
யோதகச்சொலித் தூடிக்குநொய்யவ
ரோதமாநரகுக்கிரையாவரோ. ௪௧

வேறு.

ஞானியேபுரு டோத்தமனாதலால்
வானநாடரு மவந்துவணங்குவா
ரேனைநாடரு மேவலினிற்பர்காண்
ஞானிபூச்சிய மென்பதற்கையமோ. ௪௨

வேறு.

துல்லியமொழிந்தானேனுந் துல்லியமுடையானேனுங்
கல்வியின்மூர்க்கனேனுங் கற்றுணர்பெரியோனேனு
மொல்கலில்ஞானயோகப் பயிற்சியையுடையோனானு
னல்லவனவனேயார்க்கும் பூச்சியனாடுங்காலே. ௪௩

வேறு.

பேதாபேதமகன்றொழிந்த மானுவினனும்பேசக்கேள்
யாதாமொருவன்கிருகத்தின் ஞானியெய்தப்பெறிலவன்றன்
மூதாதையராம்பிதிர்க்குழுக்கண் முத்தியடையப்படுவோமென்
றோதாமகிழ்ச்சியொடுநடன முனுற்றுநிற்பரொழியாதே. ௪௪

வேறு.

தவமறவெவன்மனந் தத்துவத்திலே
பவமகலனுபவப் பரியந்தஞ்செலி
னவன்விழியெதிர்ப்படு மனுக்களியாவரும
பவமெலாநசித்துயர் பதத்தைச்சேர்வரால். ௪௫

வேறு.

மாசகல்மாணனே மகிமைதங்கிய
தேசுணர்ஞானிதரிசனத்தினால்

வேசரிதீக்ஷையே விரவும்விண்ணுளார்
வாசவன்பதத்தையேபெறுவர்மண்ணுளார், ௪௬

வேறு.

பாலன்மாசிதிலைப்பெற்று மற்றொன்றைப்பற்றலேபோ
லேலவிம்மனிதரெல்லா மீசனுக்கீசனான
மேலோனல்வினையினாலே ஞானிலையமேவப்பெற்றுஞ்
சாலமோகத்தானீத்துச் சஞ்சரிப்பார்களந்தோ. ௪௭

வேறு.

ஓகோவித்தாரமையம லொழியாதிருக்குமானிடர்கள்
வாகார்பரமார்த்தத்தெரிசி யானமதிபர்தமைநீத்துத்
தாகாரித்தும்பொருட்டுலகில் யாதாமொருவர்சரிக்கின்று
ராகாவவரோயமுதத்தை விட்டுவிடத்தையருந்துவோர். ௪௮

பசுவிளக்கம் முற்றிற்று - ஆ௨ - திருவிருத்தம் - ௱௰௧.

பாசவிளக்கம்.

முதலாவது - ஆணவவிலக்கணம்.

ஆணவமல மான்மாவுக் கனுதியி லியற்கையென்னின்
மாணவ சங்கின்வெள்ளை போலொரு காலுமாயா
வாணவமல மான்மாவுக் கனுதியிற்செயற்கையென்னிற்
காணும்வெண்மடிக்கழுக்குக் கலத்தல்போற்பினும்வந்தெய்தும். ௧

வேறு.

சரிதையிலாணவங் கால்சரிந்திடுங்
கிரியையிலதைமலங் கெடுதியுற்றிடு
மருவுயோகத்தின் மூக்கான்மடிந்திடும்
விரிசிவஞானத்தின் முற்றும்வீயுமே. ௨

வேறு.

வீணுரைகரும்பு மீசன் மெய்யுரைவேப்பு மாக்குந்
தானுவையிறைஞ்சலொட்டாதையலையிறைஞ்சப்பண்ணு
நாணறவிரத்தல்செய்யு நல்லவர்கிதல்செய்யா
வாணவமலத்தின்செய்தி யிவ்வணமறிந்துகொள்ளே. ௩

நெல்லினுக்குமியுஞ் செம்பி னிடுகளிதமும் போலத்
தொல்லைதொட்டின்றுகாறு முயிரிடைத்தொக்கிநிற்கும்

வல்வியோர்பங்கனுசான் வடிவெடுத்தருளுங்காலம்
புல்லுறுபனிபோற்பொன்றும் போதவாதவனெழுங்கால். ௯

ஆணவவிலக்கணம்முற்றிற்று- ஆ திருவிருத்தம்- ௯௰௫-

இரண்டாவது- மாயையிலக்கணம்.

மாயையேயுடலமாகுமாயையேகரணமாகு
மாயையேபுவனமாகு மாயையேபோகமாகு
மாயையேபொறிகளாகு மாயையேபுலன்களாகு
மாயையேயண்டபிண்டம் யாவையுமாயையாமே. ௧

சாயைபோலொத்தவாழ்வை மெய்யெனச்சந்தோஷிக்குந்
தூயமெய்ஞ்ஞானவாழ்வைப் பொய்யெனத்தூஷிந்தாட்கு
மாயவன்பிரமனீசன் யாரையுமயக்கஞ்செய்யுங்
காயமேமாயையானு லியாரிதைக்கடக்கவல்லார். ௨

வேறு.

காமத்தாலிந்திரன் கலக்கமெய்தினுன்
காமத்தாலிராவணன் கருத்தழிந்தனன்
காமத்தாற்கீசகன் கவலையுற்றனன்
காமத்தாலிறந்தவர் கணக்கிலார்களே. ௩

கோபத்தாற்கௌசிகன் றவத்தைக்கொட்டினுன்
கோபத்தானகுடனும் கோலமாற்றினுன்
கோபத்தாலிந்திரன் குலிசம்போக்கினுன்
கோபத்தாலிறந்தவர் கோடிகோடியே. ௪

கோபமேபிறவியைக் கொடுக்குங்கொள்கையாங்
கோபமேயதிவினைக் குறைக்குங்குட்டநோய்
கோபமேதாயையுங் கொல்லுந்திண்படை
கோபமேதவத்தினைக் குலைக்கும்பேயரோ. ௫

ஆசையாற்சந்திர னங்கந்தேய்ந்தனன்
ஆசையாற்சவுபரி யறிவைநீங்கினுன்
ஆசையானராசுர னுவிபோக்கினுன்
ஆசையால்வாலியு மழிந்துபோயினுன். ௬

வேறு.

ஆகையாலிந்தமாயை யறிவினைமுழுதுமூடித்
தேகமேயான்மாவென்றுஞ் செயிழைமடவார்தங்கள்
போகமேமோக்கமென்றும் புந்தியைத்திரிவுபண்ணுஞ்
சோகம்பாவனையாலித்தைத் தொலைப்பர்கள்சிவன்முத்தர். ௭

மாயையிலக்கணம் முற்றிற்று ஆ திருவிருத்தம்- ௱௨௨.

மூன்றாவது- கன்மவிலக்கணம்.

வினையினால்விகாரமுண்டாம் விகாரத்தால்விருப்புண்டாகு
முனவுறும்விருப்பானு விதவுலகங்களுண்டா
னனியுலகத்தான்மெல்ல நானெனுமகமுண்டாகுந்
துனிவுடையகங்காரத்தாற் றுஞ்சலும்பிறப்புமுண்டாம். ௧

ஊழ்வினையாலுடம்பு முடம்பினாலூழுமாகித்
தாழ்வினையிரண்டாய்மூன்றாய் சதுர்விதமாகியோங்கி
வாழ்வொடுவறுமையாகி மன்னுயிர்தொறும்வதிந்து
காழ்மரம்விதையும்போலாங் கன்மநீகண்டுகொள்ளே. ௨

சஞ்சிதந்திருநோக்காற்போம் பிராரத்தந்தனுவோடேகும்
விஞ்சுமாகாமியந்தான் விளங்குஞானத்தினாற்போஞ்
செஞ்சயான்செய்தவெல்லாஞ் சிவன்செய்தவென்றுணர்ந்தால்
மஞ்சனேவினைத்திறங்கள் வந்துனைச்சாரியாவே. ௩

இம்மலமூன்றாலாவி யிருளடைந்தறிவுமாழ்கி
மும்மைகொள்புவனந்தோறு முறைமுறைபோகிமீளுஞ்
செம்மலன்கருணைவள்ளற் றிருவருட்டிரோதமாறி
மம்மர்கொள்பாம்புமிழ்ந்த மதியெனவிளங்குமன்றே. ௪

பாசவிளக்கம் முற்றிற்று. ஆ திருவிருத்தம்- ௱௨௬.

ஞானதீக்கையிலக்கணம்.

பூசையால்விரதந்தன்னாற் புண்ணியதீர்த்தந்தன்னு
லாசறுதருமந்தன்னு லளவறுவேள்விதன்னாற்
பாசபந்தங்கள்போன்று பாரிடைநம்போல்வந்த
தேசிகனருளுஞான தீக்கையாற்போனுமன்றே. ௧

வேறு.

அண்டமெலாம் வலம்புரிந்தானறுமுகவன் கரிமுகல னறிவாலாய்ந்திட்,
டெண்டிசைக்குஞ் சிவனிறைவன் சிவனையல்லா துலகுயிருமில்லையென்றே, ம
ண்டியலன் பாலெழுந்து வலம்புரிந்தான் மகிழ்ந்திறைமாங்கனியளித்தான், க
ண்டவிருவகையாலுங் கன்மபலஞானபலங்காணலாமே. ௨

ஞானதீக்கையிலக்கணம் முற்றிற்று. ஆ திருவிருத்தம் - ௱௨௮.

ஆசாரியனிலக்கணம்.

சிவகாருணியம்பாச வைராக்யஞ் சீர்பிறங்கி
யோவிலாவீசன்பத்தி யொளிவளர்பிரமஞானந்
தாவியகாண்குந்தானே குரவற்குச்சடலமென்னுஞ்
சாவனும்பிறப்புமில்லாச் சங்கரனுகமங்கள். க

வேறு.

மண்ணலைநீரலை வளிநெருப்பலை
விண்ணலைமதியலை விரிந்தபானலை
பெண்ணலையாணலை பேடுமல்லா
லண்ணலேநீயென வறைபவன்குரு. ௨

வேறு.

சிவத்துவமசிசிவோக மத்துமிசிவோயமத்தி
தவத்துதிவாக்கியத்தை நவையறுசீடற்கோதி
யலற்றுறுபொருளைத்தேற்றி யாங்கவன்கிலேசம்போக்கிப்
பவத்துயர்கடித்தான்றன்னைப் பரமவாசிரியனென்ப. ௩

யானெனதெனுஞ்செருக்கை யிரித்தொளியாயெறிக்கு
ஞானதேசிகனுருத்தன்னை * கதிர்கொடுத்திறைஞ்சாநின்ற
வானமாணுக்கர்க்கிந்த வனுபவமறையலாகு
மேனையோர்க்குமாப்பினன்றே யிருள்புலாகினாயத்தெய்தும். ௪

வேறு.

சீடன்றன்பவநோய்க்குத் தேசிகன்வாய்மொழிமருந்தா
மாடகமாமலையேறி யானந்தமடைந்தான்போ

---

* கதிர் — திசைச்சொல்.

ஞடரியவுயர்முத்தன் ஞானத்தாலடைந்தோனா
வீடுபுகக்குடியேற்றும் வித்தகனுமிவனுமால். ௫

ஆசாரியனிலக்கணம்முற்றிற்று- ௯ திருவிருத்தம்- ௱௬௬.

சீடனிலக்கணம்.

பூதகாரியங்களெல்லாம் பொய்ம்மைமெய்பூதநாத
முதலாம்புவனத்தாசை யந்தரத்தர்சையற்ப
மோதறுவகைச்சம்பத்து முயர்முத்திவிருப்புமிந்தச்
சாதனநான்குந்தானே சீடற்குச்சடலமென்ப. க

வேறு.

நாணலனிவனைம யாளவந்திடும்
பரசிவனென்னத்தினம் பணியத்தக்கவ
னிருவினையாழியை யெளிதினீந்துவான்
றிருமலிமுத்தியைச் சேருந்திண்ணியன். உ

வேறு.

கடப்பருங்கடல்கடத்தும் கருணையாரியன்முனிந்தே
யடித்துதைத்தருவருக்கிட டக்கரமஞ்செய்தாலு
முடந்பிணி வல்ல வுத்தமனிவனேயென்று
திடப்படுசிரத்தையுள்ளோன் சீடனென்றுணாக்கும்வேதம். ௩

மன்னர்முன்காலமுன்னு மகிழ்ச்சியைப்பிரிக்கவந்த
துணிகர்நோயின்முன்னுந் தாணடங்கிடுவார்போல
மின்னமாகமைந்து மெய்யுடையார்போல்வந்த
கொன்னமர்குரவன்முன்ன ரடங்குவான்குலமாணக்கன். ௪

குருவிலான்பெற்றஞானங் குமரியைக்குமரிகூடி
மருவியவின்பமொக்கு மண்ணிடைநம்போல்வந்த
குருவினாற்பெற்றஞானங் குமரியைக்குமரன்கூடி
மருவியவின்பமொக்கு மென்பர்நன்மதியுளாரே. ௫

முந்துநாலுழைப்புமின்றி முத்தர்பாலிணக்குமின்றிச்
சுந்தரக்குரவன்பாதத் தொழும்புகள்சிறிதுமின்றி
யந்தமில்ஞானம்வேண்டு மவாவெலாக்கொழுகற்கொன்று
சந்திவேண்டிநோற்குந் தன்மையோடொக்குமன்றே. ௬

வேறு.

முன்புறுவானிரவெல்லா முப்போதும்பணிந்தெழுவான்
பின்புறுவான்பசலெல்லாம் பெட்புறுவானெப்போதுங்
கொன்புனைந்தவுரைகொள்ளான் குறிக்கொள்வான்றிருமொழியை
யன்புடையமாணாக்கற் களவில்குறியுண்டாமால். ௭

வேறு.

நானார்கொல்லோவென்றனக்கு நாதனார்கொல்லோவெனக்கிங்
ஙானப்பிறப்புமிறப்புமிவ ணடைந்ததென்கொலோவென்று
தானேதனக்கிவ்விசாரங்க டலைப்பட்டிடலுந்தேசிகனைத்
தேனாளிபோற்றேய மெலாந்தேடுமேவனேசற்சீடன். ௮

சீடனிலக்கணம் முற்றிற்று. ஆ திருவிருத்தம் - ௩௪௧

ஞானகுருமான்மியம்.

பிதிர்க்கடம்பூசையாவும் பேசிடிற்பாசதன்மம்
புதுப்பொழிற்றடாகமாதி புகல்பசுதன்மமாகு
முதுக்குறையதிஞர்பூசை முப்புராதகனன்பூசை
துதிக்கருமாசான்பூசை சொலிற்சிவதருமமன்றே. ௧.

வேறு.

எந்நாளிருப்பினு மிறப்பதுநிச்சயம்
பொன்னாட்டிலிந்திர னாயினும்பொன்றுவ
னன்னாட்கழியுமுன் ஞானத்தினாலே
தன்னையறிவது சற்குருபாதமே. ௨

சித்தஞ்சிவத்தோ டொருக்கிச்சிவமான
முத்தன்சிவமென மொழிந்திடுமாகமஞ்
சத்தியஞ்சிவன் சங்கரனென்றே
குற்றமின்மறை கூறும்வகுத்தே. ௩

வேறு

ஆதலாற்குருப்பிரா னதிகமென்றுநால்
வேதமுமறையிடும் விவேகியானவன்
போதொடுநீரொடும் போற்றினாடொறுங்
காதலாற்குருபதங் கைவிடானரோ. ௪

ஞானகுருமான்மியம் முற்றிற்று ஆ திருவிருத்தம் - ௩௪௫.

கொல்லாவிரதம்.

ஆருயிர்க்கொலாதமேலோ ரறிவினையறிந்தநல்லோர்
தீமனமொடுக்கவல்லோ ரிவர்களேதேவராவர்
காமமாய்க்கற்பழித்தோர் களவுசெய் துடல்வளர்த்தோர்
மாமிசந்தின்போரல்லா மானுடப்புலையராவார். ௧

வேறு.

அரியவாக்கையின் மானுடவாக்கையேயாக்கை
விரியுநோன்பினி லுயிர்க்கொலாவிரதமேவிரதங்
கருதிற்றெய்வதங் கண்ணுதற்றெய்வமேதெய்வந்
தெரியிற்றேவிகாலோத்தர தேற்றமேதேற்றம். ௨

வேறு.

அம்மாவெனவலறவாருயிரைக் கொன்றருந்தி
யிம்மானுடரல்லா ரின்புற்றிருக்கின்றா
ரம்மாவெனுஞ்சத்தங் கேட்டகன்றமாதவர்க்கும்
பொய்ம்மாநிரையமென்றாற் புசித்தவர்க்கென்சொல்லுவதே. ௩

வேறு.

கங்கையிற்படிந்திட்டாலுங் கடவுளைப்பூசித்தாலு
மங்குல்போற்கோடிதானம் வள்ளலாய்வழங்கினாலுஞ்
சங்கையில்லாதஞான தத்துவமுணர்ந்திட்டாலும்
பொங்குறுபுலால்புசிப்போன் போய்நரகடைவனன்றே. ௪

கொலையிலானுதவுமன்னங் கூறிற்பேரமுதமாகுங்
கொலையுளானுதவுமன்னங் கூறிற்பேர்விடமதாகும்
புலையர்தம்மனையிலுண்போன் புலையனுமாறுபோலக்
கொலைஞர்தம்மனையிலுண்போன் கொலைஞனேயாவனன்றே ௫

கலையெலாமுணர்ந்தானேனுங் கரிசறத்தெளிந்தானேனு
மலையெனவுயர்ந்தானேனு மனமயலகன்றானேனு
முலகெலாம்புகழப்பல்லோர்க் குதவியகையனேனு
மிலகியவிரக்கமின்றே லெழுநரகடைவனன்றே. ௬

இத்திறனருள்கைப்பற்றி யுயிர்க்கெலாமிதத்தைச்செய்க
சத்தியமிரக்கமின்றேன் முத்தியைச்சாரானாகும்

பத்தியால் யோக...ரும யோகத்தாற்பரமஞானஞ்
சித்தியாமித...தாரஞ் சிவசாருணியமன்றே. ௭

கொல்லாவிரதம் முற்றிற்று-ஆக திருவிருத்தம்-௱௫௧.

யாக்கையருமை.

மக்களாக்கையிற் பிறத்தலேயரிதுமற்றதிலுக்
துக்ககூன்குருடூமையைத் துறத்தலுமரிது
நற்குலத்திடை வருதலு மரிதுஞானத்தான்
முக்கணீசனுக் காட்படல் முற்றிலுமரிதே. ௧

வேறு.

உடம்பெலாநீங்கி நல்லுடம்புபெற்றவ
ருடம்பினாலுறுபய னொன்றுமோர்கிலா
ருடம்பினாலுறுபய னாவதேதெனி
லுடம்புயிருணர்வையு மோரலாகுமே. ௨

வேறு.

அரிதமானிட யாக்கையிற்பிறத்தன் மற்றதினு
மரிதுவேதநூல் சைவநூலா லகந்தெளித
லரிதவ்வீசனே நாமெனவறிவு மேலிடுத
லரிதுவாய்ப்பமறை யறைந்திடாததி னடங்கிடலே. ௩

யாக்கையருமைமுற்றிற்று-ஆக திருவிருத்தம்-௱௫௬.

சரிதைகிரியாயோக விலக்கணம்.

பெரியவிம்மானிட யாக்கைபெற்றவர்
சரிதையுங்கிரியையுந் தானசெய்கின்றிலர்
சரிதையுங்கிரியையுந் தான்செய்யாவிடி
லரியயோகத் தினையுணரலாகுமே. ௧

வேறு.

எங்கணுநிறைந் தநின்ற வீசனோடொன்றலாலே
சங்கரனுமேயென்னச் சமாதியோகம்புரிந்து
துங்கவெண்மதிபோலுள்ளந் துலங்கிடச்சுவானுபூதி
யங்குதித்திடவானந்த மடைவதேயமலயோகம். ௨

வேறு.

அரியவிம்மானுட யாக்கைபெற்றவர்
கருமயோகங்களாற் காலந்தள்ளுவ

சூரியநெஞ்ஞானயோகத்தினுலரன்
றுரியயோகத்தினைச் சோதியார்களே. ௫

வேறு.

ஒருசணமிருப்பன் றெய்வவுருவினி லீசன்முன்மற்
றிருசணஞ் செங்கோலோச்சு மிறையவர்பாலிருப்ப
னருமறையவர்குழாத்து ளம்புவிழுளவிருப்பன்
றுரியயோகிகளுளத்திற் றாங்கு வனிருந்தெப்போதும். ௬

சரிதைகிரியாயோகவிலக்கண முற்றிற்று.

ஆக திருவிருத்தம்- ௱௬௰.

ஞானநிட்டையிலக்கணம்.

சராசரப்பொருள்கடோறுந் தங்கிநின்றவற்றின்றன்மை
விராவுதலின்றியொன்றாய் விமலமாய்விண்ணிறைந்தாய்ப்
பராபரவெளியாய்நீங்காப் பாசசாலங்கடந்த
நிராமயசிவந்தானுகி நிற்பதுஞானநிட்டை. ௧

மத்திமவுடலுமாகா வளர்கரணந்தானுகா
மொய்த்தவிந்தியந்தானுகா மூலவாயுவுந்தானுகா
சித்திரதீபமபோலச் சீவபாவங்கழன்று
நித்தியசிவந்தானுகி நிற்பதுஞானநிட்டை. ௨

கன்மலாதாரமாறுங் கடந்துகற்பனைகடந்து
வுன்மனைகடந்துசிவ வுணர்வையுங் கடந்துமேலாய்ச்
சின்மயமாகிநின்ற சிற்பரநிலைகடந்து
நின்மலசிவந்தானுகி நிற்பதுஞானநிட்டை. ௩

மக்களுமனையுநீத்து மாதராராசைநீத்துச்
சொர்க்கமேலாசைநீத்துச் சுத்தனுய்ப்பற்றென்றின்றிக்
கற்கவேண்டியதுநீத்துக் கருதிருவினையுநீத்து
நிர்க்குணசிவந்தாகி நிற்பதுஞானநிட்டை. ௪

வேறு.

சிந்தனைபுறஞ்செலாச் சிவோகம்பாவனை
சந்ததமுஞற்றிடிற் சமாதிவந்துறு
மந்தநற்சமாதியா லறிவுமேவிடு
மிந்தநன்னிலையிலே யிருக்கற்பாலையே. ௫

ஆங்கறியா மையு மறிவுநீங்கவே
யோங்கியவறிவொடு மொன்றுபட்டவன்
றேங்குபேரானந்தத் தூக்கம்வந்துறு
மோங்கைகாண்கவென முத்திகாண்டியே. ௬

வேறு.

பாவனாதீதத்தன்னி னாடொறும்பதிந்துநிற்பாய்
பாவனாதீதந்தன்னி னெஞ்சகம்பதியாதாயின்
பாவனைதனிலேநெஞ்சைப் பழக்கிடுபழுத்தகாலைப்
பாவனாதீதம்வந்து பதிந்திடும்பான்மையோடே. ௭

ஞானநிட்டையிலக்கண முற்றிற்று. ஆ திருவிருத்தம்- ௭௬௬.

ஐம்புலனால்வருமிலக்கணம்.

சத்தத்தாலசுணமாயும் பரிசத்தாற்றந்திமாயும்
வெற்றிசேருருவத்தாலே விட்டிலம்பறவைமாயும்
பற்றியாரிரதத்தாலே பாணிமீனங்கண்மாயும்
மொய்த்தகந்தத்தினாலே மூசுவண்டினங்கண்மாயும். ௧

ஓதியவசுணமாதி யொன்றொன்றாலழியாநிற்குங்
காதினாற்றோக்கான்மூக்காற் கண்ணினானாவாலிந்தச்
சாதிமானுடர்களெல்லா மஞ்சினாற்சாகாநிற்பர்
போதமேவிட்டகாலம் புலன்வழிப்போகாரன்றே. ௨

வேறு.

ஐம்புலன்வழி யோடிமானுடரெலாமழிவார்
ஐம்புலன்வழித் தாவிமே லமாருமல்லவார்
ஐம்புலன்வழி யடைத்தவன் யோகியேயன்றி
ஐம்புலன்வழி யடைத்தவ ருலகினில்யாரோ. ௩

ஐம்புலனால்வரு மிலக்கணமுற்றிற்று-
ஆ-திருவிருத்தம்- ௭௬௬.

ஐம்புலன்வென்றவறிஞரிலக்கணம்.

ஐம்புலனடக்கலானு மறிவினையறிதலானு
மின்பதுன்பங்களெல்லா மியல்பெனவொறுத்தலானுஞ்
செம்பொருளறைதலானுஞ் சிவோகம்பாவித்தலானும்
மம்பனையகத்துணர்ந்த ஞானியென்றறியலாமே. ௧

வேதநூலாசாரத்தல[illegible] விதிவழியொழுகலாலுஞ்
சூதகந்துறத்தல[illegible] சுகமயமாதலாலும்
பேதமற்றிருக்கையாலும்பெரியவர் கூட்டத்தாலு
நாதனையகத்துணர்ந்த ஞானியென்றறியலாமே. ௨

ஐம்புலன்வென்றவறிஞரிலக்கண முற்றிற்று

ஆ திருவிருத்தம்- ௱௭௧.

சந்நியாசியிலக்கணம்.

ஆக்கைக்குஞ்சாட்சிநானே யெண்ணத்திற்குஞ்சாட்சிநானே
போக்கொடுவரவுமில்லை புண்ணியபாவமில்லை
வாக்கொடுமனமுமில்லை மந்திரத்தியானமில்லை
சாக்கிமாத்திரமேயென்று தெளிந்தவன்சந்நியாசி. ௧

வேறு.

அறிவிலறிவா யகண்டிதமா யனந்தானந்தமயமாகிச்
செறியும்பரமசிவந்தன்னைத் தன்னுட்கண்டு தியானித்துக்
கறவையருந்தப் பால்சுரக்குங் காலமேனுங்கடைப்பிடிப்போர்
பிறவிக்கடலைக்கடந்தோர்களவரேயுலகிற்பெரியோரே. ௨

மண்போற்பொறுமை யுடையோரு மதிபோற்சாந்த முடையோரும்
புண்போலுடலைப்புனைந்தோரும்புனல்போலொழுக்கம் பூண்டோருங்
கண்போலிரக்க முற்றோருங் கனல்போற்புசிக்குங் கதியோரும்
விண்போலறிவை யறிந்தோரும் பிறவாரிந்தமேதினிக்கே. ௩

சந்நியாசியிலக்கண முற்றிற்று ஆ திருவிருத்தம் - ௱௭௪.

அதிவன்னாச்சிரமியிலக்கணம்.

ஊன்றுமூன்றவத்தைக்கப்பா லுயர்முத்தனுமியந்த
மூன்றவத்தைக்குஞ்சான்றாய் முதலொளியாய்ப்பிறங்கித்
தோன்றுமாதேவதேவ னெவன்சும்மாவனுபவிப்போ
னன்றவனவனேமேலா மதிவன்னாச்சிரமியாவான். ௧

வேறு.

நிறைந்தமாகடற் போலுயர்செழுமறைமுடியிற்
சிறந்தபோதமா வாக்கியச் சிரவணத்தாலே
யிறந்தசிந்தையினற்றனையீச்சரனாக
வறிந்தவன்சொலு மதிவன்னாச்சிரமியாவனால். ௨

வேறு.

வருணமாச்சிரமமாகி மலினதேகத்தின்கண்ணே
கருமலிமாயைதன்னாற் கற்பிக்கப்பட்டவெல்லாம்
பொருவருபோதனுமெற் கெப்போதுமில்லையென்றே
யருமறையாலுணர்ந்தோ னதிவன்னாச்சிரமியாவான். ௩

சொன்னத்திற்கடகமாதி சூளிணிதோன்றுமாபோ
லென்னிடத்திலெல்லாங் கற்பிக்கப்பட்டதென்றே
பன்னுமாமறையந்தத்தாற் பகுத்தறிந்தனுபவித்திங்
கன்னியமிலாமைகண்டோ னதிவன்னாச்சிரமியாவான். ௪

ஆதித்தன்சன்னிதானத் தகிலஞ்சேட்டிக்குமாபோற்
போதத்தென்சன்னிதானத்திற் புவனஞ்சேட்டிக்குமாறே
வேதத்தினந்தத்தாலே மெய்ப்படவறிந்துணர்ந்தோ
னாதித்தனிவனேயென்ன வதிவன்னாச்சிரமியாவான். ௫

இப்பியிற்பிராந்தியாலே யிரசிதந்தோன்றுமாபோன்
மெய்ப்படுமென்னிலிந்த வியன்சகமுதித்ததென்றே
யிப்படியாலனேனு மெழின்மறைமுடிவினாலே
யற்புதவறிவுணர்ந்தோ னதிவன்னாச்சிரமியாவான். ௬

மறையர்தம்முடம்பின்கண்ணும் பசுவாதியுடம்பின்கண்ணு
மறையவருடம்பின்கண்ணும் வானவருடம்பின்கண்ணு
நிறையுமாகாயம்போல் நிற்குமாதேவன்றானென்
றறிவினாலறிந்துணர்ந்தோ னதிவன்னாச்சிரமியாவான். ௭

இந்தஞானத்தினாற்றன் னஞ்ஞானமிறக்குமத்தாற்
றொந்தமாந்துவிதவத்து தொலைந்திடுந்தொலைந்தவத்தாற்
புந்திதாசிக்குமத்தாற் புகழிகழ்நசிக்குமத்தா
னந்திடுங்குடும்பமத்தா லுலகெலாஞ்சொரூபந்தோன்றும். ௮

பாம்பிதென்றுணர்ந்தபோது பழுதையேயில்லையைய
பாம்பிதன்றெனவுணர்ந்தாற் பழுதையேயானாற்போலச்
சோம்புறுகுடும்பியென்னிற் றுகளுறுசிவனாகுஞ்
சோம்புறாக்குடும்பியென்னிற் றுகளறுபிரமமாவான். ௯

அதிவன்னாச்சிரமியிலக்கணம் முற்றிற்று.

ஆ திருவிருத்தம்-௭௮௩.

மகாவாக்கியவிலக்கணம்.

ஆதிதிருநான்மறைமுடியி லறையுந்தத் துவமசியென்றே
யோதிலதுநீயானாயென் றுரைக்குமும்மைப்பதமாகப்
போதமுடையோயிதன்பொருளை யெவ்வாறெனித்துப்போதிப்பேன்
பேதமகன்றவுள்ளத்தாற் காணும்பெரியவாக்கியமே. ௧

வேறு.

கன்னனுன்புனிஞனென்றே கவலையுற்றழுங்குங்காலைக்
கன்னநீயிராதனன்று கௌந்திபுத்திரனென்றாற்போ
லன்னியவுடனுனென்றே யயர்ந்துளமழியேன்னைமந்த
வன்னியமென்றுகண்ட வறிவுநீயுணர்ந்துகொள்ளே. ௨

கல்லெலாமெறிந்துமீதிக் கையிணையெறிவாருண்டோ
சொல்லியகருவியெல்லாந் தொலைத்தவன் மீதியன்றே
வல்லதீரவனேசோதி யாகியபிரமமாவா
னெல்லையின்மறைகளெல்லா மிவ்வணமுரைக்குமன்றே. ௩

வேறு.

ஒருவனொருதேயத்திற் பிரமசாரியாயுற்றான்
மருவிமற்றோர்நாட்டகத்தின் மகிழ்கிரகியாயினான்
பரவிபின்னோர்மண்டலத்திற் பகர்துறவியாய்நடித்தான்
விரவியகோலம்போக்கின் வேறில்லையவனிவனே. ௪

வேறு.

நுமோகதிகடந்தோ ரொன்பதுபேராயெண்ணித்
தேடும்பத்தானைக்காணான் திகைத்துநின்றலறுமிற்ப
நீடியவொருவனாலே நீபத்தானெனலோடும்
வீடியதுயரமெல்லாம் வியப்பினையடைந்தானன்றே. ௫

அன்னியகருவியெல்லா நாமலவென்றறிந்தோன்
பின்னரக்கருவியெல்லாம் பிரித்தவன்றனைமறப்ப
மன்னியசேடநீயே யென்றுமாதவத்தின்வந்த
செங்கிலைக்குரவன்சொல்லாற் றெளிவதுஞானமாமே. ௬

மச்சுக்கூப்பிட்டதென்றே மதிப்பவருண்டோவந்த
மச்சுளேயொருவனன்றி மச்சுக்கூப்பிடுமோபேதாய்
கச்சியதேகச்சேட்டை யானவையுநாடிப்பார்க்கி
லச்சுளேநின்றவான்மா வாலெனவாய்ந்துகொள்ளே. ௭

முப்பகைகடந்துஞான முத்திலாதிசுழுவேதஞ்
செப்புமாவாக்கியத்தின் றெரிசனங்கிடைத்தமேலோ
ரப்பிரமேயமான வறிவொடுங்கலவாராயி
னிப்புவிதன்பான்மீட்டு மெய்துவவாயமின்றே. ௮

வேறு.

பொன்னையன்றிப்பூணில்லை பூணையன்றிப்பொன்னில்லை
யென்னையன்றிச்சிவனில்லை சிவனையன்றியானில்லை
யின்னவண்ணமறிந்தோனே யீசன்றனையுமறிந்தோனு
மின்னவண்ணமறியாதா லீசன்றனையுமறியானே. ௯

வேறு.

நிறையறிவாயிருந்து நின்மலன்றன்னைத்தேடி
மறைமுதனூலாராய்ந்தும் பின்னருமயங்குந்தன்மை
யிறைவனேயெனக்குநாக்குண் டில்லையோவென்றுகேட்க
வறைவதுநாக்கேயென்ன வகந்தெளியானைப்போலும். ௧௰

ஆதவன்றன்னைப்பார்த்திட் டகிலத்தைப்பார்த்தபோது
வாதவனொளிமேலிட்டே யகிலந்தோன்றுதவாபோற்
சேதனச்சிவத்தைநோக்கிச் செகத்தினைநோக்குங்காலைச்
சேதனச்சிவமேலிட்டுச் செகமெலாமறைந்துபோமே. ௧௧

வேறு.

என்றுமிருந்தபடியிருக்கு மியல்பேயென்னுமொருவேத
மொன்றேயொழியவிரண்டாம்வத் தில்லையென்னுமொருவேதம்
வென்றிப்பரமுநீயும்வே றில்லையென்னுமொருவேதந்
துன்றுமதுவேநீயானு யென்றேசொல்லுமொருவேதம். ௧௨

வேறு.

நாலுவேதமுந் தத்துவமசியென நவிலுஞ்
சாலநீர்தெளிந் துறுதிகொள்வீரெனச் சாத்திப்
பாலலோசனன் மவுனமுற்றிருந்தனன் பருவக்
கோலநால்வரு மிட்டையைக்கூடினாரன்றே. ௧௩

மகாவாக்கியவிலக்கண முற்றிற்று ஆக திருவிருத்தம்- ௱௬௬.

அனுபவவிலக்கணம்.

ஊசலாடுளமுமின்றி யுருவருவுபயமின்றிக்
கோசரவகோசரங்கள் குறிகுணபேதமின்றி

பாசசாலங்கடந்து பராபரனைக்கப்பாலின்ற
வீசனையறிந்தஞானிக் கினிப்பிறப்பில்லையன்றே. க

சிறையறக்கடலொடுங்குஞ் செறிநதிக்குலங்கள்போலு
மறுகுறுவேடநீக்க மன்னனைக்கூடல்போலு
மறிவறியாமைநீக்க வறிவினுளறிவாய்நின்ற
விறைவனைக்கூடுஞானிக் கினிப்பிறப்பில்லையன்றே. உ

வேறு.

அரியணையிலிருந்துலக வரசாட்சிபுரிந்தாலுமங்கையேற்றுத்
தெருவுதொறுந்திரிந்திரந்து தின்றாலுமிளம்பருவத்தெரிவைமாரைப்
பிரியாமலிருந்தாலும்பிரிந்துதவம்புரிந்தாலும் பேசிறெல்லாம்
விரிசிவன்முத்தனுக்கிங் குடன்பாடேயன்றியொன்றும் விரோதமின்றே.

வேறு.

ஆயிரமடங்கதைய ராகந்தோய்ந்துநான்
றூயவனென்றுமால் சூளுஞ்சாற்றினன்
காயமுங்காணமுங் கடந்ததன்மையா
னீயுமந்நிலையிலே நிற்சப்பாலையே. ௪

அறுசுவையடிசிலை யாரவுண்டவன்
வெறுமுபவாசிநானென விளக்கினன்
சிறுநுதற்பேதையத் தினமுஞ்சேர்ந்தவன்
றுறவிநானெனவுளந் துலங்கக்காட்டினன். ௫

வேறு.

கேவலச்சனகன்முனட் கேள்பகையிரண்டுமின்றி
மேவியசுத்தனென்னு மெல்லணைமீதிருந்து
சாவுயர்பிறப்புமில்லாத் தத்துவச்செங்கோலோச்சிப்
பாவனையிலாதகாணம் படர்ந்தருமாறினனே. ௬

அநுபவவிலக்கணமுற்றிற்று ஆக திருவிருத்தம்- உ௲உ.

சிவயோகவிலக்கணம்.

காமமாதிகளைநீத்துக் காணவாதனைகடந்து
நாமதுவெனுஞ்சம்பந்த ஞானமேஞானமாகி
யோமொழிப்பொருளைத்தேறி யுணர்வுணராமைபோக்கி
வாமைபோலைர்தடக்கி நிற்பதேயமலயோகம். க

அறுவகைச்சமயத்தோர்க்கு மதீதமாயகளமாகி
மறுவறுபொருளாயொன்றாய் மன்பதைதொறுநிறைந்து
குறைவறுபிரமனாமே யென்றுகோசங்கணீங்கி
யறிவுருவாகிநிற்ற லழகியயோகமாமே. ௨

உடனொருமுயிருமாகி யுயிர்தொறுமுணர்வுமாகிச்
சடமசடங்கட்டோறுஞ் சாட்சியுமாகிநின்ற
வுடல்புனைசிவனார்நம்மை யன்றிவேறில்லையென்றே
யுடைகுடவிசும்புபோலொன் றுதலேயோகமாமே. ௩

சிந்தையைப்புறத்தேவிட்டுத் தேகயோகமென்றுன்னி
யந்தமில்போகமவேண்டி யார்வமீதாரநோற்குஞ்
சந்தமற்றொளிருடந்த யோகியைச்சந்தித்தோரும்
வந்தனைசெய்துளோரும் பெறுவர்மாசிலாயவைப்பே. ௪

ஆகையாற்கருத்தடங்கி யசைவறலியோகமாகு
நாகமார்முலைமுஞ்சுபூங்கா நதிபாழுங்கோயிலாதி
யோகதானங்களபுக்கு யுயர்சிவோகம்பாவித்துத்
தேசமாதிகளுனல்ல வென்றுசித்திரம்போனிறபாய். ௫

இம்முறைநசிவயோகத்தி லிருப்பவர்சிவன்முத்தர்
நன்மையிருந்தோன்று நவவிதங்கடத்துப்பாலுற்
செம்மையசுவானுபூதி செனித்திடுமனந்தானந்த
விம்பிதத்தோய்த்துத்தோயா திருப்பர்களவ்[illegible]த்தர் ௬

காட்டெரிமாசுணங்கள் கண்படுவரிமாவேங்கை
வீட்டுற[illegible]லவன்றாதால் வெருவுறுதிருக்கும்யோ[illegible]
நாட்டமூன்றுடையநாத னடிவலக்கணாலாலும்
வேட்டுறுபுல்லொடுங்கி விவேகமேவிடுதலாலும். ௭

மித்தையாமுடலமென்ன விவேகமேவிடுதலாலே
நித்தனுனெனும்விவேக நேரிடுஞ்சேர்ந்தகாலை
முத்தர்பேரவைகிடைக்குங் கிடைத்தலான்முதிர்ந்தஞானஞ்
சித்தியாமன்[illegible]சிவன் முத்தனுஞ்சிவனுமாவன். ௮

காசியிலிறக்கமுத்தி கமலையிற்பிறக்கமுத்தி
தேசுறுதில்லைமன்றுட் டெரிசிக்கமுத்தியென்ப

ராசையையிறக்கமுத்தி யாருயிர்பிறக்கமுத்தி
யீசனைக்காணமுத்தி யெதுவரிதானமுத்தி. ௧

சிவயோகவிலக்கணமுற்றிற்று ஆக திருவிருத்தம்- உ௱௰௧.

வாதனைமாண்டாரிலக்கணம்.

இல்லறம்பொருளென விருந்துகாமிய
வல்லல்சேர்வாழ்க்கையி னமிழ்ந்துநிற்பினு
மெல்லையில்ஞானவின் பத்தையெய்தியே
புல்லியும்புல்லிடா திருப்பர்புண்ணியோர். ௧

போதெலாமவத்திலே போக்கிடாவகை
சாதலும்பிறத்தலுந் தணந்தஞானியர்க்
காதரப்பெருகிட வடிமைசெய்குவார்
காதகங்காத்தையுங் கடந்தகாரணர். ௨

சாத்திரங்களும்வேண்டார் தத்துவக்கத்துவேண்டார்
கோத்திரக்குலங்கள்வேண்டார் கூறுமாவிரதம்வேண்டார்
மூர்த்திசேவைகளும்வேண்டார் முன்னவன்பூசைவேண்டார்
தீர்த்தமும்வேண்டார்ஞானச் சின்மயமானமேலோர். ௩

உம்பர்வாழுலகம்வேண்டா ருலகரசாட்சிவேண்டார்
பொ[illegible]னைமளிர்வேண்டார் புண்ணியபாவம்வேண்டா
ரின்பொடுதுன்[illegible]வேண்டா ரிறப்பொடுபிறப்பும்வேண்டா
ரைம்புலப்பகைக[illegible]யவேண்டா ரறிவினையறிந்தமேலோர். ௪

வேறு.

அன்னமயமுதலாக வானந்தமயமீறாய்ப்
பின்னமிலையிவைகடந்த பேரின்பசாகரத்து
ளின்னபடியென்றறியா திருந்தசிவயோகிக்குச்
சொன்னமகளும்புவியுந் துரும்பாகத்தோற்றுமால். ௫

வாதனைமாண்டாரிலக்கணமுற்றிற்று

ஆக திருவிருத்தம்- உ௱௰௫.

பிராரத்தவிலக்கணம்.

வேம்புறுபுழுவைவாங்கி மென்கரும்பிடைவிட்டாலும்
வேம்பையேநோக்கிப்பின்னும் வியப்புறுமாறுபோலச்
சோம்புமூன்றவத்தைநீக்கித் துரியத்தில்வைத்தபோதுஞ்
சோம்புமூன்றவத்தைதன்னைத் தோயவேநினைக்குஞ்சீவன். ௧

பாசத்தைநீக்கியாசான் பதியிடைப்பதியவைத்தும்
பாசத்தைமீட்டுநோக்கிப் பரிந்திடும்பசுவின்றன்மை
பாசுற்றவுவரைப்போக்கி நலமிலைசவைப்பமேக
மாசற்றவரையைநீங்கி வாரியிற்புகுநீர்போலும். ௨

பிராரத்தவிலக்கணம் முற்றிற்று. ஆக திருவிருத்தம் - ௨௱௰௮.

சிவத்துரோகவிலக்கணம்.

சுருதிகண்முறைமுறை துதித்தகத்திய
னிருவினைக்குறும்பெறி யெறியொடும்வரப்
பரசிவமிவரெனப் பறைத்தெழாமையால்
வரனெனுமாதவன் மகிடமாயினன். ௧

பாசமோசகன்சிவன் பரசுவார்வினை
நாசமாக்குவனென மறைநவிற்றியு
மீசனைப்புகழ்ந்திடா திகழ்ந்ததக்கனு
ராசறுதகர்முக மாயினாரரோ. ௨

சிவத்துரோகவிலக்கணமுற்றிற்று. ஆக திருவிருத்தம் - ௨௱௨௰.

சுவானுபவவிலக்கணம்.

நன்னெறியறிதரு நல்லமாணவனே
யென்னனுபவமெலா மெடுத்தியம்பினே
னுன்னனுபவந்தனை யுணர்த்தியென்னலுந்
தன்னனுபவந்தனைச் சாற்றன்மேயினன்.

வேறு.

ஆகின்றழிதலாலு மருவுருப்புடையதாலுங்
காகநாய்கவர்தலாலுங் கனவிடைப்படுதலாலுஞ்

சோகமேவிளைத்தலாலுஞ் சுகதுக்கமறியாத்தாலுந்
தேகநானல்லவென்றுந் தேகிநானென்றுங்கண்டேன். ௨

இந்தியமான்மாவென்ப ரிறைவனின்றிருநோக்கில்லார்
முந்தியபிராணன்றன்னை யுயிரெனமொழியாநிற்பார்
சிந்தையைமனவகத்தைப் புந்தியைச்சிவனென்பர்
சந்துறுமிவைகட்கெல்லாஞ் சாட்சிநானென்றுகண்டேன். ௩

பிண்டமாமுடலுநானல்லேன் பிராணவாயுவுநானல்லேன்
கண்டவைம்பொறியுமல்லேன் கரணமோர்நான்குமல்லேன்
பண்டையவறிவனென்றன் னருள்கொண்டுபார்க்கி
லெண்டிசைகீழ்மேலெங்கு மேகனாயிருக்கின்றேனே. ௪

வேறு

தூலத்தனுவுநானல்லேன் சூக்கத்தனுவுநானல்லேன்
மூலத்தனுவுநானல்லேன் மூடமத்தனுவும்பொய்யன்றே
ஞாலத்தனுவைநானென்றே நம்பிக்கெட்டேனெடுங்காலஞ்
சாலத்தெளிந்தேனினிஞான தனுவேயெனக்குத்தனுவென்றே. ௫

வேறு.

கானலைநீரென்றுன்னிக் காதலித்திடுவார்போல
வூனுடனென்றுன்னி யுணர்வினைப்பிரிந்திருந்தேன்
கானலைநீரன்றென்று கைவிடுவார்கள்போல
வூனுடனானன்றென்றே யுணர்வொடுமுறங்கினேனே. ௬

ஊனுடல்பொறிபிராண னுறுகரணங்களென்னுங்
கானகங்கடந்தஞ்ஞானக் காரிருட்பரப்புநீங்கித்
தானெனுஞ்சி[illegible]ர்நீத்துத் தற்பரைப்பொழிலினின்று
மோனியாய்[illegible]த்திராநகரங்கண்டேன். ௭

வானகம்போலெங்கணுநு மருவியெப்பொருளுந்தானாய்ச்
சூனியப்பொருளாயொன்றாய்த் துரியமுங்கடந்தபாழாய்
ஞானமாத்திரமாய்நின்ற நாதாந்தவின்பந்தன்னைத்
தானறிந்திருப்பதல்லாற் சாற்றிடப்படாதேயெந்தாய். ௮

வேறு.

எல்லாமிறந்தயோகியர்க்கு மெட்டாதிருந்தபேரி[illegible]யை
யெல்லாநானென்றகங்கரிக்கு மேனைமறியாப்பே[illegible]நிலைச்

சொல்லார்மனத்தாரிறந்திருந்த துரியாதீதப்பெரும்பாழைச்
சொல்லாலுரைக்கப்படுங்கொல்லோ வென்போல்வந்ததுரையோனே. ௯

வேறு.

ஆகையாலிதவேசிவ வறிவையுங்கடந்தழுத்தி
யோகமாமறையின்சென்னியுபநிடசத்துமீதே
சேகறுமனத்தாயிந்தத் தேகம்போமளவுநிற்பாய்
சோககட்கத்தால்வெட்டித் துமியெதிர்பிறவியெல்லாம். ௧௰

சுவாநுபூதி யிலக்கணம் முற்றிற்று- ஆ திருவிருத்தம்- உ௱௰-

குருதோத்திரம்.

காயனையகாயனாக்கிக் கண்டனையகண்டனாக்கிப்
பேயனைப்பிரமமாக்கிப் பிறப்பிறப்பிலாமையாக்கித்
தாயினுமினியனாகிவந்தெனைத் தகைந்தாட்கொண்ட
தூயசற்குரவனைனைத் தொழுந்தொறுங்களிதுளங்கும். ௧

வேறு.

ஆழ்ந்தேகிடந்தேன்பவக் கடலிலனேககாலம்புகலின்றிச்
சூழ்ந்தேகருணையாலெடுத்துத் துரியக்கரையிற்சேர்த்தாய்க்கு
வீழ்ந்தேவீழ்ந்தேபணிந்திறைஞ்சி வியந்துவியந்துமகிழ்க்கடலில்
வாழ்ந்தேன்வாழ்ந்தேன கைம்மாறுகாணேன்வலியத்தடுத்தாய்க்கே. ௨

வேறு.

மும்மாயைக்கப்பால் முழுப்பாழுக்கப்புறத்தே
சும்மாவிருக்கத்துரியங் கடந்தலைச்
சிம்மாசனமளித்த சிவஞானதேசிகற்குக்
கைம்மாறுபோதமலாற் காணேன்[illegible]டையேனே. ௩

உண்ணாதசோறு முடுக்காதவத்திரமும்
பண்ணாதபாயும் படுக்காதநித்திரையு
மெண்ணாமனுவு மியம்பாததோத்திரமுங்
கண்ணாலளித்தார்க்குக் கைம்மாறுகாணேனே. ௪

தீராத[illegible]ம்பொறியுந் தீர்த்துச்சிவமாக்கிப்
பேராத[illegible]ந்தப் பிறங்கன்மிசைவைத்தாருக்
காராத[illegible]பா லகங்குழைந்துமெய்யரும்பிப்
பாராத[illegible]ண்டனிட்டுப் பத்திசெய்யக்கடவேனே. ௫

ARCHIVES LIBRARY 5491

கல்லாலின்கீழிருந்த கண்ணுதலென்போலாகிக்
கல்லாவுலகிற்கருணையொடும் வந்தெனக்குச்
சொல்லாதசொல்லையொரு சொல்லாலுணர்த்தார்க்குச்
சொல்லாதசொல்லானற் றோத்திரங்கள்செய்வேனே. ௬

வேறு.

ஒன்றென்றும்பலவென்றுமுபயமென்று முருவென்றுமருவென்றுமுறைவதென்று, நன்றென்றுந்தீதென்று நானேயென்று ஞானமென்று ஞேயமென்று ஞாதாவென்று, மன்றென்றுமாமென்றுஞ்சமயப்பேய்கள் மறைகின்றபிணக்கு வழியனைத்துநீத்துக், குன்றவிலாவானந்தக்குரவ நின்னைக்கும்பிட்டே னென்பிறவிபின்பிட்டேனே. ௭

செறிவாகுமலமற்று மாயையற்றுத் திரிவிதமாங்கன்மமலத்திரளுமற்றுப், பிறிவாகுங்குணமற்றுக்குறியுமற்றுப் பேதாபேதங்களற்றுப் பேச்சுமற்று, அறியாமையறிவற்றிங்கனந்தகோடி யாதவர்போலெழுகின்றபுரையுமற்றுக், குறியாதவானந்தக்குரவநின்னைக் கும்பிட்டேனென்பிறவிபின்பிட்டேனே. ௮

பொய்யாதபுனன்மூழ்கிச் சாந்தமென்னும் பொடிபூசிக்கருணைமணி புனைந்தெஞ்ஞான்று, மையாதவுளமெல்லாமையநாவா னவிலாதமாமனுவை நவின்றுமேவி, ஐயாறுமாறுறுங்கடந்துநின்ற வானந்தத்தேசிகநின்னடிப்போதுக்கே, கொய்யாதமலர்கொண்டர்ச்சித்தேத்திக்கும்பிட்டேனென்பிறவிபின்பிட்டேனே

ஆசிலன்னமயகோசத்தாண்டியப்பா லழியாதபிராணமய கோசந்தாண்டி, மாசின்மனோமயகோசந்தாண்டியென்று மாறுவிஞ்ஞானமயகோசந்தாண்டி, நாசமுறுமானந்தகோசந்தாண்டி ஞானவடிவாய்நின்றகுரவநின்னைப், பாசமெலாமற்றசிவகோசியாகிக் கும்பிட்டேனென்பிறவிபின்பிட்டேனே. ௧௦

தத்துவங்களாறாறும்பின்னிட்டப்பாற் றத்துவாதீதமாந்தன்னைக்கண்டு, பற்றொன்றுமில்லாதபணாலயைக்கண்டு பரிந்தபரிந்துள் ளுருகி யதிலொடுங்கி, வெற்றவெறுமானந்தவுருவங்கண்டு விழையாமல்விழைந்தப்பால்வெளியைக்கண்டு, குற்றமெலாமறநீத்தங்கதிலாய் நின்றுகும்பிட்டேனென்பிறவி பின்பிட்டேனே.

வேறு

பாசத்தாற்பாசியாகிப் பலபலபிறப்பிற்சென்று
பாசத்தாற்பிறந்திறந்து பலபலபோகந்துய்த்த
பாசத்தைத்தாளாற்போக்கிப் பதித்துவம்பதித்தநாதா
பாசத்தைநினையுந்தோறும் பசுத்துவங்கழலுமன்றே. ௧௨

ஒன்றென்பாரொன்றேயென்க வோரிரண்டென்பாரென்க
நன்றென்பார்நன்றேயென்க நவையென்பார்நவையேயென்க
இன்றென்பாரென்கவன்றி யுண்டென்பாருண்டேயென்க
யன்றிதாமென்றுமுத்தி யடியனேற்களித்தானாசான். ௧௩

வடக்குளேதெற்குந்தெற்கில் வடக்கையுங்காட்டுவார்போ
லுடற்குளேயுயிருமந்த வுயிர்க்குளேயுணர்வுங்காட்டி
நொடிக்குளேமலமகற்றி நுண்ணுணர்வாக்கிமீட்டும்
விடக்குளேபிறவாவண்ணங் காத்தருள்விகிர்தபோற்றி. ௧௪

ஐயமாங்காட்டைஞான வழலினாற்றகித்துப்பாதச்
செய்யதாமரைகள்சூட்டித் திவ்வியமனத்தனாக்கி
மெய்யடியாரைக்கூடும் விவேகமும்மெய்ம்மையில்லாப்
பொய்யடியாரைக்கூடாப் புந்தியுந்தத்தாய்போற்றி. ௧௫

வேறு

தன்னுளுலகுமுலகதனிற் றானுமாகிச்சகசமாய்ப்
பின்னையபின்னையெனுஞ்சத்தி பிரியாதிருக்கும்பிரமமா
யுன்னுமுணர்வுக்குணர்வாகி யுருவாயருவாயுபயமுமா
யென்னுளிருந்தபரசிவத்வைத நின்னாற்கண்டேனிறையோனே. ௧௬

மண்ணைவிழுங்கிப்புனல்கனலை விழுங்கிவாயுதனைவிழுங்கி
விண்ணைவிழுங்கிவெண்மதியை விழுங்கிவெய்யோன்றனைவிழுங்கி
மொ[illegible]னையியமானனைவிழுங்கி முற்றும்விழுங்கிப்பற்பலவா
மெண்[illegible]விழுங்கியிருந்ததனைநின்னாற்கண்டேனிறையோனே. ௧௭

குருதோத்திரம் முற்றிற்று- ௮ திருவிருத்தம் - ௨௪௭.

விம்மிதவிலக்கணம்.

காகுத்தன்பதந்தாக்கக் கல்லெழிற்பெண்ணானாற்போ
லாகத்தனையக்கிடந்த வடியேனைப்பதந்தாக்கிப்
பாகத்தைவருவித்துப் பழமறையின்பொருடேற்றி
நாகத்தனுக்குவித்தோய் மறவேனுன்றிருவடியே. ௧

எல்லாருங்களிதுளங்க விரும்பையிரும்பொன்னாக்கி
நல்லார்கடொழுந்தேவாய் நாட்டுகின்றனாயம்போற்
கல்லாதபுலையேனைக் கருணையினாற்கடைக்கணித்துப்
பொல்லாதபரப்பிரம மாக்கினையெனபோல்வந்தே. ௨

வேறு.

அநாதிகேவலத்தினி லழுந்துவேற்குநீ
மனாதியகருவியான் மலத்தைநீக்கியே
சனாதவின்பந்தனைத் தந்ததேசிக
கனாவிலுமுன்னையே கருதற்பாலனே. ௩

வேறு.

ஊனைமொழுக்கி யொருசொல்லாலானந்த
வாழ்வைப்பெருக்கி மலகன்மமாயையறப்
பாழிற்குடியேற்றிப் பரமசுகமெற்களித்தோன்
வாழிநெடுங்கால மாணாக்கர்க்கருள்புரிந்தே. ௪

பாரோரும்விண்ணோரும் பங்கயன்மாலிந்திரனு
மாராய்ந்துங்காணா தலம்வந்துளந்தளர
வாராமல்வந்தெனக்கு மாறாதபேரின்பந்
தாராமற்றந்தார்க்குத் தனுவாதிவசம்மாறே. ௫

விம்பிதவிலக்கணம் முற்றிற்று. ஆ திருவிருத்தம் - ௨௫௨.

நூலருமையிலக்கணம்.

மைப்போலிமிடற்றோன்சொன்ன வாதுளாகமத்திற்சொல்லு
முப்பொருள்விளக்கத்தாலே மும்மலங்களைந்தோன்றாய்
சிற்பதம்பெறுவர்மீண்டுஞ் சென்மவாரணியங்காணார்
தற்பரஞானத்தோர்கள சமயசாத்திரமிகழ்ந்தே. ௧

ஆகையாலிந்தநூலுக்கதிகாரி குடும்பத்துன்ப
சாகரமெனத்துறந்து சற்குருசாமிபாத
மோகமீதூர்ந்திழுக்க முறுக்கவிழ்கமலந்தேடுந்
தாகவண்டினையனாகித் தவிப்பவன்றானேயம்ம. ௨

வேறு.

இந்நூலைப்பருவமிலார்க் கியற்கவீந்தக்கால்
முன்னூலைச்சூத்திரர்பால் மொழிந்தசரிசறுகின்றாய்

நன்மாலைகுரங்கறியா நலம்போலு ஞானத்தைத்
தின்மார்க்கர்றியாத தோற்றம்போலுந் துணிந்தே. ௯

வேறு.

வாழிசுயம்பிரகா சப்பெயரோன்மா ணாக்கர்
வாழியெனைத்தூக்கி மதிதந்தவார்கழல்கள்
வாழியொருமொழியான் மயக்கறுத்ததிருச்செவ்வாய்
வாழியருள்கொழிக்குந் திருவதனமண்டலமே. ௰

ஆ திருவிருத்தம்-௨௫௬.

பதிபசுபாசவிளக்கம் முற்றிற்று.

திருச்சிற்றம்பலம்.

உ

சிவமயம்.

வள்ளலார் சாத்திரம்.

மூன்றாவது.

சித்தாந்த தரிசனம்.

54-91

பாயிரம்.

விநாயகர் துதி.

சீரார்சித்தாந்த தெரிசனத்தையாளுந்தக்
காரானைமாமுகனே கா.

அம்மையப்பனு யுயிருக்காதார மாய் நிறைந்த
செம்மைசிவன்றுளென் சிரம். க

ஒன்றாய னேகவித சத்தியா யுன்மனையாய்
நின்றாடன் பாத நினை. உ

சற்குருவாய் முன்னாட் சனகாதி கட்கருளு
முக்கணனை நாவே மொழி. ௩

திருப்பா சாத்தாணற் சித்தாந்தஞ் செய்தோன்
திருப்பதி மென்றன் சிரம். ௪

நின்றதிருத் தாண்டகத்தா னீடுயிர்பொய்ப் போதமற
வன்றுரைத்தோன் றாளகம் வைப் பாம். ௫

வாழ்வா வதுமாய மென்றுரைத்தோன் மாமலர்த்தா
டாழ்வாமெப் போதுந் தலை. ௬

சிவபுரா ணத்தகவ லாலுயிரின் சிக்கறுத்தோ
னவமலர்த்தாள் சென்னிநயப் பாம். ௭

சிவவாக்கியர்தந் திருமொழியைக் கொண்டே
யவவாக்கி யத்தையடி வாம். ௮

திருமூலன் மாலையெனுந்தெப்பத்தைப் பற்றிக்
கருவேலை யைக்கடப்போகங் காண். ௯

மெய்கண்டேன் மேற்பிறவி காணேன் றிருவெண்ணை
மெய்கண்டா னூலை விளுவி. ௧௦

முன்னூலிற் சொன்னதொரு மூப்பொருளை யும்விரித்திங்
கிந்நூலிற் சொல்வே னிசைத்து. ௧௧

அவாக்கடலுள் வீழ்ந்தழுந்து மாருயிரைத் தூக்கும்
சிவாகமசித் தாந்தக் குறள். ௧௨

பாயிரமுற்றிற்று.

பதியியல்.

மதிதவழுஞ் செஞ்சடையோன் மாமலர்த்தா ளுன்னிப்
பதியியல்பைச் சொல்வாம் பணித்து. ௧

பதியாவ தொன்றாய்ப் பரிபூ ரணமாய்த்
திதமாகி நிற்குஞ் சிவம். ௨

அற்றார்கட் கண்ணிதா யல்லார்க்குச் சேய்மையாய்ப்
பற்றற் றிருக்கும் பதி. ௩

எங்குமிலை யென்பா ரிதயந் தொறுமறிவா
யெங்குமிருப் பானெம் மிறை. ௪

உண்மைக்கு மேலா யுருவருவ மின்றாகிச்
சின்மயமாய் நிற்குஞ் சிவம். ௫

அசல னகளங்க னனந்தரூபன்
சசிசேக ரன் சங் கரன். ௬

சச்சிதா னந்தன் சதாசித்தனற் சுத்தன்
மெய்ச்சுவா னந்தன் விமலன். ௭

நிராமயனிற் சங்க னிராலம்பன் சோதி
பராபர னாதிபக வன். ௮

விருப்பு வெறுப்பில்லான் வேதவிதி செய்தோ
னெருப்புருவ னெங்கணிமலன். ௯

பத்தர்க்கெளியன் பதிதர்க்கரியன்
சித்தத்து ணின்றுஞ் சிவன். ௧௦

ஊனக் கண்ணார்க்கொளித்து மூட்டுமம்பு மொய்ஞ்ஞா
ஞானக்கண் ணார்க்கருள்வ னாடு. கக

மலரயனை யாக்கி மாலாக்கிக் காத்திட்
டுலைவிலா னாயொடுக்கு வான். கஉ

பஞ்சவதி கா[illegible]த்தாற் [illegible]மலரு வித்துயிரைத்
தஞ்சரணில் வைக்கு [illegible]தான். கங

சிருட்டிதிதி ச[illegible]கா[illegible]திரோபாவ [illegible]
வருட்டிறத்தோ டைந்தொழில்க ளாம். கச

தேகத்தின் மூன்மூன் றுஞ் சிவன்பான் மற்றிரண்டு
மாகத்தான் செய்வா னரன். கரு

அவிகாரி யீச னனாதிமுத்த னென்று
விவிகார முண்டோ விறைக்கு. கசு

ஐவகைய சத்தியினா லைந்தொழிலு மாருயிர்க்காய்ச்
செய்யாமற் செய்யுஞ் சிவம். கஎ

வாளிரவி சந்நிதியின் மனைமலர்ந்து வாடிடினும்
வாளிரவிக் குண்டோ ரமயல், கஅ

ஆக்க லளித்த லழித்தன் மறைத்தலரு
ளாக்க விறைக் குண்டோ றவல். க௯

அனையன்வறிதிருக்க வைந்தொழில்செய் வார்செய்
தனையன்றே லேறு மஃது. உ0

பரமன்வா ளாங்கிருந்து பலையைந் தொழில்செய்யும்
பரமன்மே லேறும் பழி. உக

ஐங்கரும னாட்சியர யப்பாலைக் கப்பாலாய்ப்
பங்கறனிற் பாணைம் பரன். உஉ

அறிவுக் கறிவா யவிகாரி யாகி
நிறைதல் பதிக்கேச் சயம். உங

கேவலத்துங்காணக் கிடையான் கிளர்ந்தெழுந்த
வாவல்சக லத்துமனா காண், உச

சாற்றிரண்டு மற்ற சமநிலைய சத்தத்து
வீற்றிருப்பனெங்கள் விமலன். ௨௫

ஆகிலவனை யறியப்ப டாவோபெண்
பாகம் பிரியாப் பரன். ௨௬

அறியாப் பொருளுமல னறிவாலுன் கண்டு
லறியும் பொருளு மலன். ௨௭

ஆகாயம் போல வறிவாகி நிற்பானை
நீகா ணறிவாகி நின்று. ௨௮

நீருக்குட்டடம்போ லின்னறிவி னின்றானைப்
பாருட்கண் கொண்டு பரிந்து. ௨௯

எள்ளுக்கு ளெண்ணெய்போ லெங்கு நிறைந்தானை
யுள்ளுக்குட் பார்நீ யுவந்து. ௩0

எங்கு மிருப்பானை யேகபிரண் டென்னும
லெங்குமாய் நீகண் டிரு. ௩௧

மோகமுறு பெத்தத்துண் மூடர்க் கிரண்டாகு
மேகமே முத்தருக்கீ சன். ௩௨

இன்ப மயனீச னின்பம் விளைத்தலாற்
சம்புவெனும் பேருந் தரும். ௩௩

குருவுருவங் கொண்டிக் குவலயத்துட் டோன்றிப்
பருவரலை நீக்கும் பரன். ௩௪

போக்குவர வில்லாத பூரணா நந்தர்க்குப்
போக்குவர வுண்டோ புகல். ௩௫

ஆருயிரி னுள்ளி னிருந்தாங்காங் கறிவிப்பா
ராருயிரே மேனி யவர்க்கு. ௩௬

அறிவுக் கறிவா யறிவிப்பா னில்லோர்க்
கறிவுருவு கொண்டருளு வான். ௩௭

பார்த்தும் பரிசித்தும் பஞ்சமலக் கொத்தையெலா
நீத்தொழிப்பா னெங்க ளிமலன். ௩௮

பக்குவர்க்குத் தேர்ச்சுறும் பயன்கொடுக்கு மற்றொழிந்த
பக்குவர்க்குத் தோன்றியுமென் பாழ். ௫௯

பாற்கடல்போ லாவி பலமீன்போ லாருயிர்கள்
பாற்கடலா லுண்டோ பயன். ௬௰

அருட்கண்ணூர்க் கீச னொளியாய் நிற்பன்
மருட்கண்ணு ருக்கிருளா மன். ௬௧

செங்கதிரோன் வந்துயஞ் செய்தாலு மாட்டமிலோன்
செங்கதிரோ னில்லையெனுஞ் சீர். ௬௨

மனவாக்குக் காய மசையாம னிற்பர்
சனுதவின் பத்தைத் தழீஇ. ௬௩

பூனை விழிக்கியுறு பொங்குமிருளற்றதுபோன்
ஞானவிழிக் கில்லை நவை. ௬௪

சிதம்பரமா வெங்குஞ் செறியினுமென் னாவி
மதமடங்கிக் காணு வகை. ௬௫

கூகை யறியாக் குலவுங் கதிரவனை
மூகறி யார்சிவனை மூன். ௬௬

கண்ணிரவி யின்றிக் கலந்தறியா தொன்றையுமக்
கண்ணுங் கதிருமொன்றே காண். ௬௭

காக்கை விழிக்குக் கருமணியொன் றொன்றுபோ
லாக்கைக்குச் சாட்சி யவன். ௬௮

அத்துவித மொன்றேயா மாங்கிரண் டின்மையெனி
லத்துவித மன்றோ வது. ௬௯

துவிதமிரண்டாகு மத் துவிதமொன் றாகுந்
துவிதமயல் கெட்டோய் துணி. ௭௰

அத்து விதத்துக் கருத்தம் பலவென்னுஞ்
சிற்றறிவு கொண்டுசில கீழ். ௭௧

பதியியல் முற்றிற்று.

பசுவியல்.

சசிசே கரகுரவன் றாடலைமேற் கொண்டு
பசுவியலி னைப்பகரு வாம். ௧

பசுவென்ப தான்மாறாப் பந்தமுளா னன்றே
சசிசே கரனிறைவன் றான். ௨

கட்டியவன் றானவிழ்க்கி னல்லாற்றன் கண்ணறிவா
லெட்டுணையுந் தானவிழ்க் காதின்று. ௩

ஆணவத்தான் மூடமா யன்றுமுத லின்றளவும்
வீணவத்தைக் குள்ளே விழும். ௪

இருட்டறையிற் கண்ணி விளங்குழவி போலு
மருட்டறையி லாவியயங் கி. ௫

மெய்ஞ்ஞானக் கண்ணை மிகமறைப்ப வாவியா
ரஞ்ஞானக் கண்ணி லழுந்தும். ௬

பாம்பின்வாய்ப் பட்ட பருதியைப்போ லஞ்ஞானப்
பாம்பின்வாய்ப் பட்டழுங்கும் பார். ௭

உவர்மூடு சிந்து முமிமூடு நெற்போற்
சவிமாறு மாணவத்தாற் றான். ௮

ஈசனி ரங்கி யிணையில்கலைக் கரத்தாற்
பாச நெகிழ்த்திடலும் பண்டு. ௯

தனுவாதி காலைத் தழுவிவெளிப் பட்டு
கணவாதி யைந்தினை நண்ணி. ௧௦

யானென தென்னு மிருசெருக்கா லாருயிர்கள்
யோனிபேதத் துழலு முற்று. ௧௧

புற்றாரு கீடங்கள் புள்விலங்கு மானுடர்கள்
சொற்றேவ ரேழ்வகைத்தோற் றம். ௧௨

அண்டசஞ்சு வேதசமுற் பீசஞ்ச ராயுசங்கள்
மண்டியதால் யோனி வகுப்பு. ௧௩

எண்பத்து நான்கிலக்கம் யோனிதொறும் புக்கதுவாய்ப்
புண்பொதியும் யாக்கை புணரும். ௧௪

புல்லாய னேகவுருப்போனபினர் நல்லறுகம்
புல்லாய்ப் பிறக்கவறு போம். ௧௫

பூமரங்களாய்ப்பிறந்த புண்ணியனுக் கானமையாற்
போமரத்தி னூர்பிறவி போல். ௧௬

புண்ணிய தீர்த்தத்துட் புழுவாய்ப் பிறந்தமையாற்
கண்ணும் புழுப்பிறப்புக் காண். ௧௭

புள்ளா யனேகவுருப் போயபினர்ப் புட்பிறவி
விள்ளுகதி தோய விளைந்து. ௧௮

துட்டமிரு கப்பிறப்பிற் றுன்னி நெடுங்காலங்
கட்டப்பழுயிரார் காண். ௧௯

எல்லாவுருவு மெடுத்தெடுத்து நல்வினையா
னல்லா வுருவாகு நாடு. ௨௦

ஆனைந்து மைம்முகனுக் கபிடேக புண்ணியத்தா
லானுருவை நீங்கு மற. ௨௧

ஆனுருவ நீங்குதலு மளவில்சிவ புண்ணியத்தான்
மானுடரா யிங்ஙன் வரும். ௨௨

வேதாக மம்வழங்கா மேதினியிற் போய்ப்பிறந்திட்
டாதார மின்றியலை யும். ௨௩

உடம்புழுக மொவ்வா வுருவமெடுத் தப்பின்
விடம்புனாயுந் தானம் விடும். ௨௪

நல்லசிவ புண்ணியத்தா னல்லார் பயிறேய
மெல்லவரு மாவிக்கு மெய். ௨௫

கிடையாத வாக்கை கிடைத்துமெண்கொ லாவி
யடையாச் சிவனடி யாய்ந்து: ௨௬

இந்தமனி தப்பிறவி கொண்டறிவை யெய்தாம
லந்தரிக்கு மைம்புலன் களால். ௨௭

அன்னை யுலகன்னை யப்பனம்மை யப்பனென்று
முன்னுதலை யுன்னு துயிர். ௨௮

ஒப்புக்கு வந்தானை யுற்றார்பெற் றாரென்னுங்
கப்புவினை யான்மயங்கிக் காண். ௨௯

முந்தை வினையான் முகிழ்முலையா ராசையெனும்
பந்தக்கடலுட் படும். ௩0

என்றந்தை யென்றாய பொன்மனைவி யென்னொக்க
லென்சாதி யென்னவியம் பும். ௩௧

உயிர்ச்சார்பா லாவி யுணர்வழிந்து காகங்
குயிற்சார்வை யொக்குங் குறி. ௩௨

தானல்லாச் சங்கடத்தைத் தானெனன் றிறுமாக்கு
ஞானமிலா தாய நரர். ௩௩

எல்லாமிறந்தாலும் யானிறவே னென்றேனுங்
கல்லாமை யாலுங் கடை. ௩௪

பொருட்சார்வா லான்மாப் புழுங்குமெரி புக்க
கரிச்சார்பை யொத்துக் கடை. ௩௫

சனகாதிக் கீசன் றனித்திருத்தல் கண்டு
மனைவாழ்க்கை யைத்துறவாமல். ௩௬

கல்லாரைத்துடித்து கவைக ளெடுத்தோதிப்
பொல்லாரைக் கண்டுபுக ழும். ௩௭

ஒழுக்கமுடை யார்சொல்லை யுற்றுக்கே ளாம
லிழுக்கர்மொழி கேட்கு மிசைந்து. ௩௮

என்னுடம்பி தென்காலகை யென்வயிறீ தென்விழிநா
வென்சென்னி யென்றுமயங் கும். ௩௯

ஆணைக சட்டமென்று மான்மாவறிவென்று
னோக்காது நூலின் வழி. ௪0

கன்மத்தா லாவிகறங்காய்ச் சுழன்றுழந்து
சென்மித் திறக்குந் தெரி. ௪௧

தந்தைவிந்து வாகனமாய்த் தாயுதரத்தேறுழைந்து
பந்தப் படுமெதிபத் தும். ௪௨

அன்னையகட்டி லணைகனுய வென்சொல்கே
னென்னைப் பிறவி யிது. ௪௩

இனிப்பிறவே னீசனருள் பெற்றுய்வே னென்னு
நினைப்பு மறக்கு நிலத்து. ௪௪

பிறக்கும் பொழுதமிகும் பேரிடும்பை பின்னுந்
துறக்க முடியாத் துயர். ௪௫

சுகர்வாம தேவர் துறந்தாரித் துன்பை
யகன்ஞாலத் தியார்க்கு மரிது. ௪௬

குழக்தைபரு வத்துங் குமார பருவத்
தழுந்துந் துயருக் கனு. ௪௭

காயவிளக் களித்த கண்ணுதலை யுள்ளாமன்
மாயையினை யுள்ளு மனம். ௪௮

இல்லத் திருத்தெழிலார் சேர்ந்திழையா லார்ப்புண்டு
புல்லிக் கிடக்கும் புயம். ௪௯

வசம்புந் தசையு மலசங் குலமாம்
பசுந்தொடியைப் புல்லும் பசு. ௫௦

நாற்ற விதழ்ப்புணலை கா[illegible] லுன்னும்பின்
காற்றுணையில் வீழுங் க[illegible]ர்த்து. ௫௧

இன்னணமா யாவி யிளமையினை நீத்திட்டுத்
துன்னுமுறு மூப்பைத் தொடர்ந்து. ௫௨

கல்விளமை காலத்தி ருதனைச்சற் றுன்னு
கொல்மூப்ப[illegible]லாவிகுலை யும். ௫௩

அழுந்[illegible]நாற் [illegible]ல்கழுவி யாதனத்தனுய்கடவிச
சுமிதை[illegible] றுந் தனி. ௫௪

காலபட்[illegible]டஞ்சிக் கண்ணீர் சொரிந்தழுங்கி
யோல[illegible]டு மந்தோ யுயிர். ௫௫

மாசற்ற சோதி மலரடியை யுன்னமற்
பாசத்தை யுன்னும் பசு. ௫௬

இவ்வண்ண மான்மா விறந்து பிறந்தழலு
முய்வண்ண மின்றி யொதுங்கி. ௫௭

மாலாயயனாய் முகபதியாய் வானவராய்
மேலாய யாக்கைவிர வும். ௫௮

புண்ணியத்தான் மேலேறும் பாவத்தாற் கீழிறங்கும்
புண்[illegible]பா வத்தாற் புவி. ௫௯

ஈகைதவ மி[illegible]றி யி[illegible]றி யின்சொல்லு
மேக விருக்கு மிவ[illegible]. ௬0

அபுத்திபுத்தி பூருவ[illegible]தா லா[illegible]விருகா லெய்திச்
சுபுத்திவரு மாவிதுலங் கும். ௬௧

மூர்த்திகள்சே வித்தத்துந் தீர்த்தத்துண் மூழ்கியத்துஞ்
சேத்திரத்திற் சென்மித்தத் தும். ௬௨

தெய்வஞ் சிவமென்னுஞ் சித்தமுண்டா மக்கணமே
யுய்யுநெறி யுண்டா முயிர்க்கு. ௬௩

ஈசனடி யார்க்காணி லென்புருகிக் கைகுவித்து
மாசில்சரி யைதக்குள் வரும். ௬௪

சென்றா லயந்தோறுந் தீபமல ரிட்டுருகி
நன்றா மலர்தொடுக்கு நாடு. ௬௫

பருப்பதங்கே தாரம் பகர்காசி காஞ்[illegible]
திருப்பதிகற் காளத் திரி. ௬௬

கழுக்குன்றஞ் சோணகிரி கனகசபை யோத்தூர்
செழுக்கமலை சிரோற்றி யூர். ௬௭

[illegible] வெண்கா டிடைமருது
சிரபுரங் கோகன்னந் தினம். ௬௮

ஈச னிருக்குமிட மீதெல்லாஞ் சென்றிறைஞ்சிப்
பாச மறுக்கும் பசு. ௬௯

முன்னோன் சரிதைமுற்றி முற்கிரியை வந்தணைந்திட்
டுன்னுசத்தி யைந்தினையுற் று. ௭0

மிருத்திகைலிங் கத்தின் விதிப்படியர்ச்சிக்கின்
மரித்தல் பிறப்பகற்று மால். — ௭௧

பால்வண் ணமான படிகலிங்கம் பூசிக்கின்
மால்வண்ண நீங்கு மதி. ௭௨

மன்னும் படிகத்தின் வாணலிங்க மேயதிகம்
பன்னுசுயம் பாதலினாற் பண். ௭௩

மூவிலிங்கத் தும்பூசை மூன்றிற் சிவனருளா
லாவியிலிங் கத்தைதயனை யும். ௭௪

திருப்பணியி னாலுஞ் சிவபூசை யாலுங்
குருக் காரணமாகுங் குறி. ௭௫

அந்தரியா கப்பூசை யாலு மகந்தெளிந்து
சிந்தையோ கத்திற் செலும். ௭௬

ஐயெரிகாப் பண்ணின் றனிலந்த னையடக்கித்
தூய்ய மதியமுதந் துய்த்து. ௭௭

ஆதார மாறுங்கண் டப்பாற் பரவெளியி
னாதாந்த வின்பத்தை நாடு. ௭௮

ஊனமிலா யோகத்தைச் சின்னா ளுழக்கியோரீஇ
ஞானத்தைத் தாவுமுயிர் நாடு. ௭௯

ஈச னருளாலே யெஞ்ஞான்று காண்பமெனு
மாசை பெருகு மற. ௮௦

வினையொப்பு பாகம் வியனசத்தி பாதந்
தனையெய்து மெய்யுணர் தாம். ௮௧

துறவு மவாவிற் றுயரும் பிறப்பி
னுறவு மறுப்பாலு முறும். ௮௨

பிறவாமை கள்ளாமை பேணிவெகு ளாமை
மறவாமை மற்றுமரு வும். ௮௩

கொல்லாமை தின்னாமை கோள்குறளை குத்திரங்கள்
சொல்லாமை யாவுந் தொடும். ௮௪

பாசவெறுப்பும் பரவிருப்பும் வந்தவுயி
ராசானால் முத்தியடை யும். ௮௫

தந்தைதமர் மேல்வெறுப்புஞ் சங்கரன்றன் மேல்விருப்புஞ்
சிந்தையிடை வந்துதிக ழும். ௮௬

அத்திகழ்வா லீச னருளுருவுகொண்டருளி
முத்தியடை விப்பன் முறை. ௮௭

பசுவியல் முற்றிற்று.

பாசவியல்.

பாசவிய லைந்து பகுப்பா யிருக்குமதை
யீசனருள் கொண்டியம்பு வாம். ௧

மலமாயை கன்மமா மாயைதிரோ தாயி
குலமொன்று வேறாங் குணம். ௨

பாசமறி யாமை பகாரண வம்விச்சை
மூசுபெத்த மூல மலம். ௩

அனேகவித சத்தியினா லாருயிரை மூடுந்
தினகரனைப் பன்னகம்போற் சென்று. ௪

அன்னியத்தைக் காட்டி யநன்னியத்தைத் தான்மறைக்கு
மென்னே மலத்தி னியல். ௫

தண்டுலத்தைச் சில்லுமியுந் தாம்பிரத்தைக் காளிதமு
மண்டுதல்போ லாவிமறைக் கும். ௬

ஆனை யுலாவு மடவியைப்போ லாருயிராங்
கானிலுலாவு மலங் காண். ௭

கிஞ்சிக் கியன்மூடன் கேடன் கொடும்பாவி.
வஞ்சனித னால்வந் தது. ௮

பாசன் பெரும்படிறன் பாமரன்பே ராங்காரி
மாசனித னால்வந் தது. ௯

கன்மவிருப்புங் களேபரத்தில் வாஞ்சனையுங்
குன்மமலத் தின்தீக் குணம். ௧௦

இச்சைவழி சென்றங் கிருவினையை யீட்டிவரல்
கொச்சைமலத்தின் குணம். ௧௧

தாட்டுணைக்கீழ் நின்றபினுஞ் சாதிபா ராட்டலிந்தக்
கோட்டமலத்தின் குணம். ௧௨

ஈச னகத்திருக்க வில்லையெனக் கூறலிந்தக்
கூன மலத்தின் குணம். ௧௩

ஆசையுறுங் காலமெலா மாலிங் கனஞ்செய்யு
மாசு மலமா மசள். ௧௪

உலகந் தெரியா தபத்தத் தடக்குங்
கலகமலக் கன்னிகை. ௧௫

உண்ணலுறங்க லுயிர்க்கும் பொழுதெல்லா
மெண்ணைப் பிரியா ளிவள். ௧௬

கன்மமகப் பெற்றதின்பாற் காயமெனும் பேரனையுஞ்
சென்மிக்கப் பண்ணுந் திரு. ௧௭

அந்தோ மலத்துயர மாற்றகிலே னாற்றகிலே
னெந்தா யிரங்கா யினி. ௧௮

கலையாங் கரத்தாலிக் கட்டவிழ்த்தாற் றீதோ
வலரோ வடியேற் கருள். ௧௯

ஈச னருளுதய காலத் திறக்குமிது
பேசவா மாயைப் பெயர். ௨௦

மாயை சடமயக்க மதந்தா மதம்பொய்ம்மை
காயம் விளக்குக் களு. ௨௧

மூலை யிருந்தானை மூற்றத்தில் விட்டதன்றிச்
சாலப் பெருமயக்கந் தான். ௨௨

பிருதிவியப் புத்தேயு பெருமருத்து வானைம்
பொறிபுலன் கன்மேந்திரியம். ௨௩

மனம்புத்தி யாங்கார மாருத சித்த
மின்மான்ம தத்துவமென் றெண் ௨௪

காலநியதி கலைவித்தை ராகமொடு
மாலும் புருடன்மா யை. ௨௫

மூன்றான்ம தத்துவமும் பின்வித்யா தத்துவமுஞ்
சின்மாயை யார்தந் திரம். ௨௬

சுத்தவித்தை யீச்சுரம்பின் சொல்லுஞ்சாதாக்கியங்கள்
சத்திசிவ மைந்தூர் தனி. ௨௭

சிவதத் துவமிதனுற் சேட்டிக்கு மெல்லா
மிவைதந்த மாமாயை யென். ௨௮

ஆறாறுக் குள்ளா யகப்பட் டுயிர்சுழலு
மாறுப் பிராணை மறந்து ௨௯

மயிரெலும்பு தோனரம்பு மன்னுதசை யைந்துஞ்
செயிர்புவியின் கூறென் றுதேர். ௩0

ஓடும் புனலுதிர மொண்சுக் கிலமூளை
கூடுமெச்சை யப்புவின்கூறு. ௩௧

ஆகாரந் தூக்கம் பயமை துனஞ்சோம்பு
நீகாணெ ருப்பின்கூ று. ௩௨

ஓட்ட நடைகிடத்த லுற்றிருத்த னிற்றலைந் துங்
கூட்டனிலன் கூறென் று கொள். ௩௩

காமங் குரோதங் கழிலோப மோகமதஞ்
சேமவிசும் பின்கூறு தேர். ௩௪

வாயுவொரு பத்து மலிநாடி யோர்பத்து
மோயகுண மூன்றகமூன் று. ௩௫

வசனந்தி யைந்தும்பின் வாக்காதி நான்கு
மிசையுந்தொண் ணூற்றாறு மெண் ௩௬

இதற்குள்ளாயாவி யிறந்து பிறந்தே யுழலு
மதுக்கொன்றை யாணை மறந்து. ௩௭

காயவிளக்களித்த கண்ணுதலை நண்ணி விந்து
மாயைப் படலமறையும். ௩௮

நனவின்முப் பானைந்து நற்கனவி லையைந்து
முனைசுழுத்தி யிற்கருவி மூன்று. ௩௯

துரியத்திரண் டாகுந் துரியாதீ தத்திற்
கருவியொன் றுமைந்தவத்தை காண். ௪௦

அந்தரங்கத் துள்ளிருந் தனையர்புறம் போதல்போ
லந்தரங்கத் துள்ளாவி யும். ௪௧

ஆணவத்தான்மூட னு மாயையாற்கிஞ்சிகனும்
பூணும்வினை யாற்புருட னும். ௪௨

குருவையெதிர் தூடித்தல் குற்றமெடுத் தோதல்
குருக்கொல்லன் மாயா குணம். ௪௩

பற்றற்றார் கண்ணும் பருவரலைச் செய்வித்தல்
குற்றமிகு மாயா குணம். ௪௪

ஈசனிலை யாவியிலை யீசனடி யாரில்லை
மாசகலா மாயா மகற்கு. ௪௫

நூலில்லை கேள்வியில்லை நுண்ணறிவு மில்லையால்
மாலகலா மாயா மகற்கு. ௪௬

ஞானமிலை பத்தியிலை நல்லார்கண் ணட்புமிலை
மானமிலை மாயா மகற்கு. ௪௭

முன்னவன்ப தாம்புயத்தின் முற்று மெனையடைக்கா
தன்னை வயிற்றிலடைக் கும். ௪௮

மாயை விளக்கவியா தவியமா தேவனருண்
மோய வெயின்முகிழ்க்கு மோ. ௪௯

மாயா புரமெரித்த மதிசேக ரர்க்கின்றென்
மாயாபு ரம்வலிதோ மற்று. ௫௦

இம்மாயை நட்ட மெழிற்சோகம் பாவனையாற்
சன்மமலக் கட்டொழிப்பேன் காண். ௫௧

கன்மம் வியாபி கடம்போற் சடமன்று
சென்மிக்கப் பண்ணுஞ் செயல் ௩௨.

வல்வினையாந் தாயகட்டில் வந்து பிறந்தனவால்
நல்வினையுந் தீவினையு நாடு. ௩௩.

நல்வினையாற் புண்ணியமு நவிதீதாற் தீவினையுந்
தொல்லை வினைக்கேற்பத் தோடும். ௩௪.

முற்சொன்ன வூழ்வினையான் முடியா விகாரமுறு
முற்சாதகன் முயற்சியுற்று. ௩௫

முயற்சியா லீசனையும் பின்னிட்டு முந்திப்
பயிர்செய்யு மூழ்வினையின் பால். ௩௬

ஊழ்வினையாற் சஞ்சிதமு முலைவில்பிரா ரத்தமுமேல்
வீழுமா காமியமு மே. ௩௭

விருப்பும் வெறுப்புமாய் வேண்டல்வேண்டாமை
மரிப்போ டுதிப்பும் வரும். ௩௮

கறங்குவரி கொள்ளிவட்டங் கடிதிற் சுழல்வண்
டுறுங்குலா லன்றிகிரி யொப்பு. ௩௯

மூன்றுகுற்ற மூன்றுகுண மூன்றவத்தை மூன்றுதுக்க
மூன்று பிராரத்த மொழி. ௪௦

காமம் வெகுளி மயக்கமிவை மூன்றும்
வாமச் சமயத்தார் மாட்டு. ௪௧

சாத்துவிதஞானஞ் சமநிலைய மற்றிரண்டுந்
சாற்றி லிருளொளியுந் தா[illegible]. ௪௨.

சாக்கிரமுஞ் சொப்பன[illegible]தனவாச் சுழுத்தியையும்
போக்கிற் றுரியம் பொருள். ௪௩.

ஆன்மீகம் பௌதிக மறையுந் தெய்வீகமிவை
யான்மாவுக்கில்லை யறி. ௪௪

முன்னைவினைப் பின்னைவினை மூவர் நிகழும்வினை
யுன்னை யணுகாமை யோர் ௪௫

இச்சைய னிச்சை பரவிச்சை யிம்மூன்று
னிச்சஞ் சுழலு முயிர் நின்று. ௬௬

தன்னிச்சை யால்வருத லனிச்சி யாதுறுத
லன்னியரால் வந்தடைத லாம். ௬௭

ஆன்மீகந் தெய்வீக மான பவுதீகந்
தான்மேவு மான்மாத் தனித்து. ௬௮

மன்னவராற் கள்வரான் மாவாலும்பிணியா
லின்னலுற லான்மீக மெண். ௬௯

தாயகட்டிற் றங்க றாணிதனில் வந்தழித
லாயிற் றெய்வீக மெனலாம். ௭௰

வானி லிடியான் மழையான்மற் றச்சடத்தா
லூனமுறல் பௌதிகமா யோர். ௭௧

சஞ்சிதமுன் கட்டுவினை சற்குருநோக் காற்சரியும்
பஞ்சமலை பட்ட நெருப்பாய். ௭௨

உள்ளப் பொசிப்பெல்லா முண்டொழிப்ப தன்றியிதைத்
தள்ளப் படாதெவர்க்குந் தான். ௭௩

கொடுப்பானு மீசனதைக் கொள்வானு மீசனெனின்
மடுக்காவெதிர் வினைகள் வந்து. ௭௪

ஞானபுலிவாழ்காட்டி னள்ளிரலை வாழுமோ
தானசிப்ப தல்லாற் றரித்து. ௭௫

வறுத்தவிதையுண்ப தன்றி மாநிலத்தைக் கீன்று
செறித்துவிதைப் பாரோ தெளி. ௭௬

வெறுப்புவிருப் பாற்பிறப்பா மேலைக்கிப்போதே
வெறுப்புவிருப் பற்றால் விடும். ௭௭

சூட்டிலையைப்போற் பாவங் குலக்கொடிபோற் புண்ணியங்க
ணீத்தார்க் கிரண்டு நெருப்பு. ௭௮

நாடுவினை யொப்புவந்த நாதாந்த யோகருக்கின்
கோடுந் திரவியமு மொன்று. ௭௯

இருவினை யொப் புற்ற வுயிர்தயற் தானந்
திருவம் பலமிறை யருந் தேர். ௮௰

நற்சாதி துர்ச்சாதி நல்லவயத் தியாயு
நற்போகந் துர்ப்போக நாடு. ௮௧

நல்வினையா ளுகம்பேர்ந் தீவினையாற் றீநிரயஞ்
செல்லு முயிரொன் செயம். ௮௨

நல்லன்சிறு புல்ல னபுஞ்சன் விதுரனெனத்
தொல்கருமத் தாற்றாந் தொழில். ௮௩

உன்ன லொருகால்பின் னுமாத்தலிரு காலதனைத்
துன்னன் மூக்கா லொன்றோ தொழில். ௮௪

இன்னவகை யெவ்வுயிர்க்கு மேறுமிரு வினையு
முன்ன லொருக்கிலொழி யும். ௮௫

சற்கன்மத்தாலே தனுவைநா னென்றுவருந்
துர்க்கன்ம மெல்லாந் தொலை. ௮௬

இக்கன்மத் தாற்றுயர மென்சொல்கே னென்சொல்கேன்
முக்கண்ண நீயே முகிழ். ௮௭

கன்ம வெயிலகற்றிக் காற்கமல நீழலின்க
ணென்னை யிருத்தா யினி. ௮௮

அவிகாரி யீசனருளுதய காலஞ்
சவிமா ளுங் கன்மமலந் தான். ௮௯

ஞமாதி வாக்கியமா யுயிரறிவுக் கூடியமா
மாமாயை தன்னைவகுப் பாம். ௯௰

வேதாக மங்கலைகள் விஞ்ஞானர் மாலாதி
நாதர்க் குடலாதி நாடு. ௯௧

எண்பத் தொருபதமு மேழ்கோடி மாமனுவு
மைம்பத்தோ ரக்கரமு மாம். ௯௨

சரிதாதி மூவர்க்குச் சாலோக மாதி
விரிபதமூன் றுகியுமே வும். ௯௩

இரவிலெழு சந்திரன்போ லென்றாழ்வரு மளவும்
விரியபர ஞானமாம் விந்து ௯௪

இந்தவிந்து ஞானமின்றே லெவ்வுயிர்க்கு மெஞ்ஞான்றும்
பந்தமுத்தி யில்லையாம் பார் ௯௫

சிவஞான சூரியன்முற் சிவமதிப் பல்கருவி
யவஞான மீனு மறும் ௯௬

சனகாதி கட்கன்று சாற்றபரம் பொன்ற
வுனுதபரஞ் சொன்னவனே யுற்று ௯௭

அபர வுணர்வை யறவகற்றி யென்பாற்
சுபரம் வருமாறு சொல் ௯௮

மாமாயை யீசனருள் மாறுதெதிர்ந் தன்றிப்
போமாறுமுண்டோ புகல் ௯௯

மறைப்புருவ மாயறிவின் மாறுசெயும்பொல்லாச்
சிறப்புமலஞ் சொல்வாந் தெரிந்து ௧௦௦

அன்னை யருட்சத்தி யாவிமலம் பொன்றப்
பின்னைத் திரோதானப் பேர் ௧௦௧

இருவினையொப் பாவிக் கெய்தளவுஞ் செய்யுந்
திரைமயக்க மாறித் தினம் ௧௦௨

மடித்துயிரின் வல்வினையை மாறுதருத்தி
யடித்துப் பாலூட்டு மருள் ௧௦௩

செகத்தை மறைத்துச் சிவங்காட்டிப் பின்ன
ரகத்தை மறையா தருள் ௧௦௪

மலமொழிந்த காலத்து மாறுந்திரோதை
சலமில் சிவஞானத் தாய் ௧௦௫

அச்சோ நெடுங்கால மாவிநிலைகத் தெய்த்தலைந்தே
னற்சோம சேகரனே நான் ௧௦௬

பஞ்சமலத் தாவிடுக்கண் பட்டுயிர்க ளெஞ்ஞான்று
நஞ்சணிகண் டத்தனைநா டா ௧௦௭

கோடிசிவ புண்ணியத்தாற் குவியு மணம்பின்னர்
நாடுஞ் சிவனை நனி ௧0௮

பாசவியல் முற்றிற்று.

பாசமோசனவியல்.

சிவஞான தீக்கையினாற் றிரிமலந்தீர்ந் தாவி
சிவமாதல் சொல்வாந் தெரிந்து ௧

அஞ்சு மலத்தானு மாவிபடுந் துயரம்
வஞ்சிபங்கன் றீக்கையின்மா யும் ௨

மீன்போற்றிரு நோக்கால் விமல னுருவாக்குந்
தான்போக்கி நின்ற தரம் ௩

ஆமைபோற் சிந்தித் தருளுருவ மாக்குமாற்
காமாதி நீத்தவனைக் காண் ௪

கோழிபோற் றீண்டியுயிர்க் குற்ற மறுத்தானு
மாழிவிடை ரூண்டவரன் ௫

திருநோக்கான் மூலமலந் தீயும் பரிசத்தா
லிருண் மாயைக் கூட்டமிரியும் ௬

திருமொழியாங் கன்மமலஞ் சிந்துந்தியானத்தாற்
பெருமாயை போயொழியும் பின் ௭

சிவநூலாற் பொன்றுந் திரோதையப்பா லாவிச்
சிவதீக்கை யாலாஞ்சிவம் ௮

பசைநீங்கு மாருயிர்க்குப்பரமசிவன் சொன்ன
தசகாரிய மறைவன்றான் ௯

கருவிசட மென்றவற்றின் கன்மத்தைக் காண்டல்
கருவிக் குருவமெனக் காண் ௧0

தத்துவந்தா னுமறியோஞ் சாட்சிதமைக் கொண்டறித
லாற்றுணர்தல் சாட்சியா முன் ௧௧

பாசக் குழுக்குப் பதிநா மெனத்துறத்தல்
பாசசுத்தி யென்னப் படும் ௧௨

சைதன் னியவுருநா னென்ற தமநீங்கல்
சைதன்னிய னுருவந் தான் ௧௩

எனைவிடவே றில்லையியா னேபரப்பிரம
மெனவுணர்த லற்றெரிசனம் ௧௪

சிவனுக்குச் சாட்சி சிவமென் றுணர்தலே
சிவனுக்குச் சுத்தியெனத் தேர் ௧௫

சிவனன்றி யாருயிர்க்குச் சேட்டையிலை யென்னில்
சிவரூப நன்றாய்த் தெளி ௧௬

எவ்வுயிர்க்கும் போத மிறையென் றறிதலே
செவ்வே சிவதரிசனம் ௧௭

அந்தச் சிவநம்மை யன்றியிலை யென்றோர்த
லுந்துஞ் சிவயோக மோர் ௧௮

உவனிவனென் றுன்னுதங் கொன்றுகிப் போதல்
சிவயோக மென்றே தெளி ௧௯

பத்துவித காரியத்தா லாவி பசையற்று
முத்தியிடை நிற்க முறை ௨௦

புத்தைவிட வுண்டோ பரமபத மாருயிர்க்குச்
சித்தைவிட வுண்டோ செயல் ௨௧

ஈலாந்து காரியத்தா லிச்சையறு மாருயிர்க
டாரமிழந் தானைத் தக ௨௨

உள்ளமொடுங்கி யுரையொடுங்கி யானந்த
வெள்ளத் தழுந்திநிற்கு மேல் ௨௩

பெத்தத்தை நீங்கிப் பிராணே டிரண்டற்று
முத்தத்தி னிற்குமுதல் ௨௪

ஐந்தடக்கி யாறொடுக்கி யம்பரம்போ லொன்றுகிச்
சந்தற்று நிற்குமுயிர் தான் ௨௫

விமரிசஞா னத்தால் வெறுப்புவிருப் பற்றுச்
சமரசத்தை யெய்துந் தனி ௨௬

கண்ணு முயிர்களெல்லாங் காசத்தை யோசித்து
விண்கதிரோ டொன்றாய் விடும் ௨௭

அறிவி லறிவை யறியா தறிந்து
குறியிறந்து நிற்குங் குலம் ௨௮

ஐந்தவத்தை சென்றாலு மாவரண மற்றதவர்
சிந்தைதசிவன் பாலே தெளி ௨௯

ஆமயத்தை நீங்கி நிராமயத்தை யாதரிக்கி
னமயம்போ நீயேயவன் ௩0

பின்னபின மாய்நோக்கும் பேசிற் கடையிடைக
டன்னையே நோக்குந் தலை ௩௧

அவயவமோ நிரவயமோ வான்மா வறியேன்
புவனகுரு நாதா புகல் ௩௨

உணருமுயி ரில்லை யுடம்பே யுயிரொன்
றுணர்வ னுலகா யுதன் ௩௩

நான்பருத்தே னிளைத்தே னென்றுணாக்கு ஞானத்தா
னூன்சடல மன்றே யுயிர் ௩௪

ஊமனொளி யில்லையெனி னொப்புவரோ வத்தன்மை
யேமவுயி ரின்றென்பா ரில் ௩௫

உள்ளே யிருந்த வுயிர்போன தென்றுலகஞ்
சொல்லுவதென் கொல்லோநீ சொல் ௩௬

அவயவமே காய நிரவயமே யான்மா
வவயவமே தோன்றியழி யும் ௩௭

கட்டை யடுக்கிக் களேபரத்தை மீதடுக்கிச்
சுட்டிடுவ தென்கொல்லோ சொல் ௩௮

உடல்கிடக்க வாவி யோடியதென் றியாருங்
கடல்போற் கதறுவதென் காண் ௩௯

மூட வுட லுயிரோ மூடா விதென்கொ லுயிர்
கூடாமோ பக்கிக் குலம். ௪௦

உணர்ச்சியுயி ரில்லையோ வென்றுணாக்குஞ் சொல்லை
யுணராயுலகா யுதா. ௪௧

ஆக்கையகத் துள்ளேநல் லான்மா வுளதென்று
தூக்கிமறை சொல்லுந் துணி. ௪௨

இந்தியமே யான்மாவென் றெண்ணு மறிவில்லா
மந்தச் சவலை மதம். ௪௩

சத்தம் பரிச முருவரச கெந்தத்தை
யுய்த்தறிவான் சிவனென வோர். ௪௪

இந்தியத்துக் செல்லா மிறைவ னுயிரன்றி
யிந்தியத்துக் குண்டோ விறை. ௪௫

ஒன்றறிந்த தொன்றறியா தாலு முயிரல்லை
மன்றலன்றி மூக்கறியா மற்று. ௪௬

கண்ணுருவ மன்றியொன்றைக் காணறியா கையார
வுண்ணலன்றி நாக்கறியா தோர். ௪௭

காதொலியை யன்றியொன்றைக் காணறியா விவ்வுடம்பு
மோது பரிசமன்றி யுற்று. ௪௮

ஆகையா லைந்தறிவைக் கொண்டறிவ தான்மாவென்
றோகையொடுஞ் சொல்லுமறை யோர். ௪௯

செல்லும் பிராணனன்றிச் சீவனிலை யென்றுணர்ந்து
சொல்லுஞ் சுவாசமதஞ் சூள். ௫௦

மூக்குறுநன் மூக்கணியை மூடச் சுழுத்தியினிற்
போக்கடித்த தாமோ பொருள். ௫௧

பிராணனைமுன் விட்டுப் பிடிப்போன் பிராணனென
வராவணியான் வேதமறை யும் ௫௨

மனமே புருடனன்றி மற்றிலையென் றோதுங்
கனமாயா வாதிமதங் காண். ௫௩

ஏன்மனத்தா லியானெந்தே னென்றுரைக்கப் பட்டவையாற்
றன்மனந்தா னன்று தனி: ௫௪

புத்தியே யான்மாவா மென்றுணராப் போதித்த
புத்திகெட்ட புத்தன்மதம் பொய். ௫௫

புத்திக்குச்சாட்சியாம் போதமய வான்மா
புத்திசட மாதலினாற் பொய். ௫௬

ஆங்கார மான்மாவா மென்றுரைக்கும் பேரிருளா
ராங்கார வாத மறி. ௫௭

சடஞ்சித்தத் தாலறியுஞ் சைதனிய னன்றென்
றிடமறைகளோது மெடுத்து. ௫௮

சித்தமியமான னென்றுரைரோல் சீர்சான்ற
சித்தர்மதம் பின்னிடநீ செல். ௫௯

சைதனியன் சந்நிதியிற் றானறியுஞ் சிஞ்சிக்கியன்
சைதனிய னுக்குச் சடம். ௬0

காயமுதற் சித்தங் கடையாமிவை கட்குச்
சேயன்சை தன்னிய சீவன். ௬௧

சீவனத்தாற் சீவனெனல் சிவமிறந்தா லிந்தச்
சிவனே யந்தச் சிவம். ௬௨

தன்னைக் கண்டாங்குத் தலைவனையு முன்னாது
முன்னைப்பிரமமெனு மோர். ௬௩

ஊனையொழுக்கி யுணர்வாக்கி விட்டபின்
ஞானே பிரமமென நாடு ௬௪

சொப்பனமுஞ் சாக்கிரமுந் தொலையொர்த்த காலத்துச்
சப்பிரம மென்றுநீ சொல் ௬௫

நான்பிரம மென்று நடைமலையைச் சிவைபாகன்
றானடக்கி யாட்கொள்வான் றான் ௬௬

நீபிரமமென்று நெடுநாட் பிறந்திறந்தாய்
மாபிரம மென்னை மறந்து. ௬௭

ஆதிமுத்தன் சிவ னணுசிமுத்த லீசனென
வேதமுரை செய்யும் விரித்து. ௬௮

உள்ள மசையா துயர்துருவன் போனிற்இல்
வள்ள லுரு வாளுய் மதி. ௬௯

சித்திரத்தை யொத்துச் சிலோகமெனச் சிந்தித்தா
லத்தனுரு நீயாவை யால். ௭௰

இங்கிலையி னிற்பரிதே லெல்லாஞ் சிவமென்று
மங்கிலையி னிற்பா யற. ௭௧

அஃதுமரி தேயாகி லஞ்செழுத்தி னுண்மைப்
பகுதியறிந் துள்ளே படி. ௭௨

சொன்ன நிலைக்குட் டுதயா மனமாயின்
மூன்னூலீ யோதி முயல். ௭௩

சாத்திரத்தை யோதச் சழக்கு மனமாறு
லூர்த்தகு நாதனை நீ யுன். ௭௪

குருவுருவ முன்னக் கோதகன்றிட் டாவி
பரிபூ ரணத்துட் படும். ௭௫

பாசமோசனவியல் முற்றிற்று.

சிவயோகவியல்.

அவயோகத் தன்மை யகற்றியலை வில்லாச்
சிவயோகத் தன்மை தெரிப்பாம். ௧

திபாங்கர்ப் பன்னகத்தி னண்ணிப்பத் மாசனத்தில்
தியாக் குரு வணங்கி. ௨

நீர்க்குமிழி மின்னலுக்கு முண்டு நிலையில்லை
யாக்கைக்கெ றெண்ணி யறிந்து. ௩

முன்னே னுரைத்த மொழிசிறுவிப் பற்பலவாம்
பின்னமொழி யெல்லாம் பிரித்து. ௪

சிவத்தொமசி யுண்ணினைந்து சிவயோக நிட்டை
சவுக்கியதா னத்தேறித் தான. ரு

அவிரோத வாளா லகங்காரத்தை யட்டிப்
பவரோகத் துக்குப் பயந்து. சு

அல்லல் விளைக்கு மவாமனத் தின்வேரை
யொல்லை யகழ்ந்திட் டொரீஇ. எ

ஆசாயனவி காரி யனந்தவா னந்தன்
மகாதேவன் றன்னை மதித்து. அ

பசுதத்தெழு முள்ள பசைபசைப் பதித்து
மதத்தை யொழிக்கி மதித்து. கூ

தத்துவத்தைப் பின்னிட்டுச் சகசமல கேவலத்தை
யத்தனருள் கொண்டாங் ககன்று. க0

அருமசோகம் பாவனையை யண்ணியறி வாகிச்
சமுசயத்தீப் பாவனையைத் தள்ளி. கக

சிவன்வே றுண்ட சிவன்வேறென் றென்னுமயற்
பாவனைக்கண் ணுள்ளில் படா. கஉ

சதியோடிப் புக்கழுந்து நாட்டம்போ னின்ற
பதியிற்கலந்து பழகி. கங

அதுவுதுவென் றெண்ணு தறிவோ டறிவாய்ப்
பதிதல் சிவயோகம் பார். கச

ஒன்றென் றிரண்டென்று மூன்று துறவியே
யொன்றுத லேசிவயோ கம். கரு

சாத்திரத்தை யுன்னிற் சமாதி குலையு மெனி
னேத்திரத்தும் பாரோ னிலைத்து. க[illegible]

நவவிதகா தங்க ளனிதோன்று மாயின்
சிவனருளைக் கொண்டு செகு. கஎ

சுட்டி லசத்தா நீ சுட்டைப் பிறகிட்டுச்
சுட்டாமற் சுட்டித் தொடர். கஅ

ஒளியி லொளியா யொடுங்கி யுருவில்
வெளியில் வெளியாய் விடும். ௧௯

குறியாக் குறியைக் குறித்துணரப் போகும்
குறியே பிறவிக் குறி. ௨௦

மான்குறிக்கும் வேடனவன் மன்னன் வரவறியா
மான்றானாய் நின்றதை மாறும். ௨௧

ஆகாயப் புள்ளறியா வண்டத்தைப் பொய்ச் சார்வை
யோகானு சாரி யுணரார். ௨௨

அம்புவிழு மந்நேர மாக்கறக்குஞ் சில்காலஞ்
சம்புவின்யோ கத்திற் றரி. ௨௩

உழுவையரி மாவானை யுரகங் கராடி
தொழும்யோகி தன்னைத் தொடர்ந்து. ௨௪

இடர்சகங்க ளெல்லாஞ் சிவனேந்திக் கொள்ளு
மடர்வதிலை யொன்று மவனை. ௨௫

இந்திரனுஞ் சோதித் திடுக்கணுறு வானித்த
பந்தச் சிவயோகர் பால். ௨௬

வண்ணப் பயோதரத்து மணியல்குற் பூந்தடத்துங்
கண்ணைக்கொ டார்யோகர் காண். ௨௭

செத்தசத்தின் கண்ணுமொரு சித்திரத்தி னற்கண்ணு
மொத்திருக்கும் யோகியுயர் கண். ௨௮

பழிமுனையைக் காட்டுகின்ற பல்லுலகை நோக்காச்
சழிமுனையை நோக்கித் தொடும். ௨௯

...ணையத்தும ...லைக் கமரிற் கவிழ்த்தற்றே
பண்ணுறுங் கரும்பம் படில். ௩௦

அசையாச் சிவயோகத் தானந்த மீதூர்ந்
தசைவா வுளமாதி யாங்கு. ௩௧

அலையற்ற சாகரமோ வவிழ்ந்த கயிற்றூசலோ
வலைவற்ற யோகி யகம். ௩௨

பல்லூழி யோரிமைப்பாய்ப் பண்ணுங்கோ ளோவெதிர்ந்த
தொல்லூழை யென்ற சுகம். ௩௩

சரற்சந் திரனோ தடையற்ற வானோ
வரச்சந்த யோகர் மனம். ௩௪

பொன்றுக்க கிட்டியுமென் யோகப் புணர்ப்பிலையே
லென்றும் பிறந்து மிவண். ௩௫

ஊர்ச்சுணங்க னைப்போலிங் குண்டிக் கலையோகர்
பார்க்கக் கிடையாப் பரம். ௩௬

வேணி யழகும் விபூதியுடைப் பூணழகும்
பாணர்க் கிருந்தென் பயன். ௩௭

வேடப் பொலிவிருந்தென் வேசியர்போ லன்றோ
நீடுசிவ யோகநி னீசர். ௩௮

துறந்துஞ் சிவயோகந் துன்னாத மூடர்
பிறந்தும் பிறவா தவர் ௩௯

தண்டிகையுங் கொப்புந் தவசிக் கிலையடா
வம்பர்க்கு வைத்தவழி. ௪௦

உண்டி புசிக்கவோ யோக முளுற்றவோ
வண்டர்பிரான் றந்தனனுக் கை. ௪௧

ஊனுழத் துறந்தா லுலகைத் துறப்பையன்றி
யூழிருக்க நீதுறவி யோ. ௪௨

வல்லியத்தோல் போர்த்தா லயன்மேயு மாபோலப்
புல்லர்க்கும் யோகம் பொது. ௪௩

அணுவுங் கணுவா யகண்டமாய் நின்ற
பணிசெய்ய நீயே பணி. ௪௪

எங்குமாய் நின்றனை யெக்காலும் பூசித்தே
யெங்குமாய் நிற்கவெனக் கீ. ௪௫

ஆக - இயல் ஐந்துக்குக்குறள் - ௩௭௮.

சித்தாந்ததரிசனமுற்றிற்று.

திருச்சிற்றம்பலம்.

உ

சிவமயம்.

வள்ளலார் சாத்திரம்.

நான்காவது.

உபதேசமாலை.

கடவுள்வணக்கம்.

சீர்கொண்ட வென்னுடைய சிந்தைக் கயிலாயத்
தேர்கொண் டிருந்தாடு மெந்தையே- பேர்கொண்ட
பொன்னம்ப லத்தினிலும் பொற்கொடியோ டெஞ்ஞான்று
மின்னம் பலபதியி னும். க

எண் கணனைக் குட்டியகுட் டெங்கேனும் பட்டதோ
மங்கையரி மேலடித்த மத்தடிபோ- யெங்கேனும்
பட்டதோ வெங்கள் பசுபதிமேற் பட்டவடி
பட்டதே யெவ்வுயிர்க்கும் பார். உ

தட்சணாமூர்த்திவணக்கம்.

சிவ பரமிரண்டுந் தேருமிடத் தேகமென்று
மேவியசின் முத்திரைகொள் மெய்காத்தா- லோவில்
வழக்கறுத்தான் பல்சமய வாதிகளே காண்மின்
மழுக்கரத்தி லேந்தியவெம் மான். ௩

குருத்துதி.

சனகர் சனற்குமார் சனந்தரர் சனுதர்
முனிவரர்க்கு ஞான மொழிந்த- முனிவனே
யென்போல வந்திங்கே யென்னை யெனக்குமறை
பொன்போலத் தந்தார் பொருள். ௪

சாக்கிரத்துஞ் சொப்பனத்துந் தண்டாச் சுழுத்தியினு
நீக்கமற நின்றுழு மென்றன்னைத்- தூக்கி
மடியாத் துரியநிலை மாமணிமன் றத்திற்
குடியாக வைத்தா னென் கோ. ௫

நூற்பெயர்.

கலியுலகத் தூக்கேற்பக் கற்பனையான் மாந்தர்
பலபலகற் பித்தவெல்லாம் பாரா- துலகமெனு
மாலை யரிக்க மருந்தா முபதேச
மாலையினைப் பார்மாணவா. ௬

ஆசிரியனைத்தேடிக்காண்டல்.

காடேக ராலயங்கள் நாகமூலை யெங்கெங்குந்
தேடியுளை நைந்து திகைத்தலறி- மாடிளர்கள்
வைத்துப் புதைத்திருந்த மாநிதியைக் கண்டாற்போ
லுத்தமனே கண்டே னுனை. ௭

மாணவகனைக்கண்டுமகிழ்தல்.

என்று பருவமுனைக் செய்துமோ வென்றுநா
னன்றுமுத லின்றளவு யாசித்தேன்- றுன்றரிய
விப்பிறப்பி ஞடிஞ யென்னைநீ மாணவக
வெப்பிறப்பு நாடினேன் யான். ௮

வேண்டுகோடல்.

செம்புண்ணில் வேலுழைந்த தென்னச் செகமாய
வைம்புலனுக் கஞ்சி யடைந்தேனைச்-செம்பதுமத்
தாளிணைக்கீழ் வைத்திசனைச் சங்கரியா விட்டக்கா
லாளுடையாய் சங்கரனீ யல். ௯

ஞானதீக்கை.

பார்த்தான் பரிசித்தான் பாவியேன் சென்னிமிசைச்
சேர்த்தான் றிருவடியைச் சிந்தித்தா-னேத்துரைத்தா
னஞ்சுகலையு மடைவி னறுத்தொழித்தா
னென்செய்கே னென்னுலாக்கே வியான். ௧௦

மூலவுபதேசம்.

அப்பாவுன் புக்குவத்துக் கீடாய வேகவித
வொப்பா லுனக்குரைத்தே னுண்மையினை- யெப்பாலுஞ்
சங்கையற்ற சத்தியத்தைச் சாற்றிலுனையன்றியில்லை
சங்கையறப் பார்நீ தனித்து. ௧௧

பாசத்தை விட்டாற் பசுவோ பதியோகா
ஞெசற் றவர்வணங்கு மையனே-யோசித்துச்

சொல்வா யருட்குருவே சுத்தபரி பூரணனே
யெல்லாமாய் நின்றவனே யின்று. கக

பாசத்தி னூலுனக்குப் பாசியெனும் பேர்வந்த
தாசற்ற மாணு வறையக்கே- ணேசித்
தருமறையி னூலு மனுபவத்தி னூலும்
பிரமமென்று மீசனென்றும் பேர். கரு

கள்ள வடிவகற்றக் காசினிமே லென்போலக்
கள்ள வடிவெடுத்த காருணியா- வுள்ளபடி
சொன்னாலு மென்மயக்கந் தூரத்தே போகவில்லை
யென்னாலென் செய்கே னியான். கச

தீக்கையினா லுன்னைச் சிவமாக்கி னோமதன்றி
யாக்கைச் சிவவடிவ மாக்கினோ- நோக்கியே
நானேநீ யென்று நவின்று முபதேசித்தோ
மேனோ மயக்க மெழும். கரு

—❖—

தசகாரிய உபதேசம்.

தத்துவரூபம்.

பூதமுத னாதமீ றாகப் பொலிகின்ற
வீதெல்லா நாமல்ல வென்றறியும்- போதமே
தத்துவரூ பம்மிதனைச் சங்கையற்ற மாணவக
புத்தியிலே நன்றாய்ப் புதை. கசு

தத்துவதரிசனம்.

தத்துவங்க ளெல்லாஞ் சடநம்மைத் தானறியாச்
சித்துருநா மென்று சிறிதத்தைக்- கைத்தழியக்
காண்பதுவே காட்சியிதைக் கைக்குண்மா நெல்லியெனக்
காண்பதுமா ணாநீ கடன். கஎ

தத்துவசுத்தி.

ஆன நெடுங்கால மந்தோ நமைமறைத்துத்
தானாகச் செய்ததிந்தத் தத்துவங்கண்- மேனாடி
யின்றுகடந் தேறநமக் கீசனருட் கைதந்தா
னென்றுணர்தல் சுத்தியஃ தெண். கஅ

ஆத்மரூபம்.

காரிருளோ வைக்குழம்போ காரோ வெனக்கலுழ்ந்து
பேரிருளா மாணவத்தைப் பின்னிட்டே- யோர்வரிய
மன்னுருவே நானென்று வள்ளலருளாலறிதல்
நின்னுருவமாகு நினை. கசு

ஆத்மதரிசனம்.

என்றபிறந்தேனு னென்றுவளர்ந்தேனு
னென்றுதாயருற்றிறந்தேனு- னென்று
மழியாதசித்தருா னென்றேமகிழ்தல்
கழுவாத நின்றரிசனம். உ௦

ஆத்மசுத்தி

பாசமாய் நின்றதுவும் பல்பிறப்பிற் சென்றதுவு
மாசிறவிரத மாற்றியது- மீச
னருளாலே யென்றுதனக் காதிக்க மில்லையெனத்
தெருளாலுயிர்ச் சுத்தியெனத் தேர். உக

சிவரூபம்

எங்குஞ் சிவமயமா யெங்குஞ் சுகவடிவா
யெங்குஞ் சிவலோகத் தெல்லையா- யெங்குஞ்
சிவனையே கண்டு தெரிசித்தன் மாறு
சிவரூப மென்றே தெளி. உஉ

சிவதரிசனம்.

ஆக்க லளித்த லழித்தன் மறைத்தலரு
ளாக்க வினை யெவ்விடத்து நோக்கியே- நீக்கமறப்
புல்லியுயரானந்தப் பொற்பின்மிசையேற
லல்லசிவ தரிசனம். உ௩

சிவயோகம்.

அன்னியமே யில்லை யெனக் காருயிரா மீசனென
வுன்னியவன் றானாக யோகஞ்செய்- தென்னினைவு
மற்றவனே யானேயென் றானந்தத் தெய்தலரு
ளுற்றவனே யோகமென வோர். உ௪

சிவபோகம்.

நானே சிவன்சிவனே நானென்று நாடிவெறுந்
தானாகி நின்ற நிலை தானன்றோ- வானாப்

பவசலதி நீந்திவரும் பண்புடைய மாணு
சிவபோக மென்றே தெளி. உ௫

ரகசிய வுபதேசம்.

கண்ணே விருங்கதிரோ காரிருளோ யானுவன்
மண்மிசையி லென்போல வந்தருளி- வண்ணமலர்க்
கைத்தலத்தா லென்னுடைய காய முயிர்பொருளுந்
தத்தமென வாங்கினாய் சாற்று. உ௬

மாணவகா மெய்ஞ்ஞான வாழ்வையுனக் கிக்கணமே
பூண வுரைப்பனிது பொய்யல்ல- காணொழியாக்
கண்ணேநீ பாயிருளுங் காய்கதிரு நீயல்ல
வுண்ணினைந்து பாரிதனை யுற்று. உஎ

கண்ணே லிருளுண்டே கங்குல் பகலுண்டே
விண்ணவருங் காணாத வேதியனே- மண்ணாத
வுச்சிக் கதிரு மொளியொழியாக் கண்ணும்போ
னிச்சயித்துப் பாரிதனை நீ. உஅ

காயுங் கதிரைவிடக் கண்ணுக் கொளியுண்டோ
மாயும் பிறப்பகற்ற வந்தவனே- தோயுமிரு
கண்ணல்ல நீயந்தக் காய்கதிரோ யாமென்ற
வண்ணவுரைக் குண்டோவைகம் மாறு. உ௯

உன்னை யறிந்தனையோ வுன்னறிவி னீங்காத
வென்னை யறிந்தனையோ வெக்காலு- முன்னை
யருந்துமலந் தன்னை யருந்தினாய் கொல்லோ
விருந்தவனே சொல்லா யினி ௩0

விளக்கில்லை பல்பொருளு மில்லைவிழி யில்லை
துளக்கிருளு மில்லையெனச் சொல்ல- வுளக்கண்ணு
ளுள்ள படியறிந்தா னுன்பிறவி யில்லையுனக்
குள்ளபடி யீதென் றுணர் ௩௧

உன்னை யொருவ னுயர்சாமி யென்றுரைத்தா
லென்ன மகிழ்ச்சியங்கே யெய்தினாய்- பின்னொருவன்
பாவிபசு வென்றாற் பதைபதைப்பா யாகையினாற்
சீவனல்ல நீயே சிவம். ௩௨

நேயவுபதேசம்.

ஆறுகடல் கண்டுவர வாதரித்த தும்மொருவன்
வீறுபுலி கண்டுவந்த வீரமுங்- கூறியிடி
லுப்புக் கடலாடி யோடிவந்த தும்மொக்குஞ்
செப்புசிவங் கண்டுதிரும் பல். ௩௩

தன்னைச் சிவத்திற் பறிகொடுத்த தற்கேடர்
பின்னைத் தமைத்தேடிப் பேதுற்ற- தென்ன
பிழைபளித மால்வலையிற் பேரழலை யிட்டே
யழிவனையின் றேடியடுக் கல். ௩௪

பித்தர்க் கெதிரில்லை யானாலும் பேதுற்றுப்
பித்தரொதிரிட்டதையும் பெற்றிபோன்- முத்தி
தனிலெதிரோ யில்லையென்றுஞ் சங்கித்துப் பின்னுந்
தனிலெதிராய்க் காணுதல்பித் தாம். ௩௫

பஞ்சாக்கரவுபதேசம்.

அஞ்செழுத்தின் றன்மை யறையக்கேண் மாணவக
பிஞ்செழுத்தா மீரிரண்டும் பின்றள்ளித்- தஞ்சாத
வோரொழுத்தே நின்னுருவ மொண்பொருளே நீயாமென்
றோரிடத்தி னில்லையுனக் கூழ். ௩௬

நகாரக் கருவியெலா நாமலவென் றெண்ணி
மகார மலக்கடந்து மாழ்கி- யகாரமே
தானென் றுணர்ந்தப்பாற் றண்ணருளைக் கண்டுசிவ
மோனமதி லேயொடுங்கன் முத்தி. ௩௭

தெருளா விருள்கன்றுந் த்ரோதைமல நீங்கிக்
குருவாற் றனையறிந்து கொண்டே- யருளாய்ப்
பனவழியாற் சென்று பரசிவத்தோன் றுதல்
கலையன்பா லஞ்செழுத்திற் காண். ௩௮

சிவமயமாய் நின்று திருவருளாற் றன்னை
யவமகலக் கண்டுதினை யட்டித்- துவிதமயல்
காட்டுமல நீக்கிவினைக் கட்டறுத்த னன்மாறு
நீட்டுமா னஞ்செழுத்தி னேர். ௩௯

சாடந்தவுபதேசம்.

சித்தாந்தம் வேதாந்தஞ் செப்புகத்து வாந்தமிசை
புத்த கலாந்தமொடு போதாந்தஞ்- சுத்தமா
நாதாந்த மென்றிவைக ளாறு நவையென்றே
மீதானந் தேடி விடு. ௪௰

அதீதவுபதேசம்

நித்திலையைக் காண நினைத்துட் கலைமானுந்
தத்துவசா லங்களெல்லாந் தாண்டியே- சுத்த
வருள்வழியாற் சென்றநங் கனுபவத்தைக் கண்டு
தனையவர்க்குச் சாற்றினை தல் ௪௧

பூணவுபதேசம்.

அடுத்தவரும் பாசத் தணுத்தன்மை யாகிக்
குடத்தில்வருந் தீபமெனக் கொண்டாய்- விடுத்தநீ
பொன்றரிய மெய்ஞ்ஞான பூரணமா யேநின்னைக்
குன்றிலிட்ட தீபமெனக் கொள். ௪௨

சிவசங்கைநிராகரித்தவுபதேசம்.

நீசன்கொ டும்பாவி நெடுநாட் பிறந்திறந்த
பாசன் பெரும்படிறன் பாங்கிலிய- னூசன்
சுத்த சிவரூப மாவேனோ சொல்லெனக்கு
மைத்தமணி கண்டா வகுத்து. ௪௩

விழலாம் விலாமிச்சி வேட்டுவனுக் கீ—
மழனா மயமப்பா மாலி- தொழிலா
லவமா முலகி லவதரித்த மாணு
சிவமாதற் கையமேன் செப்பு. ௪௪

பழமொழியுபதேசம்.

அத்தைதத்தின் றங்கே கிடப்பார்க்கு மாணவக
வெத்தைத்தின் றெங்கே கிடந்தாலென்- சுத்த
வெறுவெளியிற் சென்று விளையாடு கின்றார்க்
கறுதியிட லாகா தறி. ௪௫

முப்பாழும் பாழென் றறைந்தார் திருமூல
ரப்பாலும் பாழென் றறைந்தார்- சடகோப
ரறிவி லறிவி லறிவி லறிவி
லறிவி லறிவென் றறி. ௪௬

சங்காரவுபதேசம்.

ஈசனுனக் கென்றான் றுயிதசத் தருவென்னும்
வாசகத்தைச் சொல்லக்கேண் மாணவக- வீசன்றான்
தத்துவத்தி லாக்கித் தவத்தில் வளர்த்துன்னை
மூத்தியினிற் சங்கரிப்பான் மூன். ௪௭

மகாவாக்கியவுபதேசம்.

சிவனுந் நின்னைநீ சிந்திக்கின் மாணவக
வோவில் பிறப்பிறப்பு மோவாது- வீவித்
துருபதைக்கு மாளாத் தகில்போலுன் போத
மிரிவதில்லை யெக்காலு மெண். ௪௮

சிவமல்ல நாமென்றுஞ் சீவனு மென்றும்
விவகாரம் வந்தவிட மெல்லாந்- துவமகலச்
சாம மறைபுகலுஞ் சத்தியமா வாக்கியத்தைத்
தோமறவுட் கொண்டு துணி. ௪௯

உண்மையுபதேசம்.

ஆதிமறை யாகமங்க ளெல்லா மளவிட்டே
யோதியுணர்ந் தெல்லா மூவாந்தாலும்- வேலைத
வெழுநான்கு கோடி யிழிசினைய மெல்லாம்
விழுவர்சிவ ஞானா விடின். ௫௦

கொல்லாவிரதம்.

கொல்லா விரத குலமே குலமென்று
நல்லார்க ளெல்லாநவின் றிருக்கக்- கொல்வாத்
தெரிசித்தா லும்பாவந் தீவன்மூக கோக்கிப்
பரிசித்தா லும்பாவம் பார். ௫௧

ஆடுபன்றி கோழி யருந்துவோர் கட்கெல்லாம்
வீடில்லை யென்றுரைக்கும் வேதங்க- ளுமேவர்க்
கிம்மையிலுந் துன்ப மறுமையிலுமேழ்வினைய
நன்மையில்லை யோரிடத்து நாடே. ௫௨

இரக்கமிலா தாரக்க ளொன்றுமறை யாதி
யுரைக்க வுரவோரு மோம்ப- விரக்கமின்றி
கொல்வார்க்குக் குன்றனைய செய்தாலுங் குன்றியாங்
கொல்லார்க்குக் குன்றியுங் குன்று. ௫௩

புசிக்கின்ற நானா புலான்மறுத்த ஞெக்கி
நசிக்கவரு நஞ்சுண்ட நாதன்- வசிக்கவரு
மாவாக்கி யம்புகன்ற வண்மையினைக் கேட்டுமிங்ங
னுவாகொல் வார்க்கெங் கறன். ௨௪

ஆறிருக்க வட்டைகுளந் தோய்வாரு மாயுமறை
நீறிருக்க மண்ணையிடு நிந்தகருஞ்- சோறிருக்கச்
செத்த பிணமருந்துந் தீயவரு மாணவக
மத்திமர்க ளென்றே மதி. ௨௫

வாயெதிர்போய்ச் சேதா வலியப் புசியென்னத்
தீயபுலி யூனுண்ட நீதென்னத்- தூய
விரதத்தைக் கண்டு விடையோன்வந் தானவ்
விரதத்தைச் செய்ய விரும்பு. ௨௬

அநித்தியதரிசனம்.

இன்றைக்கோ நாளைக்கோ வின்னமனா நாழிகைக்கோ
வென்றைக்கோ வாவி யிழப்பென்று- சென்றிறைஞ்சி
யாசாரியனுக் கனுகூல சித்தனாய்ப்
பாசாதி யைக்கழற்றப் பார். ௨௭

கோடைதனி லாற்றிற் குடியேறி வாழுநர்கள்
வாடைமழைக் கேங்கியழும் வாறொக்கும்- நீடுபக
லுள்ளபோ தெல்லா மூமறிநெறி காணாது
கள்ளநமற் கண்டுகலங் கல். ௨௮

மாதாபி தாநாத்தி மற்றொக் கலுநாத்தி
யாதார வைப்பு மரண்மனையுந்- தீதான
நாத்தியிவை மெய்யென்று நம்பாதே யென்றறைந்த
மாத்திரத்தே வீடுற்றான் மன். ௨௯

யோனிவழி யேயுதித்தல் யோனிவழி யேநினைந்தல்
யோனிவழி யேயொடுங்கு மூமர்காள்- யோனிவழி
வாராவொருவனையே வந்தித்தால் யோனிவழி
வாரா வகையருளு வான். ௩௦

அடங்கத்துறத்தல்.

தாயரையுந் தந்தையையுந் தற்சார்ந்த கேளிரையு
மாயுமயல்காட்டு மனைவியையுஞ்- சீயென்று

சொற்பனம்போற் கண்டெட்டாத் தூரப்போ யோர்நிலை
நிற்பவனை ஞானியென நேர் ௬௧

ஆனை முதலெறும்பீ றுயபிறப் பெல்லாமு
மீன முறக்கடந்திட் டேறியே- யூனமிலா
மக்களா வந்தந் துறவா மனிதர்தமைத்
தெக்கணு மூர்த்திசிரிக் கும். ௬௨

மலைமகளை விட்டுடைய மைந்தர்தமை யும்விட்
டிலகுவெள்ளி மால்வரையும் விட்டே- யுலகறியக்
கல்லாலின் கீழிருத்தல் கண்டுந் துறவாரைக்
கொல்வா னியமன் குறித்து. ௬௩

அவாவறுத்தல்.

மண்ணாசை பொன்னாசை மாதரா ராசையுயர்
விண்ணாசை யாவும் வெறுத்தப்பா- லெண்ணும
துள்ளபடி யானந்த யோகத்தின் மூழ்கியுடல்
விள்ளளவு நின்று விடு. ௬௪

அடக்கமுடைமை.

அடக்கிப் புலனைந்து மாமைமையப்போ லொரு
மொடுக்கி யுரவோனைக் கண்டா- னடுக்குற்றுக்
கண்ணப்பர் போலக் கணையிறந்த போன்பால்
விண்ணப்பஞ் செய்ய வினை. ௬௫

கல்வியடக்கம்.

கழுதைக்குங் கற்றவர்க்குங் கட்டுரையொப் பொன்றே
கழுதை பிறர்க் குதவுங்கற் பூர-முழுநூலாய்ந்
தோதுவார் தாம்பிறருக் கோதியுணர்ந் துள்ளபடி
சாதியா ராதலினாற் றான். ௬௬

இத்தன்மையுடையோ ரிவர்களெனல்.

சாந்த முடையோன் றவசி யவாவற்றோன்
வாய்ந்த துறவி மனமாண்டோ- னாய்ந்துணர்ந்த
யோகிபரி பூரணத்தை யுற்றுணர்ந்தோ னல்லசிவ
போகியெனச் சொல்லும் பொது. ௬௭

சரிதையைப்பழித்தல்.

மூலைமுதிராப் பெண்ணை முயங்கவந்த வின்பு
வெமலிகர வெற்பகழ்ந்த வேல்புக- கலையிலான

கற்றவரோ[illegible]டக் காதலித்த வாறுமே
யுற்ற சரிதையினுக் கொப்பு. ௬௮

கிரியையைப்பழித்தல்.

தன்னைச் சடவடிவிற் றங்கநினைத் தாவாகித்
தன்னியமாய்க் கண்டாற் கருச்சிக்கும்- பின்னருக்கு
மின்பமிலை வேலை யிடையொடியு மானமையா
வின்பமெலா ஞானிக்கே யெண். ௬௯

யோகைப்பழித்தல்.

தத்துவக்கற் றற்றுவெறுந் தானேதா னாய்நின்ற
முத்தருக்கு யோகமேன் மோனமேன்- வெற்றியேன்
சுத்தசுக நித்தியமாய்ச் சும்மா விருப்பதுவே
பற்றற்ற முத்தியெனப் பார். ௭0
பால்விரதி பூசையாய்ப் பழவிரதி பைங்கிளியாய்க்
கால்விரதி பாம்பாதல் கட்டினையே- கோல்விரத
மாண்டவி- முத்தியென்றான் மாணு விரதமெலாங்
கூண்டோடே வெட்டிக் குலை. ௭௧

சாந்த முடைமை.

வைதிடினுங் கொய்திடினும் வாழ்த்திடினு மாயமெலாஞ்
செய்திடினு மன்னர் செறுத்திடினுந்- தெய்வநிலைப்
பூதமயக் கிடினும் புரந்தரன்போர் செய்திடினு
மேதுமயக் கான்ஞானி யெண். ௭௨

ஈச்சுரவாக்கியம்.

எங்கைதசன காதியருக் கீந்தநூன் முற்கால
நந்திக் குரைத்தருளு ஞானநூல்- செந்துவர்வாய்த்
தேவிக் குரைத்தநூல் சிராமற் கோதியநூ
லாவிக் குரியநூ லாம். ௭௩

அறுமுகனுக் கோதியநூ லம்புயனுக் கோதியநூன்
மறுவிலரிக் கோதியநூன் மற்று- மிறுகா
வுருத்திரனுச் சொற்றநூ லுண்மைநூ லெல்லாங்
கருத்தருகக் கண்ணுரைக் காண். ௭௪

அனீச்சுரவாக்கியம்.

வெள்ளி யுரைத்தநூல் வியாழம் புகன்றநூல்
வெள்ளவரி சொன்ன பிடகநூ- லொள்ளிழை

முயக்கறா லீதெல்லா மூட்டறுத்திர்ந்தை
மயக்கறா லென்றே மதி. ௭௫

சிவயோகமான்மியம்.

எண்ணுஞ் சிவயோக மாண்மியத்தை யென்சொல்கேன்
மண்ணுலகும் விண்ணுலகும் வந்திறைஞ்சி - யண்ணுவென்
றோலமிடு நீசிவமா யோரிமைப்பு நிற்கையெனிற்
காலனுங்கை கூப்பிநிற்பன் காண். ௭௬

வைராக்கியமான்மியம்.

ஊனப் பவக்கடலுக் கோரம்பி யாகலாஞ்
வைராக்கி யம்புகல்வேன் [illegible]ந்தாகேள் - மூவாத
தற்பதநாந் தொம்பதநீ சாற்றசியா னுயெனு
முப்பொருளுங் கண்டு முடி. ௭௭

அதீதமான்மியம்.

நோக்காம னோக்கி நொடிகொட்டு மந்நேரஞ்
சாக்கிரா தீதநிலை சாதித்தோ - ராக்கைச்
சுமையெடுத்து காளுந் துயருறார் சொன்னே
னுமைபங்க னாணை யுவந்து. ௭௮

இதோபதேசம்.

சத்தியமு நோன்புந் தவமு மிளஞ்சொல்லு
முத்தமருக் குள்ளகுண மொன்றின்றி - மத்திமராய்
மைதுனமுஞ் சோறுமாய் மாயுமள வும்புசிக்குங்
கைதவர்க்கு முண்டோ கதி. ௭௯

தியானநிட்டை.

இதயந் தவிசி லிருடிகளநேகர்
புடைய நெருங்கிப் பொருந்த - நதிமலியுஞ்
செஞ்சடையு முக்கண்ணுஞ் சின்முத் திரையுமுற
நெஞ்சடையக் கண்டு நினை. ௮௰

கல்லா லமர்ந்தானைக் கண்மூன் றுடையானைச்
சொல்லாமற் சொல்லவந்த தூயனைப் - பல்காலுஞ்
சிந்தி சிவோகஞ் சிவோகஞ் சிவோகமென
வந்தி பிறப்பறு மாறு ௮௧

பூரணநிட்டை.

அண்டங்க ளெங்கி யறலலவனி யைந்தினையும்
பண்டையவா காயம்போற் பாவித்துக் - கொண்டன்
மறையாக் கதிர்போலுன் வாளொளியை நோக்கி
நிறைவாய்க் குறைவாதே நில். ௮௨

எல்லாஞ் சிவமென்னு மெண்ண முனக்குண்டே
லெல்லா நலனுமுனக் கெய்துமே - யெல்லாஞ்
சிவமன் றெனுமுணர்வு சிந்தையிடை யுண்டேற்
பவம்வந் துனைவிழுங்கும் பார். ௮௩

சகசநிட்டை.

பாசங் கழன்றதிலை பதியுங் கலந்ததிலை
காசறுநன் முத்தியையுங் கண்டேனே - பாசமெலா
மித்தைசிவ நீயென்று வேத முறையிடுமேற்
பெத்தமுத்தி யுற்றவரார் பேசு. ௮௪

காமாதி யைக்கழற்றி னல்லாற் கதிகூடா
காமாதி யெக்காற் கழலுமே - காமாதி
யெல்லா மிருக்க வெனையறிந்தே னின்புற்றே
னெல்லா மிறந்திருந்தா லென். ௮௫

கிரியாநிட்டையைப்பழித்தல்

அறிவுதா மென்றறிய மாட்டாதா ரன்றோ
வெறிகாற் புனலருந்தி யென்றுந் - தறிபோலு
நிட்டையுடன் மட்டாய் நெடுங்கால நின்றார்க
ணட்டமலா லுண்டோ நயம். ௮௬

அதீதநிட்டை.

எல்லா மிறந்தவிட மேகாந்த நிட்டையென
வெல்லா மறையு மியம்புமா - லெல்லா
மிறந்த விடத்திருந்த வென்னையா னேகண்
டிறைஞ்சினே னேத்தினே னே. ௮௭

ஆதார நிட்டையினை யங்கங்கே விட்டப்பா
னீதான நிட்டை விரும்பிப்போம் - போதத்தை
நட்டார்போற் பினசென்று நாதாந்தத் தேவிழுங்கி
விட்டானே யந்தரியா மி. ௮௮

மலினவாதனை.

சாத்த மூடைய சடபரதர் மெய்ஞ்ஞானம்
வாய்த்திருந்து மான்வளர்த்த வாதனையாற்-சூழ்ந்தடவி
மானா யவதரித்து மற்றொருச ரீரத்தி
லானாத முத்தியடைந் தார். ௯௯

மேலாம் வருணத்தி லுற்பவித்த வேதியர்கோ
னூலா மறைகண்ட நாதனோ-யேலாத
சேரியெனும் வாதனையாற் றீபபுலைய னய்ப்பிறந்து
சேரியஞா னத்தைதரிசிறைந் தான். ௱

சுத்தவாதனை.

சுகன்வாம தேவன் றுருவாசன் காதி
மகன்விதுரன் வெண்காடன் மாறன்-சகமாண்ட
பத்திரகிரி வான்மீகி பற்றற்றே முத்தியினை
யுற்றா ருறார்க்கிவரோப் பார். ௱௧

அறிவே திருமேனி யறிவேகரணங்க
ளறிவே யிடம்போக மாமென்-றறிவானன்
றுட்டா மனாகண்ட தத்துவத்தோர்க் கென்றுமறை
நாட்டு முபநிடத நாடு. ௱௨

அனோந்தோர்தன்மை.

அன்ன றுவலாக் கரச னலகிறந்த
வண்ணமூலைப் போக மகிழ்ந்தண்டு-மென்னனின்
முனிக்குழுவின் முன்னே முழுப்பிரமங் காட்டி
மனக்கவலை தீரவகுத் தான். ௱௩

உண்டு முபவாசி யொண்டொடியோ டின்பகலவ்
கண்டும் பிரமசரி யங்காட்டுஞ்- திண்டிறற்கு
மானுக் திறனில் வடமீ னருந்ததிக்குக்
கானுந்தி யாறே கரி. ௱௪

தத்துவக்கூத் [illegible]சாரி சார்போதன்
சற்றும் புரு[illegible]விதுக்கி-பெத்த
னக[illegible]னு யாசி யகாமியவி காரி
மகானுபவி யென்னு மறை. ௱௫

நறவங் குடித்தாலும் நாயிறைச்சி தின்றாலுங்
குறவருடன் கூடிக் குனித்தாலு- மிறைவனே
தானென்னுந் தன்மை சலியா துலகர்க்கு
நானென்று சொல்லிநடிப் பார. ௧௬

பாசங்கடந்து பதியான பண்ணவர்க
ளாசங் கடத்தி லலைந்தாலு- மீசன்
றலையோட்டி லேயிரந்துந் தன்மைகுறைந் தானோ
மலைகோட்டி முப்புரமட் டான். ௧௭

ஓரா யிரம்வருட மோதத் திருந்தாலு
மீரங் கிடைச்சைக் கிலாமைபோ- லாராக்
குடும்பத் திருந்தாலுங் கோதற்ற முத்த
ரடங்கத் துறந்தவரே யாம். ௧௮

திசைமுகன்போ லெல்லாந் தெரியுந் தெரிவு
மசகரனு ரம்போ லமைவும்- பகசாதரந்
தந்தியுண்ட வெள்ளிலைப்போற் றுக்கற்ற தோர்சால்பு
நந்துமனைந் தோர்க்கிதெலா நாடு. ௧௯

[illegible]ரிக்குந் தன்மையினு லாசிரிய னென்னும்பே
ராசா ரியனுக் கமருதலா- லாசிரிய
னென்ணமுடை யார்க் கிருகுறியுண் டாகுமது
க்கண்ணீருங் கம்பலையுங் காண்.

உபதேசமாலைமுற்றிற்று.

திருச்சிற்றம்பலம்

உ

சிவமயம்.

வள்ளலார் சாத்திரம்.

ஐந்தாவது.

சிவஞானப்பிரகாசவெண்பா.

பொது.

பாயிரம்.

கடவுள்வணக்கம்.

உலகளந்த மாலவனு மோதிமமூர் தேவுங்
குலமறையுங் காணாத கோமா - னிலகியசீ
ரொள்ளக் கயிலாய வோங்கன்மிசை நின்றிடும்
வள்ளலுக்கு முண்டோகைம் மாறு. க

குருத்துதி.

உண்டுமில்லை யென்று னொருவ னொருத்தி சகங்
கண்டுமில்லை யென்றான் கருத்தென்னே - மண்டலிலே
யென்போலவந்திங் கிருவிலத்தோர் கண்காண
வென்போத மாய்த்தா யிசை. உ

வேதச்சிறப்பு.

வேதந் தனக்கருகர் வேதியரோ யாதலினால்
வேதநெறி மெய்ந்நெறியே வீட்டின்பம் - வேதந்தா
னுள்ளபடி சொற்று னுலகநூ லென்றனைக்குங்
கள்ளர்தலை வெட்டக் கடன். ௩

ஆகமச்சிறப்பு.

சிந்திக்கக் கேட்கத் தெரிசிக்கக் கைகுவித்து
வந்திக்கத் தக்கநூன் மாறுசேள் - பந்தித்த
செஞ்சடையா னன்றுரைத்த தேவிகா லோத்தரமே
பஞ்சநூன் மற்றவெலாம் பார். ௪

TAMIL NADU ARCHIVES
ACC. No. 5491

அடியார்வணக்கம்.

சிவஞான சம்பந்தர் சீகாழித் தோன்றல
பவஞானம் பற்றறுக்க வேண்டி- யுவமையிலா
வைகை நதியின் மணிக்கரத்தி னுலிட்டார்
சைவநெறி யோங்கத் தமிழ்.

எல்லாஞ் சிவனென் றெடுத்திசைத்த வாகீசர்
சொல்லாற் றெளியாத துன்மதியோர்- பல்காலு
நாத்தழும்ப வாகமமு நான்மறையு மற்றனைத்தும்
பார்த்ததனு லென்னை பயன். ௬

உன்னைப்போ லேயென்னைப் பாவிக்க வேண்டுமெனச்
சொன்னதிருப் பாட்டாற் றுணியாதார்- மென்மே
லிடம்பட்ட வேழுலகி னுள்ளநூற் கற்றுங்
கடன்பட்டும் பட்டினிபோற் காண். ௭

காணுங் கரணங்க ளெல்லாம்பே ரின்பமெனப்
பூணவுணாத்தமொழி போதாதோ- மாணவக
வாய்த்த மனைவியவ டோடோயா தல்குற்புண்
கூத்தியவாத் தோயுங் குணம். ௮

நூற்பெயர்

தன்னை யறிவிக்குந் தன்றலைவ னைக்காட்டு
முன்னை வினையின் முதல்களையுஞ்- சொன்ன
சிவஞானப் பிரகாசச் செந்நூலே நூன்மற்
றவஞான மென்றே யறி. ௯

அவையடக்கம்.

நாய்த்தோலிற் கட்டிவைத்த நாகமணியைப் பெரியோர்
தூத்து வெனவுமிழ்ந்து தூடியார்- போற்றுவர்க
ளாங்கதுபோ லென்சொற்கு ளையனரு டங்குதலாற்
பாங்காகக் கொள்வர் பரிந்து. ௰

பாயிரம் முற்றிற்று.

பரிபாகியிலக்கணம்.

ஈசனார் யானார்கொ லென்னை மறைத்திருக்கும்
பாசமியா தென்றென்று பல்காலுங்- கோசரங்க

றுண்டான காலமே யுன்னையறி யுங்கால
மண்டாசை யற்றமா று. கக

டக்குவயி லார்க்கருளல் பாவிக் கறமோதல்
மட்கலத்தைப் பொன்னுக்க வாஞ்சைகொளல் - சொர்க்கமிலாக்
கன்னிக்குக் காமநூல் கட்டுரைத்தல் கண்ணிலர்க்குப்
பொன்னாரம் பூட்டுதல்போ லும். கஉ

ஒருகோடி சூரியர்க ளொக்கவுதித் தாலுங்
குருடர்க் கிருளகலாக் கோட்போல் - மருவூர
வாசானு ரைத்தாலு மஞ்ஞானச் சித்தர்க்குப்
பாசாதி நீங்கா துபார். கங

கருடனைமீன் றுய்யலெனக் கண்ணனைறை கூவி
வருடமயு தஞ்சொலினு மாற்று - திருவூர்த்த
வுள்ளத்தார் வேண்டுவன சொற்று முணராரோ
கள்ளத்தார்க் குள்ள கடன். கச

தாமடக்கக் கல்லாச் சவலர் தனித்தொருவர்
தாமடங்கா ரென்பதற்கோர் சாட்சிகே - ளுமடங்கா
தந்தோ தகர்தின்னி யாத்தினியை நோக்கியகழ்ந்
தந்தோநீ பாவியெனலாம். கரு

மூடனைப்போ லேயிருப்பன் முத்த னெனச்சொற்று
லீது பொருந்துமோ வெங்கோவே - சீடாகே
டுக்க விடயஞ் சுகவிடயந் துய்த்தாலும்
பொய்க்குதிரை யேறுவான் போல். கசா

துவிதசைவனைமறுத்தல்.

ஒன்று யுலகனைத்து மானுமொன் றப்பமுனி
பொன்று மொழியாற் புகன்றிருக்கக் - குன்றாத
முத்தியினு மும்முதலு முண்டென் றுரைத்தலெவன்
பித்தமுறுஞ் சைவாநீ பேசு. கஎ

ஓசை யொலியெல்லா மானாய்நீ யென்றபினர்ப்
பேச விரண்டுண்டோ பேய்ச்சைவா - வாசையெல்லா
மற்றவிட முத்தி நிலையோ வஃதெல்லா
முற்றவிட முத்திநிலை யோ. கஅ

மங்கையர்மயக்கறல்.

மூத்திரத்தி னுளையப் பட்டமுடை யோனிக்காய்க்
காத்திரத்தை விட்டார் கணக்கில்லை-சாத்திரத்தால்
வானைக்கா நீநோ மனேனைப் பிரித்துசிவ
ஞானக்கா லாசை யறும். ௧௯

மங்கையர்தம் யோனிமிசை வைத்திருக்கு மாசையினைப்
பங்குசெய்து நூற்றிலொரு பங்கெடுத்துக்-கங்கையணி
வேணியான் பாதார விந்தத்தில் வைத்தக்காற்
காணலாங் காணுக கதி. ௨௦

ஞானபூசை.

ஆத்துமலிங் கப்பொருளாக் கொள்ளா வறிவிலிகள்
வேற்றுமையா யெண்ணி விருப்பத்தாற்- பார்த்திபர்கள்
கள்ளனைப் பாசத்தாலே கட்டியிருக்குதல்போல்
வள்ளதனைக் கட்டு மதி. ௨௧

ஆலயமேகாய மறிவே சிவலிங்க
மாலயனுங் காணுத வள்ளலுக்குச்-சீலமுறு
மன்பே யபிடேக மன்பேநல் லர்ச்சனையு
மன்பேநை வேத்தியமு மாம். ௨௨

பெண்ணுடை யாபரணம் பெய்தயிலந் தாம்பூல
முண்ணலனை சந்தனத்தோ டொட்டும்-விண்ணவர்க்கா
யாகாத நஞ்சுண்ட வண்ணலடி யார்தமக்கிங்
காகாது சொன்னே மறி. ௨௩

[illegible]ர்த்தம் பரசாதந் திருநீறஞ் சக்கரமுஞ்
சாற்றுமிறை கட்பிறந்த தாழ்வடமும்-போற்றுங்
குருலிங்க சங்கமமுங் கொளகுறிக ளெட்டான
கருவகலக் கட்டுனைத்தேன் காண. ௨௪

பாடப் படிக்க வெழுதப் பயன்சொல்லக்
கோடாமல் வந்துங் குணமில்லை-சீடாகேள்
சித்திரத்தீ பம்போலச் சிந்தை தனைசிறுத்திச்
செத்தசவம் போலே திரி. ௨௫

மங்கைநிதம் பத்தானைக் கண்டான் மதிமயங்கித்
தங்கருமங் கைவிடுவார் தாரணியோர்- புங்கவர்க
ளீசனடி கண்டோறு மென்புருகி நைந்துகன்மாந்
தீசனே யாவாரி தென். ௨௬

அண்டங்கா நீநீரவனியிய மானனுடன்
வெண்டிங்க ளிள்கிரண வெய்யோனும்-பண்டேற்ற
வானக்கட் குண்டாரு மொன்றாய் முளைத்தெழுந்த
ஞானகட் குண்டோ நயந்து. ௨௭

சதாசிட்டை.

சோர பனையாட்டி சோரபிரான் மேன்மனமாய்ச்
சோரத் தொழிற்செய்யுந் திட்டம்போற்-பேர்பெரியர்
அத்தனடி மேன்மனத்தை யாளுது வைத்தகத்தே
யெத்தொழிலுஞ் செய்வ ரிசைந்து. ௨௮

அஞ்சு புலன்வழியிற் போகா தகமுசமாய்
நஞ்சுண்ட நாதனடி நட்புற்றோர்- நெஞ்சலையக்
கோடி மடந்தையரைக் கூடிப் புணர்ந்தாலும்
வாடுதலு முண்டோ மதி. ௨௯

ஆனை தாத்திடினு மஞ்சோ மரியுழுவை
யீன முறவரினு மியாமஞ்சோ-ஞானப்பெண்
கொங்கைக் குவட்டின்மிசை நின்றோங் குவலயமுங்
கங்குல் பகலறியோங் காண். ௩௦

பாலோடு சேர்ந்தநீர் பாலாகு மாங்கதுபோல்
வாலறிவ னைச்சேர்ந்த மன்னுயிர்கள்-வாலறிவன்
றானாகி நிற்பதல்லாற் றண்டாத வைம்பாச
வானாகி நில்லா ருவந்து. ௩௧

ஆயிழையைக் காமுற்றோ யாலிங்க னஞ்செய்தே
யாயிழையே தானான வாதாயபோன்-மாயையைவிட்
டையனொடு சேர்ந்தபினு மாங்கிரண்டுண் டேயென்றா
லுய்யுநெறி யில்லை யுவந்து. ௩௨

அரசன் மகனரச னாகின்றாற் போலப்
பரசிவ னிறறோனாம் பல்லுயிரும்-பரம

சிவனாகி நிற்பதலாற் சீவனாய் நில்லா
சிவனாணை யுள்ளே தெளி. ௩௩

அருளாசிரியனருமையுரைத்தல்.

ஆசானே நீநானென் றங்கை தலைவைத்தான்
பாசா திசளைந்தும் பாறித்தே- யாசானை
யுள்ளபடி நோக்கி யுறுபூசை செய்வதல்லாற்
கள்ளவிடத் துண்டோ கைம்மாறு. ௩௪

அம்புலியு நீரு மறுகுமர வுங்கரத்தே
யம்புவியி லென்போ லருளுருக்கொண்- டும்பரெலாங்
காணாத தெய்வமிங்கே கண்காண வேவந்தா
னானாத தென்னோ நயந்து. ௩௫

நீயேநா னென்று நிலையளித்த தேசிகனைத்
தூய மலரொடுத்துத் தூவாதார்- பேய்வாழுங்
காட்டிற் கனிதுய்க்குங் கருங்குரங்காய்ச் செந்நாயாய்
வேட்டுவனாய்ச் சென்மிப்பார் மேல். ௩௬

உள்ள மலமகற்றி யொண்பொருளைக் காட்டிவைத்த
வள்ளலடி யெஞ்ஞான்றும் வாழ்த்தாதார்- கள்ள
நரியானாய் ஞெண்டாகி ஞாளியாய்ப் பொல்லா
மரகாயாய்ச் சென்மிப்பார் மாண்டு. ௩௭

தாய்போ லெழுந்தருளித் தானாக்குந் தேசிகனை
மாயப் பிறப்பறுக்கு மன்னவனைச்- காயச்
சினகரத்திற் பூசைசெய்து சேமிப்ப தன்றிச்
சினகரத்தில் வையேன் றெளிந்து. ௩௮

வேதமுடி வைக்காட்டும் வெற்றவெறுந் தேசிகனைப்
போதமலர் கொண்டடியைப் போற்றாதார்- பாதமின்றி
யங்கை விரலின்றி யாறாத நோயராய்ப்
பங்குகுரு டாவார் பரிந்து. ௩௯

உள்ளங்கை நெல்லியென வுள்ள படிநமக்குத்
தெள்ளித் தெளிவித்த தேசிகற்குக்- கள்ளவிழ்ந்த
பூத்தேடி நீர்த்தேடிப் போனகமுந் தேடியே
யாத்தமாய்ப் பூசிக்க லாம். ௪௦

ஆக்கையு நீயல்ல வைம்பொறியு நீயல்ல
தாக்கு கரணங்க டானல்ல- ளூக்க
வுடலல்ல சீவனல்ல வுண்மைநீ யென்றூர்க்
குடலுருகி நிற்பே னுவந்து. ௪௧

வெள்ளங் கிடந்தாலும் விரிதா மரையாலும்
விள்ளும் படியறியா மெய்ப்பொருளை-விள்ளும்
படிவந்த தேசிகற்குப் பாதகா ணிக்கை
கடிவந்த மென்மலரோ காண். ௪௨

ஐயந் திரிவறுத்தின் காளவந்த தேசிகற்கு
கையு மனத்தோடு நீடோறு- நெய்யவிழ்ந்த
பூமா மலர்தூவிப் போற்றிநிற்ப தல்லாம
லைமாப்ப துண்டோ வினி. ௪௩

ஐய மெடுத்தருந்தி யாடையின்றிச் சென்றூ
மையந் தவிர்த்தவெம தாசானை- ஐயாவென்
றூதாத்தாற் பூசைசெய்யு மன்பினவ ரேமண்மேல்
மாதருத ரம்மணுகார் வந்து. ௪௪

ஆகத் திருக்கோயி லாசான திற்றெய்வஞ்
சோகம் புகைக்களியே சூழ்சுடராம் - போகங்க
ளெல்லாமை வேத்தியங்க ளிவ்வண்ண மாடோறுங்
கல்லாருஞ் செய்யக் கடன். ௪௫

ஆசானைக் கண்டோறு மன்புருகும் கைகுவியு
மாசா ருடம்புமயிர்க் குச்செறியும் - பேசாத
வானந்த முள்ளூறு மக்கணமே பாசங்க
டானந்து முத்தி தரும். ௪௬

ஆன்பா லறக்கைக்கு மக்காரம் வேம்பாகு
மூன்பா லொறுத்திருக்க வொட்டாவாம்- வான்பா
லொளித்திருந்த வுத்தமனு ரோருருவாய்ப் பாத
மளித்த மலர்தந்தொழிந்த ஞான்று. ௪௭

என்றைக்கோ வீசனரு ளென்றைக்கோ முத்திநெறி
யென்றைக்கோ யேமாக் திருக்குறிலே- யென்றைக்கோ

வென்னும்பா சண்டமதத் தெய்தா தளித்தானை
யென்னென்று வாழ்த்துகேனி யான். ௪௮

குருவே திருமாலாற் கோகனத் தானுங்
குருவே யுணாயிறந்த கோவாங்- குருவேயிங்
கெல்லாமா யல்லவுமா யெங்கு நிறைவானும்
வல்லாள னுரு மதி. ௪௯

கறுத்த விரும்பைக் கனகமய மாக்குதல்போற்
சிறுத்தானைப் பேருருவாய்ச் செய்தானை- வறுத்த
விதைபோல் வரும்பிறப்பை வேரறுத்த வேதியனைப்
புதைமனத்து ளெப்போதும் போல். ௫0

பொதுமுற்றிற்று.

உண்மை.

காமக் கடலழுந்திக் கள்ளைக் குடித்தளறும்
வாமச் சமய மயக்கறுத்த- கோமானே
யாணவமே தாருயிரோ தாதிசிவ மேதிதனைக்
காணவருள் வள்ளலே காட்டு. ௫௧

சிவனொருவ னுண்டவனாற் செகமுண்டு மற்றச்
சிவனருளைக் கொண்டறியுஞ் சீவன்- சிவனின்று
லண்டபிண்ட மின்றாகு மைந்தொழிலு மின்றாகும்
பண்டைமறை யின்றாநீ பார். ௫௨

ஆணவமேயஞ் ஞான மறியாமை யென்றறிநீ
காணுமறி வுனக்குக் காட்டுமிறை- * கோணைமலம்
பொன்றுமுடனல்ல போதமே நானென்னி
லன்றொழியு மப்பா வது. ௫௩

கலகா யிழையார் கலவிமுத்தி யென்னு
முலகா யுதமொழித்த நாதா- விலகாத
வாணவமெக் காலத் தெனையணைந்த வாறதை
வீணரறி யாதவனே விண்டு. ௫௪

---

* கோணை- கொடுமை.

அறிந்தவிடத் தில்லை யறியாமை யத்தைப்
பிறிந்தபினும் பேசல்பிழை யன்றே- செறிந்த
சுடர்கொண் டிருடேடித் துயருறுவா ருண்டோ
மடமகன்ற மாணுக் கனே. ௩௫

எல்லா மிறந்திடத்தே யேகபிரண் டென்றனைக்கும்
பொல்லார் மதமறுத்த புண்ணியா- வொல்லா
வவிகாரி யானுனல் யானேரோ வென்னுர்
துவிதம்வரு மாறேது சொல். ௩௬

அவிகாரி யீச னருளேநீ பெற்று
லவிகாரி யாவையன்றி யச்சோ- வவிகாரி
நானென்ற மாத்திரத்தே நண்ணுமோ வக்காரந்
தேனென்றுற் றித்தியா தே. ௩௭

காட்டமனல் சேர்ந்தாற் கனலாவ தன்றிமுனங்
காட்டபுத்தி சேர்வதுவே கன்மமா- காட்ட
மதுவாவே நிற்பதல்லா லங்கிரண் டென்றுன்னிற்
பொதுவாவை போகாப் புவி. ௩௮

பாவனு தீதப் பதியேறிப் பின்னுநாஞ்
சிவனென்றுஞ் சிந்திப்பா ருண்டோசொல்- சிவ
மகன்றபுழுப் பின்புழுநா னென்றறைத லுண்டோ
சுகமதித்த துண்டோ சுகம். ௩௯

ஊமைகண்ட சொப்பனம்போன் றுள்ளே யறிவதன்றி
நாமிதெனச் சொற்றிடவு நண்ணுமோ- தாமதம்போ
லாங்கதுவாய்ப் போவதலா லன்றிதா மென்றுரைக்க
வீங்கொருவ ருண்டோ விசை. ௪௦

ஊனுறங்கி யானுத வுள்ள முறங்கியொரு
நானுறங்கி ஞான முறங்கியுமே- தானுறங்காச்
சிவனை யறிந்தவனைச் சிவனென லாமோ
சிவஞ்சுருநாதா விதனைச் செப்பு. ௪௧

நெருப்பிரும்பை நீருப்பை நீர்நிழலைத் தேடி
யரிப்பன்போ லாயினுமங் காகா- தருப்பணத்திற

றன்னைத்தான் கண்டதுபோற் றன்னிழப்பிற் றற்றேடித்
தன்னைத்தான் கண்ட தரம். ௬௨

ஒன்றென் றிரண்டென்று மொன்றிரண்டே யாமென்று
மென்றோரீ ரூத்திதனி லேய்ந்திவா- யொன்றென்று
சொல்லு மறிவைத் துரியாதி தம்விழுங்கிற்
சொல்லுமவ னெங்குற்றான் சொல். ௬௩

கொன்றிதே நின்றாற் கொலையல்ல வென்றுரைக்கும்
புன்றலைய புத்தன்மதம் போக்கினோ- யென்று
மழியாப் பரமசிவ ஞானத்தின் கண்ணே
யொழியாம லேகிருப்பா னேது. ௬௪

உள்ளந் திருகோயி லூனுடலே சுற்றுமதின்
வள்ளலுக்கு வாயே மணிச்சிகரந்- தெள்ளித்
தெளிந்தவர்க்குச் சீவன் றிருமேனிதீப
மளக்கறியு மைம்புலனே யாம். ௬௫

எண்பத்து நான்குநூறாயிரமா மியோனிதொறுங்
கண்பொதிந்த சீவர் கருத்துள்ளே- பண்பொதிந்த
தேவியொடு மீசன் செறிந்திரா னேயாயி
னாவியொன்றை யுற்றறியா தாம். ௬௬

எங்குஞ் சிவனிருப்ப னென்னு மேசற்ற
சங்கமத்துஞ் சற்குருவின் றன்னிடத்தும்- லிங்கத்து
மாவினுடம் பெல்லாமு மாவரித்து நிற்கினும்பால்
பாவுமுலைக் கண்மிகுதி பார் ௬௭

பூவின்மணம் போலுள்ளப் புண்டரிகத் துள்ளேமா
தேவியொடு நீங்காச் சிவனைத்- தாவிதீ
யைம்புலனை வென்றாங் கறிந்தா லவனவை
யைம்புலனுக் கெட்டா னவன். ௬௮

ஆகாய மெங்கு மகண்டாய் நின்றாற்போ
னீகாய மின்றியெங்கு நிற்பாயேல்- மாகாயத்
துள்ளொளியா மீச னுனைபபிரியா தேநின்ற
கள்ளந் தெரியுமங்கே காண். ௬௯

பதிமார்க்க நிட்டையன்றிப் பசுமார்க்க நிட்டை
விதிகால நீசெயினும் வீணும்- பதிமார்க்கர்
தானுமெதி ருங்கழன்ற சமாதியிலே தாக்கற்று
நீவின்றூற் போதுகிமி டம். ௭௦

தம்மை யறிந்தருளிற் சம்பந்த மானவனே
செம்மைநிலை யொன்றுளது செப்பக்கேண்- மும்மை
யறிவுகடந் தப்பா லதீதத்தே நிட்டை
செறிபவனூர் சொல்லாய் தெளிந்து. ௭௧

பதிநூல் பயிலாத பாசண்டர் மார்க்கங்
கதியல்ல வென்றுணர்த்த கர்ணு- பதிநூலே
துள்ளபடி சொல்லா வுயர்ஞானக் கண்ணுடைய
வள்ளலே யெற்கருளை ஸ்வத்து. ௭௨

சிவஞான போதசூத்ரச் செம்மவிடாய் தீர்ந்து
சிவஞான சித்தியாற் றேறிச்- சிவஞான
போதத்தை மெய்கண்டான் போதித்தான் சித்தியினைச்
சாதித்தான் ருணருணந் தி. ௭௩

மற்றிரண்டு மாய்ந்து மறுவி லுமாபதியார்
சொற்ற சிவப்பிரகா சத்தொன்னு- லற்றநிலை
யாங்கதுவே சிவன்முத்த னுக்குவிக்கு மந்நூலே
யோங்குகதி ழியும்பின் னும். ௭௪

அம்மைதிரு வந்தாதி சுந்தரரந்தாதி
பொய்ம்மையிலாப் பொன்வண்ணத் தந்தாதி- செம்மைத்
திருமூலர் மாலையிவை சித்தாந்தமாகும்
வருமூவர் வாக்கியமு மாம். ௭௫

சித்தாந்த மென்னுந் திருவிளக்கைக் கொண்டறிந்தேன்
முத்தாந்த வாவி முதற்பொருளைச்- சித்தாந்தத்
தேனைப் பருகிச்செனன மரணமெனுங்
கானைக் கடந்தொழிந்தேன் காண் ௭௬

ஆறாத கண்ணீரு மடங்காத பேரன்பு
மாறாத வஞ்சலியும் வாய்த்தவருக்- கூறாத

கல்விற் புறப்பட்டதையுடையா னக்கணமே
மல்லற் பிறப்பகற்று வான். எஎ

குடும்பத்தை யென்னுட் குலைப்பேனோ பொல்லா
விடுமையினை யெஞ்ஞான்றீர் வேனோ- குடம்வையினிற்
புட்பறந்தாற் போலேயான் பொய்யுடல்விட் டேகுவனோ
நட்பசிவ னுனுவே னோ. எஅ

புண்ணுடலை நீப்பேனோ பொன்றாத மெய்ஞ்ஞானக்
கண்ணுடைய வள்ளல்பதங் காண்பேனோ-வெண்ணுடைய
வஞ்செழுத்தி னுண்மை யறிவேனோ வாங்கதவாப்
பிஞ்செழுத்தைப் பின்னிடுவே னோ. எகூ

இவ்வண்ணம் பக்குவருக் கீசனரு ளக்கணமே
யுய்வண்ணங் காட்டி யிருளோட்டி- மெய்வண்ண
மார்க்கண்டற் காலமுனம் வந்தசிவ னெங்கொளித்[illegible]ன்
மூர்க்கற்கு முனனின்றான் முன். அ0

இல்லாத வன்பினர்க்கே யீசன் மிகவரியன்
றெல்லாழி வையகத்திற் றோன்றானே- கல்லார்தங்
கல்லுஞ் சிலையுமொரு கைப்பிரம்பும் பட்டமையா
லெல்லார்க்கு மீசனெளி யன். அக

எல்லாங் கழன்றிடமே யேகாந்த மானவிடஞ்
சொல்லா ரிறந்திடமே சுகவுதய-மில்லா
விசவ மிறந்திடமே மென்சுவர்க்க மென்றான்
சிசுக்குமுடி சாய்த்த சிவன். அஉ

ஊமை மணிபோ லொடுங்கிச் சிவமான
ஞானமனத்தார்க் கின்னூற் சுகந்தொடுக்கும்-வாய்மையிலாச்
சழக்கர்க்கின் னூல்போதா தாகுஞ் சமய
வழக்கே யவர்க்கமையு மால் அங

ஆரா வியற்கை யவாநீப்பி னந்நிலையே
பேரா வியற்கை தருமென்றல்- பேராசை
நீக்கத்திலீச நிறையா னிறைவாதல்
ஆக்கத்தின் மோக்கத் துறை. அச

தத்தைபோ னாடோறுஞ் சாத்திரங்கற் றோதுகின்ற
பெத்தருக்கு ஞானப் பிரகாச- கத்தவிலா
வேம்பூமத் தங்காயும் வெங்காஞ்சி ரங்காயு
மாம்பாகு போன்முத்தர்க் காம். ௮௫

கல்லைப்பொன் னாக்கிக் கடுமுதலை வாய்ப்பிள்ளை
மெல்லவழைத்து வெறுக்கையினைச்-செல்லுகின்ற
வாற்றிலிட்டு மீட்டு மருங்குளத்திற் கண்டதுவுஞ்
சாற்றிற் சிவகரணந் தான். ௮௬

என்னைப் பெண்ணாக்கி யிரும்பாலை செய்தலா
யும்பர் மகிழ்ந்திடவன் றோதியதுந்- தம்பிரான்
கதவ மடைக்கக் கழறியது மெல்லாம்
பதிகரண மென்றுணரப் பா. ௮௭

அரவங் கடித்திறந்தா னுருயிரை மீட்டுந்
திருமறைக்காட் டிற்பின் றிறந்துங்-கரயலையை
நீற்றலைறனை வேகமற நீராகப் பாடியதுங்
கூற்றுதைத்தான் போதமெனக் கொள். ௮௮

ஊமையினை மாற்றி யுணர்மொழியைச் செய்ததுவுங்
காமனைவென் றோனெழுதக் கற்றதுவு- மாமையைப்போ
லைந்தடக்கி யீச னருளிற் சலந்ததுவு
மூந்தும் பசுகரண மோ. ௮௯

பசுகரண நீங்கிப் பதிகரண மாகும்
பசுபாச மக்கணமே பாறு- மசிபதத்தைத்
யெதிரிட்டுக் கொள்ளாற்க வென்றாலும் பின்னு
மெதிரிட்டுக் கொள்வா யிதென். ௯௰

சரியைகிரி யாயோக சங்கடத்தை மாற்றி
வொருஞானப் பேறளித்த வுன்னைத்- தெரியாத
பெத்தத்தி லுங்காணேன் போராத வானந்த
முத்தியினுங் காணேன் மொழி. ௯௧

அன்னலைக் காணி லவனிவனே யாமென்னும்
வன்னத் திருமூல மந்திரமு- நன்னுகின்ற

வெண்வண்ண மெவ்வண்ண மவ்வண்ண மீசனெனும்
பொன்வண்ணத் தந்தாதியும். ௧௨

அத்துவித முத்தி யளித்தகுரு நாதாவென்
பொய்த் துவிதம் போமாறு போதித்த- கத்தனே
முத்தியிலு மும்முதலு முண்டென் றுரைப்பதுவுஞ்
சத்தியமோ மித்தையோ சாற்று. ௧௩

கையிலுறு புண்ணுக்குக் கண்ணுடி வேண்டுவமோ
மெய்யுணர்விலுண்டோ விபரீத- மையறிவு
மோரறிவாய்ப் போனவிடத் தோகோகோ மும்முதலுஞ்
சோராம னிற்குமோ சொல். ௧௪

சைவஞ் சிவத்தோடு சம்பந்த மானமையாற்
சைவமே யத்துவிதஞ் சாதிக்குஞ்- சைவத்தை
வேறென்று கொள்ளற்க வேறற்ற வேதாந்தக்
கூறென்று கொள்ளுதலே கோள். ௧௫

இருவினை யொப்புற்று லெய்துமல பாகந்
திரிகரண சுத்தியுனைச் சேரு- மருள்பதியு
மாசா னெழுந்தருளு மமல னருளுதவு
நாசமடையும் பிறவி நாடு. ௧௬

சிவத்தொமசி யென்னுந் திருவாக்கா லென்றன்
பவத்தை நசித்த பரனே- யவத்தையிலே
சீவனென்றுங் கேவலத்திற் சேதனனென் றென்றுமுறம்
பாவனைகள் போமா பகர். ௧௭

பொன்மலையைச் சேர்ந்தசிறு புன்காக்கைப் புள்ளினங்க
டன்னிறமும் பொன்னிறமாய்ச் சாருமால்- முன்னவனைச்
சேர்ந்தாரு மன்ன சிவோகம்பா வித்தலா
லாய்ந்தவனே யாமா தறி. ௧௮

சீரார் சிவோயமத்தி யென்னுந் திருவாக்காற்
பேராசை யெல்லாம் பிரிந்தோனே- யாராத
வன்பாலுன் பாதத்துக் கர்ச்சனையு மற்றிரண்டி
லென்புருகும் பத்தியுமெற் கீ. ௧௯

சிவஞானப் பிரகாசச் செந்நூலை முன்செய்
தவமுடையார்க் கெஞ்ஞான் றுஞ் சாற்ற- பவமுடைய
பாமரருக் கிந்நூலைப் பன்னற்க பன்னுகவெங்
காமாதி யெல்லாங் கழற்றி. ௪00

சிவஞானப்பிரகாசவெண்பா.

முற்றிற்று.

திருச்சிற்றம்பலம்.

சிவமயம்.

வள்ளலார் சாத்திரம்.

ஆறாவது.

ஞானவிளக்கம்.

பாயிரம்.

கல்லாலின் கீழிருந்த கண்ணுதலை மாமேரு
வில்லாற் புரமெரித்த வேதியனைச்- சொல்லாமற்
சொல்லிப் பிறப்பறுத்த தூயவனை நன்னெஞ்சே
சொல்லிப் பல்காலுந் தொழு. ௧

அன்னை வயிற்றி லமுக்கிச் சிலகாலம்
பின்னை யுலகிற் பிறப்பித்து- மன்னுகலை
யெல்லா மறியவெனக் கென்போல வந்தாண்ட
கல்லாலா முற்றுமெனைக் கா. ௨

ஒருவாக்கி னாலடியே னுள்ளந் தெளியத்
திருவாக் களித்திட்டாற் றீதோ- குருநாதா
வட்டிலுக்கு வாய்வைத்த வாறேபோன் மாமறைநூல்
கட்டிவைத்த தென்னோ கழறு. ௩

பக்குவத்துக் கீடாவப் பன்னெறிக ளுஞ்சொல்லு
மிக்கவதி பக்குவற்கு வேதங்கள்- துக்கமிலா
ஞானத்தைச் சொல்லுமதை நன்றாய் விசாரித்துன்
னூனத்தைப் போக்கிடநீ யுன் ௪

கங்கை நிகர்க்குமருட் கண்ணுதலோன் சொற்றநூல்
கங்கை யொழிந்த கழியொக்கும்- கங்காதி

சூழ்கிடந்த சென்னியற்கே தொண்டுபட்ட நன்மாறு
ஆழ்கிடந்த நெஞ்சா ருளா. ௫

பாயிரம் முற்றிற்று.

நூல்.

சத்து மசத்துஞ் சதசத்து நீயல்லை
சுத்தசிவ நீயென்று சொல்லினன்- மொய்த்தெழுந்த
கல்லாலின் கீழே கதிகாண நால்வர்க்குஞ்
சொல்லாமற் சொன்ன துரை. ௬

ஒருபொருளை நீத்தங் கொருபொருளைப் பற்றி
யிருபொருளும் போக்கி யிடையே- யொருபொருளு
மற்றநிலை யேதோ வஃதுன் னிலையென்றான்
குற்றமற்ற ஞான குரு. ௭

காயந் துவளாமற் கரண மசையாமல்
வாயும் பதையாமன் மாற்றியே- நேயத்
தறிவாகத் தத்திலணைக்கண நின்றாலும்
பிறவார் சிவனாணை பின். ௮

ஆச்சறக்கு மங்கோ ரம்புவிழு மங்கோ
கோக்கிலைமக்கு மங்கோ நுண்ணறிவா- னீக்கமற
நானென்னும் போத நழுவிச் சிவமானார்க்
கினைபிறப் புண்டோ வினி. ௯

மேலவத்தை கீழவத்தை வீட்டி நிராலம்ப
சாலவறி வாகத் தரியென்று- வாலறிவன்
கால்வைத்தான் சென்னியிலே கைவைத்தா னென்னுளத்தின்
பால்வைத்தான் றன்னுருவைப் பார். ௧௦

தலையெல்லாந் தெய்வமெனுந் தன்மைமற் றேனை
யிடையெல்லாம் வேறிருக்கு மென்னுங்- கடையெல்லா
மரத்தைப்பா டணத்தை மண்ணையிருஞ் செம்பைக்
கருத்துருகத் தெய்வமெனுங் காண். ௧௧

உத்தமங்களெல்லா முணர்வையே தாம்பேணு
மத்திமங்க ளேபதுமை யைவாழ்த்துஞ்- சத்த

வதமங்க ளெல்லாந்தன் னுகத்தைப் போற்றி
நதியோடை கூபமென காடு. க௨

சீடனறி வெவ்வளவோ வவ்வளவுஞ் சிந்தித்துக்
கூடுமுய தேசங்கள் கூறுவா-னீடுபுக
ழூக்க முடைச் சிராம னென்னுதற்கா யன்றெய்தான்
காக்கைக்குத் தக்க கணை. க௩

ஆகாயந் தேடி யலைவோருக் காகாய
மாகாயத் துட்காட்டன் மானுமே-யேகபரி
பூரணத்தைத் தேடிப் புலம்புவோ னுக்காசான்
பூரணனீ யென்றுபுக றல். க௪

மீனை மதியம் விழுங்கவிரி வெண்மதியைப்
பானு விழுங்கும் பரிசேபோ- லூனுயிரைப்
பரைவிழுங்கப் பட்டுப் பரையைப் பரைக்குத்
துரைவிழுங்கப் பட்டதுசொர்க்கம். க௫

அறிவா லறிந்தவை தெல்லா மறிவன்
றறியா மையுமறிவே யன்று- லறியா
வறிவா யிருந்து மறிவிலே னென்னு
மறிவிலர்க்கு ஞானமரி தாம். க௬

உள்ளத் தொளியா யொருகா லவியாத
வெள்ளவெளிப் பெம்மானை வேறாக்கிக்- கள்ளமுறுங்
கற்பனையால் வேறோர் கடவுடைமைக் காமிக்கு
மற்பருக்கு ஞானமரி தாம். க௭

ஆறாறுதத்துவத்துக் கப்பா லதீதத்தே
வேறாகத் தம்மை விசாரித்துங்- கூறாக
வாகந்தந் தாமென் றறியா வறிவிலிக
ளாகந்தத் தேடியலை யும். க௮

தத்துவத்துக் கப்பாலே தன்னைத் தரிசித்து
நித்தபரி பூரணத்தி னில்லாமல்- சுத்த
பனிமாயை யாற்செய் பதுமையினைத் தேடு
நனிமா னுடமிருக நாடு. க௯

ஆக்கைநீ யல்ல வறிவுநீ யென்றுமறை
வாக்கியங்க ளென்கும் வகுத்துரைத்து- நோக்காமன்
மீட்சிதரு மீசன் விழியெதிராய் முன்னின்று
காட்சிதா வென்னுங் கடை. ௨௦

ஊழா லுடம்புண் டுடம்பால் வினையுண்டு
தாழும் வினையாற் சகமுண்டு- காழ்கொண்ட
வித்துமுளை யும்போல வீயா தொருக்காலு
முத்தியிலே வீயு முளை. ௨௧

கன்னிக்கு மின்பமில்லை கற்றோர்க்கு மின்பமில்லை
கன்னியொழிந் தாலின்பங் கன்னிக்குப்- பன்னுதமிழ்
கற்றவருக் கின்புதயங் கற்றுங்கற் றஃதொழிந்தா
லற்றமில்லை யீதென் றறி. ௨௨

ஞானமிலான் செய்யுங் குருத்துவத்தை நாடுங்கால்
யோனியிலாப் பெண்டா னுருவத்தான்- மேனி
யலங்கரிக்கும் பின்ன ரனுபவகா லத்திற்
கலங்கி மனமுடையுங் காண். ௨௩

நிதம்பமிலாப் பெண்ணு நிகழலியுங் கூடி
யிதம்பெற்ற வின்பசுக மேய்க்குஞ்- சிதம்பற்ற
நற்குண மிலாசானு ஞானமிலாச் சீடனுமாய்த்
தொக்கிவரு மின்ப சுகம். ௨௪

அங்கோட் டகலல்கு லாயிழையு மாடவருந்
தங்கிவரு மின்பந் தழைத்தாற்போற்- சங்கையற்ற
வாசானுஞ் சீடனுமா யாங்காங் களாவியே
பேசிவரு மின்பப் பெருக்கு. ௨௫

பிராரத்துவத்துக்கிரங்கல்.

ஞானத்தை யீதென்று காட்டிநவைசேரு
மூனத்தை நீமிதிக்க வொண்ணாதோ- வீனச்
செவிநாசி யாலறிவாற் சென்றறிய லாகா
வவிநாசி யப்பா வறை. ௨௬

காமப் பெருநெருப்பைக் கங்கை யவியாதோ
இளமையினைச் சாந்தந் தெகியாதோ- வாமபபாற்

பெண்மயலைப் போக்காதோ பிரமனரி காணாத
வொண்மயிலை யப்பா வுரை. ௨௭

ஆங்காரந் தன்னை யழியாத வாணவத்தை
வாங்கு மழுவெரிக்க மாட்டாதோ- நீங்காத
மாயப் பிறப்பதனை வனசூலந் தாக்காதோ
வாயுமறைக் காடா வறை. ௨௮

வாணவர்க்கா வன்றுதிரு வாய்மலர்ந்த மெய்ஞ்ஞான
மேனையடி யோங்களுக்கு மெட்டாதோ- ஞான
குருநாத னென்று குமாருக்குச் சொன்ன
பெருஞான மெங்களுக்குப் பேசு. ௨௯

பிறவிவருத்தம்.

எண்டிசையும் போற்ற வெழிலார் முடிசூடி
யண்டமொரு குடைக்கீ ழாண்டாலு- மண்டும்
பிறவியிலே யின்பமிலை பேரிடும்பை யல்லாற்
றுறவிலே யின்பச் சுகம். ௩௰

தருவிழலை நல்லயிர்லைத் தண்டாத மங்கையரை
யொருவி யுயர்வனத்தி லேகிக்- கருதரிய
பிறவி வருத்தமெனப் பேசி நெடுங்காலந்
துறவியாய் நின்றிலனே சொல். ௩௧

காமாதி யாலுங் கடுவெம் பசியாலுஞ்
சாமாறுந் துன்பமதைச் சாற்றகிலேன்-கோமானே
யெண்சாணுடம்பாலேபட்டதுய ரென்சொல்கேன்
புண்பாலில் வேனுழைந்தாற் போல். ௩௨

பாசமுதலைவகையு நீக்கிப் பதியாக்கிப்
பூசை தவம்விரதம் பொய்யென்ற- வாசிரியன்
காலாலு தைத்தாலுங் கைதவங்கள் செய்தாலுங்
கோலா லடித்தாலுங் கொள். ௩௩

குருவாக் கமுதமெனக் கொண்டுவந்த சீடன்
குருவாக்கை யன்றிமற்றைக் கொள்ளான்- குருவாக்கா
லுய்ந்தோமென் றிந்த வுலகறியப் பன்முறையுந்
தொந்தோமென் றுடித் தொழும். ௩௪

மாறுமழு வுங்கரந்து மானுடன்போல் வந்தானைப்
பூநீருங் கொண்டடிக்கீழ்ப் போற்றுதார்- கானகத்துள்
வேடராய் நாடோறும் வெம்பசியி னலலைந்து
பீடினர கம்புகுவார் பின். ௩௫

ஈசுரபத்தி.

பல்லா யிரங்கோடி பானு வுதித்தாற்போற்
கல்லாலின் கீழிருந்த கண்ணுதலை- யில்லார்
மணிப்புருவ நாபபணிலே வைத்திருந்தார்க் கில்லை
பிணிப்பிறவி யென்னும் பிழை. ௩௬

ஈசன் றிருமேனி யெட்டுமெனக் கண்டறிந்தாற்
பாசநமை விட்டகலப் பார்க்குமே- யீசன்
றிருமேனி யென்றுனது சிந்தையிடைக் காணிற்
கருமேனி யில்லையெனக் காண். ௩௭

ஈசன்வே றியான்வேறென் றெண்ணுங் கடையினங்க
ளீசனடி யென்று மிடையினங்க- ளீசனே
யானேமென் றேமாக்கு மாயிற் றலையினங்க
ளானுத மானு வறி. ௩௮

பிரமக்கியானம்.

எல்லா மறிவாகக் காண்ட லெழிற்பூசை
யொல்கா வவனாத லுட்பூசை- யில்லா
வுலகத்தை மாயா வுடலைத்தா டித்த
லிலகுமரன் றேத்திரமா யெண். ௩௯

உயிர்க்குயிரா மீச னெழியாம லிற்க
வுயிர்க்குயிராக் கண்டிங் குணரா- துயிர்க்குயிலை
வேறுக்கிப் பூசிக்கும் விரகிலிக்கு முண்டாங்கொல்
வேறுகா மெய்ஞ்ஞான வீடு. ௪௰

பாசவைராக்கியம்.

நினைப்பு மறப்புமிந்த நீடுலகு மித்தை
யனைத்தும்போ னலீச னுவேன்- உனற்கரிய
கன்னனுக்கு வேடு கழித்தகதை போலுனக்கு
மன்னியமே வேடென் றறி. ௪௧

சிவகாருண்ணியம்.

மென்புழுக்க ளாதியுயிர் வீயுமென காடித்தம்
மென்பதத்தை மெல்லென்ன வேவைப்பார்; இன்பக்
குடைநிழற்கீழ் நிற்பவெலாங் குற்றமெனக் கண்ட
சடபாதனே யிதற்குச் சான்று. ௪௨

வேக்கை புலான்மறுத்து வீடுற்ற தன்றியுமோர்
தீங்ககன்ற நாளையுமீன் றின்னுமந்- பூங்கயிலை
யுற்றிருந்த தக்தோ வொருபுறவுக் காயரசன்
மூற்றுயரிந் தீர்த்திலனே முன் ௪௩

ஞானநிலை.

நல்ல குலத்திற்பிறந்து நல்லாரைச் சேர்ந்தொழுகி
நல்லறிவு பெற்றுடைய நன்மாணு- நல்ல
சிவம்வேறே யென்றெண்ணிச் சிந்தை கலங்காதே
சிவமென்ற நீயே சிவம். ௪௪

தேகநா னென்றெண்ணிச் செத்துப் பிறந்துழலும்
பாகமுற்றமாணு பகரக்கேள்- சோகமுற்று
மாகாயம் பொன்றுமதின் மன்னுயிர்பொன் றாதங்
காகாயம் போலே யறி. ௪௫

காயுங் கிழங்குங் கனியருந்தி நோற்றாலு
மாயும் பிறப்பகல மாட்டுமோ- காயத்திற்
றங்குஞ் சதாசிவனைத் தானாகக் கண்டேனை
யெங்குமாய்க் கண்டா லிறும். ௪௬

சற்குருதரிசனம்.

நெருப்பு வழிநடப்பி னீர்தேடு வார்போற்
கருப்பிலனைத் தேடுங் கதைபோல்- விருப்புற்று
பக்குவத்து நாயகனைத் தேடுகின்ற பைந்தொடிபோற்
சற்குருவைத் தேடுந் தரம். ௪௭

கிடைத்தகுரு வைப்பணியாக் கீழ்மையொடு நிற்றற்
குடைத்து பலகதைக ளோகோ - தொடுத்த
சுழிகொழுநன் வானனெனும் ஞானவர்கோன் பொல்லாச்
சிசுபால ஞதியெனத் தேர். ௪௮

அறியா தனவெல்லா மாங்காங் கறிவித்துப்
பிறியா தனவெல்லாம் பேசி- நெறியாரும்
பக்குவத்தின் மெய்ஞ்ஞானப் பாலருத்து விக்குமொரு
சற்குருவைப் போலுமுண்டோ தாய். ௪௯

வானெங்கே மண்ணெங்கே மாயாமலமெங்கே
யூனெங்கே யூனி னுயிரெங்கே- கோனெங்கே
வெ[illegible]ருவிலனு யொக்கவெடுத் தேவிழுங்கி
நின்றான் பரிபூரணன். ௫0

விடையக் குழாங்கடமை விட்டியிருந்தாலு
மடையவுடம் பாடேயா னாலும்- நொடியளவும்
விட்டுப் பிரியகிலேன் மெய்ஞ்ஞானப் பெண்ணையன்பாற்
கட்டியணைந் தொன்றான கண். ௫௧

தத்துவத்துக் கப்பாலாந் தத்துவமன் றந்தனிலே
முத்தியெனும் பெண்ணை முயங்குவோர்க்- கெத்தனையோ
கோடிவிடையக் குழாங்க ளெதிர்ந்தாலும்
பாடழிய மாட்டாரப் பா. ௫௨

அஞ்சின் வழிச்செல்லா ராறின் படிநில்லார்
வஞ்சரொடுங்கூடி மருவார்க- ளஞ்சுநிலை
தபனனெதிர் நின்றுபல்காற் சாற்றினுங் கொள்ளார்க
ளுபதேச மன்றியுணரார். ௫௩

வெந்தமடிதோலுண் விளாப்போல் விழியெதிர்ந்து
பந்தமுறவொன்றேனும் பாவியா- ருந்துஞ்
சிவன்பா னினைவெல்லாஞ் சென்றடையச் செய்வார்
நமன்பா லணுகாதார் நாடு. ௫௪

ஐவரொடுங் கூடாம லந்தரங்கச் சேவையினைத்
தெய்வகுருகாட்டத் தெரிசித்தே- னையமறக்
கண்டே னெனுஞ்சொல்லுங் காணாமை காட்டுதலால்
விண்டேன்வா யில்லையினி மேல். ௫௫

மதப்பட்டவா னையனூர் மாதர்பாற் சிக்கி
யுதைப்பட் டுணர்வழிந்தா ரோகே- நதிப்பட்ட

செஞ்சடையான் செம்பதுமச் சேவடிக்கீழ்த் தொண்டராய்த்
துஞ்சிச் சகமடையா தோர். ௩௬

உற்றசரிதையனுக் கோராயிரம்பிறப்பு
மற்றையர்க்கு நூறுகும் வன்பிறப்பு- முற்றுகின்ற
யோகிக் கொருபிறப்பு வுண்மைச் சிவஞான
போகிக்கு விப்பிறப்பின் முத்தி. ௩௭

எறும்பு கடிக்காவி யிறக்குமென வஞ்சக்
குறுந்திவலைக் கண்ணனுக்குங் கோல- நறுநெதொடையன்
மார்பகத்து வேல்பிடுங்கி மாற்றலர்மே லெய்வார்க்குந்
தூரமோ வண்ணிதோ சொல். ௩௮

இருளகன்ற ஞானிகளபா லின்பமயமாகி
மருளகன்ற ஞானமணியே- யிருளகலா
மூழுமக்க டம்பக்கன் மூடமாய் நின்றுயென்
றழுவக் குழைந்தவனே சாற்று. ௩௯

காமாதி குற்றங் சழன் றிருத்த லானுமுய
ரோமாதி யுள்ளுணர்த லானு- மாமையென
வைம்புலன்க ளுள்ளடக்க லானு மடியவர்பா
லின்பமுறக்காண விருப்போம். ௪0

பாவனாதீதம் பரமசிவ மென றுணாத்தாற்
பாவித்து நீயதனைப்பாராதே- பாவித்த
போதேநீ யுண்டாவை புத்திமுதற் றத்துவங்க
ளுடதொன்ற வுண்டாந் தெளி. ௪௧

அறிவேவடிவமென் றறைந்ததிருமூலர்
பிறிவின் மொழியொன்றைப் பிடித்தார்- பிறியாச்
சனனமரணமிலை சங்கேதமில்லை
மனனமிலை யென்றே மதி. ௪௨

அறிவுதிரிவிதத்துக் கப்பாலறியு
மறிவுசிவமதுவே நீயா- மறிவொன்றிக்
கண்டாருங் காணுக் சதிலைய மழபாடிப்
பண்டாரங் காணும் படி. ௪௩

வாக்கிலியாய்க் கண்ணிலியாய் மத்தராய் போகாமற்
நேக்குமறிவோடு சென்மித்த[illegible] பாக்கொண்டு
பாடார் குருபதத்தைப் பா[illegible]ர் பலகிளைப்பும்
வீடார் சும்மாவருமோ விடு. கூச

கூனுஞ் செவிடு குருடுமுடமும்போய்
[illegible]னுடரா யங்கங்கள் வாய்[illegible]திருந்த- ஞானமிலை
[illegible]க்கரியா ரக்தோ செகசாலத் துட்பட்டுச்
சாந்துணையுஞ் [illegible] தாம். கூரு

[illegible]ருகிழலு சல்லமிர்தம் தண்டாத மங்கையரும்
வருமென்று வேள்விசெயு மத்திமர்கா- டருமரமே
யமிர்தம் பசுவின்பா லாயிழையார் வேசியென
வுமைபங்க ளுசுமோதும். கூசு

சரிதையிலேயீசன் சடவடிவாய் நின்றான்
கிரியையிலே மந்திரத்திற் கிட்டி- யருகிருந்தா
னானமிலா யோகத்தி லுள்ளொளியா யேநின்றான்
ஞானமதி னுறையினன். கூஎ

பாழூரைக்கண்டு பாவியழுவாரை
வாழூரர் கண்டு மதிப்பரோ - பாழூரை
வாழூர்மேல்வைத்து மனமிறந்தமாண்பின்னா
யூழூருங் கண்டறியு மோ. கூஅ

சத்தப்படிகமுச்சிச் சூரியனைச் சந்தித்தா
லெத்தன்மைத் தத்தன்மை யீசனிலை- யுற்றுற்றுப்
பாராதவர்க்குப பவமும் பலபிணியும்
போராடுமென்ஞான்று போம். கூகூ

தன்னைவினையைத் தலைவனையுமுன்னூது
பொன்னைப் புவியையெழிற் பொற்கொடியை- யுன்னியுன்னிக்
காலங் கடத்துகின்ற காமுகர்க்குமுண்டாங்கொல்
ஞாலங் கடத்துகின்ற நாடு. எ0

எவ்வினை யொழிய வினையு மிருண்மலமூர்
தின்னுமுயிரின் றெனையாவும்- பன்னுகின்ற

வந்திடக னும்விண் மலருஞ் சரோருகமு
மூந்துமுயந் கோடுமென வோர். எக

பொன்னை யரித்தெடுக்கும் பொன்னாப்பணி போலாசான்
என்னை யரித்தெடுத்தா னிவ்வுடலிற் - றன்னரிய
பாலை யரித்தெடுக்கும் பாலன்னந் [illegible]
யாலை யரித்தெடுக்கு மால். எஉ

அடிக்கரும்பு காட்டுகின்ற வாராத[illegible]
முடிக்கரும்பு காட்டுமோ மூட - பிடிக்கின்ற
மெய்ஞ்ஞானி காட்டுகின்ற மெய்ஞ்ஞானந் தன்னையொரு
பொய்ஞ்ஞானி காட்டுவித்தல் பொய். எங

இணறுதொடா முன்விளங்காக் கேடிலா காயக்
இணறுதொடா முன்விளங்குங் கேணையை - யுணருங்கார்
கருவிகளிற் றன்னைத்தான் காணுலமகின்றதுவும்
கருவியினிற் கண்டதுவுங் காண். எச

ஆனைபுரி போர்த்தாடு மம்பலவா வென்னுடைய
வூனவுரி போர்த்தாட வொண்ணுதோ - ஞானமிலை
வெள்ளிமலை வீற்றிருந்து வேதியரோர் நால்வர்க்கு
முன்னபடி சொன்னுயுரை. எரு

பொங்கு மலநீங்கப் பூரணவா காசத்தி
லெங்குநிறைந் தாடுகின்ற வெங்கையே - யிங்கெனைப்போல்
வந்தானஞ் ஞானமே மாயையே கன்மமே
நந்தாம வின்றே நட. எசு

ஆணவமே நீர்போமி னஞ்சலிசெய் தேனுமக்கு
கோணைசிவ னென்பாற் குடிகொண்டா - னிணிவாயத்
துன்பம் பயக்கின்ற துக்கசுகமே போமி
னின்பமுறு காயத்தோ டின்று. எஎ

எல்லாமிறந்து மிறவாத ஞானிகட்குச்
சொல்வார்க டிட்டாந்தஞ் சோம்பலாயே - யெல்லாமுந்
தீரத்துறந்த துறவிக்குத் திட்டாந்தம்
போர்முகத்து வீரர்மணம் போல். எஅ

எல்லாத்துறையுந் துறந்துந் தற்றறவா யோகிக்கின்
கெல்லாப் பிறப்பு மிரியாவா- மெல்லா
மிறந்தோ மெனுமுணர்வு மிரமையிலேபோனு
லிறந்தோடிப் போம் பிறவியே. எகூ

முப்புரத்தை யன்றெரித்த முக்கணப்பா வென்னுடைய
பொய்ப்புரத்தை யின்றெரிக்கப் போகாதோ- முப்புரத்தின்
மூவரைக்காத் தாண்டதுபோன முப்புரத்திற் சான்றாய
சிவனைக்காத் தாலுண்டோ சொல். அ௦

வெள்ளைக் குடைநிழற்கீழ் வேந்தாகி யாண்டாலு
மெள்ளவிரந் துண்டிங்கிருந்தாலு- முள்ளத்தை
மாலயனுங்காணு மலரடிக்கீழ் வைத்திருப்பார்
சாலவறி வாகுந் தவர். அக

ஆசிரியனுலடங்கி யடியார்புறம் போந்தருளா
ரீசனையேகூடி யிருளகன்று- மாசறவே
நாட்டானை காட்டெறும்பு நதிவிளக்குப் போலாவர்
தாட்டுணைக்கீழ் நிற்குந் தவர். அஉ

உள்ளமெனு மாநந்த வோங்கன்மிசையேறி
வெள்ள வெளிக்குள்ளே விளையாடும்-பிள்ளை
யுலகமெனுஞ்சேரிக் கொருக்காலும் வாரார்
கலகம் விளையுமெனக் கண்டு. அங

கூறை கலையார்கள் குப்பைதரு மென்றெண்ணிச்
சோறுக்கலையார் துயருற்றுத்- தூறுக்குட்
கல்லை யுவந்துண்ணுங் கபோதம்போ லேதேனு
நல்லோ ரருந்திடுவர் நாடு. அச

நானேபரமசிவ னானேபரப்பிரமம்
நானே யுலகுயிர்த்த நாதன்- நானேயோ
கண்டதுவுங் காணுது மென்றிவணங் கண்ணூக்
கண்டவனே சிவன்முத்தன் காண். அரு

ஆக்கையே தானென் றபிமானஞ் செய்விக்கு
மோக்கமில்லை யென்றே மூடிப்பிக்கும்- பூக்கமமும்

பூங்குழலார் பொய்யின்பப் புணரியைமெய் யாக்குவிக்கும்
வாங்குதலைச் செய்யா மலம். அசு

ஆசாரியனை யனவரதந் தூடிக்கும்
பாசமிறந்தோரைப் பகையாக்கு- மாசற்ற
வுத்தமர்கட்கெல்லா முறுதீங்கே யீட்டுவிக்கு
மத்திரஞ்செய் மூலமலம். அஎ

மெய்ஞ்ஞானக்கண்ணை விழிக்கவொட்டா தெஞ்ஞான்று
மஞ்ஞானந்தன்னி லழுத்தவிக்குஞ்- செஞ்ஞான
வீசனில்லையென்றே யிறுமாப்பைச் செய்விக்கும்
மாசற்ற மாயா மலம். அஅ

விருப்பு வெறுப்பாலே மேல்வினையுண்டாக்கும்
கருப்பையிலே மீட்டுமுறக்கட்டும்- நெருப்புருவ
னெங்கு மிருந்தாலு மில்லையென்றே சாதிக்கு
மங்குதலைக் கன்ம மலம். அகூ

ஈசன் றிருவடியை யெஞ்ஞான்று காண்பேனோ
பாசமெனைவிட்டெந்நாட் பாறுமோ- நீசக்
குடும்பத்தை நீத்தாசான் குற்றேவல் செய்வேனோ
வுடம்பைத் துறப்பேனோ வுற்று. கூ0

அன்னியமே பாசமென்று மனன்னியமேயீசனென்று
மூன்னுதலேபாச வொழிவன்றோ- வெங்கிலையு
மற்றநிலை யீதெர்ழிய வாறுசமயத்தார்
சொற்றநிலை யெல்லாந் தொலை. கூக

ஆணவத்தாற் பட்டதுய ராற்றகிலே னந்தோகே
ளாணவத்தையெஞ்ஞான்று வீயுமோ- மாணவத்தை
வேறென்றறிந்த விவேகமே ஞானத்தின்
கூறென்று சொன்னான் குரு. கூஉ

மலமில்லை மாசில்லை மானாபிமானங்
குலமில்லை யென்னறிவின் கூற்றிற்- கலக
மலமுண்டு மாசுண்டு மானாபிமானங்
குலமுண்டு திரிசியக் கூற்றில். கூங

சம்பந்தர் பேரறிவும் வாகீசர் தன்றுறவு
நம்பியாரூரன்ற னட்பினையு- மன்புருவாங்

திண்ணனூர் பேரன்புஞ் சிறுத்தொண்டர் பத்திமையயு
மண்ணலே யெற்கீந் தருள். ௯௪

திருவாத வூரர்க்கு வைத்த திருநோக்கங்
கருவாதை போயொழியக் காட்டி- யொருவாத
பஞ்சமலக் கொத்தைப் பறித்ததிருக் கரத்தை
யஞ்சலிசெய் தாற்போ மையம். ௯௫

சத்துமசத் துஞ் சதசத்து முன்காட்டிச்
சத்துமசத் துஞ் சமமாக்கிச்-சத்தசத்து
மில்லா விடத்தி லெனதொழிலைக் காட்டிற்று
கல்லாலின் கீழிருந்த கை. ௯௬

என்னையெடுத்து விழுங்கியிரும் பூரணமாய்
யுன்னுமனமாதிகளை யோட்டுவித்துத்- தன்னிகரி
லெல்லா மிறந்த விடத்தி லெழுந்ததாற்
கல்லாலின் கீழிருந்த கால். ௯௭

சஞ்சிதத்தை நீறுக்கிபிராரத்தத் தைப்புசித்து
விஞ்சுமா காமியத்தை வீறடக்கித்- துஞ்சிருளா
யொல்லா மலமகற்றி யொன்றுக்கி வைத்ததாற்
கல்லாலின் கீழிருந்த கண். ௯௮

ஆணவத்திலேகிடந்த வாருயிர்க்குக் காயமெனும்
கோணைவிளக்களித்த கோமானே- ஆணவமு
மாக்கையும் வந்தெனைதின மல்லற்படுத்தாமற்
சாக்கிரா தீதத்தைத் தா. ௯௯

ஆகாயம்போலுன் னறிவுபரி பூரணமா
யேகானுபூதி யெழுந்தாலு- மாகாயம்
போமளவு மாளவந்த புண்ணியனைப்போற்றிவினைத்
தாமளவுஞ் செய்யர்ச் சனை. ௧00

வாழி திருச்சனகர் வாழி சனற்குமரர்
வாழி சனந்தர் மறைச்சநந்தர்- வாழிமறைக்
கல்லாலின் கீழிருந்த கண்ணுதலார் மாமேரு
வில்லார் மணிச்சிலம்பு மே. ௧0௧

ஞானவிளக்கமுற்றிற்று.

திருச்சிற்றம்பலம்.

உ

சிவமயம்.

வள்ளலார் சாத்திரம்

ஏழாவது.

அத்துவிதக்கலிவெண்பா.

பராபரமாய் நித்தமாய்ப்பரிபூரணமாய்
நிராமயமாய் நிட்களமாய் நீங்காப்- புராதனமாய்ச். ௧

சத்தியமாய்ச்சித்தாய்ச் சதானந்தமாய்த்தேசாய்ச்
சுத்தவெறுவெளியாய்ச்சூனியமாய்ப்- புத்தமாய். ௨

தற்பரமாய்ச்சிற்கனமாய்த் தத்துவாதீதமாய்ச்
சிற்பரமாய்ஞானச்செழுஞ்சுடரா- யற்புதமா. ௩

யறிவுக்கறிவாயகண்டிதமாயெங்குஞ்
செறியும்பரமசிவமாய்ப்- பிறியாத ௪

வேதச்சினகரத்துள்வீற்றிருந்ததெய்வமே
போதகுருவாய்ப்புவிமீது- காதலெனை. ௫

வந்தான்றிருவடியைமத்தகத்திற்சேர்த்தினன்
றந்தானென்சென்னித்தடக்கையைச்- சிந்தா. ௬

குலமொழியத்தன்னுளத்திற்சிந்தித்தான்கோலை
மலமொழியப்பார்வையினைவைத்தான்- சலமொழியா. ௭

வாங்காரம்பொன்றவமுததிருவாக்களித்தான்
சாங்காரயோகந்தலைப்பட்டா- னீங்காத ௮

மெய்ஞ்ஞானநூலைவிரித்துரைத்தான்மாணவக
வஞ்ஞானவாக்கைநீயன்றென்று- னெஞ்ஞான்று. ௯

காற்றவுடனானந்தேனானுவதியாரிதனைச்
சாற்றிடிங்கெண்போல்வந்ததற்பரனே- யூற்றைமிகு. ௧௦

னாக்கைக்குச்சாட்சியாமான்மாவே நீயதனைப்
போக்குவரவுபுரிகின்றா- யூக்கமொடு. ௧௧

தேகஞ்சடமென்றுந்தேகியுநிசித்தென்று
மாகமங்களெல்லாமறையுங்கா- ணேகையொடுந் ௧௨

திரிசியமேசாயமதிற் சித்தேதிருக்கென்
றருமறைகளெல்லாமறையு- மிரிகின்ற. ௧௩

வன்னமயகோசத்தையான்மாவலவென்று
பன்னுமறையந்தமெலாம்பாரென்றிற்- குன்னியுன்னிக. ௧௪

காண்பார்க்குக்காணப்படும்பொருள்வேறானதுபோம்
பூண்பார்க்கிவ்வாக்கைபொறுவன்றே- மாண்பகன்ற. ௧௫

வணித்தமொடுதுக்கமசுத்தமிவைமூன்றுந்
தனித்தவுடற்கன்றியுனைச்சாராச்- சனிபொழியா. ௧௬

மாயா தனுவைநீயென்றுமயங்கறக
தோயாதநீயேதுணையென்றான்- மாயாத. ௧௭

வாணவத்தான்மூடனெனவன்றுமுதலின்றளவும்
வீணவத்தைக்குள்ளேவிரவினு- யாணவத்தை. ௧௮

யறுவலைகயாற்போக்கினேமாணமையாளியே
பிறிவில்பிரமமெனப்பேணி- மறுபிறப்பை ௧௯

மாற்றென்றானீதொழியமாய்ச்சமயத்தார்
பேய்த்தேனாமித்தையெனப்பேணென்றா- னுத்தமொடு. ௨௦

சோகமெனப்பாவித்தாற்சோகமுனக்கில்லையென்றான்
மோகமொழியெல்லாமுனியென்றான்- றாகமொடு- ௨௧

மீசன்வேறியான்வேறென்றெண்ணுகின்றபாதகனா
நீசரெனக்கண்டுநினையென்றா- னாசையொடும். ௨௨

வேதமுடிவறிந்தவேதியனாக்கூடென்றான்
பேதமிலையெல்லாம்பிரியென்றான்- சாதல்பிறப். ௨௩

பொன்றுமிலையென்றேயுணர்வோடுறங்கென்ற
னின்றதிலைதானேநிலையென்றா- னென்றுமுறு. ௨௪

மும்மாலயக்கப்பாலா மும்பாழுங்கண்டுநீ
அம்மாவிருவென்றுசொல்லினா- னம்மானை. ௨௫

வேறுபொருளில்லையென்றான்வெற்றவேறுமானந்தப்
பேறிலுனைப்போக்கென்றுபேசினா- னேறுகடற். ௨௬

சென்றொடுங்குமாபோற்சிவத்திலொடுங்கென்று
னென்றுமறவொன்றாயுருகென்றா- னன்றாய. ௨௭

சாத்திரத்தைநீயோதிமதந்தர்க்கியாதென்றனக்கோர்
வார்த்தையினைச்சொல்லிவழக்கறுத்தான்- காத்திரமும். ௨௮

காஞ்சனமு மாருயிருக்கைம்மாறதாயெனக்கு
வாஞ்சையுடன்றாவென்றவாங்கினான்- பூஞ்சரனுஞ். ௨௯

சென்னியிலுமென்னுடையசித்தத்தும் வைத்தாண்ட
மன்னவற்குக்காணேன்கைம்மாறு. ௩௰

அத்துவிதக்கலிவெண்பா- முற்றிற்று.

திருச்சிற்றம்பலம்.

உ

சிவமயம்.

வள்ளலார்சாத்திரம்.

எட்டாவது

அதிரகசியம்.

பாயிரம்.

விருத்தம்.

மோகமெனுங்கடல்கடந்துமுத்தியெனுங் கரைகாண்பான்முதிர்ந்தாலாம்;
பாசமெனுமலர்கொண்டுபத்தியெனும்புனலாட்டிப்பரிந்துசாத்திச், சோகமெனப்
பாவித்துத்துரியமெனும்விளக்கேற்றிச்சோகநீங்கி, யாகமெனுங்கோயிலின்கண்
ணறிவென்னுங் கணபதிக்கேயன்புசெய்வாம். க

வேறு.

கண்ணோராயிரத்தானுங்கதிராழிப்படையானுந்
தண்ணறும்பூங்கமலத்தவிசுறையுப்பிரமாவும்
பெண்ணொருதிருமேனிப்பெருமானுங்கைகூப்பி
யுண்ணடும்பரம்பொருளையுண்ணாடிவணங்குவாம். உ

வேறு.

உலகமேழையுமீன்றவனெவனவன்றனையு
முலகமேழையுமோம்பினோனெவனவன்றனையு
முலகமேழையுமொடுக்கினோனெவனவன்றனையு
முலகமேழையுங்கடந்தவனடிகளையுவப்பாம். ங

வேறு.

ஈசனைப்பரமதத்துவனையீறிடைமுதலிலனை
யேசறுமணியாயெவைக்குமாதாரமாகியேதனக்கவையிலையாய்ப்
பாசமோசகனையனாதி முத்தனுமாய்ப் பகருஞானனந்தக்கடலா
யாசையாற்காண்போர்க்கற்புதவடிவாமம்பிகாபதியினைப்பணிவாம். ச

வேறு.

பாலனையனைத்திருமுலைப்பருகினுப்பருவ
வேலைவார்குழலிதழ்வெள்ளத்தமுழ்கினுமிளையாக்

கோலனுயுயிரிழப்பினுங் குறிகொளாதொழியே
ஞாலநீழலிலமர்ந்தமுக்கண்ணனுக்கன்பே. ௫

வேறு.

சாத்திரத்தாலளவுபடாத்தனிமுதலைப்பராபரத்தைத்தானே தானு
மாத்திரமாய்நிற்பதனைவாய்விட்டுப்பேசாதமௌனவைப்பைக்
காத்திரவாதனைகடந்தவறிஞருக்குப்பலமீயுங்கற்பகத்தைப்
பார்த்தவிடந்தொறுநிகழும் பரமரகசியப்பொருளைப் பணிதல்செய்வாம்.

வேறு.

உலகமூன்றையுமீன்றவளுளங்களிசிறப்ப
உலகமூன்றையும்படைத்தவன்றாளமொத்திசைப்ப
உலகமூன்றையுமுண்டவன்குடமுழாமுழக்க
உலகமூன்றிலுநடம்புரியொருவனைப்பணிவாம். ௭

வேறு.

வானேமுதலாம்பூதங்களல்லகரணவகுப்பல்ல
யானுப்பொறியுமைம்புலனுமல்லபறியுமறிவல்ல
யூனுருடம்பின்வயத்தாலேயுள்ளந்தளரேலொன்றாய
நானேநீயென்றருள்செய்தஞானகுருவைவணங்குவாம். ௮

வேதச்சிறப்பு.

ஆலயந்தொழுவறந்தலைசிறப்புநல்வருச்சனைபுரியென்றே
யோலமிட்டோன்மறையெலாமுணர்ப்பதுமூலகனைக்குறித்தன்றே
மூலகாரணபரம்பரஞ்சுக்கமாய்முழுமையுங்காணென்னுஞ்
சீலமுற்றியவறிஞராக்குறித்துரைசெய்ததம்மறையன்றே. ௯

ஆகமச்சிறப்பு.

பாகமுங்கியசிந்தையர்தமக்கெலாம்பரிந்து
மோகமங்குறச்சரிதையாதிகளையேமொழியுந்
தாகமங்கியதத்துவஞானிகடமக்கு
வாகமங்களுஞ்சிவத்துவமசியெனவறையும். ௧௦

அவையடக்கம்.

அதிரகசியத்தையானுமளவிட்டுணிதல்வானின்
மதியினைமழதன்கையால்வவ்வுதலொக்குமேனு
மெதிகடம்மருளானிந்நூலிசைப்பனிங்கிழிந்தநாய்த்தோல்
வதியினுமணியையெள்ளார்மணிநலந்தெரிந்தோரெல்லாம். ௧௧

நூற்கருத்து.

அரிதுயில்கடலுமிந்தவாசையங்கடற்கொவ்வாமை
பருவமிக்குயர்ந்தோரேணுக்கிப்பாசமாதிகளைநீத்துக்
குரவனைத்தேடிக்கண்டுகூடரும்வீடுகூடு
மொருமையையிந்நூலின்கணுணர்த்துவனுணர்வினாலே. ௧௨

பாயிரமுற்றிற்று.

மாநிலவரைப்பினுள்ளோர்மாணுக்குலகமெல்லாங்
கானனீர்போலத்தோன்றிக்கரப்பதுங்கருத்துட்டோன்றித்
தேனுலாமொழியாராசைசீயெனவெறுத்துமிழ்ந்தான்
பானல்வாய்மகவினாசைபாசத்தாராசைநீத்தான். ௧௩

தந்தைதாயிவரோவென்றான்றாரகம்பிரமமென்றான்
பைந்தொடியாசையாலேபரகதியிழந்தேனென்றான்
புந்தியார்போந்தபோக்குபொறுக்கிலேனென்றானந்தோ
வெந்துயர்க்கடலில்வீழ்ந்தேனெனவுளம்வெருவினானால். ௧௪

ஈதுமெய்யீதுபொய்ம்மையெனும்வத்தவிவேகமெய்திப்
பூதலத்தாசைமேலைப்புவனத்திலாசைபோக்கிச்
சாதுசற்சமமேயாதிசட்குணதானாய்மீளா
மோதுவெங்கலியமாய்ப்பான்முத்தியில்விருப்பமுற்றான். ௧௫

சித்திரபானுவாலுஞ்சிதைவிலாவிருளைவீட்டி
யுத்தமமுத்திஞானமுதவுவானுளனோவென்றிங்
கத்திசூழ்ஞாலமெல்லாமளிமதுக்கலையுமாபோற்
பொத்தகப்பொருளைக்காட்டும்போதகா[illegible]ந்தேர்வான். ௧௬

வேறு.

மண்ணுக்கினியாமிவ்வுடம்பைமாற்றவேண்டிவனமலைகள்
மொண்ணைப்பொதும்பர்நந்தவனமூதூர்தனித்தவிடந்தோறு
முண்ணெணக்குருகித்தேசிகனைத்தேடிவாடியுயிர்ப்பெறிந்து
கண்ணிலருவியொழியானாய்க்கலங்கிமலங்கிக்கதறினனே. ௧௭

எங்ஙனமறைந்தாயென்னுமெங்கணுநிறைந்தாயென்னுந்
திங்களைநோக்குமற்றைச்செங்கதிரோனைநோக்கு
மங்குலைநோக்கும்பின்னும்வருவழிகாணேனென்னு
மங்கணுவென்னுமென்பாலாதாவில்லையோவென்னும். ௧௮

இவ்வணமியம்புமேலவையீசனுமுளத்திரங்கி
யுய்வணமறியாதின்றவவ்வினையோர்வசனத்தாலே
பொய்வணநீக்கிசம்போற்புனிதனுக்குவமென்றுன்னி
மெய்வணமுடையார்போலுமேதினிவந்தானன்றே. ௧௯

வேறு.

கண்டான்குருவைக்கண்ணூரச்சுதறிவீழ்ந்தான்கமலமிசை
யண்டாவரனேநெடுமாலேயயனேயென்றனகமகிழ்ந்தான்
றெண்டாலியலுமபணிசெய்யத்துணிந்தான் பணிந்தான் மும்முறையே
பண்டாளிலைநந்தபாவாலுங்காவாயென்னப்பாடினான். ௨௦

வேறு.

அருவமாய்நின்றாய்போற்றியடியனேன்பொருட்டாயிங்கு
னுருவமாய்வந்தாய்போற்றியுயிர்பொருளுடலுங்கொண்டு
பருவமில்பாவியேனைப்பரிந்தருள்செய்வாய்போற்றி
குருபராபோற்றியுன்றன்கோகனகத்தாள்போற்றி. ௨௧

என்றுபன்முறையாலேத்துமிருந்தவச்சீடன்றன்னை
நன்றுநின்பருவநேர்மைநன்றெனநயந்துநோக்கி
மன்றலங்கமழ்பூம்பாதமலிபுனலாட்டிநாத
னென்றியவன்பாற்றுய்த்ததவோதனமுதவிப்பின்னர். ௨௨

வேறு.

காவிமாலையும்புயத்தினன்கருணையாற்பொருளு
மாவியாக்கையுந்தாவென[illegible]கையாலேற்றுப்
பாவநாசநம்பவித்[illegible]றுயினைப்பெற்றுத்
தேவநாயகன்றிருக்கரஞ்சென்னிமேற்செறித்தான். ௨௩

மாதலத்தினைவாவெனக்கூவிமந்திரத்தா
லோதினான்செவிப்புலன்வழியோமெலும்பொருளைப்
பாத்தாமனாகூட்டினான்பவமெலாமிரித்தா
னாதிமத்தியுமந்தமுமிலாதவெம்மண்ணல். ௨௪

சங்கைபற்றிடச்சவிபயறத்தத்துவங்கழலப்
பொங்குபேரொளிபொதிந்திடப்புதையிருள்கழியப்
பங்கயாசனன்முதலியோரறிவரும்பரத்தை
யங்கைநெல்லிபோற்றிகழ்தரவருளுவனருளால். ௨௫

வேறு.

பஞ்சபூதநீயல்லைபஞ்சகோசநீயல்லை
விஞ்சுகரணநீயல்லைவிருப்பகுதிநீயல்லை
துஞ்சுசீவனீயல்லைதோன்றுபரமுநீயல்லை
நெஞ்சிற்சிறிதமையுரேனீயேயந்தப்பரமசிவம். ௨௬

வேறு.

ஆகமேவடிவாகியசீடனை
யேகனீயென்றியம்பலுமெம்பிரான்
மோசவாரியின்மூழ்கியடாவியே
னேகனுநவதெய்வணமெந்தையே. ௨௭

என்றியம்பியவேலைழையைநோக்கியே
நன்றெனநகைத்தானெங்கணாயகன்
றொன்றுதொட்டுறும்வாதனைச்சோம்பினு
லன்றுநீயப்பரம்பொருளாகுவாய். ௨௮

நாலுவேதமுமோதுநலத்தினை
யேலவோதியுமேலைழகட்கென்செயப்
பாலுநெய்யும்பறையனுக்கென்செயத்
தோலுமெண்புந்துரிசுமொழியவே. ௨௯

சங்கற்பமெனுஞ்சாகைபடர்ந்தது
பொங்குபேரொளிப்போதமறைந்தது
துங்கஞானச்சுடர்வடிவாள்கொடு
மங்கவெட்டுதிமாணவநீயென. ௩௰

வேட்டைநீதெனக்காட்டவெகுண்டெட்டும்
வேட்டநாயெனமேல்திவொன்றிலேன்
மாட்டிலுள்ளமலினங்கள்யாவையுங்
காட்டுவாயெனக்காட்டத்தொடங்கினன். ௩௧

பிரபஞ்சவைராக்கியமுணர்த்துதல்.

வையத்தாசையும்வானகத்தாசையுங்
குய்யத்தாசையுங்கூற்றையினாசையு
மெய்யினாசையும்வேரறவீட்டினே
னையனாசைக்ககப்படுசிந்தையார். ௩௨

குலகோத்திரவபிமானமாகாதென்றுணர்த்துதல்.

பறையனென்பதும்பண்டிதனென்பது
மறையுமிந்தமலினவுடலையே
பறையர்தம்முளும்பண்டிதர்தம்முளு
மறிவனேகமென்றறிந்தோர்களே. ௧௩

சமயபரம்ஈதென்றுணர்த்துதல்

சமயமேபரமென்னுஞ்சமர்த்தராய்ச்
சமயசாத்திரங்காட்டுஞ்சழக்கர்காள்
சமயமென்னுஞ்சத்தார்த்தமுணர்கிலீர்
சமயமென்பதுதன்னையறிதலே. ௧௪

தீர்த்தம் ஈதென்றுணர்த்துதல்.

தீர்த்தந்தேடித்திலைகத்துத்திரிவீர்கா
ணர்த்தமாவதுதேசிகன்வாசகந்
தீர்த்தமீதெனத்தேர்ந்துகொளாதவர்
தீர்த்தமாடியுந்தேறாரையொப்பார்களே. ௧௫

க்ஷேத்திரம்ஈதென்றுணர்த்துதல்.

அள்ளிக்கோவிலையென்னுளாசானையே
நள்ளிக்கோவிலகத்திற்பெற்றுங்கொளி
யுள்ளக்கோவிலையூன்றிப்பாராதவர்
கள்ளக்கோவிலைக்காமு[illegible]ளே. ௧௬

ருச்சனை ஈதென்றுணர்த்துதல்.

பூசையென்பதுபூவொடுபொணியோ
வாசைகோபமகந்தையகற்றியே
நீசவைம்பொறிநெஞ்சணிறுத்தியே
யீசனைத்தம்மிதயத்துட்காண்டலே. ௧௭

வாதசங்கற்பமாகாதென்றுணர்த்துதல்.

ஏதங்கூறியிடுக்கண்களைந்தவர்
யாதங்கூறிப்பவித்திராய்ப்பா

போதங்கூறிப்பொழுதைச்சுருக்கிலார்
வாதங்கூறித்தம்வாணாள் கழிப்பரோ. ௩௮

தியானசங்கற்பமாகாதென் றுணர்த்துதல்.

ஆவிக்காவியென்னுமாவழுதினைப்
பாவிக்கநினைவார்சிலபாவிகள்
பாவிக்குங்கருத்தாங்கவன்பாங்கர்போ
யாவிக்காணிவந்தானந்தமானதே. ௩௯

துறவுஇலக்கணமுணர்த்துதல்.

வேறு.

புண்ணியநதியினும்பொருப்பிடத்தினுந்
தண்ணறுங்காவினுந்தருப்பைச்சூழலு
மண்ணறன்கோயிலுமடவிதன்னிலும்
நண்ணியயோகிகள்வதியுநல்லிடம். ௪௦

தந்தைதாய்முதலியதமரைக்காண்குறில்
வெந்துயர்விளைதலால்விருப்புமேவலா
லந்தநன்னிறமகன்ஷதம்பதியோசனை
மைந்தனேநீபரதேயம்வைகுவாய். ௪௧

வேறு.

ஊன்பிறந்தவுடலைச்சுமப்பதற்
கேன்பிறந்தமென்றெண்ணியறிஞர்க
டான்பிறந்தவிடத்தைத்தணந்துபோய்
வான்பிறந்தவனத்திற் சரிப்பரோ. ௪௨

வேறு.

வரிக்கயலனையகண்ணார்மாநலந்துய்த்தபின்னர்
விருத்தனுங்காலமேனும்விரத்தனுயாவுநீத்தே
யிருக்குமந்நிலமகன்றோர்யோசனையெய்தப்பெற்று
திருக்கண்மூன்றுடையபெம்மான் சேவடிசேர்தறிண்ணம். ௪௩

ருத்திராதியாகத்தொழுகுலத்தவரீறாக
மூத்திரக்குழியிலாழ்ந் தழுழ்ந்தியபின்னரேனுங்
காத்திரத்தானேரின்பங்கடையெனவிகந்துமூன்று
க்ஷேத்திரத்தானைநோக்கிநெடுவனம்புகுதல்வேண்டும். ௪௪

வேறு.

காயசம்பந்தமனைவிதாய்தந்தைதகான்முளையென்னுமிவ்விவனை
மாயசம்பந்தமெனத்துறந்தொழிந்தோன்மாநிலம்பரவுமெய்ஞ்ஞானி
தேயசம்பந்தத்தவரொடுமருவிச்செனித்தவர்களிடைமருவான்
றூயசம்பந்தத்தவரொடுமருவித்துறவியாயவர்வெலார்துறப்பான். ௪௫

கரும்பினுமின்பங்காண்பான்கட்டறத்துறந்தமேலோ
ரரும்பொனால்வெள்ளியாற்செய்யணிகலன்பூணல்செய்யார்
விரும்பியகொழுநர்த்தீர்ந்தமெல்லியல்போலநாளு
மிருந்தவஞ்செய்தியாக்கையிளைப்பதேகருமமன்றே. ௪௬

கற்புடைமகளிரெல்லாங்கணவனேதெய்வமென்பர்
சிற்பொலிசமயவேடர்சிலையையேதெய்வமென்பர்
தற்பொலிமாந்தரெல்லாந்தாருவேதெய்வமென்ப
ரற்புறுபெரியோரெல்லாமறிவையேதெய்வமென்பார். ௪௭

மண்ணுலகனைவகுத்தளித்துமறித்துமண்ணாய்மதிப்பரா
லெண்ணார்கழுத்தினிலிங்கத்தையிறுக்கிப்பொருள்காணிதுவென்பார்
புண்ணார்சென்னிபறித்தலேபொருளாமென்றுபுலம்புவார்
கண்ணாரிரவிபாதவங்கள்கருடன்றனையும்பொருளென்பார். ௪௮

(ஐவகைப்பிராந்தியையுணர்த்துதல்.)

நித்தனன்றனைத்தவாக்கியப்படியேநிகழ்த்துவன்பிராந்தியைந்தினையுஞ்
சத்தியமிந்தவுலகெனல்கருவிதணந்திடாதுடலேநானென்னல்
கத்தபோத்தாவுநானெனலுங்கடவுளும்வேறெனக்கருதல்
சித்துருவாகியிருந்துநானாகேன்சிவனெனல்சிதடர்பாலறியே. ௪௯

வேறு.

ஆன்றநற்சனகனாதிநால்வருமரன்முகத்தை
மூன்றனைக்கோடிகற்பம்பார்த்தபின்முத்தரானார்
தோன்றிநின்றழியுமித்தத்தொடுகடற்புவியினுள்ளோ
ரூன்றியோர்கணமதேனும்பார்த்திடினுறுவர்முத்தி ௫௰

வேலைசூழ்ஞாலத்துள்ளோர்மெய்ம்மையையுணரமாட்டார்
மாலைவாய்மடந்தையார்தம்வசத்தராய்மதியிலாரா
யாலமாநீழலின்கணமர்ந்தவெம்மாதிபாதஞ்
சாலயான்கண்டுகொண்டேனென்றுளந்ததும்புவாரோ. ௫௧

பழுதையிற்பாம்பேயில்லைபாம்பினிற்பழுதையில்லை
பழுதனைப்பாம்பென்றெண்ணிப்பாம்பினைப்பழுதையாக்கு

முழுதறிவில்லாமூர்க்கருடரோடுறவுவேண்டேன்
முழுதறிவாகிநின்றமுத்தரிற்றொழிலேவேண்டும். ௨௨

மெய்யினிற்பொய்யேயில்லைபொய்யினின்மெய்யேயில்லை
மெய்யினைப்பொய்யென்றெண்ணிப்பொய்யினைமெய்யென்றுன்னும்
மையரோடுறவுவேண்டேனறிவுருவாகிவந்த
ஐயனையுனைப்பூசித்தேயறிவுருவாதல்வேண்டும். ௨௩

வெள்ளநீர்க்கிடந்தோன்காணான்வேதியப்பிரமன்காணா
னெள்ளியசிறியேன்கண்டேனெனும்படியெளிதின்வந்தாய்
கொள்ளைவண்டுழாக்குர்தொங்கல்குளிர்புயத்தணிந்தகோவே
தெள்ளியதேனேசிந்தைத்தவிசுறைஞானதேசி. ௨௪

வேறு.

காசிவாஞ்சியங்காளத்திகழுக்குன்றங்காஞ்சி
மாசிலாரூரைபருப்பதங்கோகன்னமறைக்கா
டேசிலாத்துறைமூர்த்திதந்தெரிசனமெல்லாந்
தேசிகன்றிருச்சேவையைநிகர்க்குமோசெப்பில். ௨௫

மன்னுமாமறையின்சென்னிவாக்கியமுடிவுங்கண்டே
னன்னியபாசமானவாணவாதியையுங்கண்டே
னென்னையுங்கண்டேனன்றனிதயதாமரையின்மேய
நின்னையுங்கண்டேனந்தாய்நீதந்தஞானக்கண்ணால். ௨௬

ஆகையானேயெல்லாப்பொருள்கட்குமறிவாய்நின்றே
நேகமாதிகளுக்கப்பாற்சிதம்பரவடிவமாகி
யேகனாயனாதிமுத்தனாயெனில்வேறொன்றின்றிப்
போகமோகங்களின்றிப்பூரணவறிவானேனே ௨௭

வேறு.

அறிவென்னுமுதல்வேதமகமென்னுமிரண்டாமோத்
தறிவதுநீயானாயென்றறையுமூன்றாம்வேதஞ்
செறியிந்தவான்மாவேசிவமென்னுமதர்வணஞ்
செறியுசால்வாக்கியத்தின்சித்தாந்தமறிந்தேனே. ௨௮

நானேநீநானேயானவையயான்ஞானகுரு
வானவனேகைம்மாறும்வழிபாடுந்தோத்திரமு
மீனமிலாப்பூசனையுமியற்றுவான்றனைக்காணே
னானுமில்லையுயிருமில்லையுனையன்றியொன்றுமில்லை. ௨௯

எல்லாநானென்றுணராக்காலத்திலிடர்ப்பட்டே
னெல்லாநானென்றுணர்ந்தகாலத்திலின்புற்றே
னெல்லாநானேயென்றிங்கெனையெடுத்துவிழுங்கின்
யெல்லாநீயென்றுணருமெண்ணமும்போய்மாண்டதே. ௧௦

ஒன்றென்றுசொல்வதற்குமுனாயில்லைநானில்லை
யன்றிதாமென்பதற்குமறிவில்லைசெயலில்லை
சென்றொடுங்குமாறில்லைசேராகிற்பதுமில்லை
நன்றுமில்லைதீதுமில்லைநானுமில்லைநீயுமில்லை. ௧௧

திரண்டொழுகும்பேராற்றிற்சிறுவூற்றக்குழிதேடிப்
புரண்டுபுரண்டழுவார்க்குப்புத்தியெவர்போதிப்பா
ரிரண்டிறந்தவானந்தமெழுந்தபினாறுசமய
முரண்டகுசிற்றாற்றுண்டோமுழுஞானமூர்த்தியே. ௧௨

ஆகாயந்தனைத்தேடியவனிதொறுமலைவோருக்
காகாயநீயென்றாலலைவொழியமாட்டுவரோ
மாகாயமாட்டுதற்குமதிதேடுமனிதர்க்கு
மாகாயத்துள்ளுறையுமத்தியெனிலுமயங்குவரோ ௧௩

வேறு.

ஐயத்திரிவுமழல்விடமுமானதே
ஐயந்திரிவுமறுத்தான்குருநாதன்
மெய்யன்றிருமேனிவிமலன்றிருமேனி
மெய்யன்றிருமொழியேவேதத்திருமொழியே ௧௪

வேறு.

அதிரகசியத்தான்மேலாமறிவினைவிளக்குவித்தோய்
கதிபிறிதில்லையென்னக்காட்டியகருணைமேரு
பதிகுடிகொண்டஞானதேசிகபரமாவுன்னை
விதிமுறைபணிவனோக்கிவிம்முவனென்செய்கேனே. ௧௫

பிண்டமாமுடலனல்லேன்பிராணவாயுவுநானல்லேன்
கண்டவிந்தியநானல்லேன்கரணமோர்நான்குமல்லேன்
பண்டையவறிவேநானென்றுணர்தருபருவம்வாய்ப்பின்
வண்டறைகொன்றைத்தாரான்மலரடிகாணலாமே. ௧௬

அதிரகசியமுற்றிற்று.

திருச்சிற்றம்பலம்.

சிவமயம்.

வள்ளலார் சாத்திரம்.

ஒன்பதாவது.

சிவாகமக்கச்சிமாலை.

திருமாலயனொடுதேவருங்காகருஞ்சித்தர்களு
மருமாமுனிவருமண்டத்துயிர்களுமன்புசெய்ய
வொருமாதுமையொடுமொண்குகனொடுங்கம்பாநதிக்கண்
விரிமாமலர்நிழல்வீற்றிருந்தாய்கச்சியேகம்பனே. ௧

அல்லார்கருங்குழலம்மைதிருக்கண்புதைத்தவன்று
நில்லாவுலகமிருண்மூடிப்போனபின்னெற்றிக்கண்ணா
லொல்லாவிருளையொதுக்கியுறுதுயர்நீத்தமையா
லெல்லாவொளிக்குமுதலொளிநீகச்சியேகம்பனே. ௨

மூவுலகத்தினுமுடியபாவமுழுதகல
மாவடிநீழலின்வந்தம்மைபூசிக்கமண்டுமன்பாற்
றூவியவேகத்தொடும்வானளவித்தழைத்தகம்பை
யேவிவிட்டேதழுவக்குழைந்தாய்கச்சியேகம்பனே. ௩

நல்லானாப்போன்றிட்டிருப்பினும்வஞ்சகர்நல்லரல்லர்
பொல்லானாப்போன்றிட்டிருப்பினுநல்லவர்புண்ணியரோ
யுல்லாசமாய்மலர்கொண்டெறிந்தானன்றுருவழிந்தான்
கல்லாலெறிந்தவன்முத்திபெற்றான்கச்சியேகம்பனே ௪

தம்மாலறிந்தனயாவையுந்தாமலவென்றறிந்து
மும்மாயையும்மலமுக்குணநீங்கிமுழுதறிவாய்ச்
சும்மாவிருக்கத்துரியங்கடந்தசுகமுதிக்குஞ்
சன்மார்க்கமுத்தியிதென்றான்றடங்கச்சியேகம்பனே. ௫

சாந்தமுகோன்புந்தவமுமடக்கமுந்தண்ணளியும்
வாய்ந்தகுருச்சொலும்வாக்கியங்கேட்டுமனமவன்பால்
காந்தமுமூசியுங்கண்ணுறுங்கதிருங்கலப்பதுபோ
லேய்ந்ததுவேமுத்தியென்றனெழிற்கச்சியேகம்பனே ௬

கூவிளமாலையுங்கொன்றையுந்தும்பையுங்கூரறுகு
மாவலொடுமெடுத்தர்ச்சனைசெய்தங்கசங்குழைந்து
நாவினிற்றோத்திரஞ்சொல்லிகலந்தெரிஞானிகளுக்
கேவல்செய்தாலன்றிமுத்திகொடான்கச்சியேகம்பனே. ௭

எல்லார்க்குநல்லவனிங்கில்லையங்கிலையெங்குமில்லை
யெல்லார்க்குநல்லவன்சந்திரனாயினுமேந்திழையா
ரெல்லார்க்குநல்லவனாயேயிருந்திலனென்றிகழ்வா
ரெல்லார்க்குநல்லவனீயேபுகழ்க்கச்சியேகம்பனே. ௮

அன்னியமேசெயுநாணவநீக்கத்திலாருயிர்க
ளன்னியமேயிலையென்றுநின்வேதமறைதலினா
லென்னுடலுன்னுடலென்பொறியுன்பொறியென்னதுன்ன
தென்வினையுன்வினையென்றுரைப்பேன்கச்சியேகம்பனே. ௯

எல்லாஞ்சிவமெனுநான்மறையாகமமெக்கலையு
மெல்லாஞ்சிவமென்றெழிற்குருவாய்வந்தெடுத்திசைத்து
மெல்லாஞ்சிவமெனவெவ்வெவர்கோட்குமிசைந்திருந்து
மெல்லாஞ்சிவமென்றுணரகில்லேன்கச்சியேகம்பனே ௧௦

காசமறுவிழிகாய்கதிரோடுகலந்துவிடிற்
காசம்பினும்வந்துகண்ணினையுற்றுக்கலங்கல்செய்யா
பாசமறுமுயிர்நின்னொடொன்றாகிப்பதிந்தபின்பும்
பாசம்படர்வதென்சொல்லாய்பழங்கச்சியேகம்பனே. ௧௧

பாசஞ்சடமென்றுயிர்தற்சுதந்தரபங்கனென்று
நாசமிலீசன்சுதந்தரனேயென்றுநான்மறையும்
பேசுமுயிர்க்குப்பிரேரகநீயெனப்பெற்றனமையா
லேசுறுமென்செயனின்செயலேகச்சியேகம்பனே ௧௨

அன்னவெறியெடுத்தண்டங்கள்சாமுன்னினுகத்தம்மை
யன்னப்பெயர்கொடுவந்தறச்சாலையமைத்திருப்ப

வண்ணத்தயன்றலைகைத்தலத்தேந்தியகங்கடோறு
மண்ணப்பலிக்குழன்றாலழகோகச்சியேகம்பனே. ௧௩

அன்றுவிடமுண்டமரரைக்காத்தெதிரந்தகனைக்
கொன்றொருபாலற்குறிக்கொண்டுகாத்துக்கொடும்புரத்தைக்
கன்றெரிதாவிடுங்காலொருமூவரைக்காத்தலையா
லின்றெனைக்காப்பதரிதல்லவேகச்சியேகம்பனே. ௧௪

அல்லற்பிறவிப்பிணியாளருருயிராதிசிவன்
மல்லற்றருமவயித்தியனருகுநன்மாமருந்து
சொல்விற்பஞ்சாக்கரமென்றுசுருதிமுறையிடினும்
புல்லருனைப்பொருளென்றறியார்கச்சியேகம்பனே. ௧௫

பொல்லாதமாதர்மயக்கத்திலாழ்ந்துபொருந்தினும்
வில்லார்மணிச்சிலம்பேறித்தவங்கள்விரும்பினும்
கல்லார்தொழுமுன்றன்பாதாரவிந்தத்தினுட்டம்வைத்திட்
டெல்லாமுநின்செயலென்றிருப்பேன் கச்சியேகம்பனே. ௧௬

ஆட்டைச்சுமந்தநின்பாதாரவிந்தத்திலன்புசெய்யாக்
கூட்டைச்சுமந்துகுடும்பத்தையோம்பிக்குருக்கிடையாப்
பாட்டைச்சுமந்துபயன்றெரியாமலப்பாட்டெழூ
யேட்டைச்சுமந்தவர்க்கின்பமுண்டோகச்சியேகம்பனே. ௧௭

உள்ளந்தொறுமொளித்தாங்காங்கிருப்பினுமுன்னியல்பை
வெள்ளந்துயின்றவன்காணிலன்வேதனும்வெட்கினனால்
பள்ளம்புகும்புனல்போன்றென்றனன்பையுண்பாற்பதித்துக்
கள்ளமறிந்துனைக்கண்டுகொண்டேன்கச்சியேகம்பனே. ௧௮

பாலன்பசிக்கன்றுபாற்கடலீந்தனைபங்கயனு
மாலும்வணங்கிடமாலவிடமுண்டனைமாதினொடு
மாலின்புடையிருந்தந்தணர்க்கோதினையன்றியென்பாற்
காலன்வரும்பொழுதஞ்சலென்பாய்கச்சியேகம்பனே. ௧௯

பொன்வண்ணம்பூணினுங்கண்டமையாற்புலன்பூதமுதற்
கொன்வண்ணவந்தக்கரணக்கருவிகள்கூட்டமெல்லாந்
தன்வண்ணமன்றென்றனித்தனிநீக்கித்தனித்திடத்தி
லென்வண்ணநின்வண்ணமென்றுரைப்பேன்கச்சியேகம்பனே. ௨௰

பல்லாயிரமறையொன்றென்றுசொல்லியுப்பாமரர்கள்
சொல்லாயுதத்தின்மலமாயைகன்மத்தொடர்களறுத்
தல்லாசமுத்திபெறமுயல்வாரிதென்யுத்திகொல்லோ
புல்லாலெரிசுடும்புத்தியைப்போற்கச்சியேகம்பனே. உக

அறிவேசிவமெனுமாகமம்வேதங்களவ்வறிவாய்ச்
செறியுமுனைப்பொருளென்றுகொள்ளாதநற்றெய்வமெல்லாம்
வறிதேதிரிந்தலைந்தெய்த்தொழிந்தேதன்றம்மனையகத்தி
லெறிசுடர்விட்டனற்றேடுவர்போற்கச்சியேகம்பனையே. உஉ

தொல்லாழியண்டத்தைத்தோற்றுவிப்பானயன்றோற்றியத்தை
நல்லாரிவர்சிறுதீயாரிவரெனுநாட்டமின்றி
வில்லாருதரத்திலவைத்தளிப்பான்விண்டுமற்றிவைக
ளெல்லாந்துடைப்பவனீயேபுகழ்க்கச்சியேகம்பனே. உங

மைவண்ணக்கண்டம்புயமொருநான்குமதிச்சடையுங்
கைவண்ணமானுமழுவுங்கருணைபொழிமுகமு
மெய்வண்ணத்தம்மையும்பாதத்துணையொடுமேதினியோ
ருய்வண்ணமாநிழலுற்றிருந்தாய்கச்சியேகம்பனே. உச

ஆக்கின்றசத்தியயற்களித்தாயயனுக்கியதைக்
காக்கின்றசத்தியரிக்களித்தாயரிகாப்பவையெல்லாம்
போக்கின்றசத்தியரற் களித்தாய்சிறுபுல்லர்தம்பா
லேற்கின்றசத்தியையெற்களித்தாய்கச்சியேகம்பனே. உரு

விண்ணுக்குநாயகஞ்செங்கதிரோனென்பர்வேதமுன்னூற்
பண்ணுக்குநாயகமூன்றுமறையென்பர்பற்பலவா
மண்ணுக்குநாயகநாவலந்தீவென்பர்மன்பதைதங்
கண்ணுக்குநாயகநீயேகலிக்கச்சியேகம்பனே. உசு

சொல்லாரிறந்திடுமுத்தியென்பார்சிலர்தோதகஞ்செய்
பொல்லாமனோலயமுத்தியென்பார்சிலர்பொய்யொழிவே
யொல்லாதமாமுத்தியென்றுரைப்பார்சிலரோதியவை
யெல்லாமிறந்திடுமுத்தியென்றான்கச்சியேகம்பனே உஎ

அங்கையினெல்லிப்பழம்போலகந்தொறுநீயிருப்பச்
சங்கையறவுணர்நோக்கஞ்செய்யாச்சமயச்சழக்கர்

செங்கணனிந்திரனுன் முகன்றன்னையுந்தெய்வமென்பர்
கங்கைமகத்துவமீனறியாகச்சியேகம்பனே. ௨௮

மண்ணுதிநாதவரையுருநாமன்றெனமதியா
நண்ணுவறிவுருநாமெனக்கண்டுமெய்ஞ்ஞானத்திரு
வுண்ணுடியொன்றிரண்டென்னுதுறங்குவதன்றியுன்னைக்
கண்ணுலறியப்படுமோகலிக்கச்சியேகம்பனே. ௨௯

பற்றறத்திரத்துறந்தாகமத்தின்பரப்பறிந்து
குற்றமறுசிவஞானக்குரவன்குறிப்பினின்று
வெற்றவெறுவெளிகண்டவர்க்கேயினபயேவுமன்றிக்
கற்றடங்காதவர்க்கின்பமுண்டோகச்சியேகம்பனே. ௩௰

ஆக்கைசடத்திரளான்மாவறிவிலியானமையாற்
போக்குவரவுபுரிபவனீயென்றுபுந்திசெய்தே
யாக்கையுமாவியுமானப்பொருளுமுனக்களித்தேன்
காக்குஞ்சுதந்தரனீயேகலிக்கச்சியேகம்பனே ௩௧

உண்டிபசியிலுறக்கில்விழிப்பிலுணர்கனவில்
வண்டமர்பூங்குழன்மாதர்மயக்கின்மலிதுறவிற்
றண்டுறுசிரதைப்பரப்பிற்குவிவிலுன்றாண்மலரைக்
கண்டுகொண்டேனயல்காணேன்கலிக்கச்சியேகம்பனே ௩௨

கோட்டகன்காரமென்கொல்களிற்றனையின்கோளடக்கி
வாட்டமிலாக்கும்பப்புலிவாயினின்மண்ணையட்டி
மீட்டுமிருவினைப்பேயுடன்கிறியினையில்பவக்
காட்டைக்கடந்துனைக்கண்டுகொண்டேன்கச்சியேகம்பனே. ௩௩

ஐம்புலனுலலமந்தேனடைக்கலமாலறியாச்
செம்பதுமக்கழல்சேர்ப்பாயடைக்கலஞ்சேயிழையா
ளின்பவலையகப்பட்டேனடைக்கலமேன்றுகொள்வாய்
கம்பையினாத்தனேமோதுங்கலிக்கச்சியேகம்பனே. ௩௪

மாயாப்படலத்தினுன்மறைப்புண்டுவழிதிறம்பிக்
காயாபுரியடைந்தந்தோகவலைப்பெண்மைகயகப்பட்
டோயாப்பிணிமகப்பெற்றேதுயர்த்தடிமூன்றுமெனக்
கேயாப்படலமிரிப்பதென்றோகச்சியேகம்பனே. ௩௫

புல்லாதிநாபாதீங்கிற்சங்கமம்புக்கினவர்
சொல்லாவிரதங்குறிக்கொண்டின்பாதக்குற்றேவல்செய்து
பொல்லாப்பிறப்பையொழிக்கறியாரவர்புந்தியந்தோ
கல்லோமரமோவிரும்போகலிக்கச்சியேகம்பனே. ௩௬

சித்தந்தெளிந்தவருள்ளச்சிவாகாரத்தேதிகழுஞ்
சுத்தநிராமயச்சோதியனேயென்றுதோத்திரத்தாற்
பத்திசெய்யாவெறும்பாவிகள்சிந்தையிற்பாதிநின்று
பெத்திறத்தானுனைக்காணவல்லார்கச்சியேகம்பனே. ௩௭

வெள்ளிமலையும்பொன்மேருவுஞ்சந்தம்வீற்றிருக்கப்
பிள்ளைமதியொடுவேதியன்புன்றலைகைப்பிடித்துப்
பள்ளநெடுங்கடல்சூழுலகிற்சில்பலிக்குழன்று
லென்றுவர்சிற்பொருளென்றறியார்கச்சியேகம்பனே. ௩௮

ஆசையொழிவெந்தக்காலுமுருந்தவாசையெல்லாம்
வீசிவிராசைசெய்வித்தகரோயுனைக்கண்டுகொள்வா
ராசைவழிச்செலுந்தன்மார்க்கருன்னையறிவர்கொல்லோ
காசியினுஞ்சிறந்தோங்குங்கலிக்கச்சியேகம்பனே. ௩௯

ஓமாதிவாக்கியமொன்றைப்பிடித்தவருந்தமர்கள்
சாமாறுமந்நிலைநிற்பவர்சத்தியர்சற்குருவா
லாமாறறிந்தவரந்தணரியோகிகளுஞ்சடக்கிக்
காமாதிகுற்றங்களைந்தவர்காண்கச்சியேகம்பனே. ௪௦

உம்பர்பணிகயிலாயச்சிலம்பையொருவியம்மை
கம்பைமணலைக்குவித்துச்சிவாகமங்கைப்பிடித்தச்
செம்பதுமக்கரத்தாலலர்சாத்தித்தெரிசிக்குமுன்
கம்பைநதியையெனனேவிடுத்தாய்கச்சியேகம்பனே. ௪௧

வீணாய்ச்சுழலுமெனக்கொருஞானவிழியளித்துக்
கோணகத்துள்ளொருகூத்தப்பிரானுண்டக்கூத்தப்பிரா
னாணவதுமன்றுபெண்ணாவதுமன்றலியுமன்று
காணக்கண்கொண்டினிக்காணியென்றனகச்சியேகம்பனே. ௪௨

அறிவாயிருந்தறியாமையைநோக்கினைநீதொழியுஞ்
செறியும்பரிபூரணவுருத்தானெனனித்தேசமற

மதிகருமங்கட்குச்சாட்சியுயிரொளின்மாளுமது
பிரியாதில்லையிதுவென்றான்பெருங்கச்சியேகம்பனே. ௩௩

படிகக்கடச்சுடருள்ளும்புறம்பும்பரப்பதுபோ
லுடனுறுநீயுணர்வாகியகம்புறமுற்றிருந்து
மடைமலவல்லிருளாருயிர்ஞானத்தையாவரித்துத்
தொடர்வதென்சொல்லுதியைம்பொழிற்சூழ்கச்சியேகம்பனே. ௩௪

தட்டற்குஞானச்சுருதிகளோதியுந்துர்க்குணம்போய்ச்
சிட்டற்குள்குணமெள்ளளவேனுந்திகழ்தல்செய்யா
விட்டுச்சொரியினுமான்பாலுந்தேனும்விராவியென்று
மெட்டிப்பழத்துக்கினிப்புண்டோகச்சியேகம்பனே. ௩௫

அந்தோகுருபதமெய்ஞ்ஞானறுகாணபனென்றுகமுற்றும்
வெந்தோலமிட்டுப்பதைபதைத்தோடிவிழுந்தலறிச்
சந்தோடமேற்கொடுன்பாதாரவிந்தத்தைத்தாவுமன்பர்க்
கெந்தாய்மிகவுமிரங்குகண்டாய்கச்சியேகம்பனே. ௩௬

அஞ்சிப்பவத்திலுக்காரிதைதமோசிப்பரொன்றலைந்து
நெஞ்சக்கனிந்திருகண்ணீர்சொரிந்திடநெட்டுயிர்த்துத்
தஞ்சமுன்பாதந்தலைவைத்தவுத்தமர்சங்கடங்க
டுஞ்சும்படிக்கருள்செய்யாய்சுடர்க்கச்சியேகம்பனே. ௩௭

பொய்யாமுடல்பொருளாவியும்வாங்கியுன்பொன்னருளால்
மெய்யாமுடல்பொருளாவியுமீந்தவிரகையுன்னிப்
பொய்யாமொழிகொடுன்பாதாம்புயத்தினைப்போற்றியன்பாங்
கையாலுனைத்தொழக்கண்டுகொண்டேன் கச்சியேகம்பனே. ௩௮

ஒன்றேபரமென்றுரைப்பவனேயுயிரவ்வுயிரா
யன்றேமறைப்பதுமாணவமாதிகளாணவமையால
வென்றேபுலனைவெருமறிவாகிவியன்பரமாய்
நின்றேவிடுகிலையென்றுனைநீக்கச்சியேகம்பனே. ௩௯

இல்லையுயிரொன்றுனைக்குமுனைக்குளிருக்குமுயிர்
தொல்லையுயிரிலையென்பவனேயுயிர்தோன்றிடலு
நல்லமலர்மணம்போலுயிர்நாதனுநண்ணுமென்றான்
கல்விற்புறப்பட்டதையுடையான்கச்சியேகம்பனே. ௪௰

மேலாலவத்தையுங்கீழாலவத்தையும்வீட்டியரு
ளூரலார்சொல்சுத்தருளுக்கிலையினையென்றருள்வாய்
ஞாலமறையொருமாணாகவந்திழனண்ணியுமை
கோலாகலந்தழுவக்குழைந்தாய்கச்சியேகம்பனே. ருக

தாயன்றிலைமந்தர்க்குத்தாரகமுண்டுகொருராணியில்
வேயொன்றுதோளிதன்பங்காமலைவில்விடைத்துவச
நீயன்றிவேறொருதெய்வமுமிட்டையுநேர்வதுண்டோ
காயன்றிச்செங்கனியுண்டோகலிக்கச்சியேகம்பனே. ருஉ

பேசுவதுன்பெயர்பூண்பதுன்சாதனம்பேணலுன்னை
நேசமும்பாசமுநின்கழற்கேசென்றுநீக்கமிலா
வாசையையீத்துன்றனன்பார்க்கடல்புகுமாறெனவே
யேசறுமுன்னொடொன்றுகிற்பேன்கச்சியேகம்பனே. ருங

அஞ்சக்கரமன்றிவேறொருமந்திரமாயினில்லை
யஞ்சிலிறையருளாவிதிரோதைசிலாணவமற்
றஞ்சிலிரண்டையருளாலகற்றிடிலாவியந்த
வஞ்சிலிரண்டையணையுமென்றான்கச்சியேகம்பனே. ருச

மந்திரமாவதுமஞ்செழுத்தேயந்தமந்திரத்தி
னோர்ந்துபொருளையுங்காட்டியிரண்டின்வழியடைத்து
மூந்துமிரண்டின்வழியைத்திறந்துயர்முத்திதந்தான்
கந்தன்கணபதிக்கப்பன் கலிக்கச்சியேகம்பனே. ருரு

ஒருதலைமாணிக்கமுன்னாளெனக்குபதேசஞ்செய்தா
னிருதலைமாணிக்கம்பின்னரும்பேசியிருளறுத்தா
னரிதலைமற்றையயன்றலைசூடியகங்கையின்மூ
வெரிதலைச்சூலத்தொடேடிப்பான்கச்சியேகம்பனே. ருசு

ஊமைமுணிக்கொலியற்றமைபோறன்னிலொன்றுபடத்
தோமுறுமென்னகத்துள்ளதுரிசையுந்தாக்கிவருந்
தாமதத்தோடுதனுவாதியையுந்தகித்துவிட்டான்
சாமனுடலட்டகண்ணுற்கலிக்கச்சியேகம்பனே. ருஎ

பந்தமறுக்கும்பரஞ்சுடரோயென்றும்பாவமகல்
சிந்தையிருக்குஞ்செழுஞ்சுடரோயென்றுஞ்சிந்தித்தெங்க

எத்திவண்ணுறவென்றலரிட்டிலறஞ்சநல்லன்பர்தம்மை
யித்தவுலகிலிருக்கவொட்டான்கச்சியேகம்பனே. ௫௮

நொச்சியறுகுகரந்தைவிளாவில்வநொய்யதும்பைப்
பச்சிலையாயினும்பாதத்திலிட்டுப்பரவுமன்பர்க்
கிச்சித்தபேறுமெழிற்சிவஞானமுமிம்மையிலே
யச்சப்படாதளிக்குமருளாற்கச்சியேகம்பனே. ௫௯

பாலையுந்தேனையும்வேம்பாக்குமானந்தப்பானதையிலே
சாலநடத்தியென்றும்மதவாய்த்தற்றலையகற்றி
நாலுமறைசொலுநாதாந்தமுத்தியைநண்ணுவித்தா
னேலக்குழலிக்கினியபிரான்கச்சியேகம்பனே. ௬௦

உள்ளும்புறம்புமொழிவறநிற்பினுமுன்னுருவைத்
தெள்ளுமனத்தினரன்றிச்சிறியவர்காண்பரிதா
னள்ளுங்கிரணத்தொடுசூரியனெழினுட்டமில்லோ
ரொள்ளத்தனையொளிகாண்குவரோகச்சியேகம்பனே. ௬௧

செப்புமொழிமனமாதியகொண்டினைச்சேர்வமெனி
லப்பிரமேயமெனுமறையாதியவாகமங்க
ளொப்புவமைக்கணுங்காணவொண்ணுவெனுமென்னிலந்தோ
வெப்படியுன்னையறியப்படுங்கச்சியேகம்பனே. ௬௨

பாம்புக்குப்பாலளித்தாங்கிப்படிவத்தைப்பாங்குசெய்திட்
டோம்பிமகளிருக்குத்தமனுகியுணர்வழிந்து
தூம்பிடைவீழ்ந்துதுயருறுவான்பொருட்டொல்லுலகி
லேன்படைத்தாயறிவில்லாவெனைக்கச்சியேகம்பனே. ௬௩

அன்னவுருவெடுத்தந்தணன்காண்கிலனந்தணனைப்
பொன்னந்திருவுந்திபூத்தவன்காண்கிலன்போதமுறை
பன்னியும்பூசித்துமெட்டிணையேனும்பரிசறியா
வின்னவுருவெடுத்தெங்கொளித்தாய்கச்சியேகம்பனே. ௬௪

இருவினையொப்பின்மலபரிபாகமுமெய்துமெய்த
மருவிடுஞ்சத்திநிபாதமும்வந்திடமன்னுமருட்
குருவுருவாகிக்கொடும்பவமேழையுங்கொய்யுமென்றுன்
கரிமுயல்கொண்டேதடுத்தபிரான்கச்சியேகம்பனே. ௬௫

விதிவழியேமதிசென்றவிருப்பும்வெறுப்புமுண்டாய்
கதிவழியோடிக்கடல்புகுநீரெனநாணிலாயப்
பதிவழியேசெலுநெஞ்சைத்திருத்தியுன்பாதமலர்க்
சதிவழியேசெலக்கண்பார்கலிக்கச்சியேகம்பனே. ௬௬

யானெனதென்னுஞ்செருக்கொழியாமையினெவ்வுயிர்க்கு
மீனவகக்கரணங்குவியாதுபின்னிச்சைவழி
வானகம்மண்ணகம்பாதலமூன்றினும்மாறிவரும்
யானெனதென்செருக்கற்றோர்தொழுங்கச்சியேகம்பனே. ௬௭

விருப்புவெறுப்பற்றூன்வேதமொழிப்படிமெய்யுணர்ந்து
மரிபலைபச்சனிப்லையுமற்றொளியாஇயமாதவர்பாற்
கருப்புச்சிலையனுங்காலனும்வந்தென்செயக்கடவர்
நெருப்பைப்புழுப்பற்றுங்கொல்லோநெடுங்கச்சியேகம்பனே. ௬௮

சதுமறையாகமமங்கம்புராணநற்சாத்திரமும்
பதிபசுபாசமிம்மூன்றையுமேசொலும்பான்மையினூன்
முதுபதிநீபசுநானெனைமூடுமிருண்மலமிங்
கிதமறையாவருள்செய்யாயெழிற்கச்சியேகம்பனே. ௬௯

காலன்றனையட்டகாலாவடைக்கலங்கடவுளர்க்கா
ஆலநுகர்ந்திட்டவையாவடைக்கலமாணவத்தாற்
சாலப்பிறந்திறந்தெய்த்தேனடைக்கலஞ்சங்கரியாய்ச்
சூலம்பிடித்தசெங்கையாய்சுடர்க்கச்சியேகம்பனே. ௭௰

ஆதாரமானவையுங்கண்டாங்ககன்றிட்டருளுருவாய்
மீதானயோகச்சிவானந்தமேலிடவீழ்ந்ததுவாய்
பாதாதிகேசங்கடோன்றாதவண்ணம்பதிந்திருக்க
நீதான்றிருக்கடைக்கண்பார்நெடுங்கச்சியேகம்பனே. ௭௧

ஆங்காரக்கோட்டைக்ககந்தைச்சிகரங்களாங்கமைத்துச்
சாங்காலமின்றியறியாமைச்சத்தியைத்தான்றழுவி
நீங்காதவாணவக்கோனுமொளிருமுன்னேற்றிக்கண்ணூற்
போங்காலஞ்செய்வதுமுண்டோபொழிற்கச்சியேகம்பனே. ௭௨

புண்ணியமேலிடப்பாவங்கள்கீழிட்டுப்பொன்றும்பொன்ற
நண்ணும்விவேகங்கணண்ணி—ஞானிகண—புண்—த்தா

லண்ணனுயிர்வினையாதென்றுணருமறிவுதிக்குங்
கண்ணகன்ஞாலத்தின்மேற்பிறவார்கச்சியேகம்பனே. ௭௧

ஓசைபரிசமுருவஞ்சுவைமணமோனைந்தையும்
வீசியகமுகமாகிவெறுப்புவிருப்புமற்று
மாசறுதிங்களைப்போன்றுசதானந்தவாழ்வையுன்னி
யேசறுமுத்தியிலென்றிருப்பேன்கச்சியேகம்பனே. ௭௨

ஆணவமேவிடவாருயிர்கீழிட்டடங்கிநிற்கு
மாணவங்கீழிடவாருயிர்மேலிட்டருளுருவா
மாணவநீங்கியவாருயிரவேறலவென்றறைந்தா
னாணவநீங்கியவன்பர்க்கருள்கச்சியேகம்பனே. ௭௩

அண்டமொருதுடைக்கீழாளவேண்டிலனம்புயத்தோன்
விண்டபுரந்தரனன்வாழ்வும்வேண்டிலன்மெய்யன்பிறற்
றொண்டுசெய்தாங்குனதிருவடிநீழலிற்றாங்கியுன்னைக்
கண்டுகொளும்வரம்வேண்டுவன்யான்கச்சியேகம்பனே. ௭௪

வாட்டங்குகண்ணியர்வண்ணப்பயோதரவாழ்வையுன்னிக்
கீட்டங்குயோனியிற்போய்ப்பிறவாமற்கிளர்ந்தொளிருக்
தாட்டங்குஞானச்சமாதியியல்பையுஞ்சங்கையறக்
காட்டங்கமாயெனக்கிம்மையிலேகச்சியேகம்பனே. ௭௫

பிறந்தாரிறப்பரிறந்தார்பிறப்பர்தம்பேதைமையான்
மறந்தாயினும்பவம்வேண்டேன்மறைமுதலாகமங்க
ளறிந்தாரிணக்கமுமன்பும்வணக்கமுமானந்தமுஞ்
செறிந்தாங்கெனக்கருள்செய்யாய்செழுங்கச்சியேகம்பனே. ௭௬

பொய்யாமொழியும்பொறுமையுஞானமும்புண்ணியமும்
மெய்யாசமுங்கல்விவேகமுங்கல்வியுமேன்மையுமென்
னையாற்றிருத்தொண்டுங்காணுதகாட்சியுங்காரணமு
மெய்யாதெனக்கருளிம்மையிலேகச்சியேகம்பனே. ௭௭

கல்லாரிணக்கமுங்காமுகர்வார்த்தையுங்காரிகையார்
பொல்லாதவேட்கையும்புத்திரதாகமும்பூமயக்கு
மில்லாதவாழ்வும்வினிகிடதத்தையுநெஞ்சினையு
மெல்லாமறுத்தருள்செய்திகண்டாய்கச்சியேகம்பனே. ௮0

பேசாதபேச்சம்பிறவாப்பிறப்புநற்பேதையர்பா
னேசாதநேசமுநினையாநினைவையுநின்மலமூன்
றுசாச்சமாதித்துரியங்கடந்தசுகமயமு
மேசாதெனக்கருள்செய்யெழிலார்கச்சியேகம்பனே. அ௧

வன்புறுகல்லைநீபொன்னாகச்செய்யற்கமர்ந்தெனக்குச்
செம்பொன்னைக்கல்லுருவாகத்திருவுளஞ்செய்திவெறு
மென்மைப்பெண்ணுக்குதல்வேண்டாமெனக்கெழிற்பெண்ணையிழி
யென்புருவாகச்செய்கண்டாயெழிற்கச்சியேகம்பனே. அ௨

மூர்த்தியுந்தீர்த்தமுமூவாத்தலங்களுமூன்றுருவாய்ச்
சேர்த்ததுமெய்மொழிசித்தந்தெளிதரச்செப்புமறை
மூர்த்திமனச்சுத்திதீர்த்தமொழிசுத்திமூடவுட
லார்த்ததலசுத்தியென்றுணணிகச்சியேகம்பனே. அ௩

உறங்காச்சமாதியுமுண்ணாத்திருத்தியும்யோனிவழிக்
கறங்காய்ச்சுழன்றுஞ்சுழலாவறிவின்கடைப்பிடியு
மறம்பாவமென்றிரண்டச்சந்தவிர்த்தவனுபவமூர்
திறம்பாதெனக்கருளசெய்யாய்திருக்கச்சியேகம்பனே. அ௪

நெஞ்சங்குழைந்திருகண்ணீர்சொரிந்திடநெட்டுயிர்த்திக்
கஞ்சலிசெய்துன்றன்பாதத்துணையையகத்திருத்தி
வஞ்சகமற்றுனைவாழ்த்தும்படிக்கருள்வைப்பைகொலோ
கஞ்சமலர்ப்பொய்கைசூழுங்கலிக்கச்சியேகம்பனே. அ௫

மனமொன்றும்வாயொன்றுமின்றியொருப்பட்டமாதவர்பா
ணனவினிற்றோன்றுவனுன்முகனுட்கிடுக்கமுற
மனமொன்றுவைத்துப்பின்வாயொன்றுபேசியவஞ்சகர்பாற்
கனவினுந்தோற்றப்படுவதுண்டோகச்சியேகம்பனே. அ௬

காற்றக்[illegible]ம்பையராகாதிக்குண்டிகையஞானமிலார்
போற்று[illegible]சடத்தைப்புனன்மேற்குமிழியைப்பொய்யுருவைத்
தூற்றுசவையைத்தொலையாவிடக்கினைத்தோகையர்க
ளேற்றுமுடம்பினையென்றொழிப்பேன்கச்சியேகம்பனே. அ௭

காயத்தைக்கல்லினுந்திண்ணிதென்றெண்ணிப்பொற்காரிகையார்
மாயத்திற்பட்டுத்தருமஞ்சிறிதின்றிமட்டினையாய்ப்

பேயொத்தருகிரயத்தொரும்புக்குப்பிறந்தழலு
நேயத்தைதயென்றைக்குநீக்குவையோகச்சியேகம்பனே. ௮

மாலறியாமலர்ப்பாதாவென்விண்ணப்பமங்கையர்தங்
கால்வழியேறியுதாப்பதிபுக்குக்கண்கலக்கஞ்
சாலவுரூவண்ணெங்காத்தச்சௌக்கியமுத்தியினை
யேலவெனக்கறிவிப்பாயெழிற்கச்சியேகம்பனே. ௯

பங்கயப்பாசடைநீரிடைநிற்பினும்பற்றையுறு
சங்கையெரியிற்சுடினுந்தவளநிறங்குறையா
துங்கமணிப்பாம்பிருட்குகைதன்னினுடல்லையுறு
விங்கினவபேனின்னடியாரெழிற்கச்சியேகம்பனே. ௧0

அஞ்ஞானநீக்கத்திலாயிரோசிவமானமையான்
மெய்ஞ்ஞானியென்பதெவர்க்குஞ்சரியொக்கும்வேறென்றுன்னிப்
பொய்ஞ்ஞானம்பேசம்புருடர்க்குன்பாதப்புணைகிடையா
வெஞ்ஞான்றவர்க்கருள்செய்குவையோகச்சியேகம்பனே. ௧௧

வேறென்றுபேசுவதெல்லாம்விவேகமிலாமையன்றே
கூறென்றிலாமறைகூறுஞ்சிவனுருச்சிவனென்றுந்
தேறுமுண்மையுருத்தேகமென்றும்மிதைத்தேறுவரோ
ஈறின்மலவயப்பட்டோரெழிற்கச்சியேகம்பனே. ௧௨

சிருட்டிக்குமுன்னுயிரெல்லாஞ்சிவமெனச்செப்புமறை
சிருட்டிக்குப்பின்னுயிர்வேறுபட்டான்சிறுசீவனென்றே
சிருட்டியைநீக்கிச்சிவோகமென்பாவனைசேர்தாலுஞ்
சிருட்டிக்குமுன்சிவமாகுன்திகழ்கச்சியேகம்பனே. ௧௩

காணபபதைப்பறச்சித்திரதீபமுங்கல்லுமொத்துக்
கிரணமும்பாலும்வேறற்றொளிருமக்கேண்மையைப்போற்
சரணத்திருநிழற்கீழ்நிற்குஞானத்தபோதனர்தம்
மரணப்பிறப்பையுமாற்றுவிப்பான்கச்சியேகம்பனே. ௧௪

முன்னைவினைத்தொடரெல்லாஞ்சின்முத்திரைகொண்டெரித்தேன்
பின்னைவருவினையெல்லாமருளிற்பிரித்துவிட்டேன்
நின்றும்வினையினையெல்லாஞ்சிவார்ப்பணஞ்செய்தொழித்தே
னின்றுமெனக்குப்பிறப்புமுண்டோகச்சியேகம்பனே. ௧௫

வைதாரைவாழ்த்துவர்பின்னுயிரங்குவர்வாழ்த்திகலஞ்
செய்தாரைப்போற்றுவர்பின்னுஞ்சிரிப்பர்பற்றீவினையை
யெய்தாரைநோக்குவரோவினைநோக்கியிகழ்தல்செய்யார்
மைதாவிடுமலமற்றார்மதிற்கச்சியேகம்பனே. ௯௬

துயருற்றபோதுமதிற்றளரார்நற்சுகமடைப்பி
னயமுற்றதிலழுந்தாரிந்தஞாலத்துறைட்டமுறார்
பயமுற்றநீரெனநின்னொடொன்றாகிப்பதிந்திருப்பார்
செயலற்றுநின்னைத்தெரிசித்தபேர்கச்சியேகம்பனே. ௯௭

காமார்கமக்குப்பதியாரொணவருஞானங்களே
மாமாலயகன்மமலத்திரள் மாற்றிடுமாற்றிடலுந்
தாமாய்முழுவதுஞ்சத்தியஞானத்தைச்சார்வனென்றான்
காமாட்சியம்மைக்கினியபிரான்கச்சியேகம்பனே. ௯௮

சும்மாவிருக்குஞ்சுகோதயங்காட்டித்துரிசகலா
மும்மாலைபக்கப்புறத்தொன்றாய்க்கிடந்தமுழுதறிவாஞ்
சிம்மாதனமெனக்கீந்தாயுனக்கென்செயக்கடவேன்
கைம்மாறுமாரிக்குமுண்டோகலிக்கச்சியேகம்பனே. ௯௯

வெய்யிற்படுபுழுப்போலும்பவத்தின்மெலிந்துவிம்மி
யுய்யுநெறியறிவிப்பவருண்டுகொல்லோவென்றுன்னி
கையுமுளத்தினரன்றேவிம்மாலையமறிவார்
கையிலுழைமழுவேந்துங்கலிக்கச்சியேகம்பனே. ௧௦௦

சிவாகமக்கச்சிமாலை முற்றிற்று.

திருச்சிற்றம்பலம்.

உ

சிவமயம்.

வள்ளலார் சாத்திரம்.

பத்தாவது

கர்ணாமிர்தம்.

ஒன்றாகியுணர்வோருக்கியோமொழிப்பொருடானாகி
மன்றாடுநின்னையன்பின்வழிபடுமறிவொன்றின்றிப்
பொன்றாலிபூட்டுமாதர்புணர்ச்சியேபொருளென்றெண்ணிச்
சென்றாடியுணங்கிப்போனேன்றிருப்புலிவனத்துளானே. ௧

நிராமயவிமலனாகிநித்தியானந்தமாகிப்
பராபரப்பிரமமாகிப்பங்கயன்முதலதேவர்
சராசரமனந்தயோனிதத்துவக்குவால்பிறங்கத்
திராசெனநின்றதென்னேதிருப்புலிவனத்துளானே. ௨

மலரயனைப்படைத்தான்மாலவனாகிக்காத்தா
னிலகரனாகியெல்லாந்துடைத்தவனிறைவனான
மலைமகட்கொருபாலீந்துமலிபுனற்கங்கையாளைச்
சிலைமதிமுடியில்வைத்தான்றிருப்புலிவனத்துளானே. ௩

ஒருவனோடொருத்தியாகியுடனுறுங்கூடியிருந்தா
னிருவினையொப்பாலன்றியாவர்க்குமறியவொண்ணான்
குருவடிவாகித்தாளாற்கொடும்பவமிரியச்சூட்டித்
திரிபதார்த்தமுந்தெரித்தான்றிருப்புலிவனத்துளா[illegible] ௪

பே[illegible]வதுயிரோக்[illegible]ப்பிராணனுக்குயிலாப்பேசின்
மாசி[illegible]ருத்தன்வரவிலன்போக்குமில்லான்
பாசமோசகனு[illegible]ற்பனவனுருப்பாராவண்ண
மாசையே[illegible]மென்றான்வயப்புலிவனத்துளானே. ௫

நெல்லிடையுமிபோலாவிதினைப்பெலாமாவரித்துத்
தொல்லையிலுளவஞ்ஞானந்தஞ்சலும்பிறப்புமின்றி
மல்லர்போன்றறிவைவைவனத்திடைவலியவீர்ப்பச்
செல்கதிவேறுகாணேன்திருப்புலிவனத்துளானே. ௬

மூலையிலிருந்தவென்னைமுற்றத்திலீர்த்துவிட்டுச்
சாலமோகஞ்செய்மாயைதனுகரணங்களாகி
வேலைவாயமுதிருப்பவிடத்தையேவிழுங்கப்பண்ணுஞ்
சீலநின்னினையவொட்டா திருப்புலிவனத்துளானே. ௭

கன்மமாயொன்றுமூழாய்க்கருதிருவினையாய்மூன்று
வன்மைகொள்சஞ்சிதாதிவருவினைக்காரர்வந்துன்
னன்மையையுணரவொட்டார்நல்லர்பாற்செல்லவொட்டார்
சின்மயமாகவொட்டார்திருப்புலிவனத்துளானே. ௮

வெறும்படம்போல்வைநீதான்வேறுவேறோவியம்போ
னாறுந்துமாய்முடியோனீசனுன்முசனுதிதேவர்
பெறும்பயனுணர்ந்தோர்நின்னைப்பேணுவரவனைப்பேணார்
தெறுகைக்கடையுகத்திலாடுந்திருப்புலிவனத்துளானே. ௯

பஞ்சவித்தியங்க ளென்னும்பாயிருள் சிக்குநாளைக்
கஞ்சுகம்போர்த்துன்பாதக்கமலடி பாவுந்தொண்டர்
நஞ்சையுமுண்பருண்போலுதனுய்ஞானமீவர்
செஞ்சுடர்மணிபிறங்குந்திருப்புலிவனத்துளானே. ௰

காதினாலறியாநின்னைக்கண்ணினாற் காணாவென்னை
மேதைசேர்வேதத்தாலும்வேதத்தார்விஞ்சையாலும்
பாதத்துக்கேற்றதொண்டுபற்பலகுயிற்றியன்பாற்
சேதனங்கண்டுகொண்டேன்திருப்புலிவனத்துளானே. ௧௧

பாவமுமறமுமொத்துப்பக்குவம்பருவமுற்றின்
காவியைம்[illegible]னப்பற்றுதசமுகமாகியென்று
மோவியம்போன்றிட்டங்களுணருணராமைபோக்கிச்
சீவனுஞ்சிவனும்வேறேதிருப்புலிவனத்துளானே ௧௨

ஆகாமல்லவிந்தனைவம்பொறிகாமேயல்ல
வேகமேகாமென்றுன்னுமிருடிகளிதயத்துள்ளாய்ப்

பாகமா முலைமையுனுளபசுபதிபிறவிவேண்டேன்
சேகறுமனத்தோர்போற்றுந்திருப்புலிவனத்துளானே. ௧௩

அறிவினிலகமுண்டாகியகத்தினின்மனமுண்டாகிப்
பிறிவருமனத்தின்மாலயமாயையிற்பிண்டாண்டங்கள்
மறியுலகத்தினுக்கைவந்தவிம்மாயமெல்லாஞ்
செறிதராதருளிச்செய்வாய்திருப்புலிவனத்துளானே. ௧௪

புத்தியாய்ப்பொறிகளாகிப்புலன்களாய்ப்பூதமாகிக்
கத்தனுய்க்காமமாதிகுணங்களாய்க்காமியாகிப்
பெத்தனுய்முத்தனுகிப்பேணுவார்பேணுகித்த
சித்தனுய்நின்றதென்னேதிருப்புலிவனத்துளானே. ௧௫

ஒன்பதுவாய்தலார்ந்தவூரினிலோரைந்தாய
துன்புறுமமைச்சரோடுஞ்சுகதுக்கத்தேவியோடு
மூன்பினேடிறவரோடுமுற்றரசாளமாட்டேன்
செம்பொனுர்மாடநீடுதிருப்புலிவனத்துளானே. ௧௬

ஆணவுருவமாகியம்பரக்கோயிலூறு
காரணன்பிரமன்காணாட்டநீசெய்ததென்னே
காரணமுயிரோயெனணக்கண்டவர்காணுதெங்கச்
சேணிமாடமோங்குந்திருப்புலிவனத்துளானே. ௧௭

மாயையாலிரண்டுபட்டேன்மலரடிப்புகலிழந்தேன்
றூயமெய்ஞ்ஞானத்தாலேதுறந்திடினேகமாகுந்
தாயினுமினியனுகித்தடுத்தெனையாண்டுகொண்ட
சேயமாநதிதென்பாங்கார்திருப்புலிவனத்துளானே. ௧௮

கண்ணொளிகதிரின்மாட்டுங்கடவெளிவிசும்பின்மாட்டு
மண்ணுறுவிளக்கின்சோதிதாரகசத்திமாட்டு
கண்ணுதன்மாணப்பொல்லாநாயினேன்வந்தடைந்தேன்
றெண்ணிலாவெறிக்குஞ்சென்னித்திருப்புலிவனத்துளானே. ௧௯

பவத்துயரான்மெலிந்தபக்குவவுயிர்கட்கெல்லாஞ்
சிவத்தைமுன்விளக்கிப்பின்னர்ச்சீவனைவிளக்கிமூன்று
மவத்தைதவிர்க்கிநீக்கியறிவுருவாகுயென்னுஞ்
சிவத்துவமளிப்பன்றேதிருப்புலிவனத்துளானே. ௨௦

காந்தமூசியும்போற் கடலுநதியும்போல
ஏய்ந்தபின்னீறணுகியென்னமுமின்றிநின்று
வாய்ந்தபேராக்கநீசொல்வாக்கியத்தாலேகண்டேன்
றேய்ந்தசந்திரனைச்சூடுந்திருப்புலிவனத்துளானே. உக

அறிவொருகடலாயாவிட்டலையதாய்த்தத்துவங்கள்
பிறிதுலாகுமிழியுப்புப்பிணைமலம்வாயுகன்மங்
குறிபலமீனமாகயவற்றினூற்குறைவொன்றில்லை
செறிதிருவருளான்மாற்றுந்திருப்புலிவனத்துளானே. உஉ

புழுவினசிறையுமாக்கையொன்பதுபொள்ளலாலு
மிழிபடுமலங்கள்வீசுமிதனினூரகனன்றே
வழுவையினுரிபோர்த்தாடும்வள்ளலேபிறவிவேண்டேன்
செழுமணிமாடமோங்குந்திருப்புலிவனத்துளானே. உங

பிறந்தவரிறக்கையாலுமிறந்தவர்பிறக்கையாலு
முறிந்துயர்பெரியோரொல்லாமாக்கையைவெறுத்தலாலு
மறந்துநான்பிறவிவேண்டேன்மறுபிறப்பிலாதவண்ணஞ்
செறிந்தருள்செய்யவேண்டுந்திருப்புலிவனத்துளானே. உச

அரனரியயனுமொன்றென்றருமறையறையுமாற்று
லரனையேயேத்துமின்களயனைநிப்புகுதவேண்டா
மாலுக்குமடிமையாயரிக்குமாட்செய்வாருண்டோ
வொருவனேதெய்வமென்பருமறையின்வழிபட்டோரே. உரு

சிவனையேதெய்வமென்றுசிந்தையிற்சிந்தைசெய்மி
னவனலாற்றெய்வமில்லையவனுக்கேயடிமைசெய்மின்
றவமிலாமனிதரெல்லாமவனடிசாரமாட்டார்
புவனவாதனைகடத்திப்பொன்னடிக்கமலமீவன். உசு

நூலிடைச்சிறுத்தைவிட்டுநுண்ணியஞானமி[illegible]றி
மாலுறுசம[illegible]ர்தவசனத்தைவசனியாதே
சிலவாசிரியன்சொன்னசெந்நெறிச்சித்தம்வைத்திட்
டாலமார்கண்டத்தானையகமுகமாகநோக்கே. உஎ

காரணன்முதலோரெல்லாநாடொறுமடிமைசெய்ய
வாரணிமுடித்தவேணியண்ணலுக்காட்செய்யாதே.

காரணமின்றியோடுங்கடிகுரன்ஞமலிபோலப்
பாரிடையுழன்றலுத்தேன்பாவியேன்பாவியேனே ௨௮

பண்டையவினைவாய்ப்பட்டுப்பத்தியும்பரிவுமின்றி
வண்டறைகொன்றையானைமனத்திடையிருத்தமாட்டே
ரண்டருமுனிவர்தாமுமரகரவெனுஞ்சத்தத்தைத்
கண்டுகொண்டிருப்பீரல்லீரென்செய்வீர்காலனுக்கே ௨௯

மணமவன்பாவிற்செல்லவாக்கவனுமஞ்சொல்லப்
பணிதரக்கண்ணிரண்டும்பத்தியாய்ப்பராபரன்பா
லனுசரிப்பொன்றுமில்லேனடியர்பால்விருப்புமில்லேன்
கனியிலாமரத்தையொத்தேனகறவளர்கண்டனுக்கே ௩௦

ஐயமுமிட்டேனில்லையடியர்க்கொன்றீந்தேனில்லை
துய்யமெய்ஞ்ஞானநூலின்சொற்பொருளறிந்தேனில்லை
மையணிகண்டத்தானைமலர்கொடுபணிந்தேனில்லை
வையகத்தெவர்நேரொத்தேனென்செய்கேன்மதிவல்லீரே. ௩௧

சாவதுமபிறப்புமில்லாச்சங்கரற்கடிமைசெய்வான்
றேவருமுனிவர்தாமுந்தியிடைநிற்பரென்றாற்
பாவியேனடிகளுக்குப்பணிவிடைபலவியற்றேன்
காவியந்தடங்கணமாதர்கலவியிலழுந்தினேனே. ௩௨

கீரிலாக்குளமுஞானநிலையிலாநெஞ்சுநீண்ட
தேரிலாவூரும்பண்ணூற்றெரிந்தவரில்லாநாடு
மேரிலாச்சிரும்போலவீசனுக்கடிமையென்னும்
பேரிலாவாக்கைபெற்றேன்பேதையேன்பேதையேனே. ௩௩

ஞானத்தான்ஞானியல்லேனனைமயார்நடுப்பியல்லேன்
மோனத்தாற்றவியல்லேன்மூடத்தன்மூடனல்லேன்
வானத்தார்வணங்குந்தாயவயப்புலிவனத்துளார்க்குத்
தானற்றவடிமைசெய்யேன்சழக்குடைச்சழக்கனேனே. ௩௪

எல்லையில்காலமெல்லாமேழைமார்வலையுட்பட்டுக்
கல்வியுங்கருத்துமின்றிக்கலக்கநாளலக்கணுற்றே
னல்லுகணபகலுமுன்றனடியிணைநீழிருத்தல்வேண்டுஞ்
செல்வமுஞ்சிறப்பும்வேண்டேன்றிருப்புலிவனத்துளாரே. ௩௫

ஐவகைப்பொறிகளாலுமறுவகைக்குற்றத்தாலு
மைநிகழ்கண்டா நின்னைமறந்தூழல்மனிதனானே
னுய்வகையேறுகாணேனுயிர்க்குயிராகிநின்ற
தெய்வமேயஞ்சலென்னாய்திருப்புலிவனத்துளானே. ௩௬

ஆமைபோலைந்தொடுக்கியறிவினுள்ளறிவாய்நின்ற
வோமொழிப்பொருளைநாடியொன்றுபட்டிருக்கும்வண்ணங்
காமனைக்காய்ந்தகண்ணாய்கடையரிற்கடையனேற்குச்
சேமநல்லறிவுகாட்டாய்திருப்புலிவனத்துளானே. ௩௭

சத்தசத்தென்னவேதஞ்சாற்றியவண்ணநின்னைச்
சத்தெனக்கொண்டிவ்வாக்கையசத்தெனத்தள்ளவில்லேன்
சத்தொடுகூடிப்பின்னுமசத்தையுந்தாவித்தாவிச்
சத்தனேசதசத்தானேயென்செய்கேன்சமலனேனே. ௩௮

பற்றறத்துறந்தஞானப்பட்டினத்தடிகள்போலப்
பற்றறத்துறந்தேனில்லைபராபரநிலைக்கண்டாங்
கற்றசிவாக்கரல்லேனன்பிற்கண்ணப்பனல்லேன்
குற்றஞ்செய்மூர்க்கனல்லேன்பத்தியில்கோழையேனே ௩௯

கல்லெறிசாக்கியர்க்குங்கடைக்கணித்தருளாலாண்டாய்
வில்லடிபட்டுமென்றுவிசயனைக்காத்தாட்கொண்டாய்
புல்லியசிறியவாணன்புறக்கடைகாத்தாயானு
லல்லமார்கண்டனீமெய்யன்பருக்கெளியனாமே. ௪௦

அறிவிக்கக்குரவரில்லையன்னையும்பிதாவுமில்லை
யறிவிக்கவயலொன்றில்லையம்பலத்தாடியென்று
மறிவிக்குமம்மானேயென்றனரிமுனிவரொல்லா
செறிவுடையடிமைசெய்வார்திருப்புலிவனத்துளானே ௪௧

பண்டொருகாலந்தன்னிற்பத்தருக்கருளிச்செய்தா
னண்டர்கோன்வழிப்பட்டேத்தவநுக்கிரகங்கள்செய்தான்
மூண்டகண்ணிருமால்போற்றமூத்திமோக்கங்கொடுத்தான்
நீண்டிறப்புலிப்பூசித்ததிருப்புலிவனத்துளானே. ௪௨

ஆவிற்கும்புலிக்குமன்னமநுக்கிரகங்கள்செய்தா
னாவிக்குமவலினுக்குநாணாக்குமருளிச்செய்தான்

மூவர்க்குமுனிவர்கட்குமுழுக்குலதேவறிருக்குந்
தேவர்க்குமூர்த்திதந்தான்றிருப்புலிவனத்துளானே. ௪௩.

பூலாவடிவீசற்கானபடியினல்பன்றிக்கன்றுக்
கருண்மூலைகொடுத்தான்பின்னுமானைக்காவரியையவிட்டான்
குருவடிவாகிக்கல்லால்குறுகினுறைதலாலே
தெரியருண்மூர்த்திபோலுந்திருப்புலிவனத்துளானே. ௪௪

அரக்கனைபிடித்ததாலுமரிவெட்டிப்போனதாலு
முருக்கனலாகியண்டம்யாவையுமொருக்கலாலுஞ்
சுருக்கமில்புலியைத்தாங்கிந்தூலமாயிருத்தலாலுஞ்
செருக்களவாற்றலுள்ளான்றிருப்புலிவனத்துளானே. ௪௫

இன்பத்துளின்பமாயவின்னடியெய்துமவன்னர்
துன்பத்துட்டுன்பநீக்கித்துறவிகடேக்கிநிற்பார்
பொன்பதுமத்தோன்மாயன்புண்ணியத்தவங்களேற்பார்
செம்பதுமத்தாள்காட்டாய்திருப்புலிவனத்துளானே. ௪௬

அறிவுருவாயவென்னையாணவமனுகிக்கூடிப்
பிறிவறியாதவென்னைப்பிரித்துத்தான்முழுதுமாகி
நெறியினைமறைத்துப்பொல்லாநீசருக்கடிமையாக்கிச்
செறியிருணின்றதென்னேதிருப்புலிவனத்துளானே. ௪௭

உடம்பினைச்சிவமேயென்பருடம்பிற்குமூலமோரார்
கடம்படுபிராணன்றானேகர்த்தனென்றுரைப்பரஞ்ஞ
மடம்பெறுமிந்தியத்[illegible]மதியென்பரிவைக்குமூலந்
திடம்படுமின்னைக்[illegible]ணார்திருப்புலிவனத்துளானே. ௪௮

அனுபவத்தறிதலன்றிய[illegible]டா
சனகனைச்சாட்சிசொன்[illegible]ஞ்சருவரு[illegible]புக்கொள்வர்
மனமொருபாலைவிட்டும[illegible]ரடிநோக்கும்வஞ்சர்
தினமலரிடினும்வேண்டா[illegible]திருப்புலிவனத்துளானே. ௪௯

சிவத்தினுக்கிரண்டுச[illegible]திபிரத்துக்களாந்தசத்தி
சிவத்தினுக்குயர்ந்த[illegible]தென்பர்தெளிவிலாமாந்தரெல்லாஞ்
சிவத்தினைமறையா[illegible]தன்னைமறைத்தலாற்றிரிபாசஞ்
சிவத்தினுக்குயர்[illegible]தாமோதிருப்புலிவனத்துளானே. ௫௰

திரைநுரைகுமிழியெல்லாந்திரைகடற்றோன்றுமாபோ
லுரையுயிர்மாயையாகசையுரைதிடையுதிக்கக்கண்டேன
பரைதிரையுருவமாகிப்பசுதோறுங்குடியிருந்த
திருமறுமார்பன்போற்றுந்திருப்புலிவனத்துளானே. ௫௧

தேகமாதுமைதன்கூறுசிவனின்கூறதாகு
லாகமாய்ப்பிறந்திறப்பதாரொனலைநயல்வேண்டேம்
வாகனஞ்சத்தியம்புமாயவனுகக்கொண்டேன்
ரேகவாலயத்தைநீங்காத்திருப்புலிவனத்துளானே. ௫௨

அறுதியின்மலர்வந்தென்னையடுத்ததுமதற்குமுன்னே
மறுகிகளிலாதவாறுமலடிபாண்மைந்தன்போலத்
தறுகிசின்சத்தியாலேதனுகரணங்கள்வந்து
பிறுதிசிற்பெற்றுப்பின்னைப்பிரிந்ததும்பேசல்வேண்டுஞ்
செறுதிபன்வழிபட்டேத்துந்திருப்புலிவனத்துளானே. ௫௩

கடலிலேகலந்தவாறுநதியிடைப்பின்வந்தாலும்
கடலினுட்டன்மைகுன்றுக்கதையெனநினைக்கண்டோரு
முடலிலடையிருந்துமுண்டுமுறங்கியுமுலாவிநின்றுந்
திடனுடைஞானியன்றேதிருப்புலிவனத்துளானே. ௫௪

ஒன்றிரண்டல்லவென்றுங்கொண்டினையொன்றுற்பற்றி
நன்றுதீதென்றுநிற்குஞானிகளுள்ளக்கோயி
லென்றுநிற்கினியதென்றேவிடைவிடாதிருந்தவெம்மான்
சென்றிடையாதசெல்வத்திருப்புலிவனத்துளானே. ௫௫

பாசத்தார்பாசத்தோடும்பதித்திடப்பசுவார்நின்பாற்
காசற்றவிழியார்போலககலந்தபின்பிரிவதில்லை
யாசற்றநீயுநானுமன்னிப்பதின் [illegible]
தேசத்தார்பரவலானதிருப்புலிவனத்துளானே. ௫௬

கிட்ப[illegible]கிடாநல்லகேழ்கிளர்குளவியாலே
யாட்பட்டவருதாறுனவதிசயம்போலுமம்[illegible]
நாட்படப்பிரிந்தகாயேனுதநிற்காட்செய்த[illegible]நாம்
சேட்படச்சிவமதானேன்றிருப்புலிவனத்துளானே. ௫௭

வடிவிலாவடிவினின்றுமனமிலாத்தொழில்குயற்றி
வடிருடியில்லாஞானவாரமுதுண்டுநிற்போர்

படுகுழியனையபெண்டீர்பாழ்நரகனையமைந்தர்
செடியுடையாக்கைவேண்டார்திருப்புலிவனத்துளானே. ௫௮

நகாரத்தின்மயலைஞானவாளினாறுக்கிப்பின்னர்
மகாரத்தின்மறைப்பைநாமேமணியெனுமதியால்வாட்டி
வகாரத்தின்வழியேசென்றுமாலயனறியாதோங்குஞ்
சிகாரத்தைதக்கண்டேனின்றாற்றிருப்புலிவனத்துளானே. ௫௯

கோயிலாவாக்கைபெற்றுநுண்ணறிவுடையராகித்
தாயினுமினியநின்னைச்சமாதியிற்காணமாட்டார்
மாயையால்வருக்கப்பட்டவடிவிடைநின்னைக்காணச்
சேயராயரற்றுகின்றார்திருப்புலிவனத்துளானே. ௬௦

தனுவொடுகலவாராயின்சார்தராவினையிரண்டுந்
தனுவொடுகலத்தலாலேசார்தரும்வினையிரண்டு
மனமொழிகாயமூன்றுமவுனமுத்திரையினிற்பச்
சினமுயலகன்றோர்போற்றுந்திருப்புலிவனத்துளானே. ௬௧

குறியறிவாருங்கோயில்குறிப்பருமாவியாகு
மறிவுசங்கமமேயெல்லாமறிவெனக்கண்டுகொண்டேன்
மறியெனவுடலுங்கண்ணுஞ்சமாதியிலிருக்குங்காலைக்
செறிபவமினியெற்குண்டோதிருப்புலிவனத்துளானே. ௬௨

சைவசித்தாந்தமெல்லாந்தானவனாகிநிற்றல்
மையறுவேதசித்தமற்றதுநானேயென்ன
லுய்வகைக்கிரண்டுமொன்றென்றோதியென்னுயிர்க்கிலாபஞ்
செய்தசற்குருவனீயேதிருப்புலிவனத்துளானே. ௬௩

கண்ணினாற்காணுக்காட்சிகாதினாற்கேளாக்கேள்வி
யெண்ணினாலெண்ணாவெண்ணமெழுத்தினாலெழுதாக்கல்வி
மண்ணைபாலகனுமன்னமதியொத்தஞானமெல்லாந்
திண்ணமாய்க்காட்டுமிந்தச்[illegible]வனியமர்தயன்றே. ௬௪

கர்காபர்தம் முற்றிற்று.

திருச்சிற்றம்பலம்.

௨

சிவமயம்.

வள்ளலார் சாத்திரம்.

பதினோராவது.

சுருதிசாரவிளக்கம்.

பாயிரம்.

விருத்தம்.

காப்பு.

பெரியபண்டியன்பெய்கரியானனை
னரியஞானத்தபோதனரஞ்சலிக்
குரியவாமனரூபனையுள்ளுவாஞ்
சுருதிசாரவிளக்கந்துதிக்கவே. க

பரசிவவணக்கம்.

காதெவனாலேகேட்குங்கண்ணெவனாலேகாணு
மோதுநாவெவனாலுண்ணுமுடலெவனாலேயோரு
மோதுமூக்கெவனான்மோக்குமூச்செவனாலேயோமேம்
போதெவனாற்போய்மீளுமவனடிபோற்றுகிற்பாம். க

பராசத்திவணக்கம்.

வேறு.

ஆதிபிரமத்தொருசத்தியபின்னசத்தியாயதன்பாற்
பேதசத்தியாயதன்பாற்பின்னாபின்னசத்திகளாக
வோதுநாமரூபமாய்விரிந்துமுடிவினொன்றாகிப்
போதமயமாய்நின்றுடன்பொற்றுமனத்தாள்போற்றுவாம். ௨

முருகக்கடவுள் வணக்கம்.

வேறு.

செத்துச்செத்துப்பிறக்குஞ்செருக்கற
மெய்த்தஞானவிவேகங்கண்மேலிடச்
சுத்தவான்மசொரூபமேநீயெனுஞ்
சத்திவேற்கைச்சரவணற்போற்றுவாம். ௩

அடியார்வணக்கம்.

வேறு.

மூப்பாழும்பாழென்றமூலனாடிபோற்றி
யப்பாலும்பாழென்றசடகோபரடிபோற்றி
யொப்பாருமில்லையென்றசிவாக்கருணாபோற்றி
பொய்ப்பாழையறத்துறந்தவெண்காடர்புகழ்போற்றி. ௪

கண்ணாலுங்கருத்தாலுங்கையாலுமெய்யாலு
நண்ணுதபாஞ்சடாகாதாந்தகாயகனை
யுண்ணுபவர்க்கெளியவுத்தமனையுபதிட்டதக்
கண்ணாக்கண்டவனைக்கருத்தாரப்போற்றுவாம். ௫

பெற்றதபோதனர்பாதப்பெய்தூளிபுனைந்திடவுங்
குற்றமுறமெனதுள்ளங்குவிந்தறிவைக்குறிடவும்
பற்றறத்தீரத்துறந்தசுகமுனிபங்கயத்தானை
யற்றமறத்துறந்தவன்போலறிவாலேவணங்குவாம். ௬

குருவணக்கம்.

ஆக்கையலவிந்திரியநீயல்லவகக்கரணமல
தேக்குபிராணனுமல்லசிவனலசாட்சியல
போக்குவரவில்லாதபூரணநீயென்றருளு
நாக்குரவன்றிருத்தாளைமறவாமல்வணங்குவாம். ௭

நூற்சிறப்பு.

வேறு.

மறைகிடந்தம[illegible]கால்வாக்கிய
நுதவமெண்ணவுஞானிகளுண்டிடப்
பிறவிதீர்தரபபேணிபபெருகிரு
ளறவிளம்புவனைக்கைபிநெல்லிபோல் ௮

வேறு.

ஐயமுடையோரின்றுமாசையுடையோராயுதம்
வையரவின்முடிபுனைப்பசநூலின்விருப்புடையோர்
மையறுதொக்குவம்பாதமலிக்கணிதஞ்சத்தமிதி
நையுமவாவுடையோருமிந்நூலினையமறியார். ௯

அவையடக்கம்.

ஆலவிடஞ்சிவனயிடற்றிலடக்கித்தாலகிலமெலா
மாலவிடமென்றிகழாரஞ்சலிசெய்வார்போல
மூலமகாவாக்கியமாமணிச்சிலைமுடிக்கிமிம்
மூலமறிந்தோரிகழாரதுவேயென்மொழியம்மா ௧௦

நாரதாதியர்சுகர்க்குநவின்றசொல்வாக்கியமுந்
தீராய்முத்திபெறச்சித்தமொருப்பட்டவர்க்குத்
தூமாயணித்தாயசுயம்பிரகாசப்பெயரோ
னரியன்சேவடிபோற்றியவறைவனருந்தமிழாலே. ௧௧

பாயிரமுற்றிற்று.

முதல்வாக்கியம்.

தீரத்துறந்தசுகமுனிவன்றிவவுமகாயாழ்முனிவ
னாப்பொலிந்ததாமரைப்பூவடியில்வீழ்ந்துமுகநோக்கிப்
பாரைத்துறந்துபோமாறுபகர்தியென்னப்பகருவனே
சேரப்பிரமம்பிரபஞ்சமேவாப்பிரமோகந்தெளியே. ௧

வேறு.

உலகமேபரப்பிரமமுணர்க்குமந்தப்பிரமஞா
மலமில்கலையுணர்ந்தாலுமருத்தமிதேயறிகண்டாய்
பலமயலைத்துறந்தரியபரமபதத்தினைத்தாவி
யுலவுசுகமுனிவரனேயென்றுரைத்தானுயர்முனிவன். ௨

ஆகிலிந்தப்பரப்பிரமமிஜமயமாயிற்றென்றாற்
சோகமொழிபிறந்திறக்குந்தொழிலுளவோவென்பாயே
லீசபலபணியாயுமிறந்தனவோவதுபோல
லேகபரமஜலமுமாயிருக்கும்வியாபகத்தாலே. ௩

தன்னைதவயினுண்டாயசத்தியுமவனொன்றே
மூன்றுமலையுமாதருமான்முழுவதுந்தானன்றியொரு

சிந்துமில்லையெனவீசன்சேயிழைக்கோதியபரிசாற்
பந்தமறுஞ்சுகமுனிவபார்பிரமஞ்செகமென்றே. ௪

எல்லாவண்டமுமியானேயாவருமென்சொரூபமே
நல்லார்பொல்லார்நானேநன்மையொடுதீமையுநா
னுல்லாசபராமுத்தியொன்றொழியவிரண்டில்லை
கல்லார்க்கிப்பொருடெரியாகண்ணிலர்க்குக்கதிருண்டோ. ௫

ஒலியாகிப்பரிசமாயுருவாகியிரதமய்ச்
சலியாதகந்தமாய்த்தாரணியாய்ப்புனலனலாய்
மலிவாயுவானமாய்மதியிரவியியமானா
யலியாகியாணாகிப்பெண்ணாகியமர்கின்றேன். ௬

சாவதுவும்பிறப்பதுவுந்தனுவன்றேவஃதறிதி
சாவதுவும்பிறப்பதுவுந்தாமென்றேயுணர்தருவார்
போவதுவும்வருவதுவும்புரியட்டசரீரமே
போவதில்லைவருவதில்லைபோதமயப்பொருளுமே. ௭

இவ்வண்ணமறியாதாரில்லறத்தைத்துறந்துபோ
யுய்வண்ணம்பெறக்கானிலூசிநுதித்தவம்புரிவர்
கைவண்ணமனத்தோடுகானிலம்போய்த்திரிதருவார்
கைவண்ணவனலோம்பிக்காலத்தைக்கடத்துவார். ௮

வேறு.

தன்னையறிந்தோர்தபோதனரோதன்னையறியார்தபோதனரோ
முன்னைவினையின்முடிபறியார்முதன்மைப்பிரமந்தானென்றே
சொன்னமறையின்பொருளறியார்துறக்குந்துறவார்சுபமுத்தி
பின்னமென்றேபிதற்றுவாரென்னேயுலகின்பேதமே. ௯

இரண்டாம்வாக்கியம்.

வான்முதலுலகமெல்லாமனத்திடையாக்கவல்ல
நான்முகப்பிரமன்றன்னைநவில்சுகமுனிவனோக்கி
மோனவத்துவிதச்சொற்குமொழிபொருளிரண்டோவென்றே
ஞானசற்குரவசொல்வாயென்றுளநைந்துகேட்டான். ௧

வேறு.

ஏகமேவாத்துவிதம்பிரமோகமென்றிசைப்பத்
தாகமொடுஞ்சுகமுனிவன்சந்தேகத்தடைநீங்கி

யாகமெனுஞ்சிறையுலவா தாகந்தச்சிறையாகி
யேகமேயத்துவிதம்பிரமநாமெனத்தெளிந்தான். ௨

அத்துவிதத்துவிதமல்லாதெனவரியமறையேக
மத்துவிதமிரற்கையமிலையென்றேயறைந்தாலும்
பொய்த்துவிதமயக்கொழியார்பூருவவாதனையாலே
யத்துவிதமொழிபொருட்டாணன்னியமாய்த்தெளிவாரால். ௩

வேறுசிப்பிறந்திறந்தகாலமெலாம்விவேகமிலாக்
கூறுசெய்குருட்குரவன்குற்றேவலாற்றியபின்
னீறுருத்திருமேனிநியலன்மாவாக்கியத்தால்
வேறுகாப்புதமளித்தால்வேறுறும்விரகிலிகள். ௪

ஒன்றுசிப்பரவெளியாயுருவருவமிலதாகிக்
குன்றுதபரப்பிரமக்குகையிருக்குமதைவிளக்கி
னன்றுருமிதயகுகைநாமதுவேயையமிலை
கன்றுதனின்மொழியான்மெய்ஞ்ஞானக்கடைப்பிடித்தேன், ௫

ஊனாடியுயிர்நாடியுன்னாடிப்புறநாடி
வானாடிவளிநாடிமண்ணாடிநீர்நாடித்
தீநாடிநாதவிந்துசெங்கதிரோன்றனைநாடி
நானாடிப்பார்ப்பனவினையேயப்பரப்பிரமம். ௬

பல்கலையாலாகமத்தாற்பகர்கிலைதபதினெட்டா
னல்வினையாற்கருமத்தானுன்மறையான்ஞானத்தாற்
சொல்லூகத்தான்மறையாத்துனிவாலிற்றுறந்தோரா
னல்லோராலுன்பார்க்கினனேயப்பரப்பிரமம். ௭

ஒருகாலத்தோன்றினேனொருகாலம்வளர்கின்றே
னொருகாலஞ்சாம்பிலேனென்றுனக்குமுணர்விலிக
ளொருகாலம்பிறந்ததிலையொருகாலம்வளர்ந்ததிலை
யொருகாலமழி[illegible]ததிலைநானேயவ்வுயர்பிரமம். ௮

நான்மனிதனன்றுநானவிலுறுதேவனுமன்று
நானிராக்கதனன்றாலியசுரனுமன்று
நான்முனிவனன்றரகனன்முகனுநானன்று
நான்றிருமாலன்றானுமன்றரியபிரமநான். ௯

முன்னவருநானல்லமுடிமன்னர்நானல்லை
இன்னுவைசியருமல்லசூத்திரநானல்ல
வன்னியருநானல்லவன்னியருநானல்ல
பின்னமொடுபிறப்பிறப்புமில்லாதபிரமநான். ௪௰

நான்பிரமமெனுஞானஞானிகள்பாலுளவாகு
மூன்பிரமையொழியாதார்க்கொருக்காலுந்தோன்றவா
மான்வயிற்றினரிதாரமருவுமன்றிவராகவயிற்
றூன்பிறக்கக்கண்டாருமுண்டோபொய்க்கலியுகத்தும். ௪௧

ஆதலாலசம்பிரமமெனுஞ்சுருதியகந்தெளிந்து
போதினுன்முகப்பிரமன்புண்டரிகத்தாள்வணங்கி
யோதொணுமகிழ்ச்சியொடுமுலாவினுனுலகமெலாஞ்
சோதியிவன்றனென்னத்துறந்தசுகமுனியம்மா. ௪௨

மூன்றும்வாக்கியம்.

சொன்னவருஞ்சுகமுனிவன்றுயர்க்கடலைக்கடந்திடுவான்
முன்னைவினைநல்வினையான்மொய்த்தெழுந்தபூங்கயிலை
மன்னியுறைகல்லாலின்மாதேவர்திருமுன்பு
துன்னினனேகமுறைதொழுதழுதான்சொல்லுவான். ௧

காண்பதெலாம்பிரமமெனிற்கண்டிதமாயழிதருமே
காண்பதலாதனவெல்லாங்காணுமலழிதருமே
மாண்பயிலுமாலறியாமலர்ப்பதத்தாய்புகன்றிடுதி
வீண்பயிலாகச்சுவையான்மிகநொந்தேன்விண்ணப்பம். ௨

சிறந்ததிருக்கல்லாலிற்றிகழ்கின்றதெய்வமே
பிறக்கிறவாப்பெற்றியனேபேதையேன்விண்ணப்ப
மறந்தவிரப்பாவமுறுமஃதொழியவறனெய்து
பிறந்தொழிவதெக்காலமெஞ்ஞான்றுன்பதம்பெறுவேன். ௩

பக்குவர்க்காக்கல்லாலின்பாங்கெழுந்ததெய்வமே
தக்கவிராட்டுருவுருவாய்தமியேன்றன்விண்ணப்ப
முக்குறும்புங்கடந்தவிடமுழுத்துரியமிலையென்று
லக்குறும்பைக்கடப்பவன்யாரவனேயப்பரப்பிரமம். ௪

பொய்ப்பிரமையொழியதிருக்கல்லாலின்புடையெழுந்தோய்
[illegible]முறையறியாதசிற்றடியேன்விண்ணப்ப

மப்பிரமேயப்பொருளாமறிவென்னிலறிபவர்யார்
சுப்பிரமமுடனேறக்தோற்றியுமென்றேற்றுவே ௫

அருந்தவர்க்காக்கல்லாலினகத்திருந்ததெய்வமே
புரங்கடந்தாற்றரியநிலபொற்பொதுவுங்கடந்தேறி
யிருந்தபடியிருவென்றுலேலைழயேன்விண்ணப்ப
நிரந்தரமாமென்றறியினீடேதமெனேவிதியென்னே. ௬

வேதியர்க்காய்க்கல்லாலின்வீற்றிருந்ததெய்வமே
பேதமிலாப்புன்மதியேன்பொய்யாதவிண்ணப்பம்
பேதமில்லையெனிற்பேதம்பெற்றவையெனினும்பேதம்
போதுமோர்பிராந்தியெனிற்பூரணர்க்கேனிப்பொய்ம்மை. ௭

ஆதலாலடியேனுக்ககத்தெளியவிடைதேற்றிக்
காதலாலடியேனைக்காப்பையெனக்கைகுவித்துச்
சீதாண்முன்னறியாததிருவடிக்கீழ்வீழ்ந்தலறிப்
போதமசைவறநின்றான்புரமட்டோன்புகலுமால். ௮

சத்தியமீதிதற்கையஞ்சாராதுசமுசயமா
மித்தையயிதிலொழிந்துபோமிவ்விடைக்குவிடையில்லை
சுத்தஙிளிப்பெயரோய்கேள்சுருதிமுடிவினுஞ்சார
மெய்த்தமறையொன்றுளுன்விரிவொடுக்குமிஃதறிதி. ௯

பாவாபாவாதிநம்பிரமோகமெனப்பகரு
மூவாதவாக்கியத்தின்முடிவறியின்முன்மறையை
நீவர்தபின்மாயையிரண்டிற்குநீண்டிருக்கு
மோவாதபாரப்பிரமநீயாமென்றுணர்கண்டாய். ௧௰

வேறு.

கேவலசகலமென்னக்கிளைத்தெழுமாயைதன்னைக்
கேவலஞானத்தாலேகிழித்தறிவாகிநிற்பாய்
பூவலம்புரிந்தமாந்தர்புண்ணியதீர்த்தமாதி
யாவலாய்த்தானமாதியாகமாதியவிதாமால். ௧௧

வேறு.

நினைவழிப்பினதன்பின்னேநினையாமையெழுமதனை
நினைவறியாவறிவுருவாமென்றவற்றின்யனிற்பாய்
மனிதரறியாவிந்தமாறுதசுகோதயத்தைத்
தனியிருந்துகாண்டியாற்சகங்கடந்ததவத்தோரே. ௧௨

காரணகாரியங்கடந்தகரிப்பிரமகாமென்றே
யாரணநூற்புகன்றபடியனுபவிப்பாயருந்தவனே
காரியமேழ்காரணமேழ்கழறினுபாதிகளாகுங்
காரியமுன்பாலுடைத்துக்காரணமக்கடவுடன்பால். கங

தேகமொடுபொறிகரணஞ்செறியுயிரோடேழென்பா
ரசிலுயிருபாதியிதாலகிலேசனுபாதிசொலிற்
சோகமிலாச்சருவசிட்டிமுதற்சருவாந்திரியாமி
பாகமுறுஞ்சகமுனிவகடையேழும்பரித்தறியே. கச

இன்னணமாயுபிராணிகடந்தேறியிறையாணை
பன்னுமறையின்படியேநடந்திடிற்பைங்கிளிப்பெயரோய்
சொன்னபரப்பிரமமயநீயாயேதோன்றுமா
லன்னியமாயொருபொருளுந்தோன்றுவேயனுபவத்தே. கரு

தேகமேலென்பொறியல்லேன்செறிகரணநானல்லேன்
மூகபிராணனுமல்லேன்முழுப்பிரமகாவென்னச்
சோகமெனப்பாவிக்கிற்சகமுனிவவுயிர்த்தடைபோம்
மாகமுறுமதிபோலவிளங்குமுன்றன்மதிதானே. கசு

சிட்டிமுதற்றொழிற்கெல்லாஞ்செப்பிடினுன்பரமென்ன
விட்டவைக்குச்சாட்சிகாவென்னில்விமலமடைகின்றாய்
வெட்டவெளிபபெரும்பாழில்வீற்றிருக்கும்பரம்பொருணீ
யிட்டசெழுங்கதிர்போல்வையிருக்குமுனையறியாயே. கஎ

பாவனையெலாமிறந்தாற்பாழன்றேபரமேட்டி
பாவனையெலாமிருந்தாற்பசுசகமன்றேவிரண்டு
மோவியதேசின்னிலையமுபாதியறுசூனியமா
யோவியம்போனிருவிகற்பவுணர்வாய்நில்சகமுனிவ. கஅ

வேறு.

அறிவையன்றியறியப்படும்பொருள்
சிறிதமில்லையெனத்தெளியாவிடின்
மறியுமைம்புலவாலைதத்திணகளில்
பிறவிநைக்கடல்வீழ்வைபெருந்தவ. ககூ

வேறு.

அனந்தகுணகலியாணவப்பிரமேயப்பொருளே
மனந்தமொருநிலையம்வகுத்தநந்திவாகனனே

தனந்தனியேயிருந்தாடுஞ்சங்காரகாலத்தின்
முனைந்தபரவெளிக்கோயின்முக்கணநின்னுளுய்ந்தேன். உ௦

வேறு.

வேதனாரணன்புள்விலங்காகியு
மாதியந்தமறிந்தனரில்லையாற்
பேதபாவனைநீத்துப்பெருந்தகாய்
பாதமாமுடிபற்றியதென்கொலோ. உக

வேறு

உளதிலதாம்பொருண்முடிவினுறுபொருளையான்கண்டே
னுளதிலதேபொருளொன்னுமுணர்விலிகள்காண்பாரோ
வளவிலாப்பொருண்முடிவைக்கண்டேனின்னருட்கண்ணா
லளவிலாவானந்தம்பெற்றேனியார்பெறுவாரே. உஉ

காணாக்கண்கேளாதகாதுமுணாகழுநாப்
பூணாதபூடணமும்புனையாதபொற்றுகிலும்
வேணாதவேட்கையுமேல்வீழாதவிரிவியப்பு
மாணாதிநாமல்லாவறிவாதிதந்தனையே. உ௩

கைம்மாறுகாண்கிலேன்கடையுகவெந்தீயாடி
பெய்ம்மாரிக்குதவியெவர்பெறவளிப்பார்பேருவகைப்
பெம்மானேபணிந்திறைஞ்சும்பெரும்பேறெற்கருடியென
மும்மாயைப்புரங்கடந்தசுகோதயமாமுனிபோனான். உச

நான்காம் வாக்கியம்.

உண்ணார்போன்முகம்வாடியுண்டிமேல்விழைவின்றி
யுண்ணாடிப்பரம்பொருளையுன்னியேயுலவாத
வெண்ணாதநெடுங்காலமிதுவதுவென்றோர்கின்ற
வெண்ணாதவெண்ணமெலாமெழவதனையிடிக்கின்றான். க

வேறு.

எத்தனைதாயைக்கண்டோமெத்தனைதமரைக்கண்டோ
மெத்தனைமனையைக்கண்டோமெத்தனைமகவைக்கண்டோ
மெத்தனையூரைக்கண்டோமெத்தனைபேரைக்கண்டோஞ்
சித்தமேதிரும்பாயீசன்றிருவடிகாணுமாறே. உ

வேறு.

வாமனமேயென்கண்டாய்வையகத்திற்போயழுந்திச்
சாமளவுமென்னையென்றடுமாற்றஞ்செய்கின்றாய்த்

தூய்மனமேயென்னோடுநீ துணைப்பட்டாயாகினன்றே
தேய்மதிசூர்சடையானையின்றேசென்றடைவேனே. ௩

பொல்லாதபுலன்மரத்திற்போயேறிப்புகழிகழாம்
பொல்லாதகனியுண்டுபோதொழிக்கும்புன்குரங்கே
கல்லார்போம்வழிநாடிநல்வனைப்போலிருந்தக்கா
னல்லாய்நீயல்லையெனஞாலமுனைத்தூற்றுமே. ௪

ஆக்கறக்குமக்கோரமகந்தோறுஞ்சென்றிரவாதே
கோக்களிடத்தேசென்றுகுற்றேவல்செய்கின்றாய்
மூர்க்கருறவேதேடிமுயல்கின்றாய்முழுநெஞ்சே
போக்குவரவகன்றபரிபூரணனைப்புறகிட்டே. ௫

போகாதபுலக்கடலிற்புக்கதனிற்பொருமியெழு
மாகாதநஞ்சினையுண்டந்தோநீயழிகின்றாய்
மூகைமனமேயுனக்குமுடிவொருநாளுமுண்டோ
காகமுறுக்காட்டிலுனைக்கன்றிடிலென்களையாறும் ௬

விரியமனங்கடவதெனவியாதனிட்டசாபமோ
பெரியபிராரத்தமோபிரமன்விதித்தவிதியோ
சரியமனக்கள்ளாநீகவலைவனம்புகுகின்றா
யொருமொழியாலுனைக்கட்டியுருட்டிவிடக்காண்பேனோ. ௭

அஞ்சுபுலன்வழியோடியலைகின்றமனமேவா
நஞ்சமுதமாவுண்டநாதன்பாற்போவோம்வா
தஞ்சமினிவேறில்லைசங்கரன்றாட்டஞ்சமன்றி
யுஞ்சிடவோர்நெறியில்லையோகியர்பாற்போவோம்வா. ௮

பெரியவர்தந்தரிசனத்தாற்பெறுதபொருளொன்றுண்டோ
வரியவர்மொழித்தடியாலடிக்கின்றேன்வாமனமே
யொருபொழுதேதார்கொடியளவுநிற்பாயேலுயர்முத்திக்
கரைகாண்பேன்மெய்ஞ்ஞானக்கடவுளையுங்காண்பேனே. ௯

அசமுகமானையந்தடக்கையாறுமுக்கியநந்தச்
சகமடைத்தசனகனைச்சென்றடைகின்றன்சுகமுனிவன்
பகலிரவும்பொருட்டேடிப்பரியவர்பாலடையாது
சகதியிலடக்கேழலெனத்தவமிலர்பாலடைகின்றார். ௧௦

சனகனெனுமன்னவர்கோன்றனையுமுகநோக்குநர்க்குண்டே
மனசமுகமெனக்கேட்டுவாய்தனிலீரேழ்பகலு
மனதாகமின்றியேயவனிருப்பப்புரவலனு
நனிவாவெனறழைப்பவந்தான்ஞாலத்தையறத்துறந்தான். ௧௧

பைந்தொடிசங்கமின்றிமற்றையபல்லுபசார
மங்கியற்றவேலினுணறவாழிதரிசனகன்
புங்கவனேயெவ்வண்ணமிருக்கின்றாய்புகறியென
விங்கறியேன்சுகலக்ஷமிரண்டுமென்றான்சுகமுனிவன். ௧௨

அறிகின்றேனறிவில்லேனெனுநிலையங்கடந்ததிலம்
பிறிவறியசுவானுபவாதீதம்பிரமோதமென
மறுவின்மறைகூறுமாவாக்கியத்தைக்கடைப்பிடிக்கி
னறிகின்றவனுபவமுமனுபவமன்றுமன்றே. ௧௩

அவ்வறிவுங்கடந்தொளிருமனுபவமேதென்றாயே
லிவ்வறிவுசீவனமாயிருப்பளவுந்தோற்றாஞ்
செவ்வறிவாய்நீநிற்பிற்றெரியுமதையென்சொல்கேன்
பௌவமடைநதியெனவும்பசுபோதமடங்கிடுமாள். ௧௪

நீயறியப்பட்டவெலாவிட்டையலவதீதத்தே
போயறியுமறிவினையும்புகவிழுங்கிப்பூரணமாய்த்
தாயறியுங்குழவியினைத்தனையன்றியாவணம்போ
லாயபெரும்பாழறிவாரறியாதவனிர்வசனம். ௧௫

உன்றனையுணர்த்ததுவுமுயர்முனிவனுணர்த்ததுவு
மன்றல்கமழ்கமலனுணர்வாக்கியமுமகதேவ
ரன்றுணர்த்தவாக்கியமும்யானுணர்த்தவரும்பொருளு
மொன்றேயாமையமிலையுனையன்றிவேறில்லை. ௧௬

பேறுதபெரும்பேற்றைப்பேசாதபெரும்பேச்சை
யூறுதண்ணீருமுடையாதபேரன்பு
மாறுதவனுபவமுமனுகாதவனுகலுமாய்
மாறுனுங்காணுதமகத்துவத்திலழுந்துவாய். ௧௭

பெறுபவன்யார்பேறியாதுபேசென்றான்சுகமுனிவ
னறிபவன்போயாகர்த்தனுகூலமானபினர்ச்

செறிபிரமமொன்றொழியவிரண்டில்லாத்திறத்ததேதல்
பெறுபவன்யார்பேறியாதுபேசென்றான்பெருஞ்சனகன். கஅ

காண்பவன்யார்காண்பனயார்கழறென்றான்சுகமுனிவன்
சேண்பயிலுமொளிக்கொளியாய்ச்சித்தாகிப்பரவான்மா
தான்பிரகாசித்தபினர்த்தானேதானுணமையாற்
காண்பவன்யார்காண்பனயார்கழறெனறான்கனசனகன். கக

உண்பதியாதுண்பவன்யாருளாயென்றான்சுகமுனிவன்
புண்பயிலுமுடல்பொருளும்பொன்றுதவாவியுமற்
தண்புனலோடரியற்றுத்தத்தமெனவீந்தபின
ருண்பதியாதுண்பவன்யாருளாயென்றானுயர்சனகன். உ0

பூசனையார்பூசகன்யார்புகலென்றான்சுகமுனிவ
னுசையெலாநிராசையாயாகந்தமுங்கடந்த
வீசனுளனீசனிரண்டற்றவெல்லையிலே
பூசனையார்பூசகன்யார்புகலென்றான்புகழ்ச்சனகன். உக

தோத்திரியார்தோத்திரம்யார்சொல்லென்றான்சுகமுனிவ
னார்த்தமொடுமனவாக்குக்கதீதத்தேயளவிறந்த
சேத்திரத்திற்சிவமாகித்திறம்பாதநிலயத்திற்
றோத்திரியார்தோத்திரம்யார்சொல்லென்றானுரைச்சனகன் உஉ

முத்தியுண்டோபெத்தமுண்டோமொழியென்றான்சுகமுனிவன்
சித்தமலமிறந்தரியசிற்பரமாயுங்கடந்துபோ
யெத்திசையுமெப்பொருளும்யாயாகிநின்றிடத்தின்
முத்தியுண்டோபெத்தமுண்டோமொழியென்றான்முதிர்சனகன்

வேறு.

கூர்கொண்டவாள்கொலைசெய்யுமோகொலைசெய்பவன்கையன்றியே
கார்கண்டலோபயிர்செய்வதுகதிர்கண்டலோவிழிகாண்பது
பார்கண்டியாவிருவாதனைப்பயிர்செய்வதுமினைறகண்டலோ
தீர்கின்றநாளெஞ்ஞான்றுசொலசிவயோகியேசிவயோகியே. உச

முன்பண்ணியவிருவாதனைமுதிர்தேசிகன்விழியாலுகும்
பின்பண்ணியவிருவாதனைபிரமாற்பணத்தாலேகெடு
மன்பொன்றியநாமச்சுதனென்கின்றபேராநந்தமேற்
றுன்பங்களாரினபங்களார்சுகயோகியேசுகயோகியே. உரு

வேறு.

ஐயமெனும்புறங்காட்டையட்டேனின்னருண்மொழியால்
வையகத்தினின்போன்றமாதவராரெனவாழ்த்த
வுய்யுநெறியுணர்ந்தேனேயுன்வரவெற்கிடைக்குமோ
செய்தவத்தாலுன்பாததெரிசனையான்பெற்றேனே. உசு

என்றொருவருக்கொருவரிவ்வண்ணந்தமிழ்ப்பேசிச்
சென்றொழிங்குமாறென்னச்சித்திரிகன்சண்ணென்னக்
கன்றிறந்தவாவென்னக்கண்ணிழந்தான்கதியென்னத்
துன்றரியசவானுபவத்தழுந்தினான்சுகமுனிவன். உஎ

வாழ்த்திடவும்வாயில்லைவணங்கிடவுஞ்சிரமில்லை
சூழ்த்திடவுமலரில்லைதொழுதிடவுங்கரமில்லை
யேத்திடவும்பாவில்லையெதிர்ந்திடவோரிறையில்லை
பார்த்தவிடந்தொறுமியானேயென்னையானேபணிகின்றேன். உஅ

பண்டைமறைமொழிப்படியேபரமபதமினிதுணர்ந்து
தண்டுதலில்லியாதமுனிமனங்குவியத்தானினைப்பக்
கண்டையொத்தமனங்குவித்துக்கனகவலாமீதடைந்தம்
கண்டவெலாமறியாதவத்துவிதவீடுற்றான். உகூ

மாறுதவாயெலாமனமாரத்துறந்துயோ
வேறுதமுத்திமலையினிதேறியிச்சகத்தை
நீறுக்கிவினையாமனித்தியாகந்தமுற்றான்
நேறுவென்போலியெலாந்தினமலையுந்தெரிவையர்க்கே. கூ0

காற்றிலாவிளக்கொளியோகண்ணுடிமண்டிலமோ
நீற்றெளியோசார்க்காலநிறைமதியோநிறைவானே
தேற்றுறுபூங்கங்கையோதிரையற்றபாற்கடலோ
வாற்றரியதவனேன்றசுகமுனிவனகமம்மா கூக

ஆங்கவனேமினைதொழுமெண்ணகங்காரமடுக்கழியும்
பூங்கமலத்திருத்தாளையுள்குதொறும்புகலுளவாங்
தீங்கறுமன்னவன்காதைசெவிபுகவென்றீமையுகும்
பாங்குடையோன்றுறவெனக்கும்பதியுமோபாரிடத்தே. கூஉ

ஐயாசையாருசையற்றவ வுடையோனா
யையாண்டாயிலுமன்றியாண்டேனுஞ்சோதித்துப்

பொய்யாவிந்நூலவர்க்குப்போதிக்கபுகழ்க்கியின்
பொய்யாரும்புலைநிரையம்புகுவர்புவியுள்ளளவும். ௯௫.

குக்குடம்போற்சற்சிடன்குப்பையைப்போற்சற்குரவன்
குக்குடம்போலாராயின்குருக்குப்பைகுருக்காட்டு
மற்கடம்போற்றிரிவோர்க்குமகிடம்போலிருப்போர்க்குங்
கற்கடகம்போல்வார்க்குமிந்நூலைக்காட்டற்க. ௯௬

சுருதிசாரவிளக்க முற்றிற்று ஆ. திருவிருத்தம்- கூசு.

திருச்சிற்றம்பலம்.

முதல்வாக்கியம்	-	பிரக்கியானம்பிரமம்
இரண்டாம்வாக்கியம்	-	அகம்பிரமாஸ்மி
மூன்றாம்வாக்கியம்	-	தத்தொமசி
நான்காம்வாக்கியம்	-	அயமாப் பிரமம்

உ

சிவமயம்.

வள்ளலார் சாத்திரம்.

பன்னிரண்டாவது.

சிந்தனைவெண்பா.

தக்ஷிணாமூர்த்திதுதி.

ஏணியைப்போலியாவரையுமேறவிட்டுமியானேறேன்
றேணியொப்புப்பல்லியொப்புச்சொல்லலா-னாணமற
வெல்லார்க்கும்போதித்துமியானில்லேனென்செய்கேன்
கல்லாலமுற்றுமெனைக்கா.

குருவணக்கம்

அம்மைமழலைப்பாலன் றழுதுபெறுஞ்செல்வ
வெம்மைப்புரக்கவந்தவீசனே-செம்மை
யரக்காம்பல்வாயினிலாகமநூற்பத்தைத்
துரைக்காழிச்சம்பந்தாசொல். ௧

ஆகமங்கள்சொன்னபரப்பெல்லாமறச்சுருக்கி
யோகையுறச்சொல்வேனீயுற்றுக்கேள்- பாகமொரு
நாலாம்பருவமுறஞானதாகம்பிறக்கு
மேலானமற்றையர்க்கெல்லாம். ௨

படைபிழைத்துப்போவார்போற்பதைபதைக்குமஞ்சு
மூடலரவமென்றலறியோடு- கொடியளவும்
வீண்போதுபோக்காதுமெய்யடியார்தங்குழாங்
காண்போமோவென்றுருகுங்கால். ௩

சருவபரிபூரணமாய்ச்சதானந்ததேசாய்
சருவபுவனங்களுந்தானுமிறைவன்- மருவிலருட்
டிருமேனிகொண்டுவந்துதிருநோக்கத்தாலுண
கருமேனிபோன்றுவிக்குங்காண். ௪

பொன்னைப்பொருளைப்புகழைக்குறியாது
தன்னையளித்தவனேசற்குருவா- மின்னாமின்னம்
பொன்னீபொருளீயென்றேறுங்குருவெல்லா
மன்னியனேசற்குருவன்றும். ௫

ஐபந்திரிவகற்றியான்மாவைக்காட்டியதற்
னையன்றனையறிவித்து- மெய்யன்
திருவடியைக்காட்டிச்சிவோகம்பாவிக்க
வருள்செய்வோன்ஞானகுருவாம். ௬

உள்ளஞ்சுழலவுயிர்சுழலவூன்சுழலக்
கள்ளப்புலனிலெனைக்காட்டாதே-யுள்ளத்திற்
கண்டாருங்காணுதகத்தாவைக்கைவிரலால்
விண்டாழக்காட்டுவிரகா. ௭

கண்போலவான்மாகதிர்விளக்குப்போலாக்கை
விண்போற்சிவமதிபோல்விஞ்ஞானம்- விண்போந்த
சூரியன்போல்மெய்ஞ்ஞானஞ்சூழிருள்போலஞ்ஞானந்
தாரகைபோற்றத்துவங்கடான். ௮

சரவசரந்தோறுஞ்சாட்சியாய்நிற்பான்
பரமசிவனையப்படாதே- திரிபுரைக்கன்
றில்லாவிடமில்லையென்றதிருவாக்கு
நல்லாய்நமசகரணநாடு. ௯

சிவன்வேறுசீவன்வேறென்றேதேசீவன்
சிவன்கூறுசிவைகூறுதேகஞ்- சிவனிதயத்
தான்மாபிறந்தானன்றைம்முகத்தமைம்பூதந்
தான்பிறக்கக்காண்கிலைநீதான். ௧௦

தேறினர்சித்தத்திருந்தார்சிவனென்றால்
வேறுபடுத்துவதேன்வீணாநீ- மாறுபட்டுப்
பேசாதையெல்லாம்பிரமமெனும்வேதாந்த
மாசையறருளீயேயது. ௧௧

சிவன்வேறுசீவன்வேறென்றிரண்டாச்செப்பு
மவன்சிவனையென்றறியாதான்- றலையில்லா

வுள்ளத்தார்க்கெய்துமோவூர்க்குருவியாகாச
மெள்ளப்பறக்கறியுமோ. கஉ

அதுவேநீயாமென்றருமறைகள்சொல்லு
மதிர்சிவனோநீயாருமென்னு- முதுசைவம்
வேறேவேறன்றேசொல்வேதியனேவின்விசும்பும்
வேறேவேறன்றேவிளம்பு. கங

ஐம்பொறியுமைம்புலனுமைம்பூதமுமகற்றி
யின்பசிவநீயென்றேலோதோ- வன்பனே
முத்திமுடிவீதென்றூன்மூன்னூலும்பின்னூலு
மற்றநூலெல்லாமற. கச

தானேபரமானூற்றத்துவசாலத்திலே
யேனேபிறந்திறந்தேனித்தனைநாள்- மானேகேள்
நீபிறந்ததில்லையுண்மைநெஞ்சபுலனும்பொறியு
நீபிறந்தாற்போனிச்சயம். கரு

கடத்திருக்குமாகாயமென்றகதிச்செய்யு
முடற்குள்வருமான்பமெலாமோட்டும்- விடற்கரிய
மன்னுமனேகாகாரமென்றதிருவார்த்தை
யின்னேபிறப்பறுக்குமெண். கசு

ஓரிடத்துமில்லாவுலகுயிரஞ்ஞானமிவை
யாரிடத்திலுண்டாயதண்ணலே- காரிடத்தின்
மின்றோன்றுமாபோல்விளங்குமுயிர்போதத்தின்
முன்றோன்றுமென்னுமுறைமை- கஎ

ஒன்றுடனுஞ்சேதாய்வில்லாவென்றவுமாயாலே
யென்றும்பிறப்பறுத்தாயென்றேயே-யென்று
மிவனவனுமில்லாவெனன்றவுமாயென்கொல்
தவமிலர்க்குச்சொன்னமொழிதான். கஅ

அமுசோகம்பாவனையாலாருயிரின்போதச்
சமுசயத்தையென்மொழியாற்றள்ளி- யிமையளவுங்
கட்டவுடலாகாமற்காமிகத்திற்சொன்னவண்ண
நிட்டையிலேநின்றுவிடுநீ. ககூ

மெய்கண்டான்வெண்காடனெங்குருசிற்றம்பலவன்
பொய்கண்டகன்றசகர்பூரணர்க-ளைவனாயு
முள்ளடக்கியொன்றியுணர்வாயுமடங்கினர்போ
லுள்ளடங்கிநீயுமுணர். உ0

ஆட்பாலவர்க்கருளுமென்றருளிச்செய்த
கோட்பாடுடையவருட்கோவே-தாட்பா
லணைந்தவுயிர்க்குவமையாதோமுந்நீருப்
பணைந்ததுபோலாமென்றறி. உக

ஏதுக்களாலுமென்றகடையாப்பைச்
சோதித்தார்க்கன்றேசுகவுதய-மாதுக்கம்
போக்குமருந்தொழித்துப்பொய்க்கடலில்வீழ்பவர்போ
லாக்கமிழந்தேனுற. உஉ

தானேசிவமல்லாற்றனிச்சிவம்வேறில்லையென்ற
மோனமொழியொன்றின்முடிபறியா-யோனிதொறுஞ்
சென்றுபிறந்தெய்த்தேன்சிவாயசிவவென்செய்கே
னென்றுகடத்தேறுவேனியான். உஙு

எழுவாய்ச்சிவங்காட்டிமீற்றிலகொட்டு
முழுவாக்கியத்தின்முடிபறியா-விழுதையே
னுய்யுநெறிகாணேனுயர்ந்தகுலத்திற்பிறந்துஞ்
சைவநெறிபுக்கியுமெந்தாய். உச

அறிவென்றறியாதவாணவமேஞானச்
செறிவாயவெனைநீதீண்டற்க-வறிவாய
வென்னைச்சிவமாக்கியென்னறிவிலெக்காலும்
பின்னமறநின்றான்பிரான். உரு

மொழிந்தசிவசம்பந்தாமுப்பதுமோராறுங்
கழிந்தவிடத்தென்னையெவன்காண்பேன்-கழிந்த
கருவிகளிற்சிவனைக்காணுமதீதத்திற்
பரமசிவநீயுணரப்பார். உசு

சேனாதனவெல்லாங்கேட்பித்தாயன்னைபோல்
மீனாதவாசகந்தம்வேட்பித்தா-யாருடைய

பிள்ளாயுனையன்றிப்பேய்த்தெய்வம்பேய்ச்சமயங்
கொள்ளேனவருணைக்குக்கோன். உ௭

சிந்தனையால்மாறுத்திரோதமலநீங்கிப்
பந்தமகன்றுபரையாகிச்- சந்திரனை
யொத்தாவிக்குள்ளவுறதுயரமொன்றின்றிச்
சுத்தான்மாவாகித்தொழு. உஅ

புத்தகப்பேயேயிந்தச்சிற்றிலைக்கீழ்ப்போதென்ற
சித்தன்மொழியிந்நாற்குச்சித்தாந்தம்- வைத்த
பரப்பெல்லாநீத்துப்பழையசிவத்தொன்று
யிருப்பன்றோவாவிக்கியல். உகூ

எல்லாவுயிர்கட்குமின்பங்கொடுத்தலால்
எல்லாஞ்சிவனையேயென்னலால்- எல்லாஞ்
சிவனுருவேயாமாற்றெவிட்டாப்பேரின்பஞ்
சிவனுருவமென்றுணர்விற்றேர். ௩௦

ஆகாயந்தன்னையளக்கமரக்காலெடுண
வாகாயமம்மரக்காற்குள்ளிருக்க- வாகாயங்
கண்டாயேலந்தக்கருத்தேகருத்தாகிக்
கண்டாலதுவேகதி. ௩க

பவனமாய்ச்சோடையர்யென்றபத்துப்பாட்டிஞ்
சிவன்றனடைவோர்க்குத்தெப்பங்- கவலை
யுருவழியச்சொன்னவுபதேசமன்றோ
சொருபத்திருப்பாகரம். ௩௨

ஞானசம்பந்தன்சொனுடோறுமேத்துவா
ருனசம்பந்துமுறுசென்ற- ஞானமொழி
யொன்றும்போதாதோசொல்லுள்ளமேயெப்போது
நின்றதிருத்தாண்டகத்தினில். ௩௩

சீர்பூத்தவேதச்சிரப்பொருளையெல்லா
மோர்பூத்திருக்கடையாப்பெண்ண- கேர்பூத்த

திருஞானசம்பந்தன்சீர்பாதநுனிக்
கருகஞனன்றியிலையாம். ௧௪

சமயம்விசேடமொடுசத்தியநிர்வாண
மமைவிலபிடேகமாஞு- லுமையபங்க
ஞகமசித்தாந்தமறைதியஃ.இல்லாப
பாகமுனூர்ச்சியிற்பவம். ௧௫

சிந்தனைவெண்பா முற்றிற்று.

திருச்சிற்றம்பலம்.

உ

சிவமயம்.

வள்ளலார் சாத்திரம்.

பதின்மூன்றாவது

நிராமயவந்தாதி.

மெய்யைப்பொய்யென்றான்வெளியைநல்லவீடென்றான்
சைவத்துரைகாழிச்சம்பந்தன்-ஐயமற
நின்போதம்போமிடத்தேநீயேசிவமென்றா
னென்போதத்துள்ளேயிருந்து. (௧)

இருந்தபடியிருந்தாலிறையுருவந்தோன்றும்
வொருந்துமலமிம்மையிலேபொன்று-மிருந்தபடி
யேதென்றக்குன்னியிரண்டாட்டுவார்க்குண்டோ
போதமுண்டபிள்ளைபுகல். (௨)

புகலிக்கரசேயுன்பொய்ப்போதம்போனாற்
சகலமறுங்கேவலமுஞ்சாயும்-அகலாத
நல்வினையுந்தீவினையுநட்டமாமென்றுரைத்து
மொல்காவென்போதவொழுக்கம். (௩)

போதவொழுக்கமென்று பொன்றுங்கொல்சம்பந்த
நாதனேயுள்ளபடிநாட்டுவாய்-பேதா
யறிந்தவறிவெல்லாநாமன்றறிந்திட்டாங்கே
செறிந்தறிவாய்நிற்கிலிறுந்தேர். (௪)

தேரிலதிதூரமெனச்சிந்தைவிடாதையென்று
னேருருவாயினையென்றவும்ப-னேரு

மறிவேயறிவென்றானவ்வறிவுக்கப்பா
லறியோமறிவையறிவால். (௫)

அறிவாலறியப்படும்பொருளேயாகிற்
பொறியாலறியப்புகாவோ-பொறியாரக்
கண்டதெலாமாயையெனக் கண்டித்தான்மெய்ஞ்ஞான
முண்டதிருச்செவ்வாயானுற்று. (௬)

உற்றுணரினீயேயுயிர்பிரமமென்பதுவு
மற்றசிவன்றானாய்வகுப்பதுவு-முற்று
பிறந்தவிடத்திரண்டுமேகமேயென்றான்
சிறந்தசீகாழிவருந்தே. (௭

தேவேதிருஞானசம்பந்ததேசிகனே
யோவிலெழுத்தஞ்சினையுமோதாய்கொ-லாவியார்
பின்னிரண்டைத்தள்ளிப்பிரியாதவானந்த
முன்னிரண்டைக்காணுதன் முத்தி. (௮)

முத்திநடனத்தைமொழிஞானசம்பந்தா
சத்திதிருவம்பலத்திற்றான்றானாய்ச்-சுத்தவுயிர்
காணமுயலகனைக்காலான்மிதித்தருளித்
தானாநடம்புரிவான்றான். (௯)

தானேசிவமானசத்தியஞானாநந்த
மோனநிலைசொல்காழிமுன்னோனே-ஞானிகடம்
முள்ளமாகாயமாயொன்றாயவானந்த
வெள்ளமாய்நிற்குமவர்மெய்.

நிராமயவந்தாதி-முற்றிற்று.

உ

சிவமயம்.

வள்ளலார்சாத்திரம்.

பதினன்காவது,

அறுபத்துநாலுசங்கை.

முதலாவதுபதிசங்கை.

சிவன்தானேதெய்வம்- இதரதெய்வங்கள் தெய்வமன்றே! வேதாகமபுராண கீதைகளெல்லாஞ், சிவனேதெய்வமென்று சத்தியமாய்ச்சொல்லும். அஃதன்றியும், வியாச பகவான் விட்டுணுவே தெய்வமென்று சொன்னநாவும்எடுத்தகையும் தம்பித்துநின்றதுவே சாட்சி.—இதனால், வியாசமர்த்தனாய நமாவென்று சிவனுக்குப் பெயர்வந்தது. ஆனால் சிவனே பரதெய்வமென்பதற்கு வசனம் உண்டோ! உண்டு? "சிவனையொக்குந் தெய்வந்தேடினுமில்லை" எனவும், "சிவனெனயாவுந் தேறினன் காண்க" எ-ம், "ஈசனையொப்பவர்தேவகணத்திடையாரேயோ,, எ-ம், "ஈசனையன்றி யினியொருதேவில்லை, பூசனையன்றிப் புறம்பொருநோன்பில்லை,, எ-ம், "சிவமேவம்பரந் தெய்வஞ் சிகாராய நமோ நமா" எனவும்வரும்,, (க)

சிவனுக்குத்திருமேனி உண்டோ இல்லையோ! உண்டென்றால் நம்மிலொருவர் இல்லையென்றால் வேதாகம மில்லை வழிபடுமானுக்கருமில்லை. ஆனால் திருமேனியுண்டானதெப்படி! தியானத்திருமேனி மந்திரத்திருமேனி யுண்டு. இதற்கு வசனமுண்டோ! உண்டு. எப்படி? "ஒருவனிற்றும்பரா வுடம்புடையான் வந்தான்", எ-ம், "வேதமொழி விசும்பு மேனிசுடர்விழிமண், பாதந்திருப்பாதிரிப்புலியூர்-நாதர், பரமாம் பரமாம் படுகடலெண்டிக்குங், கரமாமவர்க்குயிர்ப்பாங்கால்,,எ-ம், "அருளே திருமேனியான்மாத்திருமேனி குருவேதிருமேனிகொள்,,எ-ம், "சிவனுருவருவுமல்லன் சித்தினோடசித்துமல்லன்-எனவும் வரும்.,, (உ)

சிவன் ஆணோ பெண்ணோ அலியோ? என்னில், சொன்னமூன்றும் அன்றென்பதே சித்தாந்தம், ஆனால் "பெண்ணாகியாணா யலியாய் பிறங்கொளிசேர்-விண்ணாகிமண்ணாகி-என்று வசனம் உண்டே என்னில், அதன்பின்னே, "இத்தனையும்வேறாகி என்று வசனம் உண்டாயிருப்பானேன்; ஆனால் ஒருபொருளுக் கிரண்டுதன்மையுண்டோ! உண்டில்லையென்பதுஇரண்டும் பொத்தகிலை. இதற்குவசனமுண்டோ! உண்டு. எப்படி? "வாக்குமனமுமில்லாமனோலயந்-தேக்கியேயென்றன் சிந்தைதெளிவித்து,, எ-ம், "வாக்காலுமிக்க மனத்தாலுமெக்காலுந், தாக்காவுணர்வரியதன்மையனை-நோக்கிப், பிறித்தறிவுதம்முட்பிரியாமைதானே, குறிக்குமருணல்கக்கொடி,, எ-ம், "வீணாய் சுழலுமெனக் கொருஞானவிழியளித்துக், கோணகத்துள்ளொருகூத்தப் பிரானுண்டக் கூத்தப்பிரான், ஆணவதுமன்றுபெண்ணவதுமன்றலியுமன்று, காணக்கண்கொண்டளிக்காணியென்றான்கச்சியேகம்பனே,, எ-ம், "ஆணோவலியோவரிவையோவென்றிருவர், காணக்கடவுள், எனவும்வரும் (௩)

ஆனால் அந்தச் சிவன்எங்கேயிருப்பார், கயிலாயம், காசி, காஞ்சிமுதலிய தானத்திலிருப்பார். காமரூபமானபடியினால் முத்திஎன்னமாய்முடியுமானால் எங்கும்-வியாபி, சருவாந்திரியாமி, சருவபரிபூரணன், சருவலோகநாயகன், சருவசாட்சி, ஈஸ்வர சர்வபூதாநாமென்னும்-வசனத்தால் சிவனெங்கு மிருப்பதே சித்தாந்த மாயினும் பசுவுக்குப்பால், கால்-கொம்பு-சரீரமெங்கும் இருந்தாலுந் தன்னியத்தின் வெளிப்படு மாறுபோலக், கயிலைமுதலிய தானங்களிலேயும், சிவஞானிகள் சித்தத்திலேயும், வெளிப்படுவர். இதற்கு வசனம்உண்டோ-உண்டு. எப்படி! "பைங்கணேற்றினர் திங்கள்சூடுவர் பட்டினத்துப் பல்லவனீச்சுரத், தெங்குமாயிருப்பாரிவர் தன்மையறிவாரார்,, எ-ம், "சிவனறிந்தருளுவன் சிவாசியை, சிவன்றனையறிந்திடா சிவாசிகள், சிவனிலாவிடமில்லை செடசித்தெங்கணுந், சிவனிலாவிடிலுயிர் செகமற்றில்லையே,, எ-ம், "வானத்தானென்பாருமென்கமற்றும்பர்கோன், ரூனத்தானென்பாருந்தாமென்க-ஞானத்தால், முன்னெஞ்சத்தாலிருண்ட மெய்யொளிசேர்கண்டத்தா, னென்னெஞ்சத்தானென்பன்யான்,, எ-ம், "விறகிற்றீயினன்பாலிற்படு நெய்போல், மறையநின்றுளன்மாமணிச்சோதியா, னுறவுகொண்டுணர்வுக்கயிற்றினால், முறுகவாங்கிக் கடையமுன்னிற்பனே எனவும்வரும்.()

ஆனால் அந்தச்சிவனுக்கு என் குணமுண்டென்றால், ஒருகுணமும இல்லாதவர் என்று வசனம உண்டாயிருப்பானேன்! இல்லையென்பது

பஞ்சகிருத்தியங் கடந்தவிடத்தில் ஆனால் எண்குணத்துக்கும்வசனமுண்டோ! உண்டு, எப்படி? "தன்வயத்தவன் றூயவுடம்பினன் றானியற்கையுணர்வினனாகுதல், பன்னுமுற்ற வுணர்தலியல்பினிற், பாசநீக்குதல்பேரருளாகுதல், மன்னுமீறில வாற்றலுடைமையும் வரம்பி லின்பமுமாகியவெண்குண, மின்னதாகச்சைவாகமமோதுமெம் மீசன்றனை யெப்போதும்வணங்குவாம்,, எனவும்வரும். (௫)

எல்லாஞ் சிவன்வசமாமோ? என்னில், திரிபுரவிசயம் பண்ணுங்காலைச் சருவமுந்தன்வசமாய்த் தான்மீதியாய் நின்றபடியினாலும், ஆலபோசனம் பண்ணினபடியினாலும், உயிர்க்குயிராய்நின்றுதொண்ணூற்றாறு கருவிகளையுமியற்றுதலாலும், "சருவகத்துவாதிபதயேசிவாயநமா,, வென்று வசனம் இருக்தலாலும், தன்வயத்தனென்னும் குணந்தகும். இதற்குவசனம் உண்டோ? உண்டு. எப்படி? "அவனசைந்திட லொருவனுவசைந்திடு, மவனசையாவிடி லணுவசைந்திடா- சிவன் சத்தியோடுநிற்செகம் விரிந்திடுஞ், சிவன் றனித்திடில் விரிசெக மொடுங்குமால்,, எனவும் வரும். (௬)

தூயவுடம்பினன் என்றதுஎவ்வாற்றால்வந்தது? இருகருப்பாசயங்களிற் படாமையாலும், நரைதிரைமூப்புமுதலிய இல்லாமையாலும் சர்வமும் அழிந்துந் தானழியாமையாலும், சிவன் நிர்மலதேகி என்று வேதமுறையிடுதலாலுமாம். இதற்கு வசனமுண்டோ? உண்டு எப்படி? 'யோனிவழியேயுதித்து யோனிவழியேகினைந்து, யோனிவழியே யொடுக்குமமர்காள்-யோனிவழி, வாராவொருவனையே வந்தித்தால் யோனிவழி, வாராவகையருளுவான் ,எனவும்வரும். (௭)

சிவன் இயற்கையுணர்வினன்என்பதுஎவ்வாறு! எனில், தெட்சணாமூர்த்தியாய்ச் சருவதேவர் முனிவர்கணங்களுக்குமுபதேசியாகின்ற படியினாலும், தசாவதாரத்திலே விஷ்ணுவுக்கு ஐந்துநிக்கிரகமும், ஐந்து அநுக்கிரகமும் செய்த படியினாலும், சிவஞ்சத்தியாய்நின்று உயிர்களின் அனாதிகன்மங்களை அறிந்து ஊட்டுவிக்கையினாலும், எல்லாம் அறிந்து வேதமோதிவைத்தலினாலும், சூரியனைப்போல இயற்கை உணர்வுதகும். இதற்கு வசனமுண்டோ! உண்டு. எப்படி? 'அறிவிக்கக்குரவரில்லை யன்னையும்பிதாவுமில்லை, யறிவிக்கவயலொன்றில்லையம்பலத்தாடியென்று, மறிவிக்குமம்மானேயென்றயனரிமுனிவரெல்லாஞ், செறிவுடையடிமைசெய்வார்திருப்புலிவனத்துளாரே,, எனவும்வரும். (௮)

சிவனுக்கு முற்றுணர்தல்வருமாறு எங்ஙனம் என்னில், அண்டாண்டபிரமாண்டங்கள் தோறுமுள்ள உயிர்களுக்குத், தனு, கரண, புவன, போகங்கொடுக்கையாலுஞ், சிவதத்துவம், வித்யாதத்துவம், ஆத்மதத்துவமாக முப்பத்தாறுதத்துவங்கள்தோறும் நின்று அறிவிக்கையாலும், அளவிறந்தகண்களுக்குள்ள செய்தியெல்லாம் அங்கங்கேபோயறியாமல், ஏகமாய்நின்றறிகிறசூரியனைப்போல:முற்றுமுணர்வன். இதற்குவசனமுண்டோ! உண்டு.எப்படி? "எங்கணுமிருக்கையாலுமிருவினையருத்தலாலுஞ், செங்கதிர்மதியமீனந்தேய்ந்திடகிற்கையாலுஞ், சங்கையொன்றின்றியெல்லாந் தானறிந் திடுதலாலுஞ், செங்கண்மாற் கதிகநீயேதிருப்புலிவனத்துளானே," எ-ம். "எங்குஞ்செவியுடையாயடியேற் கிரங்காயே," எனவும் வரும். (௯)

சிவனேபாசமோசகனென்றால் மற்றத்தேவதைகளுக்கு அடாதோ? என்னில், எவ்வழியானும் அடாது. இராஜாவின்கண்ணுக்கும் ஊழியக்காரன்கண்ணுக்கும், சூரியனிருளைத்தூரப்பதுபோலச்சீவராசிகள் மனிதர், தேவர்முதலிய கண்ணுக்குச், சிவாதித்தனை அன்றிப்பாச நீங்காது. ஆகையால், அநுக்கிரககாலத்தில் சிவனேமுன்னிட்டறிவிப்பன்.தேவர்களுக்குஅநுக்கிரகம்பண்ணினவர்யார்,தேவேந்திரனுக்குஅநுக்கிரகம்பண்ணினவர்யார், பிரமனுக்கு அநுக்கிரகம்பண்ணினவர்யார்,விட்டுணுவுக்கு அநுக்கிரகம்பண்ணினவர்யார்,உருத்திரமூர்த்திக்குஅநுக்கிரகம்பண்ணினவர்யார்,ஆகையால்எல்லாஅநுக்கிரகங்களும்சிவனேயென்றறி.ஒருகுழந்தைக்கு ஒருகுழந்தை, இதுதீது இதுநன்மையென்றுசொல்லுவதுஞ்சிவானுக்கிரகமெனக்கொள்க. இதற்கு வசனமுண்டோ] உண்டு. எப்படி? "பண்டொரு காலந்தன்னிற் பதஞ்சலிக்கருளிச்செய்தா, னண்டர்கோன்வழிபட்டேத்த வநுக்கிரகங்கள்செய்தான், முண்டகன் றிருமால்போற்ற முத்திமோக்கங் கொடுத்தானே, நண்டிறற்புலிபூசித்ததிருப்புலிவனத்துளானே," எ-ம், "ஆவுக்கும்புலிக்கு முன்னமநுக்கிரகங்கள்செய்தானுவிக்கும்வலியனுக்கு நாரைக்குமருளிச்செய்தான், மூவர்க்குமுனிவர்கட்கு முதுக்குறை யறிஞருக்குந், தேவர்க்கு முத்திதந்தான் திருப்புலிவனத்துளானே,,எனவும்வரும். (௧௦)

சிவன் அருளோடு கலத்தலால் அவர்மகா காருண்ணியரே யென்றால், அஃதெவ்வாற்றால்? வருமாறு, பன்றிக்கு இரங்கிப்பால்கொடுத்தமையாலும், ஆனைக்கிரங்கி அரியை யேவினபடியாலுஞ், சர்வசீவதயாபரரானபடியாலும், காருண்ய ரென்பதற் கடையாளமாய் அத்தநாரியானகையாலும், இரக்க மெல்லாஞ் சிவகுணமேயாம். ஈயாமை இரக்

காமையெல்லாம் மலகுணமேயாம், இதற்குவசனமுண்டோ! உண்டு எப்படி; "பரைவடிவீசற்கான படியினாற்பன்றிக்கன்றுக், கருண்முலைகொடுத்தான்பின்னு மானைக்காயரியைவிட்டான், குருவடிவாகிக்கல்லால் குறுகினுதலாலே, தெரியருண்மூர்த்திபோலுந் திருப்புலிவனத்துளானே எனவும்வரும். (௧௧)

சிவனுக்குமுடிவிலாற்றலுடைமைஎங்ஙனம்! என்னில், இராவணனைச் சிறுவிரலால் ஊன்றியபடியாலும், விட்டுணு, மேகமாய்த்தாங்கிப் பொறுக்கமாட்டாமல் வெட்கிப்போனபடியாலும், அன்றுதொட்டுமேகவாகனகர்ப்பமானபடியாலும், ஊழிக்காலையிற், சங்காரகர்த்தாவாய்ச்சர்வத்தையுந் தகிக்கிறபடியாலும், பூமியைச்சேடன், சேடனைக்கூர்மம், கூர்மத்தை காலாக்கினிருத்திரராய்த் தாங்குகிற படியாலும், அளவிறந்த பலமுடையாரென்பதற்கு ஐயப்பாடுண்டோ இல்லை. இதற்குவசனமுண்டோ! உண்டு. எப்படி! "அரக்கனைமிதித்தலாலு மரிவெட்கிப்போனத்தாலு, முருக்கனலாகியண்டம்யாவையுமொருக்கலாலுஞ், சுருக்கமில்புவியைத்தாங்கித்தூலமாயிருத்தலாலுஞ், செருக்களவாற்றலுள்ளான் திருப்புலிவனத்துளானே,, எனவும்வரும், (௧௨.)

சிவனுக்குவரம்பிலின்பமுடைமைவந்த வழிகாட்டுமென்னில்- ஈச்சுரன் இன்பமயனேயாம். எங்ஙனமென்னில், வேதம், வேத்தியம், ஆத்மா, அனாத்மா, திருக்கு, திரிசியம், இவற்றையறியாமற் சச்சிதானந்தமானபடியாலும், ஞா்துரு ஞான ஞேயங்களுக்கப்பாற்பட்டிருக்கிறபடியாலும், இன்பமெல்லாம் விளைகிறபூமியானபடியால் சம்புஎன்றநாமம்வந்தமையாலும், (சட்டோகினைக்கமனத்தநதாஞ்சங்கரனே என்றமையாலும், (கினைத்தொறுங்காண்டோறும் பேசுந்தோறுமெப்போது, மனைத்தெலும்புண்ணெக வானந்தத்தேன்சொரியும்) என்றமையாலும், முடிவில் இன்பனென்பதற்கையமேஇல்லை.—அரிகரப்பிரமாதி, நாரதாதியிருடிகள், முனிவர், மனிதர், தேவர்கள், சர்வர்களுந்தியானிக்கிறபடியினால், சிவன் இன்பமயனேயாம். இன்பங்கொடுக்கிறவர், சிவனென்பதேவேதாகமசித்தாந்தம். இதற்குவசனமுண்டோ! உண்டு. எப்படி? "எல்லாஉயிர்கட்கும் இன்பங்கொடுத்தலினால் எல்லாஞ்சிவனேயெண்ணலால் எல்லாஞ்-சிவனுருவேயாமாற்றெவிட்டாதலின்பஞ்- சிவன்பாலிருக்குமெனத்தேர்,, எ-ம் "இன்பத்துளின்பமாய நின்னடியெய்தும் வண்ணந், துன்பத்துட்டுன்பகீக்கித்துறவிகடேங்கிநிற்பார்- பொன்பதுமத்தோன்மாயன்

புண்ணியதவங்கணேறற்பார், செம்பதுமத்தாள் காட்டாய்இருப்புலிவனத் துளானே,, எனவும்வரும். (கஅ)

ஆனால் இந்தச்சிவன் எங்கேஇருப்பார்! எங்கும்இருப்பரென்றுமு ன்னமே சொன்னோமே. எங்கும்இருந்தால் எனக்குத்தெரியவில்லையே! எங்கும்இருப்பவர் நின்அறிவிலேயும்இருப்பர். எந்த அறிவிலே? சுட்ட றிவுகெட்ட சுகாதீதஅறிவிலே. அந்தஅறிவுவேறு நான்வேறோ? அந்தவ றிவேநீதான். அந்தஅறிவே நானாயிருந்தால் எனக்குத்தெரியாதோ? வெ ளிமுகமானபடியினால் தெரியாது. அகமுகமானால்தெரியுமோ? அகமுக மாய்ப்பார்த்துப் பின்புகேள். ஆனால், அந்த அறிவுவேறுதானோ? அனு பவித்தால்தெரியும். அனுபவித்தவர்உண்டோ? சுகர்-வாமதேவர் - திரு மூலர்-நந்தி-சிவவாக்கியர்-அப்பர்-சுந்தரர்-திருஞானசம்பந்தர்-மாணிக்க வாசகர்-சடகோபர்-பட்டினத்தார்-பத்திரகிரி-முதலியமகத்துக்கள் எல் லாம் அனுபவித்தவர்கள். தின்றபண்டந் தேக்கிட்டாற்போல, அவர்கள் வாக்கியங்கள்காட்டும். இதற்குவசனமுண்டோ! உண்டு. எப்படி? "சுகன் வாமதேவன்-றுருவாசன்காதி, மகன்விதுரன்வெண்காடன்மாறன்-சகமா ண்ட, பத்திரகிரிவான்மீதி பற்றற்றெழுத்தியினை, யுற்றுருளுக்கிவரொப் பார்,, எ-ம். "சிவனை நான்சிந்தையுட்கண்டவாறே,, எ-ம். "தேடிக்கண் டுகொண்டேன் திருமாலொடுநான்முகனுந், தேடித்தேடொணுத் தேவ னையென்னுள்ளே - தேடிக்கண்டுகொண்டேன், எ-ம். "உள்ளத்தினுளி யைக்கண்டதுள்ளமே,,எனவும்வரும். (கசு)

அறிவுக்கறிவாய்நிற்கின்றசிவம் எனக்கேன்தெரியவில்லை, பஞ்சபா சமறைப்பு. நான்அறிவானால்எனக்கேன்மறைப்பு, சிற்றறிவானபடியி னாலே. இந்தச்சிற்றறிவுபேறிவாமோ, ஓங்காரமானகலசத்தமுதுண்ணி ற், போங்காலமீசனேயாம், என்றுவசனம்இருக்கிறபடியினாலே-பேரறி வாம், ஆகிறதற்கு எதனைத்தாலாம், மாமிசபிண்டம், மந்திரபிண்டமாய் த்; தேகம்-இந்திரியம்-அந்தக்கரணம் பிராணவாயு இந்த எழுபாதியும் நீங்கினால்பேறறிவாகி, அச்சிவனைக்காண்பாய். இதற்குவசனமுண்டோ? உண்டு. எப்படி? பிண்டமாமுடனானல்லேன், பிராணவாயுவுநானல்லே ன், கண்டவிந்தியநானல்லேன், கரணமோர்நான்குமல்லேன், பண்டைய வறிவேநானென்றுணர்தருபருவம்வாய்ப்பின்,வண்டறைகொன்றைத்தா ரான்மலரடிகாணலாமே. எனவும்வரும். (கூ)

இரண்டாவது.

பசுசங்கை.

ஆத்மாக்கள் அளவிறந்ததென்றால் அளவிறந்தகாலம் அளவிறந்த உயிரும் முத்தியடைந்தும் ஒழியாமல்நிற்பானேன்! இந்தஆத்மாக்கள்பிறந்த இடந்தெரிந்தால் அந்தச்சங்கையொழியும் 'கரியைக் குதிரைசெய்வானும்', "சித்திலாதபோது சீவனில்லை,, என்னுந்திருவாக்கானும் அகமுகமாய்த் தியானசமாதியில் தன்னைப்போக்கித்தானதுவாய்நிற்பின், அந்த நுட்பந்தெரியும். இதற்குவசனமுண்டோ? உண்டு. எப்படி! 'பாவமுமறமுமொத்துப் பக்குவம்பருவமுற்றிக், காவியையும்பலனைப்பற்றாதகமுகமாகியென்று, மோவியம்போலநின்றங்குணருணராமைபோக்கிச், சிவனுஞ்சீவனும்வேறாதிருப்புலிவனத்துளானே, எனவும்வரும். (கசு)

ஆத்மாவிலேசிவன் எப்படியிருப்பர்! பூவும்வாசனையும்போலே இருப்பர். அத்தனைசமீபமானால் தெரியாதிருப்பானேன்! விடயவாதனையாலே. விடயமின்றிப்பார்த்தால் தெரியுமோ! உன்னைப்போல் வெகுபேர் பார்த்துக், "கரியன்கொல்செய்யன்கொல் காண்கின்றிலேனே,, என்று அலர்தூற்றினர். ஆனால்காணப்படாதபொருளோ! அன்று. காணும்பொருளோ? அன்று. பின்னைத்தானெவ்வழி! "பார்க்கவேண்டுமென்னும் பசையற்றால் அன்றைக்குச்சொல்லுவன். இதற்குவசனமுண்டோ! உண்டு எப்படி? "பாசபந்ததேசிவா-பாசமுத்ததேசதாசிவா-எ-ம். "நிறையறிவாயிருந்து நின்மலன்றன்னைத்தேடி, மறைமுதனூலாராய்ந்து பின்னருமயங்குந்தன்மை, யிறைவனேயெனக்குமுண்டில்லையோவென்றுகேட்க வறைவதுநாக்கேயென்னவகந்தெளியாரைப்போலும்,, எ-ம். "வாக்கினுன்மனத்தினுன் மதிக்கொணாதசோதியைப் பார்க்கவேணுமென்றலைப் பலதிசைகளோடுவீர், நோக்கிலாதநோக்கை நோக்கிநோக்கிநிற்கவல்லரானோக்கிலாதனோக்குவந்து நோக்கநோக்கநோக்குமே,, எனவும்வரும். ( )

ஆத்மாவுக்குள்ளே சிவமுஞ், சிவத்துக்குள்ளே ஆத்மாவுஞ்சமவாய சம்பந்தமாயிருக்குமென்று ஆகமங்கள்சொல்லப் பஞ்சபாசங்களும்ஆத்மாவை மறைக்குமென்பது எப்படி! என்னின், ஒருகடத்திலேநீர்விட்டு எரிக்குங்கால், அதிலேஆகாசம் வியாபகமாயிருந்தும் அந்தத்தீ நீரைச் சுடுமன்றி ஆகாசத்தைச்சுடுமோ. ஆனால் ஆத்மா கண்டிப்போ அன்று. அகண்டமென்றுகண்டால் அந்தச்சங்கையில்லை ஆத்மாவும் அகண்டம்"

சிவமும்அகண்டமானால் பஞ்சபாசம்பின்னை யாருக்கு!இந்தவிவேகமில்லாதவர்களுக்கு, இதற்குவசனமுண்டோ!உண்டு. எப்படி ஒழிந்தேன்பிறவியுறவென்னும்பாசங், கழிந்தேன்கடவுளுநானுமொன்றானே, னழிந்தாங்கினிவருமாக்கமும்வேண்டேன், செழுஞ்சால்புடைய சிவனைக்கண்டேனே,, எனவும்வரும். (௪௮)

சிவத்துக்குஒப்பு-சூரியன், சீவனுக்கு-ஒப்புபடிகமலை, பாசத்துக்கு ஒப்பு-பஞ்சவன்னங்கள். இப்படிஅனாதிதொடுத்து இன்றைவரையுஞ்சிவம் உன்னைவிட்டுப்பிரியவில்லை. இந்தஆத்மலாபத்தை நான்எப்படிமறந்தேன்? சற்சங்கதி,சன்மார்க்கசங்கதி சிவாகமசம்பாடணம் இல்லாமையால்மறந்தாய். இப்போதுகுருதரிசனத்தால் எல்லாங் கிடைத்ததென்றறி. இதற்குவசனமுண்டோ! உண்டு எப்படி?"சுத்தபடிகமுச்சிச்சூரியனைச்சந்தத்தா, லெத்தன்மைத்தத்தன்மையீசனிலை-யுற்றுற்றுப்பாராதவர்க்குப்பவமும்பலபிணியும், போராடுமெஞ்ஞான்றுபோம்,எனவும், வரும்.

சிவசம்பந்தம் எனக்கெப்படிவந்தது சிவத்துவம்நீங்கிச் சிவமெப்படியாவேன்? சிவசம்பந்தம்அறியாமையாலே. சிவசம்பந்தம் அறிவாலே, அந்தஅறியாமைஎங்கேபிறந்தது! உன்னிடத்திலே. ஆனால்என்னைமறைத்தஇருளையான் அறியாமற்போகவேண்டியது என்னை. இந்த அஞ்ஞானத்தை என்றைக்குக்கடப்பேன், இந்தமாயையாலேஅழுந்துபட்டேன் இந்தக்கர்மம் என்னைவிடவில்லையே,என்பதனால் அறிந்தாயோயில்லையோ. ஆனால் அறிவுஎங்கேபிறந்தது? உன்னிடத்திலே. அறியாமையும் அறிவும் ஒருசம்பந்தமாய்இருக்குமோ? இருக்கும். எப்படி! ஒருகடலிலேவிடமும்-அமுதமும்-பிறந்தாற்போலவும் ஒருகண்ணிலேகொடுமையும் - இருளையும், பிறந்தாற்போலவும்,உன்னறிவிலே அறியாமையும், அறிவும், ஒன்றாய்ப்பிறந்ததைக்கண்டுகொள்ளுதி. அந்தஅறியாமை எத்தால்இறந்தது? அறிவுமேலீட்டாலே. அந்தஅறிவுஎவ்வண்ணம்நான்எவ்வண்ணம். அதைஇரண்டாட்ட இடமில்லை. ஆனாற் போம்வழியாது, (அறிவுஞ்சிவனுமொண்ணு அல்லவென்கிறவாயில்மண்ணு) என்கிற உலகவசனமே சாட்சி. இதற்குவசனம்உண்டோ! உண்டு. எப்படி? "ஆணவமேலிடவாருயிர்கீழிட்டடங்கிநிற்கு, மாணவங்கீழிடவாருயிர் மேலிட்டருளுருவாம் எ-ம். "அறிவென்றறியாத வாணவமேஞானச் - செறிவாயவென்னை நீ

தீண்டற்க, வறிவாய, வென்னைச் சிவமாக்கி யென்னறிவி லெக்காலும்,
பின்மைமறநின்றான் பிரான்,, எனவும்வரும். (௨௰)

ஆத்மாவுக்கு அனாதியிலே மலசம்பந்தஞ், செம்புக்குக் காளிதம்
போலுங், கடலுக்குஉவர்போலும், நெல்லுக்கு உமிபோலுமான தென்
னில், ஆத்மா அறிவென்றால், மறைக்குமோ? சிற்றறிவான படியினாலே
மறைக்கும், ஒளியை இருள்மறைக்குமோ? மறைக்கும். சந்திராதித்த
ர்களை, இராகுகேது மறைக்கிறதுபோலும், நெருப்பை ஈரம் மறைக்கி
றதுபோலும், ஆகாசத்தை, மலைமறைக்கிறதுபோலும். ஆனால்இந்தம
றைப்புத்தான்வருவானேன்? நீபண்ண கன்மத்தால். நான் அவயவம் இ
ன்றி நிரவயவமாயிருக்கக், கன்மத்தை எப்படிச்செய்தேன்! நிரவயவன்
நானென்பதைமறந்து, அவயவம்நானென்னுங்கருத்தாற் கன்மம்வந்தது
அந்தக்கன்மத்தால் மாயையுண்டாச்சுது, இந்தமாயையால் சர்வபதார்த்
தமும் உண்டாச்சுது. இதுபோமாறு? சிற்றறிவாகியநீ, பேரறிவாய்நின்
றால் பசுபாசம்இல்லை. இதற்குவசனமுண்டோ! உண்டு. எப்படி? "அ
றிவுருவாயவென்னையாணவமாதிகூடிப், பிறிவறியாதநின்னைப்பிரித்துத்
தான்முழுதுமாகி, நெறியினை மறைத்துப்பொல்லாநீசருக்கடிமையாகிச்,
செறியிருணின்றதென்னை திருப்புலிவனத்துளானே,, எனவும்வரும்.()

சிவமேகுருவாய் வருமென்னில்விரோதஞானமாம், உங்கள்சிவனு
க்குக் காலுங்கையும்உண்டோ என்னுங்தர்க்கம்வரும். (குருவே சிவமெ
னக்கூறினனந்தி) என்றுவசனம்உண்டாயிருப்பானேன்? ஆனாற்சிவனை
க்குரவனெனச் சிந்தியேலந்த, அவமதியா லாழ்வை நிரயத்து-என்றுவச
னம்இருப்பானேன். ஆனால் இதற்குவாயில்லை. இனிப்போமாறு? சிவ
ஞானிகளை அதிட்டித்துக்கொண்டு அநுக்கிரகம் பண்ணுவர். இதற்குவ
சனம்உண்டோ! உண்டு. எப்படி? "அறிவுக்கறிவாயறிவிப்பான்சில்லோ
ர்க், கறிவுருவுகொண் டருளுவான்,, எ-ம், "ஆட்டுவித்தா லாரொருவரா
டாதாரே, காட்டுவித்தா லாரொருவர்காணாதாரே, காண்பாரார்கண்ணு
தலாய் காட்டாக்காலே,,எனவும்வரும், (௨௨)

பதிதான் அனாதிபசுவும், பாசமும் அனாதியோ? சூரியன் உள்ள
போதே கண்ணும் அனாதி. கண்ணை மறைத்த இருளும் அனாதி. பதி
தான் நித்தியம், பசுவும் பாசமும், நித்தியமோ? ஆதித்தன் உள்ளபோ
தே கண்ணும்,கண்ணைமறைத்தஇருளும் நித்தியம்.ஒன்றுக்கே நித்திய
ப்பட்டம் அன்றிமூன்றும நித்தியமோ? வென்னில், சிவனறிவிலே சீவ

வறிவுகலக்கப்பண்ணிப் பிரபஞ்சத்தை மறைக்கிற படியினலே, பாச
னைநித்தியம், அனுதி யென்றது. ஆனல் இது துரியமாச்சுது. துரிய
டக்கவிடத்திலே ஆகமமும் எனக்கெட்டாதென்று சொல்லும்; வான
யடிவாழையாய் உலகத்தைமறைக்கலால், அனுதியென்றுலும்ஆகமத்
க்கு விரோதமில்லே. வேதாந்தம ஒன்றேயென்றுசாதிப்பானேன் அடி
னுக்கு அதுதெரியவில்லேயே? தெரியப்படுத்துமென்றுகேட்கத்தே
யில்லே. வேதம்விரோதஞ் சொல்லுமோசொல்லாது. உன்போதம் போ
னல் எல்லாம் அவிரோதமாம். இதற்குவசனமுண்டோ! உண்டு எப்ப
டி "சுடரொளியாய்னென்றுமுளனன் றளவும்யானுமுளனகி, நின்றவி
பிற்றரித்து நில்லாமல்,, எ-ம், "பதிபசுபாசமெனப்பகர் மூன்றும்பதி
னைப்போற் பசுபாசமனுதி,, எ-ம், "அறிவறிவென்ற வறிவுமனுதி,யறி
னைக்கட்டிய பாசமனுதி, யறிவுக்கறிவாம்பதியுமனுதி, யறிவுபதியிற் பி
ப்பறுந்தானே,,எனவும்வரும். (உ

ஆத்மாஒன்றென்று வேதாந்தஞ்சொல்ல-விஞ்ஞானகலர், பிரளய
லர், சகலரென்று அனேகமாக ஆகமஞ் சொல்லுவானேன்? வேதவ
போனவன் ஆகமவழியிற்போகான்; வடக்கேபோகிறவனுக்குக் காவே
மகத்துவந்தெரியுமோ, தெற்கேபோகிறவனுக்குக் கங்கைமகத்துவந்தெ
ரிமோ, அப்படிபோல்; (முத்திபலவும்பகர்ந்தோம்- பக்குவத்துக்கீடா
என்பதைப்பற்றில் சமுசயமாத்தி- இதற்குவசனம்உண்டோ! உண்டு.
ப்படி? "ஒன்றதபேருர்வழியாறதற்குள்,, எ-ம், "ஒன்றென்று சொல்ப
ர் சொன்னலுஞ் சொல்லுகவோரிரண்டாமென்றென்றுசொல்பவர்செ
ன்னலுஞ் சொல்லுகவேத்தியன்பர், சென்றன்று நல்கு சிற்றம்பலநா
சிரபுரத்தோ, னன்றென்றிதாமென்றுசொல்லாதமுத்தியளித்தனனே

வேதம், வேதாந்தம், வேத்தியம்,வேதாகமவாக்கியம், வேதாந்த
காவாக்கியவிலாசம், வேத்தியப்பிரமம் இப்படி, வேதபண்டிதாள்செ
முகமாகச்சொல்ல ஆகமவாக்கியமே பிரதான மென்று, முற்சொல்
வேதத்தை நிந்திப்பானேன்? தத்துவமசி, சித்துவமசிக்கும், அதுநீ
னய்-சிவம் நீயானய்-என அர்த்தம்ஏகமே; இதற்கு அத்தாட்சி;அங்க
கண்ணி-மீனுட்சி,இடைச்சி-கோனிச்சி, வெள்ளிமலே-ரசிதமலே, காஞ்
கச்சி, காசி-வாரணசி, வெண்காடு- சுவேதவனம்; வேதாரண்ணியம் -
மைக்காடு; இதற்கு வசனம்உண்டோ! உண்டு. எப்படி? "அதுவே

னுயெ ருமறைகள்சொல்லு, மெதிர்சிவனே நீயானுயென்னு; முதுநாலும், வேறே வேறன்றேசொல் வேதியனே விண்விசும்பும், வேறேவே றன்றே விளம்பு,, எ-ம், "தன்னைவிட்டொருதற்சிவந்தேடியே, பின்னசில்லுருப்பெற்றியைநாடியே,மன்னுமாலையுங்காலைவழிபட, வன்னசில்லுருவாகுவனுணையே,, எனவும்வரும். (உரு)

ஆத்துமாவே சிவமென்பது சித்தாந்தமானுல், சிவமென்றும்,பிரமமென்றும், அரிகரப்பிரமாதியென்றும் பலவாய்வருவானேன்? உபாசிகள், உபாசனையால் வேறுவேறுயின. "காவேரி யொன்று கால்வாய்நூற்றெட்டு, "மண்ணென்றுபாண்டம் வரும்பலவாகி, விண்ணென்று ஆகாயம் வேறுவேருகு மாவியுமிவ்வணமாய்ந்துகொள்வீரே,, என்றுவசனமிருக்கிறபடியினுலே சங்கையில்லை. இதற்குவசனம்உண்டோ! உண்டு. எப்படி? "என்னகத்துளென்னைநா னெங்குமோடிநாடினே, னென்னகத்துளென்னைநா னறிந்திலாமைபானதா, னென்னகத்துளென்னைநா னறிந்துமெய்தெளிந்தபின், என்னகத்துளென்னையன்றியாதுமொன்றுங் கண்டிலேன்,, எனவும்வரும். (உசு)

இவன்அறிவு, சிவன்அறிவிலே கலந்தால் மலம், மாயை, எக்காலும்இல்லையா, இல்லை, எப்படியில்லை, மத்தியானசூரியனை அத்தராத்திரி மறைக்குமோ; நீரிலேமுழுகினவனை நெருப்புச்சுடுமோ, மச்சுவிளக்கை வாயுஅலைக்குமோ, அதுபோலாமென்று அறி. ஒருகாலஞ் சிவன்கலந்தெதன்றல் ஒருகாலம் பிரிந்ததுண்டோவென்னு மாற்றம் வருமேயென்னில், குருடனுக்குக் காசத்தடைமாத்திரமேயன்றி அவன்கண்ணுக்குப்பிரகாசம் ஒருகாலம்வரவுபோக்கு நாத்தி. ஒளியிருந்தால் மறைப்புவருவானேன்? அப்பிரகாசமாயிருக்குங் காசம் நீங்கப் பிரகாசிக்குமெனக்கொள்க. இதற்குவசனமுண்டோ! உண்டு. எப்படி? "குருடர்க்குமுன்னே குடிகொண்டிருந்ததென்கோலமல்கு,, எ-ம், "அறிவுங்கரணமும்போயானந்தபூரணத்தைக், குருடன்விழியொளிபோற் கூடாமற்கூடினமே,, எனவும்வரும். (உஎ)

உடலுக்குமூலம் இந்திரியம், இந்திரியத்துக்குமூலம் பிராணன், பிராணனுக்குமூலம் கரணம், கரணத்துக்குமூலஞ் சீவன், சீவனுக்கு மூலம்சிவன், சிவனுக்குமூலஞ் சிவனே, இச்சிவனே இவைகளைப்பிரேரிக்கிறபடியினுலே, சிவன்அல்லாதது எல்லாஞ் சிவன்போலத் தோற்றும்

ஆகையால் எல்லாஞ் சிவம்என்பதும், நானேபரப்பிரமமென்ப[illegible], இக்கருத்தைப் பற்றிவந்தன. இதற்குவசனம்உண்டோ! உண்டு. எப்படி? 'உடம்பினைச்சிவமேயென்ப ருடம்பிற்குமூலமோரார், திடம்படுபிராணன்றானே கர்த்தனென் றுரைப்பாரஞ்ச, மடம்பெறுமிந்தியத்தைமதியென்பரிவைக்குமூலந், திடம்படநின்னைக்காணார் திருப்புலிவனத்துளானே,' எனவும்வரும். (உஅ)

"தத்துவமுப்பத்தாறும் ஆத்மாவுக்கு விடயஞானம். இந்தத்தத்துவம் ஆத்மா அல்ல. ஆத்மதத்துவம், அசுத்தமாயை. வித்தியாதத்துவம், அசுத்தாசுத்தமாயை, சிவதத்துவஞ்சுத்தமாயை, ஆத்மதத்துவம்நட்சத்திரங்களைப்போல, வித்தியாதத்வஞ் சந்திரனைப்போல. சிவதத்துவஞ்சூரியனைப்போல.ஒருமாயையிலே மூவிதமாயிருப்பதெப்படி, அத்தாட்சி கருப்பஞ்சாற்றிலே வெல்லஞ் சர்க்கரை, கற்கண்டு உண்டானாற்போலவும், மண்ணிலே இரும்பு-வெள்ளி-பொன் உண்டானாற்போலவும், இப்படி மும்மாயையும் ஒன்றுக்கொன்று மேலீடுகாண்க. இந்தமும்மாயையுமே முப்பாழுமானபடியினாலே தத்துவாதீதன் ஆத்மாவென்றுவேதஞ்சொல்லும். இந்தத்தத்துவத்தோடே யாத்மாக் கூடுவானேன், கூடாவிட்டால் பஞ்சகிருத்தியமில்லை. பஞ்சகிருத்தியம் இல்லாவிட்டால்என்ன, உன்னைக்கேட்டோ ஈசுரன் பஞ்சகிருத்தியம் பண்ணுவான், ஈசுராக்கினை அறியப்படாதென்பதே சித்தாந்தம், இதற்கு வசனமுண்டோ! உண்டு. எப்படி? "பூதமுங்கரணம் பொறிகளும்புலனும்பொருந்தியகுணங்களோர் மூன்று[illegible]மங்கடந்தவெளியிலேநீயுநானுமாய் நிற்குநாளெதோ,, எனவும்வரும். (உ௯)

ஆத்மா, சுதந்தரனன், தத்துவஞ் செடம்-செடத்தையுஞ் சித்தையுங் கூட்டிவைக்கிறவர், சிவன், இந்தச்சிவன், ஏன் செடசித்தைப்படைத்தார், திருவிளையாட்டு செடமுஞ் சித்துஞ்-சிருட்டிக்குமுன்னே- எப்படியிருக்கும், பழையபரமசிவமாயிருக்கும், ஆனால் எல்லாஞ்சிவமென்னலாமோ, அதற்குச் சந்தேகமில்லை, ஆனால் ஆண்டவன் அடிமையில்லையோ, அனுபவித்துப்பார். இதற்குவசனமுண்டோ; உண்டு.எப்படி, நன்றுகண்டரிது நமச்சிவாயப்பழந், தின்றுகண்டார்க் கதுதித்தித்தவாறே எ-ம். "அனுபவத்தறிவதன்றியளவையா லறியக்கூடாச்-சனகனைச்சாக்ஷி சொன்னாற் சருவருமொப்புக்கொள்வர்மனமொருபாலேவிட்டுன்-மலரடி நோக்கும்வஞ்சர்-இனமலரிடினும்வேண்டாத்திருப்புலிவனத்துளானே,, எனவும்வரும். (௩0)

ஆத்மாவை யெப்படியறியப்படும்? ஆத்மாவேபிடிபடாமற்போனால் சிவம் எப்படிப்பிடிபடும்? சோத்திராதியால் சத்தாதிகளையறியப்படுதலாலும் உசுவாசம்-நிசுவாசம்-வாங்கிவிடுகிறபடியினாலும்,சங்கிராந்த்தர்கள் தோன்றி யொடுங்குகிறபடியினாலும்,இதற்கெல்லாம் பிராணதாரியாயிருக்கிறவனே ஆத்மா. இந்த ஆத்மாவைவிடச்சிவமில்லையோ? விலாங்குசம்பந்தம்போல உண்டு. அதெப்படி? (ஆமடிகெட்டேனே-பாம்படி-யல்லடிகெட்டேனேவிலாங்கடி) என்பதுபோல, வெகுமுகத்திற் சீவனையும், அகமுகத்திற்-சிவனையுங், தோற்றும். இந்தவித்தைநாமெங்குக்கண்டதில்லையென்னில்,வேதாகமவீதியிலேபோனாற்காணலாம. இதற்கு அத்தாட்சி ,,ஆமடிகெட்டேன்பாம்பீதன்றுகெட்டேன் - விலாங்கென்று, மோகுடியம்போலுமுளன் ,,இதற்குவசனமுண்டோ? உண்டு.எப்படி? 'காதெவனாலேகேட்கும், கண்ணெவனாலேகாணு - மோதுநாவெவனாலுன்னுமுடலெவனாலேயோரு; மோதுமூக்கெவனான்மோக்குமூச்செவனாலேயோடும், போதெவனாற்போய்மீளுமவனடிபோற்றுகிறபாம்'' எனவும்வரும். (௬.௧)

ஏகமோ,துவிதமோ, அத்துவிதமோ, சிவ சீவனாத்தியோ, முத்திநிச்சயார்த்தம் எப்படி.என்னில், ஏகமென்றால், ஆண்டவனடிமைஎன்கிறகுணம்வரத்தேவையில்லை. துவிதமென்றால் ஐக்கமுத்திகூடாது. கலப்பென்னின்,ஒருவீட்டிலிரண்டுபயித்தியக்காரில்லை யென்பதேயாம்.சிவனுமில்லை சீவனுமில்லையென்னில்! அனீச்சுர வாதியாய்முடியும்.ஆனாற்போம்வழி? (கிட்டையிலே-நட்டமானே) னென்னுமகாவாக்கியத்தசற்காண்க.இதற்குவசனமுண்டோ? உண்டு. எப்படி?'' நீரிடைமூழ்கினேனிறையவுண்டவன், வாரமிருமதன் போன்றுமாமய, நீர்சிவயோகத்திற்றிளைத்திருப்பர்க; ளாரவர் பெருமையையளக்கற்பாலரே'.எ-ம்.' அண்ணலுமுயிருந்வேறெனவறைந்தாலயிக்கியமுத்திகூடாவா,லண்ணலுமுயிருமொன்றெனவறைந்தாலாண்டவனடிமையின்றாகு, மண்ணலுமுயிருமிரண்டல வொன்றுமன்றெனினையுறவாகு, மண்ணலுமுயிருநாத்தியென்றுரைக்கி லனீச்சுரவாதியாமல்-எனவும்வரும், (௬.௨)

ஆத்மாசுதந்தரபோதனோவசுதந்தரபோதனோ?வென்னில், ஆகமம் முத்தியில் சுதந்தரபோதனென்றுசொல்லும் வேதம்பெத்த முத்தியிரண்டிலுஞ் சுதந்தரபோதனென்று சொல்லுமானால் சுபாவ சித்தாந்தமேதென்னில், அனுபவத்திற்காண்க-முன்சொன்னவேதாகமஞ் சொல்லவி

ல்லையோ! வென்னில், தற்போக்கேசிவம்தான் இல்லாமையேயதற்கடையாளமென்றும், அகந்தத்துவா சுகீபவாவென்றுஞ், சொல்லும். ஆனால், அதுதெரிகிறவழிஎப்படி! யென்னில், உன்சித்தம்ஈசுரத்தியானத்தில் அழுந்தினால் அன்றைக்குத்தெரியும், தெரிந்துவந்து, உலகர்க்கு உபதேசம்பண்ணக்கடவோமென்னும் ஆசையைவிடக்கடவாய். இதற்கு வசனமுண்டோ! உண்டு. எப்படி? "காணுககாட்சியைக்கேளாதகேள்வியைப், பூணாதபூணைப்போற்றுதுநாமே", எ-ம். "அனுபவத்தன்றி வேறறியொணாவினையுடனம்பு ீயாடவாவே. எனவும்வரும். (௩.௩)

மூன்றாவது,

பாசசங்கை.

ஆணவமலத்துக்கு அனேகசத்தியும் சிவனுக்கு இரண்டுசெத்தியுமாயின், ஆணவமுயர்ந்துசிவந்தாழுமே? யென்னில், சிவந்தானுயறிகிறசத்தியொன்று. ஆணவத்துக்கு அனந்தசத்தி அனந்தாத்மாக்களை மறைக்கிறபடியினாலே. பெருக்குலத்தானென்னும்பேர்புலையனுக்குவந்தமையால், அவனுயர்ந்தானே இல்லை. அதுபோலவாமென்றறி. இதற்குவசனமுண்டோ! உண்டு. எப்படி? "சிவத்தினுக்கிரண்டுசெத்தி-திமிரத்துக் கானந்தசத்தி. சிவத்தினுக்குயர்ந்ததென்பர்-தெளிவிலா ராந்தரெல்லாஞ், சிவத்தின்றன்றன்மையெல்லாந் திமிரமேமறைத்தலாலே, சிவத்தினையறிந்தோர்போற்றுந்திருப்புலிவனத்துளானே,, எனவும்வரும் (௩.௪)

இந்தஆணவமலம் அருவமோ-உருவமோ- இரண்டுமல்ல. உருவமென்னிற் கண்ணுக்குத்தெரியவேண்டும். அருவமென்னின்மறைக்கமாட்டாது. பின்னைத்தான்போம்வழி? பாசம்உண்டென்று முன்சொன்னதும் ஆசாரியன் இல்லையென்று பின்சொன்னதும், ஆசாரியன். இதற்குவசனமுண்டோ! உண்டு எப்படி? அறிவறியாமைதன்னையன்று நானறியேனின்றான், குறியுறக்காணேனின்றன் கூத்தாட்டலிருந்ததென்னே, மறிமழுக்காத்தாயுன்றன் மலரடிகாணநோக்கிச், செறிபல முனிவர்போற்றுந் திருப்புலிவனத்துளானே, எனவும்வரும். (௩.௫)

இந்த ஆணவமாதியபஞ்சபாசங்களும் -நித்தியமென்று - சிவாகமஞ்சொல்லுமெனில் கூடாது. எப்படி? ஒருவேதம்பஞ்சபாசங்களு

5491

ம்-அநித்தியமென்று சொல்லிற்று! பின்னொருவேதம் கானற்சலம்போலத்தோற்றரவு மாத்திரமேயென்று சொல்லிற்று! பின்னொருவேதம் ககனாவிந்தம், வந்தியாபுத்திரன், சசவிஷாணம்போல அனுபவத்திலே பஞ்சபாசமில்லையென்று சொல்லிற்று? நாலாம்வேதம் மாயை யேயில்லையிருக்கிறதெல்லாம் பிரமமேயென்றுசொல்லிற்று. அட்டாவக்கிரகர் தன்றாய்வயிற்றி லிருந்துகொண்டு தகப்பனைநோக்கி (எல்லாம் மாயையென்னின்றவாய் எல்லாம் பிரமமென்று சொல்லாதோ) என்றுதிருவுளம்பற்றினபடியாலும், பஞ்சபாசங்களுமில்லையென்பதே சித்தாந்தமென்னில்! உண்டாயிருந்ததென்பது வாக்கிரியும். ஆகையால், இல்லையுண்டென்ப இரண்டும் அனுபவத்திலே தோன்றுமென்பதே சித்தாந்தம். விவகாரத்துக் கொப்பக்காட்டெ ன்னில், அனுபவம் விவகாரத்துக்கெட்டாது. இதற்குவசனமுண்டோ? உண்டு. எப்படி? "இல்லையெனுமாயையிலிட்டனை நீ, பொல்லேனறியாமை பொறுத்திலையே,, எனவரும். (கஎ)

மலம், மாயை, கன்மம், ஒருகுணமோ-பலகுணமோ! மலம்-மறைக்கும்? மாயை - விளக்கும்? கன்மம்-விகாரப்படுத்தும். மலம் அறிவை மறைக்குமோ? மனத்தை மறைக்குமோ? மனத்தைத்தான் மறைக்கும். அறிவைமறைக்குமென்று வசனமிருப்பானேன்? மனமும்! அறிவின்சம்பந்தமானபடியினால் அங்ஙனஞ்சொல்வாருமுளர் செனனமரணப்படுவது மனந்தானோ ஆத்மாவோ? ஆத்மாதான். செனனமரணப்படுவதென்னால் அனுபவியொப்புக்கொள்ளான் - செனனம்-கருவியிற்றோய்தல்? மரணங் கருவியைநீங்கல்! நரகம் - ஆயாசம், சொர்க்கம்-அநாயாசம்? இதற்குவசனமுண்டோ? உண்டு. எப்படி! சுருதிசாரமுற்றிலுங்காண்க.

இந்தக்கண் நானல்ல-கண்சடம்? நான்-சித்து? கண்ணைக்கொண்டறிகிறதுமனம், மனத்துக்குச்சாட்சி நான், கண்ணும் விடயமும்-மனமும் மாயை, நான்-அறிவு, என்பெயர்-ஆத்மா, இதற்குவசனமுண்டோ? உண்டு. எப்படி! கண்ணெவனாலேகாணும்,, எ-ம், காளத்தியானவனென் கண்ணுளானே,, எனவும்வரும். (கஅ)

இந்தச்செவி நானல்ல, செவி-சடம், நான் - சித்து, செவியைக்கொண்டறிகிறது-மனம், மனத்துக்குச்சாட்சிநான், செவியும்விடயமும்-மனமும் தூலம்-நான் சூக்குமம், என்பெயர்ஆத்மா இதற்குவசனமுண்

டோ? உண்டு. எப்படி! "காதெவனுலேகேட்கும்,, என்ம், 'சத்தத்தினுள்ளே சதாசிவங்காட்டி,, எனவும் வரும். (௫௯)

இந்தத்தொக்கு நானல்ல-இதுசடம் நான்சித்து - தொக்காஸ்பரிசத்தையறிகிறது மனம், இந்தமனத்துக்குச்சாட்சி நான், இவையெல்லாமிறந்தாலும் நானிறவாதபடியினுலே நான்சின்மாத்திரன். இதற்குவசனமுண்டோ? உண்டு. எப்படி! "உடம்பெவனுலேபோரும்,, என்ம், "உடம்பைக்கரத்தினுறப்பையுங்காட்டி", எனவும் வரும். (௬௰)

இந்தஆக்கிராணம் நானல்ல, இதுசடம், நான்-சித்து, ஆக்கிராணத்தைக்கொண்டு கந்தத்தையறிகிறதுமனது. அந்தமனதுக்குச்சாட்சி நான், எனக்குச்சாட்சி-சிவம், இந்தசிவம்-வேறு - நான்வேறல்ல ஆக்கிராணமும், கந்தமும், மனசும்அறிய நானறியாமல் சிவத்தைமுன்னிட்டுப் பாசத்தைப்பின்னிட்டபடியால் நான்சிதானந்தரூபன். இதற்குவசனம் உண்டோ? உண்டு. எப்படி, "மோந்துமூக்கெவனுல்மோக்கும்,, என வரும். (௬௧)

இந்தநாக்கு நானல்ல, நான்சித்து, நாக்குசடம், நாக்கைக்கொண்டு ருசியையறிகிறது, மனம்! இந்தமனத்துக்குச்-சாட்சிநான், எனக்குச்சாட்சி சிவம், இந்தச்சிங்குவையும், ருசியும, மனமும், அறிய நான் அறியாதபடியால்-நான்நித்தியானந்தன். இதற்குவசனம்-உண்டோ? உண்டு. எப்படி! "ஓதுநாவெவனுலுண்ணும்,, என வரும். (௬௨)

பிராணவாயும் நானல்ல, பிராணன்சடம், நான்-சித்து, பிராணனைக்கொண்டறிகிறது-ஆத்மா, அந்த-ஆத்மாவே நான், இந்தப்பிராணனும், மனதும்-அறிய-நான் அறியாதிருக்கிறபடியால் நான்-சருவானந்தன். இதற்குவசனம்-உண்டோ? உண்டு. எப்படி! "மூச்செவனுலேயோடும் என வரும். (௬௩)

இந்தமனமும் நானல்ல, புத்தியும் நானல்ல, ஆங்காரமும் நானல்ல, சித்தமும் நானல்ல, அந்தக்கரணம் ஆத்மாவுக்குமந்திரி, பிராணன் பிரதானி, ஆக்மதத்துவம் தூசிப்படை, வித்தியாதத்துவஞ்சிற்றணி, சிவதத்துவம் பேரணி, காயமே அரண்மனை, இப்படிசாக்கிரமாதி தானமாகிய உத்தியானவனங்களிலே சம்சாரிபோலச் சஞ்சரிப்பன், ஞானக்கண்ணினும் பார்க்கிறவர்களுக்கு தோற்றப்படுவன், ஊனக்கண்ணினுற் [illegible]படான்? ஆத்மாஇல்லையென்று ஏன் தோற்றப்படவில்லை? [illegible] கன்மத்தால் தோற்றப்படஇல்லை-நீயார், என்னில். நான்தா

ன், நீயாரென்னில்யாருமில்லை. என்பவனே ஆத்மா. இதற்குவசனம்-உண்டோ? உண்டு. எப்படி! நானென் றுரைப்பவனே நாடிலக்கவான்மாவா, நானென்றுனக்குக்கயல்வேறோர்நாக்குண்டோ-நானேநீநானேஞானமுடையானுக்க, நானேவேதப்பொருளுநாட்டுவதற்கையமிலை,, என வரும். (௪௪)

ஆணவம்-இருள், மாயை - விளக்கு, கன்மம்-கருக்கலோ வெள்ளியோ வென்னுமயக்க அறிவு! கண்-ஆத்மா, சூரியன்-சிவம், பகல்சகலம், இரா கேவலம், இப்படி அனாதிதொடுத்துஇன்றளவும்வரும். சற்குரு ஞானதீக்ஷையால் சகலகேவல மறும்? அறவே ஞானசூரியன்உதயமாம், ஆகவேஆணவவிருள்-நாசத்தையடையும், அடையவே-மாயை-விளக்கவியும், அவியவே- ஐயந்திரிபு அறும், அதனால் ஆத்மா சுவாநுபவத்தைப்பெறும், பெற்றால் வேறுபடுமே யென்னில், வேறிலாமையைக்கண்டதே பெற்றதெனக்கொள்க. இருள் சூரியனில்மறைந்தாற்போல, ஆணவஞ்சிவத்தில் அடங்கும் எனக்கொள்க இதற்குவசனம் - உண்டோ? உண்டு. எப்படி! "சருவக்கியானோத்தரமேயாம்,, (௪௫)

சிவத்தைவிட ஆத்மாவென்று நாமம்வருவானேன்? சிருட்டியால். ஆனால் சிருட்டிக்குமுன் சீவராசியில்லையோ? இல்லையென்றேவேதஞ் சொல்லும்! வேதாந்தத்துக்கு-மேலான ஆகமம், உண்டென்று-சொல்லுகின்றதே? அது பூருவகாண்டத்திற்சொல்லும்? உத்தரகாண்டத்தில்வேதஞ் சொன்னபடியேசொல்லும். இதற்குவசனம்-உண்டோ? உண்டு. எப்படி! "காலமுநாள்களுமூழிபடையாமுனேகவுருவாகிமூவுருவிற், சாலவுமாகிசமயங்களாறினுருவாகிநின்றசழலோன், ஞாலமுமேலைவிண்ணோருலகேழுமுண்டுகுறளாயோராலினிலைமேற்-பாலனுமாயவற்கோர்பரமாயமூர்த்தியவனுநமக்கோர் சரணே,, எ-ம், "திஷ்டேபூர்வமாத்மா - யேகமேவா,, எ-ம், "சிருட்டிக்குமுன்னுயிரெல்லாஞ் சிவமென்று செப்புமறை, சிருட்டிக்குப்பின்னுயிர் வேறுபட்டான் சிறுசீவனென்றே, சிருட்டியைநீக்கிச் சிவோகமென்பாவனை சேர்தாலுஞ், சிருட்டிக்குமுன் சிவமானான் திருக்கச்சி யேகம்பனே,, எனவும் வரும். (௪௬)

ஆனால் அந்தச்சிவத்தை எந்தப்பிரகாரம் அனுபவிக்கலாம் என்னில், வனத்தின் வள்ளிமுதலின் நுனியைப்பற்றி அதன்மூலம் பற்றுவாரைப்போல, வசனத்தைப்பற்றி வாக்கு, வாக்கைப்பற்றி மனது, மன

தைப்பற்றிப் புத்தி, புத்தியைப்பற்றி யாங்காரம், ஆங்காரத்தைப்பற்றிச்-சித்தம்; சித்தத்தைப்பற்றிச் சீவன், சீவனைப்பற்றிச் சிவம், இப்படிய னுபவிப்பாயாக. அனுபவிக்கிறவன்யார்? "அவனருளாலே-யவன்றாள் வணங்கியென்பதே சித்தாந்தம். இதற்குவசனமுண்டோ? உண்டு. எப்படி 'வெள்ளநீர்ச்சடையர்போலும் விரும்புவார்க்கெளியர்போலும்உள்ளு ளேயுருகிநின்றங் குவப்பவர்க்கன்பர்போலுங், கள்ளமேல்வினைகளெல்லாங் கரிசறுத்திடுவர்போலு, மள்ளலார்பழனமேய வாலங்காட்டடிகளாரே,, எனவரும். (௪௭)

தேகவாசனை, லோகவாசனை சாத்திரவாசனை இந்தமூன்றுக்கும்விபரம். தேகவாசனை-பூப்பிரதக்கணமுதலிய செய்யவேண்டுமெனவிருப்பம், லோகவாசனை-தன்னையுலகமதிக்க நடித்துப் புகழைவிரும்பி யிகழைவிலக்கல், சாத்திரவாசனை - அநந்தசாத்திரங்களுமறிவோமென்றல், தேகவாசனையாவது-சருவஞ்சிவமயஞ்செகத்துளன்கிற விவேகத்தால் நசிக்கும், லோகவாசனை-அரிகரப்பிரமாதிகளையும் புகழ் இகழ்விடாதென்பது சித்தாந்தப்பட்டால் நசிக்கும்? சாத்திரவாசனை-ஆத்மக்கியானஞ் சற்குருகடாக்ஷத்தால்அன்றி விளங்காதென்பது. சித்தாந்தப்பட்டால் நசிக்கும், சாத்திரவிருப்பம், எவனுக்குண்டோ அவனுக்கு அனுபவங் கோடிக்காலத்தினையானாலும் இல்லையென்பதே சித்தாந்தம். இதற்கு வசனம்உண்டோ? உண்டு. எப்படி! உத்தமமீசுரத்தியானம் மத்திமமாகம சாத்திரமோ,கோகனிட்டங் கீதநாதாபோ வாதார்த்தம் பசுலட்சணம் எனவரும். (௪௮)

ஆத்மா-குருடன், குருடு-ஆணவம், கோல்-சரீரம், கோல் கொடுத்திழுப்பான்-ஆசாரியன், சூரியன்-சிவம், படுகுழி-நரகம் - மேடு-சுவர்க்கம், கோயிலுக்கிழுத்தால்-குளத்துக்குப் போவே னென்பதே சிவபோதம், ஆரவாரிருக்கறுக்குது-ஆளிருந்துலாவுது என்னும்வசனத்தால்ஈசுரன் உண்டு, அவனால் செகசாலமுண்டென்பதேசித்தாந்தம்-எங்குஞ்சிதம்பரம் பொங்கிவழியுது-என்னும்வசனத்தால், அகமுகமாயினோர்க்குஅக்கணமே-பஞ்சபாசங்களும் விடுபடும். இதற்குவசனம்உண்டோ? உண்டு. எப்படி! 'இருட்டறைமூலையிருந்தகுமரி, குருட்டுக்கிழவனைக்கூடல் குறித்துக், குருட்டினை நீக்கிக் குணம்பலகாட்டி, மருட்டியவனைமணம்புணர்ந்தாளே,, எனவும் வரும் (௪௯)

சூரியனுக்குள்ளே-மேகம், மின்னல், இடி, இந்திரதனுசு, மழைமுதலிய அஞ்சுந்தோன்றினாற்போலச், சருவசூனியசிவத்தில் - ஆண

வம், மாயை, கன்மம், மகாமாயை, திரோதாயி-அஞ்சுமலமுந்தோன்றிய வாறுகாண்க. சிருட்டிகாலத்திற்றோன்றிச் சங்காரகாலத்திற் சிவனிடத் தெப்படி இல்லாதேபோம்? கார்காலத்திற் சூரியனிடத்திலேதோன்றிய-அஞ்சுக் கோடையில் மறைந்துபோனது-சூரியனிடத்திலேயே யென்பதேசித்தாந்தம். இதற்குவசனம் உண்டோ? உண்டு. எப்படி! "தோற்றுவதெல்லா நின்னிடைத்தோற்றந், தோற்றம்பிரிதிற் றோற்றுச்சுடர் முனே," எ ம். "மன்னுமாலயனோடு வானும் வையமும், பின்னமுமமினமும் பெருகிச்சிவனும், பன்னுமாணவமுதற் பாசமியாவையு, முன்னுயிச்சிவத்திடை யுதித்தொடுங்குமால்," எனவும் வரும் (௩௦)

தோற்றமுமொடுக்கமுஞ் சிவத்திலேகூடாதென்று சிவாகமஞ்சொல்லுமேயென்னில்-நீ ஆகமக்கரைகண்டால் முற்றுந்தெரியும்-அஃதெங்ஙனம்-அங்ஙனம் பூர்வகாண்டத்திற்சொல்லும்-உத்தரகாண்டத்தில் வேதஞ்சொன்னபடியே சிவத்திலே உற்பத்திலயஞ்சொல்லும் - மாயையிலே உற்பத்திலயமென்னில் "ஏழுபாரேழுகடலிபங்களெட்டுவெற்புடன், சூழும்வாளகிரிதொடங்கிச்சூழுமேழுலகமும், வாழிமால்விசும்பினோடு பிரமவண்டம்யாவையு. மூழியாவினுளிக்குளேயுதித்துவின்றொடுங்குமே" என்றும்வசனம்வாக் கணக்கில்லை? சர்வபரிபூரணர், சர்வகாரணர், சர்வலோகநாயகர், சர்வசிவகயாபரர், சர்வகாரியகாரணர், சர்வஞானகாரணர், சர்வதேவசிகாமணி, என்றுசிவத்துக்கு நாமம்வாக் கணக்கில்லை. இதற்குவசனமுண்டோ? உண்டு. எப்படி! திரைநுரைகுமிழியெல்லாந் திரைகடற்றோன்றுமாபோ, லுரையுயிர்மாயையாக்கை யுனிடையுதிக்கக்கண்டேன், பரைதிருவுருவமாகிப் பசுத்தொறுங்குடியிருந்த, திருமறுமாபன்போற்றுந் திருப்புலிவனத்துளானே," என வரும். (௩௧)

சிவம், சத்தி, நாதம், விந்து, சதாசிவம், மயேசுவரன், உருத்திரன், விட்டுணு, பிர்மா, இந்தநவந்தருபேதமும் சிவபேதமுஞ், சத்திபேதமுஞ் சரீரபேதமெல்லாஞ் சத்தி, சிவபேதமெல்லாஞ் சிவமென்று, இவ்வியாகமஞ்சொல்லும். அதற்குமுன்னே வேதமுஞ்சொல்லும் இந்த வேதாகமக் கண்பெற்றநாதாக்களும், சத்தியாவதும் மூடற்றயங்கு சிவனுட்சிவம், பித்தர்காளிதற்குமேற்பிதற்றலாவதில்லையே," என்றுசொல்லிஇருக்கிறார்கள்-எண்பத்துநான்கு நூறாயிரயோனிபேதந்தோறும் பிறந்திறக்கிறவன் இவன் சிவனாவானோ, சிவனுக்கு உற்பத்திலயமில்லை,

யென்று, சிவாகமஞ்சொல்லும். ஆனால் ஜெனனமரணமாருக்கென்னில். மனதுக்கென்றே ஆகமசித்தாந்தம். இதுஎங்கேசொல்லியிருக்கிறதென்னில்-சர்வக்கியானோத்திரத்திலுஞ் சிந்தியாகமத்திலுங்காண்க இதற்குவசனமுண்டோ? உண்டு. எப்படி! "தேகமாதனையாள் கூறுசிவனின் கூறதானு லாகமாய்ப்பிறந்திறப்ப தாரெனவறையலாமோ வாகனவிடபனூர்திமனமெனவறிந்துகொண்டேன், தேகவாலயத்தை நீங்காத்திருப்புல்வனத்துளானே,, எனவரும். (௩உ)

அனாதியிலேபாசம் பசுவை யெவ்வண்ணம்வந்து பற்றிக்கொண்டது "மால்கொடுத்தாவிவைத்தார் மாமறைக்காடனாரே, என்பதனால். அனாதியிலே ஈசுரசங்கற்பத்தை யுன்பொய்ப்போதத்தால் அறியப்படாதே என்னில் ஒருபரிகாரம் பசிகண்டகுழந்தைக்கு விகாரமு முண்டானாற்போல அனாதியிலே மலம்வந்து பொருந்திற்றென்னில் ஆத்மாநிரவயவனோ அவயவனோவென்னுஞ் சங்கைவரும். சந்திரனிடத்திலேயிருக்கிற களங்கத்தை முயலென்றும், மானென்றும் ஆலவிருட்சமென்றும் பூமிச்சாயையென்றும் பலவாய்ச்சொல்லுவதன்றிப் பிரத்தியட்சமே பிடிபடாமல் மயங்குமென்னில். அனாதியிலேவிளோங்க விருத்தாந்தம், நீ சிவமாய்நின்றாற் றெரியுமன்றிச் சீவனாய்நின்று பார்க்குமளவுந் தோன்றாதென்பதே சித்தாந்தம். இதற்குவசனமுண்டோ? உண்டு. எப்படி! "அனாதியின்மலம்வந்தென்னையடுத்ததுமதற்குமுன்னை, மனாதிகளிலாதவாறு மலபடர்பான்மைதன்னைப் பேசத், தனுவன்சகதியாலே தனுகரணங்கள்வந்து, பிணிதீர்ந்தெற்றுப்பின்னர்ப்பிரித்ததும்பேசல்வேண்டுஞ், செனுதிபன்வழிபட்டேத்துந்திருப்புல்வனத்துளானே,, எனவும் வரும். இஃது ஐயடிச்செய்யுள். (௩௩

சீவராசி, சிவசம்பந்தமானால் பின்னர்ப்பாசசம்பந்தப்படுமோ? படாது. பரமமுத்தனானால் பிராரத்தம் அனுபவிக்கிறவன் அகற்றுக்கப்படானோ? பட்டும்பட்டவனல்லவோ? கண்டுக்கண்டவனல்லவோ? கேட்டுங்கேட்டவனல்லவோ? பார்த்தும் பார்த்தவனல்லவோ? உண்டும் உண்டவனல்லவோ? மோந்தும் மோந்தவனல்லவோ,, என்று சர்வக்கியானோத்தரஞ்சொல்லும். இதற்குவசனமுண்டோ? உண்டு. எப்படி! "கடலிலேகலந்தவாறு கதியிடைப்பின்வந்தாலுங், கடலினுட்டன்மைகுன்றாக் கதையெனவினைக்கண்டோருமுடலிடையிருந்துமுண்டு முறங்கியு முலாவிகின்றுந், திடலுமடைஞானயன்றோ திருப்புலிவனத்துளானே,, எனவரும். (௩௪

சிவமும் சீவன் முத்தர்களும், பூவும் வாசனையும், மணியும்ஒளியும், நீரும் தட்பமும், நெருப்புஞ் சூடும் போலுமென்னில் இவைஇரண்டுபடாதோ? இவைகளொன்றுக்குரிய வுவமைகளென்பதேசித்தாந்தம். ஒன்றென்பதும்விலக்கேயென்னில், "இரண்டுபட்டவூரிற் குரங்குங் குடியிரா,, என்றும், மதியுங்கதிருமொன்று பட்டதமாவாசிய புண்ணியதினம்,, என்றும் 'கண்டனுங்கண்டியுங்கலந்தொன்றுபட்டார்,, என்றுஞ்சொல்லுகின்ற இந்தவசனங்களெல்லாம் விலக்கு ஆனால், அனுபவத்தில் ஒன்றென்ற அனுபவமும் விலக்காம். அனுபவத்துக்கெல்லாம் ஒன்றென்பதே சருவமதசம்மதம். இது தர்க்கத்துக்கடாது. இதற்குவசனமுண்டோ? உண்டு. எப்படி! 'ஒன்றாயுலகனைத்து மானார்தாமே யூழிதோறூழியுயர்ந்தார் தாமே,, எ-ம், "ஒன்றாயுலகனைத்துமானாயென்றப்பமுனி, பொன்றுமொழியாற்புகன்றிருக்கப், பொன்றாத முத்தியிலு மும்முதலுமுண்டென்றுரைத்த லெவன், பித்தமுறுஞ்சைவாதீபேசு,, எ-ம், "ஒன்றிரண்டல்லவென்றுங் கொன்றினையொன்றாற் பற்றி, நன்றுதீதென்னநிற்குஞ் ஞானிகளுளக்கோயிலென்றுநிற்கினியதென்றே விடைவிடாதிருந்ததெம்மான், சென்றடையாதசெல்வத் திருப்புலிவனத்துளானே ,,எனவும் வரும். (௫௫)

பஞ்சபாசங்களும்பஞ்சஞானங்களாற் றனித்தனிநீங்கும். பஞ்சஞானமாவது, சொற்சொரூபம், பரசொரூபம், புருடார்த்தசொரூபம், உபாயசொரூபம், விரோதிசொரூபம்; சிவனுடையநாயகி சிவகாமி என்றாற்போல ஆத்மாவுக்கு ஆத்மநாயகி யென்றுண்டானது. அது சிவத்தோடுகலந்தபோதும்உண்டோவென்னில் அப்போது, அவனேயிவனும் அவனேயிவளுமாம். அதுவென்போலவென்னில், சந்திரனும்சந்திரிகையும், அமாவாசியிற் சூரியனோடொன்றி அதுவிதுவாய்நிற்றல்போலாமென்றறி. இதற்குவசனம்உண்டோ? உண்டு. எப்படி! "பாசத்தாற்பாசத்தோடும் பதிந்திடப்பசுவார்வின்பாற், காசற்றவிழியார்போலக்கலந்தபின்பிரிவில்லை, பாசற்றநீயும்நானுமன்னியமின்மையாலே, தேசத்தாற்பரவலானதிருப்புலிவனத்துளானே,, எ-ம், ஈண்டியமாயாவிருள்கெடவெப்பொருளும்விளங்கத், தூண்டியசோதியை மீனவனுஞ் சொல்லவல்லனல்லன்,, எனவும் வரும். (௫௬)

ஒருமனிதன், பரமசிவசொரூபமாவது அதிசயமன்றியடாதே? ஆகமஞ்சொன்னால் உனக்கேன்சமுசயம், ஆகமமே, சிவன்வேறு சீவன் வேறு ஆண்டவனடிமைக்கழிவு வாராதென்றுசொல்லுமே. அதுவெவ்

லாம் பூர்வகாண்டம். உத்தரகாண்டத்திற் சொல்லுகிறதைச் சொல்லு
கிறேன்கேள். ஒருகுளவியாற் கீடத்துக்குக் கீடத்துவம்போய்க் குளவி
க்கனை முற்ற முற்றக்குளவியான தன்மையும், ஒருபாடாணஞ்சிற்பனுல்
வேதாங்கப்படிசெய்யத் தெய்வமானதன்மையும், ஒருவிறல் ஆறு அமா
வாசி ; பிடிங்கிப்பிடிங்கிடவிலாமிச்சியானதன்மையும்போலச் சிவன்
தீக்கையாலுஞ்சிவஞானத்தாலும்சிவமாவாவன்,, என்று சர்வக்கியானோ
த்தரம், தேவிகாலோத்தரம், வாதுளாகமமுதலியவைசித்தாந்தப்படுத்து
ம ஆகையாற் பூர்வகாண்டம்பொருளல்ல? பொருளென்னில்-உனக்கனு
பவகாலஞ்சமீபமில்லையென்பது வரத்திரியும். இதற்குவசனமுண்டோ?
உண்டு.எப்படி! "கீட்படுகீடநல்லகேழ்கிளர்குளவியாலே, யாட்படவத
தானுவதிசயம்போலும்மம, நாட்படப்பிரிந்தாயேனுதனிற்காட்செய
தத்தாற், சேட்படச்சிவமதானேன்றிருப்புலிவனைத்துளானே,, எனவும்
"பச்சைமண்பொதுப்பிலேபுழுதிப்பொதிந்தவேட்டுவ, னிச்சலும்நினை
க்கிடநினைந்தவண்ணமாயிடும், பச்சைமண்ணிருந்திடப்பறந்துதும்பியா
யிடும், பிச்சர்காளறிந்திலீர்பிராணிருந்தகோலமே,, எனவும்வரும்.(கு

சீவன்முத்தாள் உலகத்தோடுகூடியுங்கூடாமல் எப்படியிருப்பார்?
தாமரையிலையுந் தண்ணீரும், சேறும் பிள்ளைப்பூச்சியும், புளியம்பழ
முந் தோடும்போலும் நிற்பர். அதுவுமில்லையென்றுசொன்னாற் குற்ற
மோ? பிராரத்தகன்மம் பொசிக்கிறவராார்? தேகம் பொசிக்குமென்னில்
மாயாவாதியாய்முடியும்? மனந்தான்பொசிக்குமென்னின்-மனத்துக்குவ
யும் வயிறுமுண்டோவென்னுஞ் சங்கைவரும். ஆனாற் சித்தாந்தமெ
ப்படி? தேகந்தான் பொசிக்கிறது. விருப்பு வெறுப்படைவதுமன
து. அதெப்படி? அத்தாட்சி - ஒருகுடும்பி சமுசாரம் பண்ணுகை
யில் கலியாணம்வந்தாற் களிப்பும் - கிரியாணம்வந்தாற் கிலேசமும்
அடைவன். தனக்கவையின்றி யிருக்குஞ் சுகதுக்கமடைவதுபோலவு
ம்; ஒருநகரந் தீப்பற்றிக்கொள்ள, ஒருநகரம் பிரதிட்டைபண்ணி
இரண்டுக்குஞ் சரிநோக்கமின்றிச் சுகதுக்கமடையும் அரசனைப்போ
லவுமாம். பின்சென்றறிக. இதற்குவசனம் உண்டோ? உண்டு எப்
படி! "பங்கயப்பாசடையென்னப் பங்கமுறும் புழுவென்ன, மங்கு
லகைத்துறந்தாலும் துறவாதமாண்பினராய்ச் சிங்கமெனமேனோக்கி
க்கீழ்நோக்காத் திறத்தினரே. லங்கமுறுஞ்சுகதுக்க மறிவடையாமன
மடையும்,, எ-ம். "பங்கயப்பாசடை நீரிடைநிற்பினும் பற்றையுறு
ச், சங்கை யெறியிற் சுழினுக் தவளிறக்குறையாத், துங்கமணி

ப்பாம்பிருட்குகைதன்னினுமல்லையுறு, விங்கினைவபோனின் னடியாசெ
யிற்கச்சியேகம்பனே,, எனவும்வரும். (௫௮)

இந்தச்சிவஞானத்தைப்பெற்ற மகாயோகிகளுக்கு - காயம்-அகாயம், கரணம்-சிவகரணம், சிந்தை - நிர்ச்சிந்தை, ஏது - நிரோது, பாவனை - சோகம்பாவனை, பூசை-சமதரிசனம், அநுட்டானம்-சிவோகம்-சந்தியாவந்தனம்-மகாவாக்கியம்-வந்தனைவழிபாடு - தற்றெரிசனம் - சமாதி சிவதெரிசனம். இதற்குவசனம்-உண்டோ? உண்டு. எப்படி! "வடிவிலாவடிவினின்று மனமிலாத்தொழில்குயிற்றி, வடிமுடியில்லாஞானவாரமுதுண்டுவிற்போர், படுகுழியனையபெண்டீர்பாழ்ங்கரியனையமைந்தர், செடியுடையாக்கைவேண்டார்திருப்புலிவனத்துளானே,, எனவரும். (௫௯)

சிவஞானிகள் பஞ்சாக்ஷரத்தின் முத்தியானந்தம் பெற்றிருப்பதெப்படியென்னில், நகாரமாகியமாயையைநாமல்லவென்று நழுவாமனழுவி மகாரமாகிய வாணவமறைப்புநீக்கி யகாரமாகிய வாத்மதரிசனம்பண்ணி வகாரமாகிய தாயைக்கண்டு சிகாரமாகிய பிதாவைத் தாயாற்கண்டுங் காணுமற் சுவானுபவத்தி லழுந்திநிற்பார்கள் அழுந்தல் வேற்றுமையைக்காட்டாதோவென்னில்-அழுந்தலென்றது-ஒப்பனை. இதற்குவசனமுண்டோ? உண்டு. எப்படி! "நகாரத்தின்மயலேஞான வாளினுனறுக்கிப்பின்னர், மகாரத்தின்மறைப்பைநாமே மணியெனமதியால்வாட்டிந வகாரத்தின்வழியேசென்று மாலயனறியாதோங்குஞ், சிகாரத்தைக்கண்டேனின்றேன் றிருப்புலிவனத்துளானே,, எ-ம், "மந்திரமாவது மஞ்செழுத்தேயந்தமந்திரத்தி, னைந்துபொருளையுங் காட்டியிரண்டின்வழியடைத்து, முந்துமிரண்டின் வழியைத்திறந்துயர்முத்திதந்தான், கந்தன்கணபதிக் கப்பன்கல்க்கச்சியேகம்பனே,, எனவும்வரும். (௬௰)

தற்போக்கேசிவமாய்த் தானில்லாமையே அதற்கடையாளமாய்க்கண்டமகத்துக்கள், திருநடனதரிசனங் கண்டிருக்கும் வண்ணஞ்சொல்லில்; ஆனந்தமூர்த்திநடனத்துக்காடரங்கம்ஆத்மாவாக, ஆத்மா, அபேட்சை, உபேட்சையென்னு மிரண்டுகண்களையுமூடி நிர்வாணபதத்தை நினையாமல் நினைப்பதேநடனதரிசனம்." இதற்குவசனமுண்டோ? உண்டு. எப்படி? "நோயிலாவாக்கைபெற்று நுண்ணறிவுடையராகித், தாயினுமினியநின்னைச் சமாதியிற்காணமாட்டார், மாயையால்வகுக்கப்பட்ட வடிவினைநின்னைக்காணச், சேயராயரற்றுகின்றூர் திருப்புலிவனத்துளானே,, எனவரும். (௬௧)

சிவஞானியைப் பிராரத்தம்வாதிக்குமோ வாதியாதோ? வெகுமுகத்தில்வாதிக்கும், அகமுகத்தில்வாதியாது. அகமுகமானால் வெகுமுகம் வருமோ? அதுதான் பிராரத்தவாசனை:இந்தவாசனைகிருஷ்ணர், ஸ்ரீராமர், சுகர் வாமதேவர், நந்தி, பிருங்கி, வசிட்டர், வான்மீகி, இவர்களிடத்திலுங்காண்க. இதற்கு வசனமுண்டோ? உண்டு. எப்படி! "அமைத்தபடியெல்லா மனுபவிப்பதன்றியே, யுனைக்குரியோனுலுமொழிக்கமுடியாவே", எ-ம், "ஆழியானுமயனுமறிகிலா, வேழைபங்கனையன்றியிருகிலத், தூழைவென்றவருண்டு கோலோசெலாய், மாழைபோன்றமலர்ந்தளஞாழலே,, எ-ம், 'தனுவொடுகலவாராயின்சார்தராவினையிரண்டுந், தனுவொடுகலத்தலாலேசார்தரும் வினையிரண்டு, மனமொழிகாயமூன்று மவுனமுத்திரையினிற்பச், சினமயலகன்றோர்போற்றுந் திருப்புலிவனத்துளானே", எனவும்வரும். (௬௨)

சிவயோகிகள் சிவாலயதரிசனம், குருதரிசனம், சங்கமதரிசனம், செய்வாரோ? சிவனேஆலயமாகவும் சிவமேகுருவாகவும் அறிவேசிடனுகவும் தரிசிப்பர்? தன்னைச்சிவாகாரமாவதேசங்கமமாகவுந்தெரிசிப்பர் சிவாலயமாகவுந் தரிசிப்பர். இப்படிமூவகைப் படுமோவென்னில் உபசாரமன்றிச் சுபாவத்தில் ஒன்றேயாம். இதற்குவசனமுண்டோ? உண்டு. எப்படி? 'குறியறிவாகுங்கோயில்குறிப்பருமாவியாகு, மறிவுசங்கமமேயெல்லா மறிவெனக் கண்டுகொண்டேன், தறியெனவுடலுங்கண்ணுஞ்சமாதியிலிருக்குங்காலேச், செறிபவமினியெற்குண்டோதிருப்புலிவனத்துளானே,, எனவரும். (௬௩)

சிவயோகிகள் சிவதரிசனம்பண்ணுவாரோ, பண்ணின். மனவாக்குக்காயம் அசையாதோ? அசைந்து மசையாதநிலையிலிருப்பர். போகம்-போக்கியம், சாமி-சாமியம், சாக்ஷி-சாக்ஷியம், இரண்டுஞ்குப்புமின்றி நித்தியானந்ததுரியத்தில் தேகபரியந்தம் வரவும்போக்குமிருக்கும். ஆகையால், வழிபடுவோரைக்குறித்துச் சிவகரமேதேகமென்றும், சிவமேதாமென்றும் நினைப்புள்ளமட்டும் நினைப்பர், பஞ்சபாசங்களுக்குஞ் சாட்சி நாயகர்தாமானபடியால், அந்தஅனந்தானந்தத்தை என்னென்று சொல்லுகேன். கடைசாஞ்சிவாத்மாவேபரமாத்மா பரமாத்மாவே சிவமானுற் சைவசித்தாந்தம் ஒப்புக்கொள்ளுமோ? பூர்வகாண்டத்திற்குத் தன்னுபடி, உத்தரகாண்டத்திற்குச்சம்மதம். இதற்குவசனமுண்டோ?

உண்டு. எப்படி! "வானகமண்ணகம் வளைந்துதிரியினு, ஞானிகள்வாய்மொழி நம்பல்கேட்பினுந், தானேசிவமலாற்றனிச்சிவம்வேறிலை, மோனநிலையிதுக்கையமுமுட்டுமே", எ-ம், "சைவசித்தாந்தமெல்லாந் தானவனுகிற்றல் மையறுவேதசித்தமற்றதுநானேயென்ன, துய்வகைக்கிரண்டுமொன்றென்றேறுதியென்னுயிர்க்கிலாபஞ், செய்தசற்குரவனியே திருப்புலிவனத்துளானே," எனவும்வரும் (கஎ)

இந்தஅறுபத்துநாலுசங்கையும் அறுபத்துநாலுகலைக்கியானம் இதற்குயோக்கியம்-நிருவாணதீட்சைபெற்ற சத்துக்கள். இதனுற்பஞ்சபாசத்தினின்றும்விடுபடுவர்.

சிவயோகிவாக்குநான்மறைவேதம்.

அறுபத்துநாலுசங்கை-முற்றிற்று.

திருச்சிற்றம்பலம்.

உ

சிவமயம்.

வள்ளலார் சாத்திரம்.

பதினைந்தாவது

தசவழக்குச்சிந்தனை.

சிந்தனையென்பது, ஆகமவாக்கியங்களாயுள்ளவை. அஃதெத்தனை! ஏகசிந்தனை, துவிதசிந்தனை என்றிருவிதம். அதில், துவிதசிந்தனையொழிப்பான்பொருட்டு ஏகசிந்தனைவந்தவாறு. இதற்குச்சாமியம். "சிந்தனையைத்தந்தென்னைச் சிவமாக்கியாண்டானை, சிந்திக்கச்சிந்திக்கத்தர்ப்பணத்தைவிளக்க, வந்திடுமவ்வொளிபோலமருவியாலுளத்தே, வாவாவந்திடுவன்பின்மலமானதறுமே.

பிரதமந்திருமேனிகொண்டவழக்கு.

சிவனுக்குத்திருமேனியில்லை-எங்ஙனமென்னில்-ஆகாசமே பிரமத்துக்குச் சரீரமென்றுவேதஞ்சொல்லும் அஃதன்றியும், அநாதிதொட்டு இற்றைவரையுஞ் சிவனுருவமாய் வரக்கண்டோமில்லை. ஆனால், அட்டமூர்த்தி, அண்ணாமலையென்பதும், மந்திரசொரூபியென்பதும் பொய்யோவென்னில், அஃதெல்லாந் தியானமாத்திரமன்றிப் பயன்படாதேயென்னில், உன்னைப்போலக் கண்டிதப்பட்டு மலசரீரியாய்க்காமாதிகுற்றங்களோடுங்கூடிநின்றால் அப்போ இவன்தான் சிவனென்றறிவை இந்த அறிவையாரோ உனக்குப்போதித்தவர்-அவரே குருட்டுக்குரு - நீயேகுருட்டுச்சீடன்பேதாய் - இந்தவஞ்ஞமதியாலேயன்றோ பிறந்திறந்தாய் ஆகையாற் சிவனுக்குத்திருமேனியுண்டென்பதேசித்தாந்தம், சாமியம் "அருளே திருமேனியான்மாத்திருமேனி. குருவேதிருமேனிகொள்," "அறிவுக்கறிவாயறிவிப்பான்சில்லோர்க்கு, அறிவுருவுகொண்டருளுவான்," "எங்குமிலையென்பாரிதயங்கொழுமறிவா,யெங்குமிருப்பானைம்மிறை," நாதவிந்துகளாதீ நமோநம வேதமந்திரசொரூபா நமோநம-என்னுந் திருவாக்கானாலறியக்கடவாய்.

துவிதியையுயிர்வழக்கு.

சிவனுக்குத்திருமேனியுண்டாகில்இந்தச்சிவனையன்றிஆத்மாக்களில்லை. எங்ஙனமென்னில் சருவதேகங்கடோறுமாய்நின்று உண்ணல்உடுத்தல்முதலிய காரியங்களைச்-சிவனேசெய்வன். அன்றியுஞ்சுருதி-சரீரபின்னம், பரமாத்மனேகம், என்றுசொன்னமையாலாத்மாநாத்தி? ஆனால். உன்பெயர்மாயாவாதியோ-அநீச்சுரவாதியோ-இருபெயரும் உனக்கேதகும், இந்தக்கொச்சை மதியாலேயன்றோ. "மாயாவாதமென்னுஞ்சண்டமாருதஞ்சுழித்தடித்தார்த்து", என்றுமாணிக்கவாசகரால் தூற்றப்பட்டாய் மதிகேடனே உயிருண்டு-நரகசொர்க்கஞ் சிவனுக்கோ? சீவனுக்கோ? சிவனுக்கே ஆனாற்சிவனெங்கே-நீதான். என்னுக்கெனக்குண்டோ வில்லையோவென்னில் உண்டில்லையென்பதே காக்கென்றறிந்தாற்போலச் சிவனையறிவாய். மூடனைச் சீவாத்மாவென்றும் விவேகியைப் பரமாத்மாவென்றும், சொல்லுகையாலும், சீவனுண்டு. கருவியோடுக்கூடினதே உயிர்க்குப்பிறப்பு? கருவியைப்பிரிந்ததே உயிர்க்கிறப்பென்றறி, சிரசிலே மயிருண்டானதுபோல, நாயன்மார்உள்ளத்திலே உயிருண்டென்று மதிக்கப்பட்டது, உள்ளங்கையிலே மயிர் கொத்துக்கொத்தாய் முளைத்தெழுந்த கதைபோல, உன்னறிவிலே உயிரில்லையென்று மதிக்கப்பட்டது-உன்கண்ணறி வுடைமைக்கேற்கக்கழறினை. கோட்டான்சூரியனில்லையென்றால் யார்தானொப்புக்கொள்வார். இதற்குச்சாமியம் "ஊமனொளியில்லையெனிலொப்புவரோமற்றதுபோ, லேமவுயிரின்றென்பாரில். உவனுவளுதுவெனுமுனைமுச்சுட்டாய்த், தோன்றிநின்றழிமுத்தொழிலுளவதனால் சிவனுண்டவனாற்சிவனுமுண்டாங், கறிவினைமறைக்குமவிச்சையுமுளவே, உடலிழந்தழுதீரோ உயிரிழந்தழுதீரோ, உடலிழந்தழுதீராகி லுடறனை யன்றுங்கண்டீ ரின்றுங்கண்டீ, ருயிரிழந்தழுதீராகிலுயிர்தனை, யன்றுங்காணீரின்றுங்காணீர் எ-ம், இல்லையுயிரென்றனைக்கு முனைக்குளிருக்குமுயிர், தொல்லையுயிரிலை யென்பவனே யுயிர்தோன்றிடலு, நல்லமலர்மணம்போலுயிர்காதலு நண்ணுமென்றான், கல்லிற்புறப்பட்டகையுடையான் கச்சியேகம்பனே,, உளதிலதென்றலினியந்திர தனுவினுளான்மா. என்னுந்திருவாக்கால் அறியக்கடவாய்.

திரிதியையாணவவழக்கு.

ஆத்மாவுண்டு. ஆத்மாவைப் பஞ்சபாசத்திலாணவமறைக்குமென்பதுகூடாது, ஏன்கூடாது? ஆத்மாச்சுவயஞ்சோதி, அசரீரி, அநாமி, அவிகாரி, நிரவயன், அனந்தானந்தன்? ஆகையாலாணவமறையாது. உ

ங்பெயர் அகம்பிரமவாதியென் றுயர்ந்தோர்சொல்லுவர், கெடுவாய்.பிரமன் நான்பிரமமென்று பட்டபாடும், புருடோத்தமன், நான் பிரமமென்றுபட்டபாடும்,புராணங்களிற்கேட் டறிந்தாயில்லையோ? ஆனையா லுன்கருமமே கட்டளைக்கல்லாயிற்று பேதாய் இந்தமதியைக்கொண் டெங்ஙன்பிழைத்தாய் இத்தனைகோரணிக்கிடங்கொடுத்ததே அஞ்ஞானம். குழந்தையைப்பராக்குச் செய்வதுபோல நாடோறு முன்னைவிடயப் பராக்குச்செய்வதாணவம்-அன்றியும், உன்னுணவத்துக் கசிவந்ததில்லையோவென்னும் - வையச்சொல்லானுமறியக்கடவாய் இதற்குச் சாமியம் "அன்னியத்தைக்காட்டி யநன்னியத்தைத்தான்மறைக்கு-மென்னே மலத்தினியல்,, அன்னியமானவை யுணர்த்தி யனன்னியமாய் நிறைந்தவறிவறியாமையாஜனும்- மலமின்-மாயைமறைக்குமென்னில் "மலகுணமறைத்தல் மாயைவிளக்க, லளைபுக்கொடுங்கிய வரவின்வாலுள, தலையிலையென்வல் சவலைச்சொல்லே? ஆனல், இந்தமலம் அநாதியோ ஆதியோ அநாதியென்னில்நீங்காது-ஆதியென்னில்நீங்கிப் பின்னுமாவரிக்கும். பாலுக்குவெண்மையுங் கரிக்குக்கறுப்பும்-இயற்கை. சுக்கிலாம்பரத்துக்கு அழுக்கேறல்செய்கை, ஆனல், இந்த இருதலைக்கொள்ளிக் கிடைப்பட்டயான்போம்வழி-பன்னிரண்டுவருடங்குருக்கிடை.

சதுர்த்திமாயைவழக்கு.

மாயையேயில்லை-எவ்வாற்ருனில்லை? சருவம்பிரமமயமென்றசுருதிசொல்லும், அதன்றியுங் காணப்படுவன-கேட்கப்படுவன-உண்பன-உடுப்பன-கலியாணாதிரியாண முதலியவெல்லாம்-பிரமமென்றுஎன்னனுபவத்துக்கே யொக்கும்போலும், ஆயின்முன்னே ஒருசர்வசீவதயாபரக்கொக்கு. நாமமாத்திரஞ்சிறப்ப. ஏரி குள மடுக்கள் குட்டையிலுள்ளமீனெல்லாந் தயித்தகதையை விளக்க நீயும் அவிகாரவாதிப்பட்டங் கட்டிக்கொண்டு, கிருட்டினவிலாச புத்தகத்தைக்கைப்பிடித்து, மேலுஞ் சர்வாத்மாக்களும் போம்வழி தூர்த்தனே. மாயையிலே அகப்பட்டுக்கொண்டு விழிக்கிறதும்வனிதையருபத்தத்திலே சிக்குணவைப்படுவதும் உனக்கேதெரியும்.மத்திமப்பேதாய் தற்போதச்சிவன் மற்றநாதாக்கீள் அனுபவநிலையையறியாது-பிதற்றுகின்றனே. உன்கருமமேகட்டளைக்கல்லாயிற்று.சாமியம் "ஒருமலவழக்குமிருவினைத்தொடரு, மும்மலச்செருக்குநாலிதவாக்கு மைவகைப்புலனு மறுவகைக்குற்றமு, மற்ருலன்றிய

றிவாகாயே,, மாயையேயுடலமாகும்யாவையுமாயையாமே., "ஆகையாலிந்தமாயையறிவினைமுழுதுமூடித், தேகமேயான்மாவென்றுஞ்சேயிழைமடவார்தங்கள், போகமேமோக்கமென்றும் புத்தியைத்திரிபுபண்ணுஞ், சோகம்பாவனையாலித்தைத் தொலைப்பர்கள் சீவன்முத்தர், என்னுந்திருவாக்காலு மாயையுண்டென்றறி. இந்தமாயை அறிவைமறைக்குமன்றி விளக்காதென்னில், ஆணவத்திலே கிடந்தவாருயிர்க்குக்காயமென்னுங், கோலைவிளக்களித்தகோமானே, யாணவமூ மாக்கையும்வந்தென்னைச் சிதமல்லறப்படுத்தாமற், சாக்கிராதீதத்தைத்தா-என்னும், திருவாக்காற்றெளி. ஆகிலிந்தமாயையெங்கே பிறந்ததென்னில், மனதிலேபிறந்தது, அந்தமனதெங்கேபிறந்ததென்னில்-வியாழவட்டக்குருக்கிடை.

பஞ்சமிகன்மவழக்கு.

கன்மமேகர்த்தர்? கர்த்தாவொருவன் வேறென்பதில்லை, பிறக்கப்பண்ணுவதும் கன்மமே, பாலயௌவனவிருத்தம் நோய்சாக்காடுமுதலியனபண்ணுவதுங் கன்மமே. இந்தக்கன்மந்தலையொத்தகாலத்தில்கன்மமே முத்தியைக்கொடுக்கும். இந்தக்கன்மநுட்பந்தெரியாதவர் கர்த்தா கன்மக்கயிற்றாலே யாட்டுவிப்பாரென்பர். ஆயின் உன்பெயர் கன்மவாதியென்றுங், காலவாதி சகோதரனென்றும், கேட்டிருப்பேம்பேதாய். இந்த ஏழைமதியைக்கொண்டல்லோ அனேககாலம் பிறப்பைவளர்த்தாய்-தெரிந்துந் தெரியாதவன்-கற்றறிமோழைநீயே. கங்கையையடுத்துஞ் சுழியிடைமூழ்குங்குணத்தவன் "அறம்பாவமென்னுமருங்கயிற்றாற் கட்டி,, என்னுஞ், சுருதிதெரிந்துந்தெரியானாகி விளக்கைப்பிடித்துக் கிணற்றிடைவீழ்பவனீயே. உனக்கொப்பு வாரிபுடைசூழ்ந்த வையகத்துளில்லை. கெடுவாய், பூர்வசென்மத்திற்செய்த விருப்பும் வெறுப்புஞ், சடமாகையாலும், அதையுனக்குருசிக்கப்பண்ணிப் பொசிப்பிக்கிறவரோ கர்த்தா, எனக்குக்கன்மமில்லையோ கர்த்தாவில்லையோவென்னும் வழக்கச் சொல்லாற்றெளி. ஆனாலந்தக்கன்மஞ் சாகாரமோநிராகாரமோவென்னின், சாமியம். "அருவாயவல்வினைநோயடையாவண்ண மாவடுதண்டுறையுறையுமரேறே,, என்னுந்திருவாக்காற்றெளி. கன்மத்துக்குச்செடமுஞ் செயலுமுண்டோவென்னிற், சாமியம் "கன்மம்வியாபிகடம்போற்செடமன்று, சென்மிக்கப்பண்ணுஞ்செயல்,, ஆனாலிந்தக்கன்மந்நாசமடையுமோ நித்தியமடையுமோவென்னில், சாமியம். "மாயப்பிறப்பறுத்தாண்டானென்வல்வினையின்; வாயிற்பொடியட்டிப்பூவல்லிகொய்யாமோ, "ஊ

மாலுடம்புண்டுடம்பாலிக்கூழுண்டு, தாழும்வினையாற்சகமுண்டு, காழ் கொண்ட, வித்துமாமும்போலவீயாதொருகாலு; முத்தியிலேவீயுமு ளை,, "சஞ்சிதந்திருநோக்காற்போம் பிராரத்தந்தனுவொடேகும், விஞ் சுமாகாமியங்கள் விளக்கனுபவத்தால்வீயுஞ், செஞ்சயான்செய்ததெல் லாஞ் சிவன்செய்த தென்றுதேறின், மஞ்சனேவினைத்திறங்கள் வந்துனை ச்சந்தியாவே,, "முன்னைவருவினையெல்லாஞ் சின்முத்திரைகொண்டெரி த்தேன், பின்னைவருவினையெல்லாமருளிற்பிரித்துவிட்டேன், இன்னும் வினையினையெல்லாஞ் சிவார்ப்பணஞ்செய்தொழிந்தே, னின்னமெனக்கு ப்பிறப்புமுண்டோ கச்சியேகம்பனே,, இக்கருத்தானுசமடையுமென்ப தே சித்தாந்தம். ஆயின், இந்தக்கன்மம் ஆதியோ அநாதியோவென்னில்; குருக்கிடை. கன்மத்துக்குப்பிறப்பிறப்பெங்கேயென்னின், உன்னனுப வத்திற்றெரியுமன்றிநிருவசனம் வசனத்துக்கெட்டாதென்றறி, கன்மம்வி னைத்தாலுந் திண்டிறலுந் தொழிலுஞ்சாயாலும்வரும் 'உன்னலொருகா ல் பின்னுரைத்தலிருகாலதனைத், துன்னன் முக்காலொன்றேதொழில்,' திரிகரணமசையாதுநிற்பின்கன்மபற்றறுதென்பதே சித்தாந்தம். சாமி யம். "விருப்புவெறுப்பற்றுவேதமொழிப்படிமெய்யுணர்ந்து மரிப்பை சனிப்பையுமற்றொளியாகிய மாதவர்பாற், கருப்புச்சிலையனுங் காலனு மென்செய்கடவர், நெருப்பைப்புழுப்பற்றுங்கொல்லோ கெடுங் கச்சியேகம்பனே.

ஷெஷ்டியநாதிவழக்கு.

சொல்லிப்போந்த மும்மலங்களும் ஆன்மாவையநாதியிலே பற்றி ச்செப்புங்காளிதமும் - உவருஞ்சமுத்திரமும் - மணியுமாசுணமும் - தீ யியுந்தண்டுலமும் - காசமுமவிழியும் போலப் பசுவையுமறைத்துப் பதியையு மறைக்கும். கண்ணைத் தானிருண்மறைத்தது - கதிரையும றைக்குமோவென்னில் இவனுக்குப்பதிமுகந் தெரியாவண்ணமறைப் பது - பாசமானமையால் மறைக்கும், ஆன்மா அநாதி, சுசுரூபி, நிராகா ரன். சிவசம்பந்தனானால் எப்படி மலம் மாயைகன்மம்வந்துசேரானா மனதென்னில், முயற்கொம்பும், ஆகாசத்தாமரைப்பூவும், வந்திபுத் திரனும், கானற்சலமும், காணுபுருடனும்போல மலம் - மா யை - மகாமாயை, கன்மம் - திரோதாயியென்று வேதஞ் சொன்னால், உனக்கேன் அநாதி சங்கைவரும் - ஒருத்தியைப் பேய்பிடித்ததென்று நூதிகமாகச்சொல்லவே அவள்பேயானபிற்பாடு பூசாரி ஆட்டி, அடி த்து, அயோக்கியையோக்கியையாக்கித், தெய்வத்தைச் சிரசின்மேல் வைத்துப் பேய் போனதென்னவே யென்பேரிலே தெய்வ மிரு

க்குமென்பதுபோலச் சீவான்மசம்பந்தம்போக்கிச்சிவத்துவம்வருவித்த பின் சீவத்துவம் வந்தவழியும் பேய்வந்தவழியும் விசாரிப்பது அவம். குழந்தையையுறங்கென்று பிட்டத்தைத்தட்டத்தட்ட வுறங்காது சிரசைக் கிளப்பினுற்று யென்செய்வாள். அதுபோலச் சீவன்சிவத்திலேயுறங்கினால் அநாதிவழக்குத் தெரியுமென் றுசாரியன்சொல்லச்சொல்ல இரட்டித்துப் போதந்தலையைக்கிளப்பும். இதற்குச்சாமியம் "முன்புகண்டே னில்லை பாசம்பசுபதிமும்முதலும், பின்புகண்டேனில்லை யென்ன கண் மாயம்", "இல்லையெனுமாயையிலிட்டனைநீ, பொல்லேனறியாமை பொறுத்திலையே,, "மையாடுகண்ணியு மைந்தருஞ்சுற்றமும் வாழ்வுஞ்செந்நி, லையாகின் மாயையுருவெளித் தோற்றம்போலான தெல்லாம் மெய்யாயிருந்தது நாட்செல்லநாட்செல்ல வெற்றவெறும், பொய்யாய்ப்பழங் கதையாய்க் கனவாய் மெல்லப்போய்விட்டதே,, ஆனால்மித்தை யென்றால் ஆகமசித்தாந்தம் என்னமாய் முடியும்? மலசத்தியிறந்தும், மலம அப்பிரகாசமாயிருக்குமென்றதும், சரியோ? என்தகப்பன்செத்துத் தெய்வமாயிருக்கிறுனென்றும், வீமனெறிந்தயானை ஆகாயத்திலேதொற்றிஎன்றென்றாய் விழுமின்றைக்கு மென்றும், இந்தமரத்திலேபேயிருந்தது இப்போது சிறிதுகாலமா யிறந்திருக்கிறதென்றும், கலியுகஅந்தியத்திலே கற்கோழிகூவுமென்றும், பொய்வழக்குப் பலவிதம் இது போலாமென்றறிவாய். இருள் போனபிறகு இருட்டுண்டென்னில்சொல்லள வன்றிப்பொருளில்லை. உண்டேயென்னில், உனக்குண்டெனக்கில்லை என்பதேசித்தாந்தம். பெத்தான்மாவுக்குண்டு. முத்தான் மாவுக்கில்லை. வாயுபூதத்துக்கு வடிவுண்டு. ஆகாசத்துக்கதுவுமில்லை, சாமியம். "ஆசைவற்றால் வாயுவாகாசம் பின்னு, மசைவுற்றால் முன்வாயுவாம்,, "ஆசையுற்றாற் சீவனுகாரமாமந்த, வாசையற்றுனீயேயரன்,, ஆனால்முத்தனபின் மலசம்பந்தமுண்டோ? உதித்தபிறகு இருட்டுண்டோயில்லை. உதியாதத்திற்குமுன் இருட்டுண்டோ? உண்டு. இல்லையென்பதாநீ அனுபவியேயானால் அகமுகமாய்ப்பார்த்தறிதி. இருநோக்கம் பட்டபிற்பாடு, பஞ்சபாசங்களு மில்லையென்று வேதாகமப்படி, பிரத்தியேகான்மாசிவோகம்என்றறிவதே சைவசித்தாந்தம். பாசமென்னை விடுவான்காலமெங்காளோ வென்னல், சமுசயாத்மாவா மென்றறி. இதற்குச்சாமியம் "சிவன்வேறு சீவன்வேறென் றிரண்டாய்க்காணு மவன்சென்மமரணத்தையடைவனுகவினு லத்துவிதபாவனையை முத்தனுதரிப்பன்,, "ஆன்

மாவேபரமசிவமென வுண்மையாகவறிகின்றனவவனந்தவவத்தையை
யினுமிவ்வான்மாவே பரமுத்தியெளி தடையுமிந்த வான்மலாபத்
யொத்தலாபம் வேறில்லை,, "சீவன்சிவலிங்கமாகத்தெளிந்தவர்தம், பா
நசிக்கும்பரிந்து,, அறிவென் றுனையறிந்தா லானந்தபோதச், செறிவு
பொய்யாவணத்திற் சேர்வும்-பிறிவும்பொய், யானுவிதவதித் காட்டு
கருவிகளிற், போனாலும்பொய்பொய்பொய்பொய்,, "அறிந்தவிடத்தி
லை யறியாமைதன்னைப், பிறிந்தபினும் பேசல்பிழை யன்றோ,, சுத்தப
கசங்காசமாய்ப்பஞ்ச பாசங்களு நமதிடத்தில்லையென்று பாவிக்கப் ப
வதே சித்தாந்தம்.

சத்தமி-சமயவழக்கு.

சைவம், பாசுபதம், காளாமுகம், வாமம், பைரவம், மகாவிரத
உலகாயதம், புத்தம், சமணம், வைணவம், மாயாவாதம், அனீச்சுரவா
ம், ஆகப்பன்னிரண்டுமதம். இந்தப்பன்னிரண்டுங் கடந்தவனே சீவ
முத்தன். சமயசாத்திரம்-சமயஅனுட்டிப்பு- சமயதேவதை-இவைகளெ
ல்லாம் மனம்பழுக்கக்கட்டிய வுபாயசூத்திரம். நாமார் நமக்குப்பதி
ரெனவரும் ஞானங்களே சமயாதீதஞானம். இந்தஞானத்தால் சுகர், வா
மதேவர், வசிட்டாதி கபிலரீறாய விருடிகளும், சம்பந்தர்முதல் மாணி
கவாசகரீறாய மகத்துக்களும், முத்தியடைந்தார்கள். ஆகையால் (தன்னை
யறியுமறிவேயறிவன்றிப் பின்னையறிவதுபேயறிவாமே) என்னுந்திரு
லர் வாக்கியமேவாக்கியம். "உலகச்சமயங்க ளொவ்வாதசாத்திரமாங்,
வலைக்கடல்,, என்றதுஞ்சரியொக்கும். "அன்றென்றுமாமென்றுமா று
மயங்க, ளொன்றொன்றோடொவ்வாதுரைத்தாலு-மென்று, மொருதனை
யேநோக்குவாருள்ளத்திருக்கு, மொருதனையேநோக்கிவரும்,, "பன்னிரு
மயத்தோரும்பணிந்திடாப்பராபரத்தை,, நன்றென்றுந்தீதென்றுநா
ன்றுந்தானென்று, மன்றென்றுமாமென்றுமாகாதே, நின்றநிலை, த
னேதானறத்துவத்தீர்சம்பறுத்துங்காக்கைக்குப் - போனாற்போற்றேடு
பொருள்,, என்றது - கருணைக்கையானம்மைத் தூக்கினமையானல்
னென்றுந், தூக்காமையாற்றீயனென்றும், நானே பரப்பிரமமென்
ம், வத்துவன்றியாத்மா வில்லையென்றும், மனவாக்குக் காயத்துக்
ட்டாமையா லில்லையென்றும், ஈச்சுரனின்றே யிரவுபகலுள்ளவோ
ல்லு மைதீகத்தா லாமே யென்றுங் கூறும்பற்பலசமயிகள் மே

ரணிக்கூத்தாவு மாகாதே சுபாவமாயித்தனைக்குமிடங்கொடுத்தவறிவே நின்றநிலையதுவே தான் இந்தவறிவாய்நின்று சமயப்பேய்களைநோக்காமனோக்கித் தத்துவவிசாரணைபண்ணுந்தத்துவத்தீர்சம்பையறுத் தொருவன்கட்ட நணின்றி நெடியமரத்தால் கட்டுவோமோ, நீர்ப்பாம்பால் கட்டுவோமோ, அன்றி விலாங்கு மீனாற் கட்டுவோமோ, நீண்ட கற்றாழைநாற்கட்டுவோமே!, வென்று விதிகைக்குங்காலே, யாத்தனுனவ னனைத்தையுங் கட்டுவதச்சம்பேயென்னவுந் தேறாது, செடுங்தூரம்போனானைப் போன்றனவாந் தன்னைத்துறந்து பொருள்காண வேண்டி நீர்போக்க போக்கென்றதிசயித்தனவா மென்றவாறு. இதற்குச்சாமியம். "தானே சிவமல்லாற்றனிச்சிவம்வேறில்லை," (அஞ்செழுத்தும்பாவனையுமவனைப் போன்றன) வென்னும்,வையச்சொல்"சிவச்சீவோசீவோசிவாசற்சீவோ கேவலசிவா," அறிவுதிரிவிதத்துக்கப்பாலறியு, மறிவேசிவமதுவேநீயா,. மறிவொன்றிக், கண்டாருங்காணுக் கதியைமழபாடிப், பண்டாரங்காணும்படி," எ-து-மழபாடிப்பண்டாரமேயிதே சமயாதீதப் பாமாகிய முத்திகாணக்கடவாய் ஆன்மதத்துவவறிவும் வித்தியாதத்துவவறிவுஞ் சிவதத்துவவறிவுமாய மூவகைதத்துவ சாலத்துக்கப்பாலறியப் பட்ட சுபாவவறிவே சர்வவுபாதி சூனியமாகிய சிவம். அந்தச்சிவமே நீயாம். இதற்கோரையப்பாடில்லை. மகாவாக்கியமுமிஃதே ஐயறிவு மோரறிவா யொடுங்கிய யோகீஸ்வராளுங் கண்டுங் காணுமுத்தியை யென்றறிவித்ததாமென்றவாறு. அறிவுதிரி விதமென்பதைச் சாக்கிரஞ் சொப்பனஞ்சுழுத்தியென்கினுமாம். இதுவுமதே-அறியுமறிவேசிவமென்றது தூலவருந்ததி நியாயம்போலத் தூலவறிவைக்காட்டிச் சூக்குமவறிவை மூன்றையுஞ் சாக்கியாய்கண்டதுவே நீ யென்றுகாட்டியது அறிவொன்றிக் கண்டாருங் காணுக்கதியென்றது அறிவாலறியும் பொருளல்ல வென்றதாம் மழபாடிப்பண்டாரஞ் சிடனதுபெயர். காணும்படியென்றது, மாயாவாதியைப் போன்றுவசாப்பிரமமாய்ப் போகாமையென்பதாம்- சாமியம், "நீருக்குட்டீபம்போ னின்னறிவினின்றுனைப் பாருட்கண்டொண்டுபரிந்து," "எங்கு நிறைந்தானை யேகபிரண்டென்றுதே, யெங்குமாய் நீகண்டிரு.,"

அட்டமி-ஞாதுருஞானஞேயவழக்கு.

ஞாதுரு ஆன்மா-ஞானம் ஆத்மாவினுடைய தசேந்திரிய ஞானம் ஞேயம் ஈச்சுரன். இந்த ஈச்சுரனுமேல தசேந்திரிய ஞானத்தை ஆன்மா

வறியும். இந்தஞானம்முத்தியிலுமுண்டு. கூடாதென்னில் முத்தியின்
பமனுபவிக்கிறவனுமாவுமில்லை ஆகமமுமில்லையாம். மிகவும் நன்று எ
ல்லாமில்லாமற்போகிறதே சுபாவமுத்தி. "அவனுநானுமெய்ம்முயங்கிய
னுபவிக்கு மளவிலே, யவனுமில்லை நானுமில்லை யாருமில்லை யானதே,
என்று சுருதியிருக்கிறதென்னில் சுருதிக்குப்பொருடெரியாமல் யாருமி
ல்லையென்றாய், நேயத்தழுந்தினவிடம் எல்லாமிறவாதிறந்திருக்கும். அ
ஃதெங்ஙனமென்னின், ஒருத்தியை ஆலிங்கனம்பண்ணிய ஒருவன் காட்
டிற்புலிமுதலிய மிருகங்கள் குறுகினுங் காணானென்னுங் கதையேசாட்
சி. ஆனாலிந்தக்கரணத்தோடு முத்தியை யடைவதோ வென்னில் முத்தி
யென்பது கைலாயம் வைகுந்தம் பொன்னெயில் வட்டமுதலியதானமன்
று, ஆனாற்பின்னைத்தானெது வென்னில் தானேமுத்திதானம். பெத்தக்
கரணம்போல் முத்திக்கரணமாதலேஇறவாதிறத்தல். மூடன்ஞானியா
னால் முன்மூடனாயிருந்த தசேந்திரியவந்தக்கரணமெங்கே யோடிப்போ
னது? போகவில்லை. எவ்வணமென்னில், தேவதத்தன் நியாயம்போலா
மென்றறி, சாமியம். "ஆனந்தக்காமென்றறியாவறிவிலிக,ளானந்தத்தேடி
யலையும்,, ஒருபாடாணத்தைச் சிற்பன்றெய்வவுருவாக்கினால்முன்பாடா
ணமுண்டோவில்லையோ? இல்லையென்னிற்கைக்குத்தட்டுப்படாமற்போ
கவேண்டும். குணுங்கி கற்பிலே மறைந்து நின்றாற்போலப், பாடாணந்
தெய்வவுருவின் மறைந்திருக்குமென்றறி. அங்ஙனமறையாதுண்டேயெ
ன்னில் பாடாணத்தியானமே யில்லையாலும் முத்திசத்தியாலும் நினைக்
குமிடத்துத் தெய்வப்பிரசன்னமாதலாலும் இல்லை யென்பதே சித்தாந்
தம். இதுபோலும் அதுவென்றறி வான்மீகி வசிட்டர் மதங்கர் கபிலர்
கதையேசாட்சி. நதிமூலம், ரிஷிமூலம், குருமூலம்,ஸ்திரிமூலம் அறியக்
கூடாது. சாமியம். "எல்லாருங்களிதுளங்கவிரும்பையிரும் பொன்னா
க்கி,நல்லார்கடொழுந்தேவாய் நாட்டுகின்றஞாயம்போற்,கல்லாதபுலையே
னைக்கருணையாற் கடைக்கணித்துப்,பொல்லாத பரப்பிரமமாக்கினை யெ
ன்போல்வந்தே.,,

நவமி-தெய்வவழக்கு.

தெய்வமென்பது பொது தெய்வத்தை யார் கண்டவர் கயிலாயம்
பொன்னெயில்வட்டம் ஸ்ரீரங்கம் திருப்பாற்கடல் செகநாதம் இவை
ஒருகாலந்தோன்று மொருகாலமழியும். ஒருதெய்வம் ஒருதெய்வமாகியு
ம் போகியும் வரும். ஆனாற்றெய்வநிச்சயமில்லையோ வென்னில், தெய்வ
நிச்சயம் தெய்வமறியாதவனுக்கு நாமே சித்து, சிதாநந்தன், திவ்விய

சொரூபனென்று கண்டவன் எந்தத்தெய்வந்தைவணங்குவான். எந்தத்தெய்வத்தையும்வணங்கான். ஆகையாற் சிறுபிள்ளைகள் தெய்வங்களைக்கொண்டாடுதல்போல, அறிவில்லாப்பெரியபிள்ளைகளுக்தெய்வத்தையாராதனை பண்ணுவார்களென்றறி. தனக்குத்தானே மரம், கல், மிருத்திக்கை தாம்பிரமென்றுதெரிந்தும் நாட்டோடேநடுவேயோடும் ஐதிகத்தைப்பற்றி மயங்குமென்றறி, சாமியம். "அத்தேவர்தேவரவர் தேவரென்றிங்ஙன், பொய்த்தேவுபேசிப்புலம்புகின்றபூதலத்தே,, பூவும்புனையும்புனலும்பொருடேடித்தேவைமறைக்குந்தினம்,(சிவோகஞ்சிவோக)மென்று வேதாகமங்கள்சொல்லுமதேபிரமாணம். சைவ புராணத்திற்சர்வசாட்சி சிவோகமென்று சொல்லும். கீதைகளிலும் பிரத்தேகான்மா சிவோகமென்றுசொல்லும், ஆகையாலிதுவேசித்தாந்தம். வேதசித்தாந்தமுமிதுவே. "உள்ளமேபீடமுணர்வேசிவலிங்கந், தெள்ளியராலற்சிக்குமாறு,, சீவன்சிவலிங்கமாகத்தெளிந்தவர்கள்,பாவநசிக்கும்பரிந்து ' புன்புலாலியாக்கைபுரைபுரைகனியப் பொன்னெடுங் கோயிலாய்ப் புகுந்தென்,, "உள்ளமேகோயிலாயுள்குமென்னுள்ளமே, இப்படி ஆயிரஞ்சாமியமுண்டு. அநுபவிக்கேதெளியும், மற்றையர்க்குத்தெளியா தென்பதேசித்தாந்தம். கைலாயம் வைகுந்தம், பொன்னெயில்வட்டம் இவைகற்பனைத்தானமேயன்றிக் கற்பனைகடந்த அறிவிலில்லை. உண்டென்னில் அநுபவியன்று. ஆகையால்(தானேசிவமல்லாற் றனிச்சிவம்வேறில்லை)யென்னுந்திருவாக்கே ஏறுகடைசி ஆகமசித்தாந்தம்.

தசமி-துறவிவழக்கு.

துறவாதுபற்றறத்துறத்தல் கன்மத்தைநீங்கலாவதெப்படி? பட்டினத்தார், பத்திரகிரி, சுகர், வாமதேவர், சடபரதர்முதலாயினோர். பற்றறவிற்றல். அமைத்தபடியன்றி யாராலுந்துறக்கப்படாதேயென்னில், உயிர்க்குணமாகிய காமாதிகளடங்கிநிற்பதேதுறவு, அவையடங்காமனிற்பதேசமுசாரம். அறிவாகிநிற்பதேதுறவு, ஆகமாய்நிற்பதேசமுசாரம், எத்தையெவன்றுறந்தான்,ஸ்திரிகளைத்துறந்தான். ஸ்திரிமாயையானபடியினாலே துறந்ததுபொய்-துறந்திருப்பாரெல்லாம்வீணேயென்னில் "புலவுநாய்க்குறிகாணினும்புருடர்நெஞ்சுவப்பர்,, ஆகையாற்புறப்பரிசமன்றி அகப்பரிசமுண்டென்பதேசித்தாந்தம். ஆனாற்றுறவறமில்லையோவென்னில், இல்லையென்றால் வேதாகமம் ஒப்புக்கொள்ளாது. ஆகையாற்றுறவறமில்லறம் இருவிதமாய் விளங்கவருக்கனவாம். இதற்குச்சாமி

யம். "துறப்பார்மற்றுப்புரவில்லா ருறற்பால, வூட்டாகழியுமெனின்" வுணழைத்துறந்தாலுயிர் துறவியாவையன்றி, யூழிருக்கத்துறவியோ,, ஆகையாற்சித்தாந்தம்கன்மநீக்கமேதுறவு, கன்மசம்பாடணமே சமுசாரம். காமாதிகளிற்பற்றறத்துறத்தலாவது (கண்டவின்பமேமீளவுங்காணின்றதொருநாட், கொண்டகோலமே மீளவுக்கொள்கிறதுவந்து, கண்டகாட்சியே மீளவுக்காண்கின்ற தென்றால். விண்டமேலவர்நாணுறு தொழிவரோவெறுத்து.) என்னுங்கருத்தைப்பற்றிவரும் உபாதியேயாம். பிருங்கிமாமுனிதீரத்துறந்தும் பின்பட்டபாடுசெகமேபறியும். சிவக்கூறுசிவம். தேகக்கூறுசத்தி. ஆனபடியினாலேசிவத்தை யெந்தக்காலமுஞ்சத்தி நீங்காதென்பதே சித்தாந்தம். சாமீபம் "எத்திறநின்றா னீசனத்திறமவனுநிற்பன்,, பார்ப்பான்பார்ப்பாத்தி, ராசாராசாத்தி, வைசியன்வைசியச்சி, சூத்திரன்சூத்திரச்சி. இங்ஙனஞ் சிவக்கூறு சத்திக்கூறுகண்டு கொள்க. இல்லத்தான் பாசபெந்தமென்றுந் துறவிஞானபெந்தமென்று முலகங்காணும்வரம்பு காட்டியது. உபாதியாலே வேற்றுமைகாண்பதன்றிக் கன்மவேற்றுமையின்று. மரணகாலத்திலே மதிவேற்றுமையால் நல்லார் பொல்லாரென்று மதிப்பதன்றிப் பிணவேற்றுமை யின்று. அதுபோலச் சணவேற்றுமையின்று. சாமீயம். "பிறப்பொக்குமெல்லாவுயிர்க்குஞ் சிறப்பொவ்வாச், செய்தொழில்வேற்றுமையால்,, ஞானம்வந்தஞான்றெந்தவறமாயினுந்தகும். அகண்டாகாரஞானத்தைஇல்லறமுந்துறவறமும மறையாதென்பதே சித்தாந்தம்.

செத்துப் பிறந்துழல்பிணக்கைச்சின்மயநன்முத்திரையைப், புத்தியிடைப்புதைத்தருளிப்பொன்றுவித்துப்பொருண்முடிவைப் பத்துவழக்கினுந் தேற்றிப்பரமபதமெற்களித்தா னத்துவிதமெழுவாயினமைத்தசிவப்பெயரோனே.

தசவழக்குச்சிந்தனை-முற்றிற்று.

திருச்சிற்றம்பலம்.

உ

சிவமயம்.

வள்ளலார் சாத்திரம்.

பதினாறாவது.

குருமாபுசித்தவனை.

பதி பசு பாசமென்னு முப்பொருளுக்குட்பதிமுதலாய்ச்சொல்வதோ பாசமுதலாய்ப் பகரவேண்டியதோவென்னின், பாசம்பசுபதியென்பதுபெத்ததசை. ஆகையாற் பாசத்துக்குள்ளே பசுமறைந்துபசுக்குள்ளே பதிமறைந்துநின்றமையாற்பெத்தமென்றது, முத்திதசை-பதிக்குள்ளே பசு மறைந்து பசுக்குள்ளேபாசமறைந்து நின்றமையான் முத்தமென்றது. பதிபசுவாகப் பசுபதியாகப் பாசங்கழன்றதோற்றமும் பின்னிட்டபாமுக்தியிற் பதியன்றிப் பசுபாசங்கழன்ற அனுபவத்தாற்காண்க சாட்சி-மகுடாகமம்: "சிவச்சீவோசீவோசிவா சற்சீவோகேவலசிவா,,

பாசமென்பதியாது பசுவெந்தக்காரணத்தாற் பாசபெந்தப்பட்டான். பசுவையும்பாசத்தையுமீறிநின்ற பதியாவதியாா? இந்தச்சங்கைமுடிச்சையவிழ்த்துக்காட்டினதே முத்தியெனப்படும். அநுக்கிரகமுறையிற் பசுபாசம்பதியெனப்படும். ஆகையாற்சாட்சி - பசுவாவதான்மா அப்பசு அசுதந்தரான் தான் பகர்சின்மாத்திரன் மலதூடிதன் மலத்தான்மூடன் என்னுந்திவ்வியாகமத்தால்அறிக. 'பாசபத்ததேசீவா பாசமுக்ததேசதாசிவா;, என்னும்வாக்கியத்தால் நான்மூடனென்னும்பாவனை நீங்கக்கடவன். (பாசபெந்தத்தினலேசிவனும் பாசம்போனல் ஈசனும்)என்னுந்திருவாக்கினுமறிக.

ஆணவவழக்கு.

அநாதியே ஆணவசம்பந்தம் இயற்கைச்சம்பந்தம் அன்று; செயற்கைச் சம்பந்தமே. சீவனுண்டானபோதே சீவத்துவமுண்டாயிற்று. ஊருண்டானபோதே புலைச்சேரியுண்டானற் போலும் சமுத்திரமுண

டானபோதே நீருண்டானாற் போலும், செம்புண்டானபோதே களிம்புண்டானாற்போலும், மேகமுண்டானபோதே மழையுண்டானாற்போலும் இப்படி ஆயிரமுவமையுண்டு. அதனாற்சீவன் சிவனைநோக்காமற் பாசத்தை நோக்கப்பாசியென்னும்பெயர்வந்தது. கள்ளப்பார்வையாற் கள்ளனென்றாற்போலவும், விகடத்தால் விகடனென்றாற்போலவும், சாதினாற் பசுவென்றாற்போலவும் விதரணையால்பார்ப்பானென்றாற் போலவும் இப்படி ஆயிரமுவமையுண்டு ஆனால் இஃதொருகால்தீர்வுமுண்டோ? உண்டு. எங்ஙனம்? விசுவாமித்திரன்பிரமரிஷியானாற்போலும். குணுக்கிஅருந்ததியானாற்போலும், அத்திமரம் தேவதையானாற்போலும், சீவனுஞ்சிவனாவன்.சாட்சி. "திசையாருஞ் செம்பிரதக்குளிகையிற்பொன்னதுபோற் சீவனுமெய்ஞ்ஞானத்தாற்சிவத்துவத்தைப்பெறுமே,, "பண்டிரும்பிரதத்தினாற் பசும்பொனுமாபோன்- மண்டலந்தனின்மனிதருஞ்சிவமயமாவார்,, என்னும்வாக்கியங்களானுமறிக. சிவத்துவமசி-சிவோசமஸ்மி-சிவோயமஸ்தி - இது அநுக்கிரகமுறைமையெனக்கொள்க - தன்மை, முன்னிலை, படர்க்கை மூன்றுவாக்கியத்துங்காண்க. தன்மை குருசிவனானேயிருக்கின்றேனென்பதாம். சீடன்நானெனனீசிவமானாய் என்பதாம். படர்க்கைசர்வமுமாமோவென்னச்-சருவமுஞ் சிவமாயேயிருக்கிறதென்பதாம். நான்நீயடங்கலுஞ் சிவமே யென்பதுவாக்கியத்திரையத்திற்காண்க, பேதசித்தாந்தி இதைக்கைக்கொள்ளான். சரிதை கிரியை யோகத்திலுள்ள விருப்பத்தாலெனவறிக. (அபுருபாநாம்நரசென்மாநாம்-விவேகமதிதுல்லபம்) என்னுஞ்சுருதிகளானுமறிக.

மாயைவழக்கு.

மாயையேயான்மாவைமறைக்குமென்னின், மறையாது விளக்கைப்போல் விளக்குவதேயன்றி மறையாதென்பதே துணிவாயின்மறைக்குமென்று நூல்களிற்சொல்லுவானேன்? மாயை மயக்கஞ்செய்தலின்மறைப்பென்றுஞ்சொல்லலாம். சாட்சி "ஆக்கையுங்குருவானகரசனே,, மாசற்றகொள்கைமனத்திலடக்கினு, லீசனைக்காட்டுமுடம்பு,, என்றதனானுமறிக. திரோதானசத்தி மாயையானமையான்மறைப்பென்றுங்கொள்ளலாம்.

கன்மவழக்கு.

கன்மம் அநாதியே சீவனுக்குண்மையாகுமென்னில் - அதுசற்குரு சந்நிதானத்திலே நீங்குகிற படியினாலே யெப்படி யநாதியென்

றுசொல்லலாம். செயற்கையென்னில் மீண்டுவரும். ஆனாற் பேசம்வழி மலமுண்டானபோதே மாயையுண்டு மாயையுண்டானபோதேகன்மமுண்டு. எப்படிப்போலென்னில் பசியுண்டானபோதே விகாரமுண்டு விகாரமுண்டானபோதே முயற்சியுண்டானதுபோலென்றறி. சிவனுக்குமலமாயை கன்மமூன்றும் அநாதியியற்கையன்று அநாதிசெயற்கையென்றே சித்தாந்தம். சுண்ணாம்புக்குவெளுப்பும் கரிக்குக் கறுப்பும் அநாதியியற்கை. செம்புக்குக்காளிதமும் நெல்லுக்குமியும். அநாதிசெயற்கையெனக்கொள்க. சாட்சி. "களிம்பறுத்தானெங்கள் கண்ணுதனந்தி,, "நெல்லிற்குமியு நிகழ்செம்பினிற்களிம்புஞ், சொல்லிற்புதிதன்றுதொன்மையே,, மாயமெலாநீங்கியரன் மலரடிக்கீழிருப்பன், மாறுதசுவானுபவமருவிக்கொண்டே,, என்னுந்திருவாக்கினுமறிக.

திருமேனிகொண்டவழக்கு.

சிவனுக்குத்திருமேனியுண்டென்னில், மலமாயை கன்மமுண்டுள ன்னதியானென்னுஞ் செருக்குமுண்டு. உண்டாகவே நம்மைப்போலக் கலியாணமும்கிரியாணமுமுண்டாம், எவ்விதத்தினுங்கூடாது. அஃதெங்ஙனமென்னில் சிவன் அப்பிரமேயரென்றும், நிரவயரென்றும், நிராமயரென்றும், அகாயரென்றும், அநிந்தித்ரென்றும், சைதன்யரென்றும், சநாதரென்றும், வேதஞ்சொல்லுகையால் திருமேனி யில்லையெனிற்கூடாது. அஃதெங்ஙனமென்னில், திருமேனியில்லாவிட்டால்வேதமில்லை வேதமில்லாதபோதே பிரமதேவதைகளில்லை தேவதைகளில்லாதபோதே கன்மமில்லை. கன்மமில்லாதபோதே மழையில்லை. மழையில்லாதபோதே பிரபஞ்சமில்லையாய்முடியும். ஆனாற்றிருமேனியுண்டென்பதே சித்தாந்தமென்னிற் சாட்சியெவ்வாறிருப்பானேன். எப்படி! சிவனருவுருவுமல்லன் சித்தினோடசித்துமல்லன், எ-ம், "ஆணல்லர்பெண்ணுமல்லா ரதிகைவீரட்டனாரே,, எ-ம், "பெண்ணோடாணென்றுபேசற்கரியவன்,, எ-ம், "ஒருநாமமோருருவ மொன்றுமிலார்,, என்றும், இப்படி ஆயிரமுவமையுண்டு. சனகாதிகளுக் கநுக்கிரக நிமித்தியமாய்க் கொண்டதிருமேனியும், தனஞ்சயனுக்காகவனசரவடிவாய் விற்றழும்புபட்ட திருமேனியும், மார்க்கண்டேயருக்காக லிங்கோற்பவமூர்த்தியாய் வந்ததிருமேனியும், அம்மை தழுவக்குழைந்ததிருமேனியும், பொய்யோ? மெய்யே. ஆனாலிதன்கருத்து ரகசியசம்பந்தம். சமுத்திரத்தில் குமிழி

யெழும்பி நின்றொடுங்குவதுபோலச் சிவகாருண்ணியத்தாற்காருண்ணியமே திருமேனியெனக்கொண்டு பிரமாதிகளைச்சிருட்டிப்பன் பிரமாதிகளால் அகிலநிகிலப் பிரபஞ்சங்களையும். சகல வேதமாதிய நூல்களையுஞ்சிருட்டித்துப்பழையபரமசிவனாய்நிற்பன், மகத்துக்களிடத்துஞ், சூரியனிடத்தும், அக்கினிச்சிகையினிடத்துந் தியானத்திருமேனியாயே யிருப்பன். தியானமே திருமேனியன்றிவேறில்லையோவென்னில் இல்லை, சாட்சி. "மறைநான்கே வான்சரடாத், தன்னையே கோவணமாய்ச் சாத்தினன்,, எ-ம், "உமையலாதுருவமில்லை எ-ம், இலங்கிய விருசுடருக்கிருநயன, மீறிலடியிலாவெண்டிசைத்திண்டோ, ளிலந்திருவடி நீள்புனலாடை, நீர்மருவுந்தழனினுதற்செந்தீ, கலந்தெழுமாருதநாசியிற்காற்று, கடுவெளியெல்லாந் திருவுருவானால், வலஞ்செய்வதெங்கே வணங்குவதெங்கே, மாலயனறியாமன்றினுளாடி,, என்னுந் திருவாக்கினுமறிக. மானுமழுவுமறைத்துச் சிவமே ஆசாரியராய்வருமென்னில், வானந்திரண்டுருவாய்வருமோ? வாராது. ஆனாற்போம்வழி காருண்ணியத்தால்அதிட்டித் தநுக்கிரகிப்பரெனவறிக. இதேயாகமசித்தாந்தம்.

அநாதிவழக்கு.

ஆத்மாவை அநாதியிலே மலம்வந்து சம்பந்தப்பட்டதென்னில், அநாதியாத்மாவென்றும், நிரவயனாத்மாவென்றுங் கூறும்வேதவாக்கியம்பொய்யாம். ஆனாற்பிறப்பு, நரகசொர்க்கம், நல்வினை தீவினை, வெறுப்புவிருப்பு, போக்குவரவு, சரியையாதிபாதம், சாலோகாதிபதமுத்திகள், இத்தியாதியுஞ்சிவன் தனக்குச் சிருட்டித்துக்கொண்டாரோ உனக்குச் சிருட்டித்துவைத்தாரோவென்னும் வாதம்வரும். ஆனால் (நான்பிறந்தகாலம் நீயும்பிறந்தாயென்றும், நானிறந்தகாலம் நீயுமிறந்தாயென்றும்) "இன்பமுந்துன்பமு மில்லானேயுள்ளானே, என்றும், "சேடனருளொப்புருவஞ் சேய்கிணற்றில்வீழளவிற், கூடவிழுந்தாயின் குணம்,, என்றிப்படி அன்னியோன்னியவாசிரியம் வருமேயென்னில், இந்த அன்னியோன்னிய வாசிரியதோடத்துக்குப் பிரமாணமில்லை. அநுபவகாலத்திற் காணலாங் குருக்கிடை. ஆனால் நிச்சயத்துக்கெட்டாதோ? எட்டும் சாட்சி. "நீக்கமுன்னைத்தன்னொடு நிலாவகைகுரம்பையிற் புகப்பெய்து,, எ-ம், "அருங்கற்பனை கற்பித்தாண்டா யாள்வாரிலே

மாடாவேனே,, எ-ம், "மால்கொடுத்தாவி வைத்தார் மாமறைக்காடனுரே,, எ-ம், "தானெனைமுன் படைத்தா னதறிந்து தன்பொன்னடிக்கே,, எ-ம், "வழித்தலைப்படுவான் முயல்கின்றே னுன்னைப்போ லென்னைப் பாவிக்கமாட்டேன்,, எ-ம், "என்னைவகுத்திலையேலிடும்பைக்கிடம் யாது சொலே,, என்றும், இப்படி ஆபிரமுவமை யுண்டாயினும் அநுபவகாலத்தன்றி தெரியவாராது. ஆயிற் சித்தாந்தமென்னமாய் முடியுமென்னில், ரகசியசம்பந்தம் உலகெலாம்படைத்தான். உலகமூர்த்தியோஉயிர்மூர்த்தியோ வென்னிற், பசுவின் கொம்பிரண்டு மொருகாலத் தெழுந்தாற் போலும், ஆணும் பெண்ணு மொருகாலத்திற் பிறந்தாற்போலும், சிவன் சிருட்டிவல்லபம் நம்போலியர்களாற் காணப்படாதாயினும், "இஷ்டேபூர்வமாத்மாயேகமேவா,, எ-ம், "காலமுனுள்க ளுழியடையாமுனேகவுருவாகி,, எ-ம், "ஒருவனுயுலகேத்த நின்ற நாளோ ஓருருவேமூவுருவமானநாளோ,, என்றும், இத்திருவாக்குகளால், உண்மைகண்ட கனவுபோன்றென் னநுபவத்துக்கே பொருந்தும்போலுந் தோற்றுகிறது. ஆகையால் "உருவாகியென்னைப்படைத்தாய்போற்றி யுள்ளாவிவாங்கியொளித்தாய்போற்றி, என்பதனுலிச்சங்கை தீரலாம். ஆயினின்னமிதற்கோருறுதிப்பாடில்லையோ வென்னில், அவன் கற்பித்தசித்தமலம் நீங்கினுலொழிந்து அறியப்படாதியார்க்கு மென்பதே சித்தாந்தம். சிவத்துக்குள்ளே சீவன், சீவனுக்குள்ளே சிவத்துவம் இந்தச் சீவத்துவத்தைச் சத்திபதிந்த காலத்திற் சிவம் ஆசாரிய மூர்த்தமாய் வந்து அறுவகை தீக்ஷைகளாற் சீவத்துவத்தை நீக்கி யில்லாமைபாக்கி நின்றநீயே நானென்ற மகாவாக்கியத்தாற் றன்மயமாக்கிய சித்தவித்தையை வேதந்தானெப்படிச்சொல்லும், ஆகமந்தானெப்படிச்சொல்லும், மகத்துக்கள்தானெப்படிச்சொல்லுவார்கள் சொல்லாமற்சொல்லியிருக்குமென்பதேசித்தாந்தம். அவன் முன்னிவன் கற்பிக்கப்பட்டவனென்று கொள்வதே அநுபவசம்பந்தம்.

பிராரத்தவழக்கு.

பிராரத்தம் மூவகைப்படும். அஃதெங்ஙனமென்னின், பௌதிகம், ஆத்மீகம், தெய்வீகம், இன்னமொருபிரகாரம் இச்சாபிராரத்தம், அனிச்சாபிராரத்தம், பரேச்சாபிராரத்தம். விருப்பு, வெறுப்பு, மொதுமல் இப்படியநேகவிதமாயும், விரிந்திருக்கும் இந்தப் பிராரத்தத்தைப்

பெத்தத்திலே சீவனநுபவித்தான். முத்தியிலே சிவனநுபவித்தான். என்னில், சீவன் விகாரியாகையாற் புசித்தான். சிவன் அவிகாரியாகையாற்புசியான். சீவன்முத்தன் புசித்ததெல்லாஞ் சிவன்புசித்ததென்றுவேதாகமங்கள் பிரத்தியட்சமாய்ச் சொல்லுகிறதேயென்னில், பத்திகாண்டத்திற்சொல்லும் ஞானகாண்டத்தில் கர்த்தாபோக்தா சீவனுக்கே ஒழிந்தசிவத்துக்கில்லை யென்பதே சித்தாந்தம். ஆனாற் சிந்தியாகமத்திற் (சிவோகாதாசிவோபோக்தா) வென்று சொல்லுவானேனென்னில், அது சம்மதமே. சீவன்முத்தியுங்கடந்தவிதேகமுத்திக்கதேசித்தாந்தம். விதேகமுத்தியிற் சீவத்துவமில்லையோவென்னில், உண்டில்லையென்பதை யுன்னநுபவத்திற்கண்டுதெளி. ஆனாலிந்தவிதேகமுத்தியடைந்த நாயன்மாருண்டோவென்னில். உண்டு. யாரென்னில், சுந்தரர்தான், (சுந்தராபோக மெவ்வணமிருந்ததென்னப் படுக்கைமெத்தை யறியுமோ படுப்பானி யறிவை) என்னத்திருவுள மகிழ்ந்ததும் ஒக்கும் திருநாவுக்கரையர்தான் (பின்னாவார் பிறரன்றி நீயேயானா) யென்னத்திருவுள மகிழ்ந்ததுமொக்கும். சம்பந்தமூர்த்திதான் (நிலையவனெனதுரை தனதுரை) என்னத்திருவுளமகிழ்ந்ததும் ஒக்கும். ஆனால் இந்த அநுபவத்தால், புசிப்பான்சிவனென்று சொல்லலாமேயென்னில், அங்கிலைக்கே ஒழிந்த மற்றைய நிலைக்குத்தகாதென்பதேசித்தாந்தம். "உண்ணாதுறங்கா திருந்தாய்போற்றி யோதாதேவேதமுணர்ந்தாய்போற்றி" என்னுந்திருவாக்கினால் சிவனிருவிதமுத்தியிலும் புசித்தாரென்பதே கூடாது கூடுமென்றுசொல்லிற்றே, அதுவுமுபசாரமென்றறியவும். பின்னையார்தான்புசித்தாரென்னில், சாட்சி. ஓர்ப்பொடுபசியுந்தாகமுற்சாகஞ் சுகதுக்கங்க, டார்பரியங்கள்யோகந்தன்மமுமதன்மதானு - நீப்பறியாதபுத்திநிகழ்குணமாகுமத்தை, யாத்துமன்குணமேயென்ப ரயிக்கவா தத்தினாலே,, உண்டுறங்கிய பிள்ளை விடிந்தகாலையுண்ணவேயில்லையென்று சாதித்தாற்போலும், சுத்தவீரனுக்கு யுத்தகளத்தி னிரியாணக் கிலேசம் மறைந்துநின்றாற்போலும், இருவிதமுத்தியிற் பிராரத்தம்நின்றநேர்மைகாண்க.

குருமாபுசிந்தனைமுற்றும் முற்றிற்று.

திருச்சிற்றம்பலம்.

உ

சிவமயம்.

வள்ளலார்சாத்திரம்.

பதினேழாவது

அநுபவசந்திரிகை.

இருவினையொப்பும் மலபரிபாகமுமொரு தலையாயெய்தியசீடனே மகாவாக்கியோபதேசமேயுபதேசம். ஆனாலிதற்குமேலில்லையோ? இல்லை. உண்டுபோலத்தோன்றுகிறதே யென்னில், விநாசகாலே விபரீத புத்தி தோன்றும். அதுஉன்னிடத்திற் றோன்றியதென்றறி. மகாவாக்கியத்தில் அடியேனுக்குச் சிரத்தாபத்திஏன் வரவில்லை? அநுபவகாலம் வரவில்லை. ஆனாலிதன்றி அநுபவமில்லையோ? வேதாகமங்களுக்கும், சற்சனராகிய ருஷிகளுக்கும், முனிகளுக்கும், சனகாதிகளுக்கும், தட்சணாமூர்த்திக்கும், சம்மதம். உனக்குமாத்திரமே சம்மதமில்லை. எனக்குமாத்திரஞ் சம்மதமில்லாமற்போவானேன்? நீபண்ணினகர்மம். (புத்திகர்மாநுசாரணி) என்று, வசனமிருக்கிறபடியினாலே, இதுசம்மதப்படவில்லை, ஆனால் எப்போது இதற்குக்காலமென்னில்? அந்தக் கன்மமொழிந்தகாலத்தில். ஒழியுங்காலமெக்காலம்? "சற்சங்கத்துவே நிர்ச்சங்கத்துவம், நிர்ச்சங்கத்துவே நிர்மோகத்துவம், நிர்மோகத்துவே நிச்சலசித்தம், நிச்சலசித்தே சீவன்முத்தா," என்னுமொழுக்குவந்த காலத்தில், கன்மமொழியும். ஒழியவே, மகாவாக்கியத்தில் விசுவாசம் வரும், சிவாகமத்தில் விருப்பில்லாதவனுக்குச், சிவன்மேல்விருப்பில்லாததுபோலும்சந்தானத்திலே விருப்பமில்லாதவனுக்குத்தாரத்தின்மேலே விருப்பமில்லாததுபோலும், வேதவிருப்பற்றவனுக்கு, வேதவாக்கிய விருப்பெங்ஙனம்வரும். சிவம் நீயானாய் என்றமாத்திரத்திலே முத்திவருமோ இன்னம் இதிலும் அதீதநிலையில்லையோ வென்னில், இம்மாத்திரம் அறிவுடைய

வுனக்கு, மகாவாக்கியஞ் சொன்ன நீசனுக்கு செனனமரணம் பற்றுமெனக்கொள்க. "குருப்ரம்மா குருவிஷ்ணு, குருதெய்வம் மயேஸ்வரா, குருசாட்சாத்பாப்ரம்மம்தஸ்மீ ஸ்ரீகுருவேநமா: ,, என்று வியாழவட்டககாத்திருந்தபின், இவன்கருத்து வெகுமுகமோ அகமுகமோ,சந்தேகனோ அசந்தேகனோ, துற்சனனோ, சற்சனனோவென்று சோதித்து, மேவதாந்த விசுவாசம்வரப்பண்ணி, விருப்பம் வருவதைப்பார்த்துச்,சர்வக்கியானோத்தரமுகமாக, உபதேசம்பண்ணினால் அன்றே பசுமரத்தாணியாம்; இவ்வழிபாடின்றிய உலகச்சுவானங்களுக்குப் புகழைக்குறித்தும், பொருளைக்குறித்தும், குலகோத்திரங்களைக் குறித்தும், பந்துவைக்குறித்தும், சன்மத்தைக்குறித்தும், சவுக்கியபோசனத்தைக்குறித்தும், மகாவாக்கியத்தை அநுக்கிரகம்பண்ணினால், (வாகிலேமுளைத்தசெங்கெல் களையதானவாறுபோல்) அபுக்குவன் வாய்ப்பறையறைந்து, கோட்டிக்குமுத்தாணு மிருவரும் அதோகதியையடைவது சித்தம். ஆனாற்சுவாமி; இந்தமகாவாக்கியத்தால் முத்திபெற்றவருண்டோவென்னில், அநாதிமுதலிற்றைவரைக்கும் மோட்சமடைந்தவர்க ளெல்லாம், மகாவாக்கியத்தாலே யாமென்றறி. இத்தனை விசுவாசமுமக்கேனென்பாயேல், உன்சமுசயத்தைப்பற்றிவந்தெளவறிக முதற்பதம்பரம்,இரண்டாம்பதம்ஆன்மா,மூன்றாம்பதம்ஐக்கியம்,முதற்பதத்தில்மாயைநட்டம்.இரண்டாம்பதத்தில் கன்மநட்டம், மூன்றாம்பதத்தில் ஆணவநட்டம்,இப்படியநுபவித்தறிவாயாக. இதற்கு அவிரோதம் "செம்பதத்துச்சம்புவுக்குந் தொம்பதத்துப் பண்புணர்த்தும் பெருமானே,, எ-ம், "வழக்கையறவொருகணக்கையருளியபெருமானே,, எ-ம், "தெளியத்தெளியப்பவளச்சடிலச்சிவனுக்கொருசொற்புகல்வோனே,, என்றும். (அன்றுரைத்தசத்தமேசந்த்ர)மென்றுகுறிப்புமொழியாற் காட்டியதும் இஃதேயாம் மகாவாக்கியமறிந்தவனேஞானி. மற்றையமந்திரங்க ளறிந்தவன் ஞானியன்றோவென்னில், "சத்தகோடி மகாமந்திரஞ் சித்தவிப்பிரமகாரணே,, என்றமையால், அத்தஞானி ஞானியன்றென்பதே சித்தாந்தம் இதுத்விர்ப்பஞ்சாட்சரம், பிரணவம், அசபை முத்திநெறியல்லவோ வென்னில், "முத்திபலவும் பகர்ந்தோம் பக்குவத்துக் கீடாய் முத்திபதிகாரிக்குச் சொன்னமுத்திகுகன்கேள்,, என்னுந் திருவாக்கா லவைகளைத் தள்ளி "ஓர்வார்த்தையுட்படுத்திப்,பற்றினாய் பதையேன்,, எனயனதயே கொள்வாயாக.

மகாவாக்கியத்திற்றிரிசியமுந்திருக்குமற்றால், ஆன்மாவும் அநான்மாவுங் காணக்கடவாய். கண்டு, உன்னநுபவப்படியாய்ப் பிழைத்தேன்உய்ந்தேன் கடைத்தேறிப்போனேனென்று தேறித்தேறினேமென்பதையு மறந்துபோனதேசமுசயநிவிர்த்தி. இங்ஙனஞ்சமுசய நிவிர்த்தியானதற்கடையாளஞ் சிவோகம்பாவனை மின்னல் மின்னித்தோன்றுவபோலவாய் அகத்தினடித்துக்கொண்டிருக்கும். ஆனால்நான்சிவனே! பின்னைத்தானாராய்நினைத்தா யறிவில்லாய். ஓஓநாயே, ஓஓபேயே, ஓஓமூடா, ஓஓமூர்க்கா, ஓஓபயலேஎன்று விளித்தால் இத்தியாதிகளிலும்வெறுப்பையடைந்து ஓஓசாமி, ஓஓசற்குரு, ஓஓ-சைதன்னியா, ஓஓசங்கராஎன்று விளித்ததில் சந்தோடம்வந்தமையால் நீயேசிவனென்பதற்குச் சமுசயமில்லை. அவிரோதம். உன்னையொருவனுயர்சாமியென்றுரைத்தா, லென்னமகிழ்ச்சி யங்கேயெய்தினாய், பின்னொருவன், பாவிபசுவென்றாற் பதைபதைப்பாயாகையினாற், சீவனல்ல நீயேசிவன்,, இந்தமகாவாக்கியம்பொருளல்லவென்பாரு முண்டேயென்னில் அவரைக்கூடாமல் அவர்வாய்மொழிகேளாமற்போவதே சற்காரியம். இது பொருளல்லவென்கிற புத்தியெவனுக்கிருக்கிறதோ அவன்கற்பகோடிகாலங்களினு மோட்சமடையானென்பதே சித்தாந்தம் இதற்கிவ்வா வாக்கியமுமுண்டு. சர்வக்கியானோத்தரத்திற்கண்டுகொள்க. சுப்பிரமண்ணியருக்குச் சிவன்கயிலாசபர்வதத்திலெழுந்தருளி யநுக்கிரகம்பண்ணி யேறுகடைசியில் மகாவாக்கியோபதேசம்பண்ணித் திருவுளம்பற்றியது,ஒருவசனமாகவேமுடிந்தபொருளுரைத்தோ மொன்றாகக்காண்பதுவேகாட்சி யின்னும் பலவாய்ப்,பெருவசனமாக நீபலபடக்கேட்டாலும் பின்னு நாம்நிகழ்த்துவது மிந்தவுபதேசந்,தருவசனஞ் சமுதாயம் பலபொருளும் விளக்குந் தடுமாறு ?தகமாய்த் தானேதானாகிநிருவசனமாய் ஞானமோனமொன்றுமின்றி நில்லாத நிலையன்றிநின்றநிலை நிலையே,, ஆகையால் இதுவேகடாசாரம் இப்படி நீயுமநுபவப்படக்கடவாய். (க)

நீயேசிவம்-நானெப்படிசிவம்! அறியாமை அறிவுஇரண்டுக்குஞ்சாட்சி சைதன்னியமானமையால் நீயோ!நானுஞ்சிவமாயேபோனேன். எப்படி? உமக்கற்றபடி. இந்தச்சராசரங்களோ? சர்வம்ப்பரம்மமயம். இன்னங்கேட்கவேண்டுமோ- நானார் நானே. நீயார் நீயே. இதற்கு அவிரோதம். ஆகமம். "சிவோசிவோ சிவோசிவாசற்சிவோகேவலசிவா,, ,'ஆத்மசர்வஞ்ஞானுங் கேவலஞ் சங்கமஸ்தலம்,, அத்துவிதம்நீ துவிதஞ்சரீரபந்தம். மகாவாக்கியத்தில் அசிபதத்துக்காகவந்தது அத்துவிதம். அதற்கு

இரண்டல்லவென்பதே சித்தாந்தம். அத்தைதத் துவிதக்கலப் பென்பாருமுளர். ஏகமென்றதநுபவத்திற்கேசரி. விவகாரத்தடாதென்பது கண்டுகொள்க. "சிவனுஞ்சிவனும்வேறே திருப்புலிவனத்துளானே" என்பதைக் கடைப்பிடித்தோர்க்கு ஐயந்திரிபு திரிகாலத்துமில்லை. இப்படித் தேவிகாலோத்தரத்தில் (சித்தனும்பரமீச) னென்னும்பாசுரத்தாற்றெளியக்கடவை, (உ)

அநுபவசந்திரிகை-முற்றும்முற்றிற்று.

திருச்சிற்றம்பலம்.

உ

சிவமயம்.

வள்ளலார்சாத்திரம்.

பதினெட்டாவது

திருமுகப்பாசுரம்.

நேரிசைவெண்பா.

சத்தம்பிறவாவிடமேசமாதியிலை, சத்தம்பிறந்திடமேசங்கையிலை, சத்தம், பிறவாவிடமேதோவத்தைப்பிடியென்று,னறவாணனம்பலவாணன் எ-து, சூக்குமநாதந் தோன்றாதவிடமே சமாதியிலை; சூக்குமநாதந் தோன்றினவிடமே தத்துவக்கூட்டமாகிய பிரபஞ்சமிலை,நாதந்தோன்றாதவிடத்தையே யெவ்வழியாயினு மிருக்கப்படியென்றான், புண்ணியமூர்த்தியாகிய வம்பலவாணனெமதாசாரியன். (க)

அத்தனுரைத்ததறியாயோவென்றமையா, லத்தனுரைத்த தனையுங்கா, லத்தனுர், நாதங்கடந்தசிவ ஞானென்றுணர்மினென, வோதுவித்தானும்பார்க்கன்றற்று. எ-து. இரண்டாம்பதம். அநாதிமுத்தன் ஆதியிலே அதிதிமைந்தர்க்கு நாதாதீதப்பரமசிவமாவது நாமேயென்று திருவாய்மலர்ந்ததை மறந்தாயோ வச்சோவென்றமையா லதை நாடிச்சொல்லுமிடத்துச் சிவப்பிரம கைவத்தமென்னும் புராணத்திற்றிருவுளம்பற்றியது. (உ)

அன்றுரைத்தசத்தமே சத்தமிதிலையமிலை, யொன்றேபரமது நீயுற்றுணரி, லென்று, நானேநீநானேயென்றுனக்கு நாநவின்றே.மோனமொழிக்குண்டோமொழி-எ.து. மூன்றாம்பதம். முன்னமே நிடசாக்கிரமத்திலே அக்கினியாகாயஞ் சாட்சியாகச்சொன்ன மகாவாக்கியமேவாக்கிய மிதிலையப்படவேண்டாம். சொன்னேன்சொன்னேனென்றமையால்வகம்பரம். அப்பரமேசிவனாகியநீ. அதைஆராயின்என்றைக்கும்நித்தியமாயுள்ளசனேநீயென்றும்நீயேநாமென்றுமுனக்குப் பரிவுடனேசொல்லாறமசொல்லினேமே. பின்னரும் பேதுறறுச் சமுசயாத்மனே கேட்டால மௌனமொழிக்குப்பின்னுமிரண்டாமொழியுண்டோவில்லையென்பதாம்

சலமனமிலாச்சித்தஞ் சாங்குசித்தமன்றோ, மலமாயை கன்மமெலாமாண்ட, நிலையன்றோ, பெத்தமகன்றிடமும் பேரானந்தப்பெருக்கு, முத்தமமாகன்முத்தியும். எ-து. நாலாம்பதம். சஞ்சலங்களில்லா தசுசித்தமே சங்கிலிட்டசித்தத்தையுஞ் சொலினசித்தத்தையுங் கோரசித்தையுங் கடந்தசாங்குசித்தமாகையா லாணவமாயை காமியமிறந்தநிலையாம். அந்தநிலையே மறைப்பெல்லாநீக்கினவிடமும் மறைப்புநீங்கவே யீச்சுரன்வேறல்ல நாமேயீச்சுரனென்னும் பேரானந்தம் அபரிமிதமாய்ப்பெருகும் பெருக்கமுஞ் சர்வோத்தமமாயெல்லாம் விடுபட்ட சற்சுகமுத்தியுமென்றதாம். (௭)

சித்தமேசுத்தசிவ மென்றதிருவார்த்தை, முத்திக்குவித்தா மொழியன்றோ, பெத்தமொழி, சீவனையெல்லா மிறந்தசிவமென்னும், பாவனாதீதமொழி பார். எ-து, ஐந்தாம்பதம் சித்தமேசர்வமுங்கழன்ற சிவமென்று திருவாய்மலர்ந்தது சாதகசாயனுட்டிக்கு மெம்போலிகட்கெல்லா மோட்சத்துக்குவித்தாகிய மொழியல்லவோ. ஆவரணநீங்கிய சீவாத்மனே சர்வமுங்கழன்ற சிவமேயென்னும்பாவனைக் கதீதமொழியென்றனுபவித்துப்பார்ப்பாய் மாணாக்கனே. (௮)

சத்தம்பிறந்திடத்தேசகலகலையும்பிறக்கு, மத்தனுரைத்தறியாயோ வன்றுரைத்த, சத்தமேசத்தஞ் சஞ்சலமொன்றில்லாக, சித்தமே சுத்தசிவம். எ-து, சூக்குமைச்சத்தம் பிறந்தவிடமே சகலகலைக்கியான மாதியாகப்பிறக்குமென்று சிவன்சொன்னதையு மறிந்துமறியாமல் மறந்தையோ அன்றுநாம்சொன்ன வாக்கியமேவாக்கியஞ் சந்தேகப்படவேண்டாம். நிர்ச்சஞ்சலமான ஆத்மாவேசர்வவுபாதிசூனியமானபராபரவஸ்து கொச்சகக்கலிப்பா. ()

நாற்றமிகும்பூமாலைநற்குரங்கின்கைக்கொடுத்தாற், போற்றிமணங் கொள்ளாவாம் புத்திதனக்கில்லாமை, வேற்றொருவர்காணாதவேதாந்தக் கட்பொருளைத், தேற்றமிலிகைக்கொடுத்தேன் றேறுவனோதேறானே, எ-து. மணமிகுந்தபுட்பமாலையை நல்லகுரங்கின்கையிலே கொடுத்தால் பாராட்டி யாக்கிராணித்தறியாவாம். கூர்ந்தபுத்தியின்மையினாலேதானும்பயனடையாது பிறரும்பயனடையாது எறிந்தாற்போலச்சரியைகிரியா யோகத்தாரறியக்கூடாத வேதமுடிவிற் சிறந்தவுட்பொருளாகியவுபநிடதமகாவாக்கியத்தையச்சோதெளிவில்லாதமாணாக்கன் கையிலேகொடாது

கொடுத்தேன் றேறித்தெளிவானோ தேருமொழிவானோ வென்று சந்திரசேகரசுவாமிகள் திரியம்பகருக்குமத்தியார்ச்சுனத்திற் றிருவுள்ளம்பற்றியதா மறியக்கடவாய். (எ)

சத்தம்பிறவாவிடமே, அத்தனுரைத்ததறியாயோ, அன்றுரைத்த சத்தமோ சலனமில்லாச்சித்தனு, சித்தமேசுத்தசிவம், சத்தம்பிறந்திடத்தே, காற்றமிகும்பூமாலை, இவையின்முதலைந்தும்ஆதி. கடையிரண்டும் அகாதி. (அ)

திருமுகப்பாசுரம்-முற்றும்-முற்றிற்று.

திருச்சிற்றம்பலம்.

சிவமயம்.

வள்ளலார் சாத்திரம்.

பத்தொன்பதாவது,

அதிகாரப்பிள்ளையட்டவணை.

சிவஞானமோகதாக மீதூர்ந்த அதிகாரப்பிள்ளை, ஈசனார் யானுளென்னை மறைத்திருக்கும் பாசமியாதென்னும் விசாரமீக்கொண்டு கேட்கக், காரணஞானக் கண்ணுடையோன் சிந்தாந்தமகாவாக்கியம்விவகரிக்கும்படி. சிவம் நானானேனென்ன நானாரென்ன நீயுஞ்சிவம்,எப்படி யென்ன ஞானதீக்ஷையால், திருநோக்கால், திவ்வியபாவனையால், சிவயோகத்தால், திருவாக்கால், திருப்பரிசத்தால், சிவமானாயென்ன ,எனக்குண்டான அநுபோகசிவமெங்கு முண்டோவென்ன, அச்சிவமானது, பூதபௌதிகங்கடோறு முண்டென்ன. இந்தவாக்கியத்தா லுய்ந்துபோனேனென்றானந்தமாக்கடலழுந்திய மாணாக்கனுக்கு மீட்டும் வற்புறுத்திமேற் கூறுவார்.

முதல்வாக்கியஞ் சத்து, இரண்டாம்வாக்கியஞ் சித்து,மூன்றாம்வாக்கியம் ஆனந்தம். முதல்வாக்கியத்தான் மலநாசனம். இரண்டாம் வாக்கியத்தாற் கன்மநாசனம்- மூன்றாம்வாக்கியத்தான் மாயைநாசனம். முதல்வாக்கியத்தால் சஞ்சிதநீக்கம். இரண்டாம் வாக்கியத்தாற் பிராரத்தநீக்கம். மூன்றாம் வாக்கியத்தாக்லாகாமியநீக்கம். முதல்வாக்கியம் பிரமா. இரண்டாம்வாக்கியம் விஷ்ணு மூன்றாம்வாக்கியம் உருத்திரன். முதல்வாக்கியம் ஞாதுருஞான ஞேயமிறந்தநிலை, இரண்டாம்வாக்கியம் நற்போக்கு. மூன்றாம்வாக்கியம் ஞானகேவலம். இதற்குச்சாமியம்பதிபசுபாச விளக்கம். “சிவத்துமசிசிவோக மத்துமிசிவோயமத்தி, நவத்துதிவாக்கிய ,,மென்னுந் திருவித்தம்

முதல்வாக்கிய விசேடம் வகுக்குதும். சிவனார் சீவனா? உபாதியொழிவிற் கூடாமற்கூடலைக்காணுதி. இரண்டாம்வாக்கிய விசேடம் வகுக்குதும். சர்வமுங்கழன்றசிவம், சர்வமுங்கழன்றநான், சர்வமுங்கழன்றனேன், சர்வானந்த ஊற்றிற்பிரளயமுதித்தாற்போன்றதன்மைகண

டையோ! கண்டேன். கண்டே னவர் திருப்பாதங் கண்டறியாதன கண்
டேன்.,,சுவானுபூதிக்குச் சாமியம் வகுத்தனம். மூன்றும் வாக்கியவிசே
டம் வகுக்குதும். சர்வமுங்கழன்றசிவன், பூதபௌதிகங்கடோறு முள
ன். "புல்லுயிர்க்குப்பூட்சிபுணர்த்தாய்போற்றி, கல்லுயிராய்நின்ற கன
லேபோற்றி,, "உரைசேருமெண்பத்து நான்குநூறுயிரமாம்யோனிபே
தம், நிரைசேரப்படைத்தவற்றி னுயிர்க்குயிராயங்கங்கே நிற்பான் கோ
யில், சிவானுபூதிக்குச் சாமியம்வகுத்தனம்.

வாக்கியமேன்மைவிசிட்டம்வகுக்குதும். ⁕ சிவத்தொமசியென்னு
ந்திருவாக்காலென்றன், பவத்தைநசித்தபரனே ௭-து, சத்தியதிருவாண
தீக்கையிற் செவிப்புலன்வழி வாதுளாகமத்துண்டாகிய மகாவாக்கியார்
த்தத்தால் சிவம் நீயாளுய் என்றுதிருவாய்மலர்ந்து என்னுடையவெழு
வகைத் தோற்றப் பிறப்பை நாசம்பண்ணிய மேலோனே,—அவத்தை
யிலே ௭-து,—கீழாலவத்தையிலேயும் மேலாலவத்தையிலேயுஞ் சுத்தா
வத்தையிலேயும்—சீவனென்றுங் கேவலத்திற் சேதனனன்றென்றும்
௭-து,—சீவாத்மாவென்றும், அந்தராத்மாவென்றும், பூதாத்மாவென்
றும், அணுகிகேவலத்திற் சேதனவியாபகனன்றென்பதே சித்தாந்தமெ
ன்றும், அசேதனன், சிதாபாசன், சதசத்தன், அகர்த்தா, ஆமயன், ஆ
ணவமூடன், அசிந்தியன், என்று பலவாற்றானும் வந்த—பாவனைகள்
போமாபகர்-௭-து. நான்மூடன்நான்கிஞ்சிக்யன்நான்சத்கன், நானவலன்,
நான்பாவி, நான்சமுசாரி, நான்பிறப்பவன், நானிறப்பவன், நான் சீர்கா
ழியிலேபிறந்தேன், சிதம்பரத்திலேவளர்ந்தேன், திருவாரூரிற்சென்றிற
ப்பேனென்னு மளவிறந்த பாவனைகள் போமாறறியாது புலம்புகின்
றேற் குய்வண்ணங் காட்டி யுபாயஞானத்தா லுளவாகுமுபதேச ஞா
னமாத்திரத்தாற் போமாறு திருஞானசம்பந்தநாதனே திருவாய்மலர்ந்
தருள்வாய்.

[] 'பொன்மலையைச்சேர்ந்த சிறுகாக்கைப் புள்ளினங்க, டன்னிற
முமஞ்சிறமாய்ச் சாருமால்' ௭-து, மகாமேருவென்றுஞ் சாம்பூநதமாகி

⁕ சிவத்தொமசியென்னுந் திருவாக்காலென்றன், பவத்தை நசித்த
பரனே, அவத்தையிலே, சீவனென்றுங் கேவலத்திற் சேதனனன் றெ
ன்றும், பாவனைகள் போமாபகர்.

[] பொன்மலையைச்சேர்ந்த சிறுகாக்கைப் புள்ளினங்க, டன்னிற
முமஞ்சிறமாய்ச் சாருமால், முன்னவனைச், சேர்ந்தாரு மண்ணச்சிவோக
ம்பாவித்தாலா, லாய்ந்தவனேயாமாறறி.

ய வாயிரத்தெண்மாற்றுப் பொன்மலையிற்சேர்ந்த சிறியகாகைப் பக்ஷிகள் பொன்மயமாய்ப் பின்கருநிறம் நினைப்பினில்லாமையாய்ச் சாம்பூநதமாய்ச் சார்ந்த தன்மையைப் போன்று,—முன்னவனைச், சேர்ந்தாருமண்ணச் சிவோகம்பாவித்தலா, லாய்ந்தவனே- எ-து,—உபாதிசூனிய சிவனை யுபாதிசூனியசற்சீவனைச் சேராமற் சேர்ந்தாரும் பரம பவித்திரமாகிய சிவோகஞ் சிவோகமென்று பன்முறையாற் பயிற்றித்தியானம் பண்ணலாலே- பலநூலையுமாய்ந்து மகாவாக்கிய சிரவணப்படாத சமுசயாத்மனே—ஆமாறறி எ-து. இந்த இரண்டாம்வாக்கியத்தாற் சமுசயநிவிர்த்தியடைந்து அது நீயானவண்ணங் குப்பக்காட்டுக் காக்கைநாமென்று நினையாதவண்ணம்போன்று என்றால் நீ யானென தன்மையு முன்சீவத்தன்மையை யிவ்வணமென் றறியா தறிந்துணர்ந் திங்நிலையிலேநிற்பாய் அடிக்கடிவாக்கிய சிரவணத்தாற் சீவபாவனையைக்கழற்றி.

* சீரார்சிவோயமத்தியென்னுந்திருவாக்காற், பேராசையெல்லாம் பிரித்தோனே-எ-து,—அழியாதசிறப்புடையசிவன் பூதபௌதிகங்கடே எறு மூன்றென்று திருவாய்மலர்ந்து பிராமணன் க்ஷத்திரியன் வைசியன் சூத்திரனிலும், பிருதிவி யப்பு தேயு வாயு ஆகாசத்திலுஞ் சந்திரன் சூரியனாத்மாவிலும், பூமி யந்தாம்பரதாளத்திலுமாண்பெண்ணலியிலும், விருப்பு வெறுப்பு னொதுமலிடத்திலு, மிருக்கக்காட்டி யநித்தியத்தை நீக்கி நித்தியத்தைக் காட்டியநாதனே—ஆராதவன்பால் -எ-து, இந்தமூன்றும் வாக்கியத்தா லாசைக்கிழக்கை யகழ்ந்தெடுத்தவல்லபத்தை நினைந்தமாத்திரத்தெழுந்த வன்பைப் பாழாக்காம லவ்வன்பால்—உன்பாதத்துக் கர்ச்சனையு மற்றிரண்டி, லென்புருகும் பத்தியுமெற்கீ-எ-து,—சாமிகள் சீர்பாதங்களுக் கர்ச்சனையும் சிவலிங்கப் பெருமானிடத்திலேயுஞ் சரமூர்த்திகளாகிய சங்கமத்தினிடத்திலேயுங் கடின வெலும்புகளெல்லா முருகும்படிக்குச் சிவபத்தியு மடியார் பத்தியு மாயாவாதியைப்போலப் பாழ்போகாம லெனக்கநுக்கிரகம் பண்ணக் கடவாய் வாக்கியமேன்மை விசிட்டம் வகுத்தனம்.

---

* சீரார்சிவோயமத்தி யென்னுந்திருவாக்காற்
பேராசையெல்லாம் பிரித்தோனே - ஆராத
வன்பாலுன் பாதத்துக் கர்ச்சனையுமற்றிரண்டி
லென்புருகும்பத்தியுமெற்கீ.

வாக்கியசித்தாந்தம் வருக்குதும். முதற்பதம். சச்சிதானந்தமாய், நிராமயமாய், நிட்களமாய், நின்மலமாய், அனந்தானந்தமாயிருக்கும். இதற்குச்சாமியம். பதிபசுபாசவிளக்கம். பதியிலக்கணம்-"நிராமயமாய் நிட்களமாய் நின்மலமா, யென்ற திருவிருத்தம்-இரண்டாம்பதம். சாகாயமாய் நின்மலோதகமாய் அகளங்கமாய அபின்னத்தியாய்ச் சாங்குசித்தமாய்ச் சுசிற்பூதமாய்ச் சுத்தபடிகசங்காசமாயிருக்கும்-இதற்குச்சாமியம். பதிபசுபாசவிளக்கம். பசுவிலக்கணம் "ஆன்மாசுத்தன்சதாசித்த," னென்றதிருவிருத்தம். மூன்றாம்பதம். சுகோதயமாயிரண்டற்ற வின்பமாய்த் தடையற்றவானந்தமாய்ச் சமூசயஞசமாயிருக்கும. இதற்குச்சாமியம். பதிபசுபாசவிளக்கம். நின்மலாவத்தையில் "போக்கில்லைவரவில்லைபுணர்க்கையில்லை,, யென்னுந்திருவிருத்தம்வாக்கியசித்தாந்தம்.வகுத்தனம்.

மேல் வாக்கியவிசேடம் வருக்குதும் "ஆக்கையேதானென்றபிமானியாக்கிவிக்கு,மோக்கமில்லையென் றேமுடிப்பிக்கும் - பூக்கமழும் பூங்குழலா ரின்பப்புணரியைமெய்யாக்குவிக்கும், வாங்குதலைச்செய்யாமலம்," எ-து. யாக்கையேயாத்மாவன்றிப் பிரத்தியேகாத்மாகாத்தியென்றறிவைப்பிரித் தபிமானிப்பட்டங்கட்டு மகாவாக்கியத்தால்வரும் மோட்சானந்தாத்தியென்றே சித்தாந்தப்படுத்திப் பூவார்ந்தவழகியவளகபாரத்தையுடைய மாதர்பால்வரும் பொய்யாகியவின்பவெள்ளத்தினை மெய்யாகவமூத்தி முழுகப்படுத்தும் எக்காலமும்வினை தவில்லாத வாணவமலம் பிரதமவாக்கியத்தி லசிபதத்திற்காண்பாய். இந்தப்பிரகாரத்தைச் சிவஞானப்பிரகாசத் துண்மையிற்கண்டுதெளியக்கடவை. பதிபசுபாசவிளக்கம், ஞானவிளக்கம், உபதேசமாலை, சிவஞானப்பிரகாசம், அத்துவிதக்கலிவெண்பா, அதிரகசியம், சிவாகமக் கச்சிமாலை, இந்தவேழு மொருகொத்தாயிருக்கும். இவற்றில் பதிபசுபாசவிசாரணையும், உண்மைநிட்டையும்,தசகாரியவிசேடமும்,குருசிரத்தையும் மகாவாக்கியமும்திட்சாக்கிரமமும், ஞானோபதேசமும்,ஆகமசித்தார்த்தமுங்காணக்கடவை. சத்தியதிருவாணதீக்கையில்லாதவர்க் கித்தமார்க்கமபோதிக்கில் நீரருத்துமாவை யதட்டினேன்சாருக்கதியடைவை "புண்ணுடலைநீ[illegible]னே போன்றுதமெய்ஞ்ஞானக் கண்ணுடையவள்ளல்பதங்காண்பேனோ,வெண்ணுடையவஞ்செழுத்தினுண்மையறிவேனோவாங்கதனுட், பிஞ்செழுத்தைப்பின்னிடுவேனோ.

அதிகாரப்பிள்ளையட்டவணை முற்றும்-முற்றிற்று.

௨

சிவமயம்

வள்ளலார்சாத்திரம்.

இருபதாவது,

மரபட்டவணை.

உபதேசமரபு.

இதுகாரணபரம்பரை.

(சிவமேலம்பரந்தெய்வ) மென்னுங்கருத்தைப்பற்றித் தெய்வமெய்ப்பதோர்சித்தமுண்டாகிச் சிவனெனயானுந்தேறினன் றேறியகாலைத்தேயத்துளனே வன்றித்தேயத்திற் சிறந்தவினைகாத்துளனேனென்று மனந்தடுமாறி மயங்கியகாலை யறிவிடைமறைந்த வமலனேர்குருவாய்ப்புவனியிற் சேவடிதீண்டிப் போதித்தவான்மொழிக்கு அருத்தம்பூதப்பழிப்பிலும் பொறிபுறவுணர்த்தலு மந்தக்கரணவடுக்கழிமுடிவினும் கண்டேன்வர்திருப்பாதங் கண்டறியாதனகண்டேன் கண்டபெருமிதத்தானிறும்பூதிட்டு மாலயனதியையலர் னூற்றுக்கூற்றுக்குணஞ் சிலவருமாயிற்று "நாடிகாரண னுன்முகனென்பவர், தேடியுந்திரிந்துங் காணவல்லரோ மாடமாளிகைசூழ்தில்லைப்பம்பலத, தாடிபாத மென்னெஞ்சுளிருக்கவே," என்றுரின்னும்பற்றக் "தேடிக்கண்டுகொண்டேன் றிருமாலொடு நான்முகனுர், தேடித் தேடொணுத் தேவனை யென்னுளே தேடிக்கண்டுகொண்டேன்", என்னுமிக்கூற்றுகளுபதேசமரபு.

வைதிகமரபு.

வையச்சொல் வழக்குச்சொல் வேதச்சொல் விதிச்சொல் இந்நான்காலும்வற்புறுத்திக் கூறுவான்றொடங்கினர். உலகவெறுப்பு முடல்வெறுப்புமீக்கொண்டமாணக்கனுக்கு ஞானதேசிகர்திட்டாந்தமுகத்தால் அனித்தியதரிசனம் வையச்சொல்மேல்வைத்துக்காட்டுகிறவண்ணம் "நட்டோலாழ்வுஞ்சுடலைக்குடியிருப்புமென்றுங், காணப்பட்டதெல்லா மழியப்பட்டதென்றுஞ், சாகாதகாட்டிலோலைவாலிவந்தோமோ வில்லையோ வெ

ன்றும், இன்றைக்கோ நாளைக்கோ வின்னமரை நாழிகைக்கோவென்று
ம், வரவிட்டவன் றாவிட்டால் நில்லாதேயென்றும், நிலத்திலெழுந்தது
ண்டுநிலத்திலேயழியுமென்றும், நேற்றிருந்தாரின்றைக்கு நீறானாரென்
றும், இட்டெனவிழுந்துபொட்டெனப்போமென்றும், இவ்வையச்சொ
ல்லாற் றெளியக்கடவை. இந்தச்சரீரம்நீயல்ல, நீயசரீரி. அகாயன் ஆத்
மாவென்று வேதம்வெகுவசனமாகச்சொல்லும். இது என்னநுபவத்து
க்குப் பற்றவில்லையே யென்பாயேல், வழக்கச்சொல்லாற் றெளியக்கட
வை. நான் சாட்சியாயிருக்கிறேனென்றும், தன்னைவிடப் பிரபஞ்சமில்
லையென்றும், தானாய்நின்று தனமாய்ச்சொரியுதென்றும், அஞ்செழுத்
தும்பாவனையு மவனேயிவனென்றும்,தானே சிவமல்லாற்றனிச்சிவம்வே
றில்லையென்றும், சீவனுக்குஞ் சிவனுக்கும் முற்ற சிகாரச்சுழியாகிய சி
யன்றி வேற்றுமையில்லையென்றும், "அறிவேசிவமென் றறிந்திலாய்கொ
ல்லோ", என்றும், இவ்வழக்கச்சொல்லால் ஆத்மா நாமென்றறியக்கட
வாய். இங்ஙனஞ்சொல்லியவநுபவம் சம்பவமாகவில்லையேயென்பாயே
ல், வேதச்சொல்லாற்றெளி, அஃதெங்ஙனமென்னில், "பாசபத்ததேசி
வா பாசமுத்ததேசதாசிவா," எ-ம், இட்டேபூர்வமாத்மா யேகமேவா.
எ-ம், பிரத்தேகாத்மசிவோஹம். எ-ம, சவனுந்தம் பாசகாலமுன்மனுந்த
ம் பரசிவா. எ-ம், சிவோதாதா சிவோபோக்தா. எ-ம், அன்னம் ப்ரம்
மா ரசோ விஷ்ணு, போக்தாதேவோ மஹேஸ்வரா. எ-ம். காத்தாபோ
க்தாசெனார்த்தனா. எ-ம், ஆயிரமுகத்தாலு மகலச்சொல்லிய வேதச்சொ
ல்லா லீசுரனுண்டென்றறியக்கடவாய். சமுசயமென்னைவிட்டு நீங்கவில்
லையே யென்பாயேல், விதிச்சொல்லவேண்டு மாறுவரும். அதனாற்சமு
சயம் நீங்கக்கடவாய். அஃதெங்ஙனமென்னில், சீவனைச்சிவனாய்த்தெளி
யார்களே. எ-ம், தன்னையருச்சிக்கத் தானிருந்தானே. எ-ம், தேவனைக்
கோமினிச் சிந்தைதெளிந்தனம், போய்வணக்கும் பொருளாயிருந்தோ
மே. எ-ம், நானேநீயாய் நீயேநானாய் நானாவேதப்பொருளாலு, நாடாவி
டாயீடேறுதே நாயேன் மயக்கடலேனே. எ-ம், [illegible]மென்னெஞ்சின்
மன்னியானாகி நின்றனனே எ-ம், நீராயுருக்கி யென்னாருயிராய் நின்று
னே. எ-ம்,யானுந்தானாயொழிந்தானையா துமெவர்க்குமுன்னோனை. எ-ம்,
சுவானுமீசனே. எ-ம். என்னகத்துளென்னை யன்றியாதுமொன்று
லேன். எ-ம், பாவமுமறனுமொத்துப் பக்குவம்பருவமுற்றின், கா

விஷயம்புலனைப்பற்று தகமுகமாகியென்று, மோவியம்போன்றிட்ட
னுணருணராமைபோக்கிற், சிவனுஞ்சிவனும்வேறு திருப்புலிவ
துளானே,என்றும்,இங்ஙனஞ்சொல்லிப்போந்த மாற்றத்கால்-நீயே
வறியாமை இரண்டிற்குஞ் சாட்சியாகையால் இந்தஅறிவாய்ச் சதாச
முநிற்கக்கடவாய்.சாமியம், "பிரமசாரியர் விரத மக்கினியில்வீழ்தல்
ண்டோதக்கிரிகையொடு பிரவுதகவிர்த்தி. புரியுமருச்சனைகள்வனை
ய்தல் சுழிபாய்தல் புண்ணிய பாவங்களரு ணியமமுபவாசக், தெரி
ன்முத்தனுக்கு வேண்டுவதேயில்லை சிவஞானவமுதபானம் பண்ண
கொண்டு, பரசிருட்டிக்கன்மத்தி லகப்படாதென்றும்பரமசிவனைப்
ல நித்தனுயிருப்பன்,,

சைவமரபு.

ஆத்மாவைச் சிவனென்று சொல்லப்படுமோவென்னுஞ் சமுச
துக்குச் சிற்பன்முதலிய வுவமைகள்வருமாறு.சிற்பன்,சிலை,தெய்வம்
மூன்றும். இதில் சிற்பனைப்போலஞானாசாரியர். சிலையைப்போலச்
ன்.தெய்வத்தைப்போலப் பரமசிவம். சிற்பன்சிலையைத் தெய்வவுருவ
த் தியானித்து, சாங்கோபாங்கயமாய்ச் சிற்பநூலைத்தழுவிச்செய்த
யாற் சிலையென்பது மறைந்து சிவமென்பது பிரகாசித்ததாம். ஆகை
ற் சிவபாவனையை யதார்த்தமாய்விடக்கடவன். சிவபாடாணத்தைச்
மேலிட்ட வாசாரியாகியசிற்பன் சிவபாவனையைச்சேர்த்து மகாவாக்
த்தாற்சிவம் நீயானுயென்ற மாத்திரத்தே சிவமானதன்மையாற் சிவ
வனையை யெப்பாலும் நாத்திியென்பதேசித்தாந்தம். வேடச்சேரி, வே
ர், ராசாப்பிள்ளை, வேட்டைவனம்,வேட்டைநாய்,வேடக்கோலம்ஆ
வேடச்சேரி யஞ்ஞானம், வேடர் பஞ்சதன்மாத்திரை, ராசாப்பிள்ளை
த்மா, வேட்டைவனமுலகம், வேட்டைநாய்அந்தக்கரணம், வேடர்கே
ஞ்சரீரம். ஆத்மாவெசிறுபிள்ளை, அஞ்ஞானமாகிய வேடச்சேரி
முன்வினையாலடைந்து, கர்மைசதன்னியனென்பதைமறந்து, வேட்
வனமாகிய வுலகத்தையடைந்து வேட்டைநாயாகிய வந்தக்கரணவச
ஞய்த்தசேந்திரிய துவாரத்தினுல் வேட்டைக்காரராகிய தன்மாத்தி
யோடுங்கூடித் தயிலதாரைப் பிரவாகனுகிய வேடக்கோலச்
த்தைத்தழுவிச் சிவாத்மாவென்னும் நாமஞ்சிறப்பவந்தான்

போமாறு. ஞானவாசன், ஞானவேட்டையை யாடுவான்காலைக்கண்டு,
சிவராச வேடப்பிள்ளாய் நீ நம்மினத்தாய் அஞ்ஞான விளைமையாலெ
ன்னைமறந்தாய்; என்வண்ணமே நின்வண்ணம் அன்னியர்வண்ணம் நின்
வண்ணமன்று, அந்தக்கரண ஞானிசம்பாடனை முனக்கடாதென்றநுக்கி
ரகித்தார். சைதன்னியத் தராபதியாக்கினதன்மைபோலச், சீவவேடு நீக்
கங் கண்டுகொள்க. சாமியம். "மன்னையுமறந்து, மிக்கவனசரவடிவமாகி
த், தன்னையுமறந்திருந்த தனயனைப்போன்றுவநீயு, மென்னையுமறந்தைதம்
போதவெயினர் தம்வடிவமாகி; புன்னையுமறந்தால் நீயென்னுருவென வு
ணர்ந்துகொள்ளே, 'மன்னவன்றன்மகன்வேட ரிடத்தேதங்கிவளர்ந்தவ
னையறியாதுமயங்கிநிற்ப,, 'தாளுக்கி மலரடிக்கீழ்வைப்பன்.,,கன்மவொ
ப்பு, நல்வினையுந்தீவினையு மொன்றாகக்காண்பது. அஃதெவ்வாற்றனெ
ன்னில், பொன்விலங்கும், இருப்புவிலங்கும், பிரகாசம் அப்பிரகாசம்
வேறன்றி, துக்கமிரண்டிற்குஞ்சரி. பொன்விலங்கைப்போலப் புண்ணி
யம். இருப்புவிலங்கைப்போலப் பாவம். விலங் கார்ப்புண்டவனைப்போ
லச் சீவன். விலங்கைப் பூட்டினவனைப்போலச் சிவன். துக்கத்தைப்போ
ல அஞ்ஞானம். இந்த அஞ்ஞானத்துக்குச்சாட்சிபூதம் நாமென்றறியின்
அஞ்ஞானமுமில்லை. நல்வினை தீவினையாகிய விலங்குமில்லை. அதற்கு
முன்னே நரகசொர்க்கமுமில்லை இதற்குச் சாமியம். "ஒன்றுடனுந்தோ
ய்வில்லான் என்று நினைந்தடிக்கடியும் பிரமமென நோக்குதலேயியல்ப
தாமே, "சித்தனும்பரமீசன் யானென்று நிச்சயிக்கின், முத்தனலனெ
னினு மவன்முத்தனும், பூவும்புகையுங் கொண்டேத்திப் புறம்பேபோ
யப், பாவனையால்வாளாபரிசிழப்ப, ராவா, நமையுறப்பார்க்கிற்றெய்வ
நாமேயாமென்று, தமையுறப்பாராதவர்கடாம்,, 'ஆகாசமல்லவிந்தவை
ம்பொறிநாமேயல்ல, வேகனே நாமென்றுன்னுமிருடிக ளிதயத்துள்ளா
ய், பாகமாமுண்மமனுளபசுபதிபிறவிவேண்டேன், சேகறமுத்திவேண்
டுந்திருப்புவிவனத்துளானே,, மாயையென்பது மனம். இந்த மனமாயை
யிலே அண்டபிண்டம் அரிகரப்ரம்மாதி நவந்தருபேதமுமுண்டாயிற்
று. இந்தமனஞ் சற்குருகடாட்சத்தா லிறந்தபோதுஎல்லாமிறந்தது. அ
றிவாய் நின்றால் மனமில்லை. மனமாய்நின்றா லறிவில்லை அறிவே சிவம்
சிவமே யறிவு. மனமே மாயை. மாயையே பிரபஞ்சம். பிரபஞ்சமேசரீ
ரம். சரீரமே தத்துவம். தத்துவமே நாதம். நாதமே விந்து. இப்படி சி

ருட்டிமார்க்கங் காணக்கடவை. சாமியம், "அறிவினிலகமுண்டாகிடக
கினின் மனமுண்டாகிப், பிறிவருமனத்தின்மாயை பிரபஞ்சமாயைத
ணின், மறிவுலகத்திணுக்கைவந்தவிம்மாயமெல்லாஞ், செறிதாரதருளி
செய்யாய் திருப்புலிவனத்துளானே,, ஆகாசவுவமைகள்வருமாறு. ஆ
சம், கடங்கள், கடாகாசம், கடசலம், கடசலவழுக்கு,ஆறு ஆகாசம்பே
லச் சிவன். கடங்களைப்போலச் சரீரம். கடாகாசம்போலவாத்மா. கட
லத்தைப்போல வந்தக் கரணம். கடசலத்தழுக்குப்போலப் பஞ்சபா
ம். இந்தச்சிருட்டிக்குச் சங்காரமுண்டோ? உண்டு. எப்படி! சூரியன்
ந்நிதானத்தில் சலம்வறண்டு அத்தோடே அழுக்குமபோம். கடாந்த
திற் கடாகாசம் மகாகாசமாம். புண்ணியபாவம் ஞானிக்குண்டோ வி
லேயோ? உண்டுந்தா 'னில்லையுந்தான். ஆனாலேதீகமோ? அன்
பின்னையெப்படி? "இன்பமுந்தன்பமு மில்லானேயுள்ளானே,
ன்பதைப்பற்றி வந்தனவாம். "மெய்யைப்பொய்யென்றான் வெளியை
ல்லவீடென்றான், சைவத்துரைகாழிச் சம்பந்த, னையமற, நின்போத
போமிடத்தே நீயேசிவமென்று, னென்போதத்துள்ளேயிருந்து. எ-து
மெய்ப்பேர்கொண்ட சரீரம் நீயல்ல அதுபொய்யென்றான்; இருவிதம
யைய பிறந்தவிடத்திற் பிரகாசித்த சூனியமோகன்மையுடைய வீடெ
றான், சைவசமயத்துக்கு ஞானமன்னன் சீகாழிக்குசிவஞான சம்பந்த
வாமியெனதையந்திரிபுகளறுக்கும்படிக்குத் தற்போதப் போக்கே
ன் தற்போதமீட்சியே நீயென்றான், என்னறிவினுள் ளெழுந்தருளியி
ந் தென்றவாறு. இதுதற்போக்கே சிவமென்று கூறியது. (

"இருந்தபடியிருந்தா லிறையுருவந்தோன்றும், பொருந்துமலமி
னையிலேபொன்று, மிருந்தபடி, யேதென்றங்குன்னிரண்டாட்டுவ
க்குண்டோ, போதமுண்டபிள்ளைபுகல்.,,—எ-ம், சிருட்டிக்குமுன்னு
ள சுபாவசைதன்னியமாயிருக்கில் சுகாதீத சிவந்தோன்றும், தோன்றி
வந்திலேயே யநாதிசம்பந்தமான வாணவ நசிக்கும், இங்ஙனமன்றி இரு
தபடி யெவ்வண்ணமென்று போதக்கையாற்றடவி யாங்கொன்றுந் த
டுப்படாமையா லென்செய்யக்கடவேன்றெய்வமே யென்று தெய்வத்
தொந்து தோத்திரமாதியவற்றாலிரண்டுபடுத்துவார்க்கு எங்ஙனமுண்ட
ம், ஞானப்பாலுண்ட சம்பந்தபிள்ளைப் புகலிடமென்றவாறு. இதுபே
தத்தை யழிக்குமுபாயங்கூறியது. (

"புகலிக்கரசேயுன் பொய்ப்போதம்போனல், சகலமறுங்கேவலமுஞ்சாயு, மகலாத, நல்வினையுந்தீவினையு நட்டமா மென்றுரைத்தமொல்காவென்போதவொழுக்கம்.", எ-து,—புகலியென்னுந் திருப்பதிக்காசாகிய சம்பந்தசுவாமி; உன்பொய்ப்போத மிறந்துபோனல்நினைப்பு மறப்புங்கெடும், கெடவே சகலங்கெடும்; சகலங்கெடவே கேவலமுமிறக்கும்; மிறக்கவே யிரண்டறப்பின்னி யகலாதநல்வினைநாசமாம், அதற்குமுன்னே தீவினையுநாசமடையு மென்றுநீயுரைத்த திருவாய்மொழியைச் சிரத்தையாற் கொள்ளாத வென்போதத்துக் கென்கொலோ பிரவிர்த்தியே யடைவதன்றி நிவிர்த்தியடையவில்லை யென்றவாறு இது - அறிந்துமறியாமையைக்கூறியது. (கூ)

"போதவொழுக்கமென்றுபொன்றுங்கொல்சம்பந்த, நாதனேயுள்ளபடிநாட்டுவாய், பேதா,யறிந்தவறிவெல்லாநாமன்றறிந்திட்டாங்கே,செறிந்தறிவாய் நிற்கிலிறுந்தோர்.", எ-து,—பிரவாகனுதியாய பொய்ப்போதவொழுக்க மெக்கால மிறக்குங் கொல்லோ சம்பந்தசுவாமி சித்தாந்தப்படி நாட்டவேண்டு மென்ற விண்ணப்பத்துக்கு விடை. யறிவில்லாத சேடனேகேள் திரிசியவறிவெல்லாஞ்சுபாவ சைதன்னியமாகிய நாமல்லவென்று வியதிரேகித்து நின்றசுயம்பிரகாசத் திருக்கே நாமென் றறிவாய்நிற்பாயேற் போதங்கெடுவதன்றிப் பிறவேதுக்களாலுங் கெடாதென்பது தானேயாயிற் றென்றறிவா யென்றவாறு. இதுபோதநிரியாணவொடுக்கங்கூறியது. (ச)

"தேரிலதிதூரமெனச் சிந்தைவிடாதையென்று, னேருருவாயினையென்றவும்ப, னேரு, மறிவேயறிவென்றுனவ்வறிவுக்கப்பா, லறியோமநிலையறிவால்", எ-து,—விசாரிக்கி லிங்ஙனஞ் சொல்லிப்போந்தவறிவுவெகுதூரம் நமக் கெட்டமாட்டாதே யென்று சித்தத்தைச்சோரவிடாதே யென்றருளிச்செய்தான், திருவெழுகூற்றிருக்கையிலோருருவாயினையென்ற ஞானசம்பந்ததேவன், அவனருளிச்செய்ததியாதோவென்னில்சர்வத்தையும் விசாரித்தறிகின்ற சைதன்னிய வறிவைக்கொண்டறியவென்றென்றவாறு. இது-சைதன்னியத்துக்கு மேலநுபவமில்லையென்றறிவித்தது. (ரு)

"அறிவாலறியப்படுபொருளேயாகிற்,பொறியாலறியப்புகாவோ, பொறியாரக், கண்டதெலாமாயையெனக்கண்டித்தான் மெய்ஞ்ஞானமுண்டதிருச்செவ்வாயானுற்று.",எ-து,—பிரமேயமாய்ப்பூரணத்துவப்பி

ரமாணமாகாதோ வானால் இந்திரியகாட்சிக்குத் தூரமல்லவே யென்ற வி
ண்ணப்பத்துக்கு விடை. இந்திரியத்துக்கெட்டிய பொருள்களெல்லாந்
திரிசிய மாயையென்று கண்டித்துவிலக்கினன் மெய்ஞ்ஞானப் பாலைப்
பானம் பண்ணின திருச்செவ்வாயா னங்கனெழுந்தருளி வந்தென்ற
வாறு. இது. திரிசியமாய்க்காணப்பட்டவையெல்லா மாயாகாரியமென்றது

"உற்றுணரினீயே யுயர்பிரமமென்பதுவு, மற்றசிவன்றானுய்வகுப்
பதுவு, முற்று, மிறந்தவிடத்திரண்டுமேகமேயென்றான், சிறந்தசீகாழி
வருதே., எ. து, —சிறப்பையுடைய சீகாழிஞானசம்பந்த தெய்வம்பெ
ருந்தி விசாரிக்குமிடத்துத் தத்துவமசி மகாவாக்கியமும், சிவத்துவம
சி மகாவாக்கியமும், வேதாகமம் வகுத்த கிரமஞ்சமயவாதிகளுக்குச் ச
ம்மதப்படாது. மாயாபோதமு மஞ்ஞானமுநீக்கிச் சீவபோத மிறந்த
விடத்திலும், தத்துவங்களு மாணவமலமும்நீங்கி யான்மபோத மிறந்த
விடத்திலும், வேதவாக்கியமு மாகம மகாவாக்கியமு மாணிக்கமும் அர
தனமும் போலாமென்று னென்றவ று, இது மகாவாக்கிய விசேடமு
ஞ் சமயாதீதவிசேடமுங்கூறியது. (எ)

"தேவேதிருஞானசம்பந்த தேசிகனே, யோவிலெழுத்தஞ்சினை யு
மோதாய்கொல், லாவியார், பின்னிரண்டைத்தள்ளிப்பிரியாதவானந்த,
முன்னிரண்டைக்காணுதன்முத்தி., எ. து, —தேவனே திருஞானசம்ப
ந்த னென்னுந் திருநாமத்தினையுடைய வெமது ஞானசாரியனே யோர்
காலத்து மொழிவின்றிய அஞ்செழுத்தினுண்மையைத் திருவாய்மலர்ந்
தருளிச்செய்ய வேண்டுமென்ற வினவுக்குவிடை யகாரமாகியவாத்மா
வின்னாகிய நகாரமகாரங்களைத் தாக்கவேது வென்று தள்ளி முன்னாகி
ய வகாரசிகாரங்களை விட்டுப் பிரியாதது ஆனந்த வேதுவென்று தழுவி
க் காணுதன் முத்திநிச்சயமென்றதென்றவாறு. இது பஞ்சாக்கரத்தின் மு
த்திநிலைகூறியது. (அ)

"முத்திநடனத்தை மொழிஞானசம்பந்தா, சத்திதிருவம்பலத்தி
ற்றான்றானுய்ச், சுத்தவுயிர், காணமுயலகனைக்காலான் மிதித்தருளித் தா
ணுநடம்புரிவன்றான். எ-து, —மோட்சநடன தரிசனத்தை யான்காண
த் திருவாய்மலர்ந் தருளவேண்டுந் திருஞானசம்பந்த தேசிகனே
யென்றவினவுக்கு விடை வகாரமாகிய சிற்றம்பலத்தின் கண்ணே
சிகாரத் திருமேனி யோடுங் கூடினவனு யகார வுயிராகிய

சுத்தாத்மாக்கள் தெரிசிக்கும்பொருட்டு ஆணவமாகிய முயலகனைபொருபாதத்தி லூன்றி மாயையை யொருபாதத்தாலுதைப்பான் றவாநந்தத் தாண்டவராயர்நடனதரிசனத்தைக்காண்பாயென்றவாறு. இதுபஞ்சாக்கர சொரூபமாகிய திருவம்பலதரிசனநடனத்தைக்கூறியது. (௬)

தானேசிவமானசத்தியஞானாநந்தமோனநிலைசொல்காழி முன்னோனே, ஞானிகடம்,முள்ளமாகாயமாமொன்றாயவாநந்த, வெள்ளமாய் நிற்குமவர்மெய். எ-து,—ஊனசம்பந்தங்களெல்லா மொருவிஞானசம்பந்தப்பட்டுச்சத்தியஞானாநந்தத்தைப்பெற்ற மௌனயோகிகள் நிறைவுநிலையைச்சொல்லவேண்டுங்காழித்துரைச்சாமியென்றவினாவுக்கு-விடை ஞானிகளுடையவுள்ள மொன்றையும்பற்றாதாகாசம்போன்றுநிற்கும். அவர்கள்சரீரம்ஏகபரிபூரணவானந்தமேலிட்ட பிரவாகமாய்நிற்கு மென்றவாறு. உள்ளமாகாயமென்றதுபராசத்தியை,மெய்யானந்தவெள்ளமென்றதுசுப்பேற்றை, இது அனைந்தோர் தன்மையையு மானந்தப்பேற்றையுங்கூறியது. (௭)

இந்தநிராமயவந்தாதியின் கண் முன்சொல்லிப்போந்த சிந்தனையதிகாரப்பிள்ளையட்டவணை குருமரபு திருமுகப்பாசுரமுதலியவற்றின்கருத்தெல்லாமடங்கக் காண்பாயாக (ஒன்றாய்முளைத்தெழுந் தெத்தனையோகவடுவிட்டு) என்னுங்கருத்தைப்பற்றிவிரிவகவுவமைகள்வருமாறு: மனமொன்றுமனத்தைத்தவிர ஆங்காரமாதிகளில்லை-இந்தமனந்தானே ௩௬-௯௬-௫அ-௧௪ அ-௫-௪-௩-என்கிற தத்துவங்களாயும்விரியும் இந்தமனத்தையே சீவனென்பதும், போதமென்பதும், உள்ளமென்பதும், விவேகமென்பதும்,அறிவென்பதும். வெகுமுகத்திலித்தனையும் அகமுகத்திற் சைதன்னியமென்பதும், பிரமமென்பதும், சிவமென்பதும்,இத்தனையும்ஒருபுருடனேத்தானே நன்மையானல்லனென்றுந், தீமையாற்றீயனென்று மிரண்டுமொத்தகருத்தான் ஞானியென்றுவருவதுபோலும். சாமியம். "மனந்தானேதத்துவமானதும்போனது, மனந்தானேசீவனுமாறுதவீசனு, மனந்தானேவித்தனை மாறுட்டமானது, மனந்தானேபின்னையுமாறுதபோதமே," "புத்தியாய்ப்பொறிகளாகிப்புலன்களாய்ப்பூதமாகிக், கத்தனுக்காமமாகி குணங்களாய்க்கர்மியாகிப், பெத்தனுய் மு

த்தனாகிப் பேணுவார்பேணநின்ற சித்தனாய்நின்றதென்னே திருப்புலிவனத்துளானே", மேலாத்துமாசடமென்பாரைப்பற்றி விபரீதவுவமைகள்வருமாறு. ஆத்மாசடம் அசடம் பிறப்பிறப்படைவனென்பது சித்தாந்தமன்று. யதார்த்தவாதிவெகுசனத்விரோஷியென்றும், "வையகத்திலுண்மைதன்னை வாய்திறக்கவஞ்சினேனையனைவைத்ததென்கொலோ நமச்சிவாயநாதனே" என்றும், சகலகுணசம்பன்ன வேகுணவீன-என்பதுபோல ஆத்மாவே பிடிபடாதேயானாற் சிவத்தைப்பிடிப்பேனென்பது அபத்தம். அத்துருவமாக்கைதுருவமாத்மா. ஆதியாக்கை யநாதியாத்மா. பிரகாசமாக்கை யப்பிரகாசமாத்மா. இப்படியாயிரஞ்சாமியமுண்டு. "தன்னையருச்சிக்கத் தானிருந்தானே", "அறிவையறிவது பொருளெனவருளிய பெருமானே", "சீவனுஞ்சிவனும்வேறே திருப்புலிவனத்துளானே.

அறியுமறிவேசிவமுமாம், "நல்லகுலத்திற்பிறந்து நல்லாரைச்சேர்ந்தொழுகி, நல்லறிவுபெற்றுடையநன்மாணாக்கர், நல்ல,சிவம்வேறேயென்றெண்ணிச் சிந்தைகலக்கற்க, சிவமென்ற நீயே சிவம்", "ஒன்பதுவாய்த்தலார்ந்தவூரினிலேயாரைந்தாய, துன்பமிலமைச்சரோடுஞ் சுகதுக்கத்தேவரோடு, மூன்பினேருடுறவரோடு முற்றுநீயிருந்ததென்னே, செம்பொனார்மாடுநீடு திருப்புலிவனத்துளானே", "பல்லுயிராய்ப்பார்தோறுநின்றாய்போற்றி", இன்னஞ்சமுசயமுண்டானாற் சர்வக்கியானோத்தரத்திற் சமுசயநிவர்த்திகண்டுகொள்க. ஆதிமூலமென்றழைத்தயானைக்குமுன் வந்தார், தூணிலுமிருப்பன் றுரும்பிலுமிருப்பனென்னவந்தார், திரௌபதைக்கு மாளாத்துகில்கொடுத்தார், அருச்சுனனுக்குமெய்ஞ்ஞானம்போதித்தார், கல்லிலாலின்கீழ் சனகாதியருக்குப்போதித்தார், முப்புரதகனம்பண்ணி மூவரைக்காத்தார், மார்க்கண்டருக்காக வந்தவன்யார், தேவர்களுக்கு ஞானம்போதித்தார், ஆகாசத்தி லாகாரபுருடனாய்நின்றவன்யார், நான்முகத்தானும் நாலுவேதத்தைச்சொன்னவன்யார், இந்தவதிட்டானத்தைப் பற்றிச்செய்வதெல்லாம் பராபரவஸ்துவே யென்றறிந்து அரிகரப்பிரமாதிகளென்னும் பிணக்கையுள்ளபடி விடக்கடவை. இதற்குச்ச[illegible]யம் "மூலமென்றழைத்தமுனைக்கொம்பியானை, வருத்தந்தீர்ப்பான் வந்தவனெவனோ, தூணிலுமிருப்பன் றுரும்பிலுமிருப்ப,னெனுமழிசொல்லுக்கெதிர்ந்தவனெவனோ, துகிலுரிகாலைத் துருபதன்மகட்குமானத்துகிலைவருத்தினனெவனோ, வருச்சுனர்க்காகவமரிடையிருந்தாங்குணர்மெய்ஞ்ஞானமுரைத்தவனெவனோ, வவனேபிரமமென்றறிமன்னே.

"கல்லாலின்கீழ்க்கடவுளாகிப் பொல்லாருநாளம்புரிந்தவனெவனோ, மாமலைவில்லாய வலியவர்புரங்க, ணீறெழவொருக்கிநின்றழலவனையுஞ்சேவடிநீழலிற் சேர்த்தவனெவனோ, காலனைமாட்டிக் கவின்சிறுபாலன்,மரணந்தவிர்ப்பான்வந்தவனெவனோ,வவனேபிரமமென்றறிமன்னே.," "அறிதன்மைக்க ரலமருகாலைப், பிரமகனைத்தயைப்பேசினனெவனோ, சிதாகாயத்திற் றிருவுருத்தாங்கி, மறலியைமுனிந்தவாதனெவனோ, வான்முறையுலகம்வயின்வயினுதிக்க,நான்முகத்திருந்து நான்மறையுரைத்தன்றுபநிடதத்தி லொளித்தவனெவனோ, வவனேபிரமமென்றறிமன்னே.,

தீக்ஷைவிபரம் வருமாறு. சமயம்—தீரத்துறத்தல், விசேடம்—பற்றறவிற்றல், நிருவாணம்—சிவன்றானதல், அபிடேகம்—ஆனே மென்பதையுமறத்தல், பஞ்சகிருத்தியவிபரம் வருமாறு. அநுக்கிரகம்-சோகம்பாவனை, திரோபாவம்—முன்சீவனுயிருந்தோமென்பதைமறைத்தல். சங்காரம்—குலகோத்திரவபிமானம், தேகாபிமானம், பசுசாத்திரவனுட்டிப்பு, இன்னதேசம், இன்னவருணம்,இன்னன்சந்ததி, இன்னகிருத்தியமென்பதையறவும்விடுத்தல். திதி—சற்சனசகவாசம், சிவோகமென்பதை நாடோறும் பயிறல். தோற்றம்—அண்டாண்டபகிரண்டம் அகிலாண்டகோடி பிரமாண்டநாயகர் தாமாய் நிற்றல். சிவகாருண்ணியம்-சிவாநுக்கிரகம், சிதேந்திரியபதிகாணம், சுவாநுபூதிகம், எண்குணம் இவையுடைத்தாதல். சவுசாதியாறும் வருமாறு. சவுசம்-உட்காணசுத்தி. புறக்காணசுத்தி பற்கொம்பு-நிதானம். ஸ்நானம்-நாம்பிரமமென்றுமகாவாக்கிய சிரவணம் பண்ணல். அநுட்டானம்-நாமறிவென்பதைமறவாமை பூசை-நாமெங்குமிருக்குஞ்சைதன்னியமென்று தெட்சணமூர்த்தியைத் தியானித்தல். போசனம்-விசுவத்தையெல்லாஞ் சாப்பிட்டுத்தான்மீதியாய்நிற்றல். திரிகரணசுத்தி வருமாறு. மனம்-வாக்கு-காயம், நாம் சைதன்னியமென்று தேறலே மனோசுத்தி. நாம் சைதன்னியமென்பதற்கடையாளமாகச்சிவோகம் பாராட்டலே வாக்குச்சுத்தி. நாம் சைதன்னியமென்பதைமறவாமல் அங்ககரந்யாசங்களால் விளக்கலேகாயசுத்தி. இதற்குச்சாமியம். "மானிடராக்கை வடிவுசிவலிங்க, மானிடராக்கை வடிவுசதாசிவ, மானிடராக்கை வடிவுசிதம்பர, மானிடராக்கை வடிவுதிருக்கூத்தே", விபூதி ருத்திராட்சம்-செபம்-சின்முத்திரை-ஞாதி-நமஸ்காரம் - கும்பிடுஆகவேழுக்கும் விபரம். விபூதி, பசுமலமாகிய பசுபோதத்தைநீறாக்கித்தரித்தல். ருத்திராட்சம், சைதன்னியம் நாமென்பதற்கடையாளமாகச் சோகம்பாவித்தல். செபம், அவனானென்னுமநுபவத்தி

ளிற்றல். சின்முத்திரை சிவனுஞ் சீவனு மொன்றாதல் சமாதி, நான்சை
தன்னியமென்பதைய மறத்தல். நமஸ்காரம், நானும் நீயாய்ப்போனே
னென்னுந் திடமுண்டாதல். கும்பிடு, துவிதங்கெட்டு அத்துவிதமானே
மென்னல். தலந்தீர்த்தமூர்த்திக்கு விபரம்.—தலமென்றதுதான். தீர்த்த
மென்றது தன்னாத்மபோதம். மூர்த்தியென்றது சுபாவசைதன்னியம் (ஆ
விலிங்கபீடமா யமர்ந்ததேசிவமயமே) என்றதயிக்கருத்தைப் பற்றிவ
ந்தனவாம். திருக்கு-திரிசியவிபரம். காணப்பட்டதெல்லாமாயையானப
டியா லவையனைத்துந் திரிசியம். காண்பது பாதொருசைதன்னியமுண்
டோ வதுவேதிருக்கு. வேதாகம மிரண்டின் கருத்தொன்றோவிரண்டோ
வென்பதற்கு விபரம்.—நொடித்தான்மலைவேறு கயிலாசம் வேறென்பா
ரும், சிதம்பரம்வேறு புண்டரீகபுரம் வேறென்பாருமில்லை. அதுபோலு
ம் இந்தவைதிகசைவமுங்கண்டுகொள்க. ஆகாசம்போலாத்மா. சந்திர
ன்போ லாத்மபோதம். நட்சத்திரங்கள்போ லாத்மசத்திகள். பகலைப்
போல சகலாவத்தை. இரவைப்போலக் கேவலாவத்தை. சூரியனைப்போ
ல ஞானம். பருவம்போல—பெத்தகாலம். அமாவாசியைப்போ லாத்ம
போதம்ஞானத்திலடங்கிய முத்திகாலம். நாகலோகம்-சுழுத்தி மத்திய
லோகம்சொப்பனம். சொர்க்கலோகம் - சாக்கிரம். "சத்தியமாதா பிதா
க்கியானந் தர்மோபிராதா தயாசகா, சாந்தம்பத்னி சமாபுத்திரா சட்
விதமமபாந்தவா·—யதார்த்தமேமாதா, பிரக்கியானமேபிதா, சிவதாய
ங்களே யுடன்பிறப்பு, தயவேதோழன், கலியாணகிரியாண மிரண்டுந்தோ
ன்றாத சாந்தமே தாரம், பிரமாதிபிபீலிகாந்தத்துஞ் சைதன்னியமேயெ
ன்றுகாணுஞ் சமபோதமேசந்தானம், இந்தவாறுமெனக்கு பாந்தவிய
மென்று உலகத்தைவிடக்கடவன். ஞானி கன்மங்களை விடுவதேசித்தா
ந்தம். அதுயதார்த்தமோ அயதார்த்தமோ. அயதார்த்தமென்றேநீர்சொ
ல்லில் வசனமுண்டாயிருப்பானேன்? அபக்குவனைக்குறித்து. அவைகள்
வருமாறு. "வில்வக்குடலையெடுக்காமல் வீணுக்குடலையெடுத்தேனே"
என்றும், "வில்வக்,குருக்காதல் கொம்பாதல்கொம்புதிர்ந்து வீழ்ந்த,சரு
காதல்மண்ணுதல்சாத்து" என்றும், முக்கோடியேகாதசி, காசி, பிரைய
கை, காவேரி, ராமேஸ்வரம், என்றும் நினைக்குந்துவிதசித்தப் பிரமை
யொழிந்து, அத்துவித சித்தம் பிறக்கக் கட்டிய கட்டெனவறிக "ஆரண
வுருவமாகி யம்பரக்கோயிலூறு, நாரணன் பிரமன்காணாநட்டனீசெய்த
தென்னே, காரணமுயிரேயென்னைக் கண்டவர்காணுதேக்கச், சீரணிமா
டமோக்குந்திருப்புலிவனத்துளானே", அத்துவிதம்இரண்டல்ல. துவி

கமே இரண்டு. நீர்சொன்ன அத்துவிதத்துக்கருக்கமிதுவல்ல. இரண்
டின்மையாயிருக்கும். இரண்டின்மையென்பதொன்றோ? ஒன்றுமல்ல.
இரண்டோ? இரண்டுமல்ல. பின்னேக்காணவ்வழிவிடுவாய் சண்டாளா
மூர்க்கரைநேயம் பற்றிச்சாதிக்கிறைபோ (மூர்க்கனுக்கு வாழ்க்கைப்ப
ட்டால் முன்னும்பின்னுங்குற்ற) மென்பதுபோலாயினை அத்துவிதகு
ரியனெழுந்தானென்னில், அதற்கர்த்தம் துவிதசூரியன் வந்தாலும்பொ
ய்சொல்லேலனென்னுமாற்றம் உனக்குண்டாமோ. "ஏகமேவாத்துவித,, மெ
ன்னுஞ்சுருதிசாரத்தையு மறந்தாயாயினை. "அத்துவிதந்தக் கருக்தம்ப
லவென்னுஞ்,சிற்றறிவுகொண்டுசில்கீழ்,, எ-து,—கொஞ்சபுத்தியைக்கொ
ண்டுகீழ்ச்சாதிகள் காதமார்க்கத்தைத்தழுவி யத்துவிதத்துக்கருக்கமொ
ன்றுமல்லஇரண்டுமல்லவுபயமுமல்லவென்றுகூறுந்துவிதபாசண்டர்க
ளென்பதாம் வேதச்சொல்லைநம்பாதவன் நீசனென்றுவியாசருக்கிரத்தி
ற்சொல்லும். தேவதத்தன் கிரியாணமானனோ? யில்லை. கலியாணமான
னோ? அதுவுமில்லை. அமங்கலியோ? அன்று. சுமங்கலியோ? அன்று.
கன்னிகையோ? அதுவு மன்று ஆனாற் குதர்க்கமாகயாதுமன் றென்
னில், நீபெரும்பாவி. காட்டிலுள்ள சாவனக்கெப்திற்குற்றமில்லை. வியா
ழவட்டங் காத்திருந்தால் உபதேசிப்பனென்னில்ஒருநூனை கயிலாசத்து
க்குப்போகிறகொக்கெனி கோழிக்கூட்டத்தைச் சம்பாடணம் பண்ணிக்
கூட்டிக்கொண்டு போய் ஒருபாழுங்கோவிலிலே யிருக்கச்சொல்லி உங்
கள்போதமடங்கவில்லையேயென்று பன்னிரண்டுவருடம் ஒன்றொன்றா
ய் அனுக்கிரகம்பண்ணியகதையுனக்கேதகும். ஆனாற்சுவாமிநீர்சொன்ன
புத்தியைக்கேட்கிறேன். அத்துவிதத்துக்கருக்கஞ் சொல்வாயாகவென்
பாயேல், சாமியம். "அத்துவிதமேகமேயாங்கி ரண்டின்மையெனி, லத்
துவிதமன்றோவது,, எ-து,—அத்துவிதம் ஏகமே யாருக்கேகம். பஞ்
சபாசங்களைநீங்கிய சீவனுக்குஞ்சிவனுக்கும். அஃதர்த்தமன் றிரண்டற்
றப் பூவுமணமும் போலவென்னில், போதச்சுவானமே இலங்கையிலே
யிரும்புதிருடாதேஉன்சத்தமென்றைக் கடைக்குமோஇரண்டின்மையெ
ன்றுசொல்லியதுமஃதேயாம். சாமியம். 'மாயையாலிரண்டுபட்டுன்மல
ரடிபுகலிழந்தேன், தூயமெய்ஞ்ஞானத்தாலேதுறந்திடினேகமாகுந், தா
யினுமினியனுகித்தடுத்தெனையாண்டுகொண்ட,சேயமாநதிதென்பாங்கா
ர்திருப்புவனத்துளானே.,, இப்படியாயிரஞ்சாமியமுண்டு நதி-நத-உ
வமைகள்வருமாறு. குடக்கிலிருந்து குணக்கோடியநதியே ஆத்மா. நதி
த்தடைகள்-ஐம்புலன்கள். அச்சிறைநீங்க (நதிஞஞ்சாகரோகதி) சாகர
ஞ்சிவம், நதம்குணக்கிருந்து குடக்கோடிஙுபின்குணக்கோடி. சாகரோ
கதி. விளக்குவமைவருமாறு விளக்குப்போலும்-ஆத்மா தகளிபோலு
ம்-சரீரம். நெய்போலும்-பிராரத்தம். திரிபோலுஞ்-சூக்குமசரீரம். கா
ற்றுப்போலுஞ்-சஞ்சிதம். விடுபோலும்-ஆகாமியம். அவிகிறதுபோலு
ம் - கிரியாணம். தாரகசத்திபிலேமுன்னிருந்த வண்ணமொடுங்குவது
போலும்-மோட்சம். இப்படிவிட்டுணு வாகமங்களிலும் சிவாகமங்களி

னுங் காண்க. சாமீபம். "கண்ணொளிகதிரின்மாட்டுங் கடவெளிவிசும்பி ன்மாட்டு, மண்ணுறுவிளக்கின்சோதி தாரகசத்திமாட்டு, நண்ணுதன்மா னப்பொல்லா நாயினேன் வந்தடைந்தேன், றெண்ணிலாவெறிக்குஞ்செ ன்னித் திருப்புலிவனத்துளானே. இந்தவிளக்குவமைப்படி விஷ்ணுவா க்கியங்களினுஞ்சிவவாக்கியங்களினுங்காண்க.

மாபட்டவணை-முற்றும்முற்றிற்று.

புண்ணுடலைநீப்பேனோ பொன்றாதமெய்ஞ்ஞானக்
கண்ணுடையவள்ளல்பதங் காண்பேனோ-வெண்ணுடைய
வஞ்செழுத்தினுண்மை யறிவேனோவாங்கதனுட்
பிஞ்செழுத்தைப் பின்னிடுவேனோ.

சத்தியஞானபோதஞ் சாற்றுமுப்பொருள்விளக்கஞ்
சுத்தசித்தாந்தக்காட்சி சூஞுபதேசமாலை
மெத்தஞானப்ரகாச மெய்ஞ்ஞானவிளக்கமேலா
மத்தனத்துவிதவெண்பா வதிரகசியமுமன்றே. (௧)

சிவாகமக்கச்சிமாலை செழுந்தர்ணுவமிர்தமன்பர்
தவாகரச்சுருதிசாரஞ் சான்றசிந்தனையின்வெண்பா
வவாவறுநிராமயம்பின் னறுபத்துநாலுசங்கை
யுவாவனத்சவழக்கோ டியர்குருமரபுமாலோ. (௨)

அனுபவசந்திரிக்கை யவிர்முகப்பாசுரம்பின்
மனமயலகன்றபிள்ளை யட்டவணைமாபினோடுந்
தினகரனுதயமென்னத் திருவுளமகிழ்ந்துரைத்தான்
புனலிடையமிழாக்காழிப் புரிவருபோதவள்ளல். (௩)

இருபதிவ்வுண்மைநூலு மியம்பியஞானவள்ளல்
திருவடிதொழுதுபோற்றித் தெளிதரத்தேர்ந்தமேலோர்
மருவுதம்பவங்கணீங்கி மாறாப்பேரின்பவெள்ளம்
பெருகியசுவாநுபூதி பெற்றவீற்றிருப்பர்காமே. (௪)

வள்ளலார்சாத்திரம்

முற்றுப்பெற்றது.

திருச்சிற்றம்பலம்.

5491